KALDRANES

Kyrkiu

HAND=

BÓK

DOMINICALE
Pad er
Gudspiøll
Og
Pistlar.

Med almenelegum Collectum/ sem i Kyrkiusoþnudenum lesast Aared umkring a Sunudogum og ødrum Helgum og Hatijdes-Døgum.

Hier mz filger stutt Hand book um Barnaskijrn/ Hiona vijgslu/ Siukra vitian/ Framlidena Jardan z nockud fleira sem Kiennemanlegu Embæt te vidvijkur.

Þryckt a Holum Anno 1706.
Af Marteine Arnoddssyne.

Fared wt um allan H
ienn/ og prediked Ev
eliu allre Skiepnu.

Ps. 19.

Peirra Hliodmur er u
eingen um allan Heime

Fyrsta Suñudag i Adventu.

Collectan

Vier vilium aller bidia.

HErra GUD/ vier bidium þig audmiukl[e]ga / uppvek þyna Magt og kom til vor/ so vier mættum frelsast af þeim Hæskasemdum sem yfer oss hanga/ vegna vorra Synda/ og ad vier mættum fyrer þyna Hlijfd verda frelsader og Sæluholpner. Þu sem lifer og rijker med Gude Fødur og þeim helaga Anda/ eirn sañur GUD um allar Allder Allda.

 Pist.

Pistelen̄ skrifar S. Paall til Rom. 13. Cap.

Kiærer Brædur. Og med þui ad vier vitū/einkū þa Stund/ þad Tijme er upp ad risa aþ Svefnenum/ aþ þui ad vor Heilsa er nær/ helldur enn þa vier trwdum. Nootten̄ er umliden̄/ en̄ Dagurenn tekur ad nalgast. Leggium þui aþ Verken̄ Myrkrana/ og Iklæðunst Herklædum Lioossins/ so ad vier gøngum sidsamlega/so sem a Deige. Eige i Ofæte edur Ofdrycktiu/ eige i Legukoþum og Munadarliþe/ eige i Prætkan og Ofundsyke/ helldur iklædest þier Drottne IEsu Christo/ og læted ecke epter Holldenu/ þess Gyrnder ad rækia.

Evangeliū skrifar S. Matthæus 21. Capitula.

Þan̄ Tijma. Og þa er þeir tooku ad nalgast Jerusalem/ og komu til Betphage vid

Fialled Oliveti / wtſende JEſus tvo ſijna Læreſveina/ og ſagde til þeirra. Fared þid i þad Kauptun ſem gagnvart ydur er/og ſtrax mu‑nud þid fiña Aſnu bundna og Fol añ hia heñe/ leyſed hana og leided til mijn. Og ef einhvør ſeiger no‑ckud til yckar/þa ſeiged/ þad Herr‑añ hafe þeirra Þørf/ z jafnſnart mun hañ lꝍta þaug laus. Eñ þ ſkiede ſo/ ad uppfylleſt hvad ſagt er fyrer Spamañeñ/ er ſo ſeiger. Seiged Dottureñe Zion/ ſiꝍ /þinn Kongur kiemur til þijn hoogvær/ ſitiande a Aſnu/z a Fola klijþbær‑rar Aſnu. Eñ Læreſveinarner geín gu i burtu/ og giørdu ſo ſem JE‑ſus baud þeim/ og leiddu med ſier Aſnuna og Folañ / og løgdu ſijn Klꝍde yfer þaug/og ſettu hañ þar uppa. Eñ margt Folk breidde ſijn

Klæde a Veigeñ. Og adrer hiuggu Kvistu af Trianum/ z creiddu þeim a Veigeñ. Eñ þad Folked sem fyrer þeim gieck og epterfylgde/ kallade og sagde. Hosiaña Syne Davids/ Blessadur sie sa ſ kiemur i Nafne Drottens/ Hosiaña i hædstum Hædum.

Aññad Suñud. i Adven.

Collectan.

Herra GVd Almattugur Fader/ vertu ad uppvekia vor Hiørtu/ ad tilbwa þynum Eingietnum Syne Veigeñ/ so ad vier fyrer hañs Tilkomu mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þañ sama þiñ eingietenn Son Jesum Christum/ sem med þier lifer z ryker i Einingu þins Heilaga Anda/ eirn Gud um allar allder allda.

Pistilleñ til Rom: 15. Cap.

Kjærer Brædur. Enn hvad sem skrifad er/ þa er þ skrifad off til Lærdoms/ so ad vier

fyrer

byrer Holeñmæde ꝛ Huggun Rikn-
ingaña/heßdum Vonena. Eñ Gud
Poleñmædeñar og Huggunarenn-r
giefe ydur þad/ad þier sieud sam-
linder ydur a mille/ epter JESV
Christo / so ad þier mættud jamhuga
med einum Muñe/ dyrka GVd og
Fødur vors Drottens Jesu Christi.
Þar byrer añest hvor añañ iñbyrdis/
likasem Christus añadest ydur Gu-
de til Heidurs. Eñ eg seige Christu
haba vered Þioonustumañ Um-
skurnareñar/ byrer Guds Sañleik-
sakir/til stadbestu Fyrerheitaña/sem
til Fedraña hafa skied. Eñ þad ad
heideñ Thiodir heidrar Gud/ þad er
byrer Myskunsemena orded/epter þv
sem skrifad er. Fyrer þ vil eg Drot-
eñ vegsama þig a medal Heideña Þi-
ooda/ og þijnu Nabne syngia Lof.
Og i añad siñ seiger hñ. Fagned þi-
er Heidingiar/med hans Folke. Og
eñ aptur. Lobed þier Drotteñ alla-

Þioodet/og mykle hañ allur Lydur. Og eñ aptur seiger Esaias/þad mun skie/ad Root Jesse/z hañ sem upprijs til ad stioorna heidnum Þioodū/ þad a hañ munu heidner Meñ vona. Eñ Gud Vonareñar/uppfylle ydur med ollum Fagnade og Fride/ so ad þier yfergnæfed i Voneñe / fyrer Krapt heilags Anda.

Gudspialled skrifar S. Luc. 21. Cap.

A þañ Tijma. Jesus sagde til siña Læresveina. Þar munu skie Teikn a Soolu/Tungle z Stiørnum/ z a Jordu Kvalning Þiooda og Orvinglan/Sioor og Bylgiur munu hlioода/z Meñ munu fyrer hrædslu uppþorna/ og af epterbijdingu þeirra Hluta sem ad koma skulu yfer allañ Heimeñ. Þviad Kraptar Himnanna munu hræraft. Og þa munu þier sia

Mañ

Mañsins Son komanda i Skyun-
uni med Magt og miklu Vellde/ eñ
nær þetta tekur ad skie/ þa lijted
upp og uppheþied ydar Hoþud/ aþ
þvi ad ydar Endurlausn tekur ad
nalægiast. Og hañ sagde þeim
þessa Epterlijking. Skoded þier
Fijkiutried/ z oll oñr Trie/ nær þeir
ra Alldin tekur wt ad springa/ þa
vited þier ad Sumared er nalægt.
So lijka nær þier sied þetta skie
þa vited ad Guds Rijke er nalægt.
Sañlega seige eg ydur / þad þesse
Kynslood mun ei forganga/ þang-
ad til ad allt þetta skier. Himen z
Jord munu forganga/ eñ myn Ord
forganga eige.

Þridia Suñud. i Adven.

Collectan.

Herra Gud/ vier bidium/ hneyg
þu Eyra þitt til vorra Bæna/ z upp

ljos Myrkur vorra Luqkota/ m
þinar Nadar. Þu sem lifer z ryker i
Einingu hins helga/ etc.

Pistilen̄ skrifar S. Pall
1. Cor. 4. Cap.

Þar halde oss hvør Madur fyrer/ einkum fyrer Guds Þienara z Verkstioornara yfer Gu ds Leyndardooma. En̄ nu heimtest ei meira af Verkstiornurunum/ enn þad þeir finnest trwer. Þui er mier þad fyrer minsta koste/ ad eg skule af ydur dæmast/ eda af Mañlegū Deige. En̄ þo dæme eg ecke sialfur mig. Þui eg er mier einskis Nlutar medvitiande/ en̄ af þui em eg þo ecke Ri ettlætur. Drotten̄ er sa sem dæmer mig. Fyrer þui dæmed ecke fyrer Tijman̄/ þangad til ad Drotten̄ kiemur/ sa ed auglijsa mun þad i Myrkrunum er huled/ og openber giøra Rad Hiartnan̄a. Og þa mun hvørium sem einum Lofstijr skie af Gude.

Gud-

Þañ Tijma. Eñ þa ed Johannes heyrde i Bondunum Verkiñ Christi/ sende hann wt tvo aþ sijnum Lærefveinum og liet segia honom. Ertu sa sem koma skal/ eda eigum vier ad vænta eins añars? JEsus svarade z sagde til þeirra. Fared aptur og kunngiored Johañi hvad þier siaed og heyred/ Blinder fa Syn/ Hallter ganga/ Likþraaer hreinsast. Daufer Heyra/ Dauder upprijsa/ og Fatækum verda Gudspiolleñ bodud/ og sæll er sa sem ecke hneixlast a mier. Eñ ad þeim i burtgeingnum/ hoof Jesus ad segia til Folks sins aþ Johañe. Hvad foru þier wt a Eydemorku ad sia? Reyr þañ sem aþ Vinde er skiekeñ? Eda hv

ad forud þier ad sia? Man miukl-
ædaa? Siaed/ ad þeir sem miuk-
añ Klædnad bera/ eru i Konganna
Hwsū /eda hvad forud þier ad sia?
Eirn Spamañ? Eg seige ydur
fyrer sañ/ þañ meire er eñ nockur
Spamañ/ þviad þesse er sa/ af
hvørium skrifad er. Sia þu ad eg
sende miñ Eingel fyrer þiñe Aug-
sijn/ sa er þiñ Veg skal tilreida
fyrer þier.

Fiorda Suñud. i Adven.

Collectan.

AL ... mættuge/ Eilyfe Gud/ vier bidium
þig/ ad þu komer/ og lætter þitt Al-
mættc skyna yser oss aumar Mañeskiur/
ad hvad helst sem vorar Synder þvugle-
ga forhindra og hamla/ þad sama mætte
þa oss veitast/ fyrer Hialp þiñar Nad-
ar og Myskunar. Fyrer þiñ Son Jesū
Christum/ sem med þier og ecc.

Þisse-

4. Cap.

Elskuleger Brædur. Giedied ydur i Drottne alla Tijma / og enn aptur seige eg / gledied ydur. Ydar Hoogværd sie kunnug øllum Mønnum. Drottenn er nalæg ur. Vered eige hugsiuker / helldur lated ydar Bæner i øllum Hlutum / i Bænahallde og Akalle med Þackargiørd þyrer Gude kunnar verda. Og Fridur Guds, sa hærre er øllum Skilninge / vardveite ydar Hiørtu z Skilningar vit / i Christo JEsu.

Gudspialled skrifar S. Joh. 1. Cap.

A Þeim Tijma. Gydingar sendu af Jerusalem Presta z Levita / ad þeir skylldu spyrja hann ad / hvor ert þu? Og hann medkiendest z neitade þvi ecke. Og hann medkiendest / seigiande. Eige em

em eg Christr. Og þeir spurdu hñ
eñ þa ad/ hvad þa? Ert þu Eli-
as? Hañ sagde/ ei em eg. Ert þu
þa Spꜳmadur? Og hañ svarade/
nei/ ecke. Þa søgdu þeir vid hañ.
Hvør ert þu þa? So ad vier meig-
um Andsvar gieꝼa þeim er oss ut-
sendu. Hvad seiger þu aꝼ sialꝼum
þier? Hañ sagde/ eg em hroopan-
da Rodd i Eydemørku/ greide þier
Gøtu Drottens/ so sem sagde E-
saias Spꜳmadur. Og þeir sem wt
vou sender/ voru af Phariseis. Og
þeir spurdu hañ ad/ og søgdu til
hañs. Þui skijrer þu þa/ þyrst þu
ert ecke Christur/ eige Elias/ og
eige Spꜳmadur? Johañes svara-
de þeim z sagde. Eg skijre i Vat-
ne/ eñ sa stood i Midt hia ydur/
hvarñ þier þecktud eige. Hañ er
sa sem epter mig mun koma/ hvør
ed

fyrer mig/ hvers Skoopve
inge eg em ei verdugur upp ad leysa.
Þetta skiede i Bethabara / hinu
meigeñ Jordanar/ þar sem Johañ
es skijrde.

A Joolanoettena.

Collectan.

HEyr Almaatduge/ Eilijfe Gud/ vier
bidium/ gief oss sem yfer lyster er um
med nyu Lioose þyns Ords/ sem Mañ
doom heyur a sig tekeð/ að það mætte op
enberlega skijn i vorū verkū z framferde/
sem fyrer Truna skyn i Hiartanu/ fyrer
þañ sama þiñ Son Jesum Christū z cc.

Pistilleñ til Titum 2. Cap.

ALlra Kiærestu. Heilsusamleg
Naad Guds er auglijoos ordeñ
øllum Møñum / og kieñer oss/
ad vier skulū afneita Ogudlegu At
hæfe/ og Veralldlegum Gyrndum/
og lifa sparlega/ Riettferdugleg
og Gudlega i þessum Heime/ z lii
da

da epter þeirre Sælu-von og Dyrd-ar Auglyſing hins mykla Guds/og vors Lausnara Jeſu Chriſti. Sa ſem ſialfan̄ ſig hefur giefed wt fyrer oſſ/uppa þad han̄ endurleyſte oſſ fra øllu Oriettlæte/ꝛ hreinſade ſier ſialf um Folk til eignar/ꝥ ſem koſtgiæfed være til goodra Verka. Þetta ſkallt þu tala og aminna/ og ſtraffa med allre Koſtgiæfne. Eingen̄ for-ſmæe þig.

Gudſpialled Lucæ 2. Cap.

Þan̄ Tijma. Og þad bar til a þeim Dogum/ad þad Bod gieck wt fra Keyſaranū Auguſto/ꝥ Heim-uren̄ allur ſkyllde ſkattſkrifaſt. (Þeſſe Skattſkrift hooſt fyrſt upp þa Cyrenius var Landsſtiorn-are i Syria.) Og þeir fooru aller ad lata ſkattſkrifa ſig/ hvor-til

til sinar Borgar. Þa foor z Josephs of Galilæa wr Borgeñe Nazareth/ upp i Judæam / til Davids Borgar Bethlehem/ aþ þvi ad hañ

var af Hwse og Kyne Davids/ so ad hañ liete skatiskriþa sig þar med Mariu siñe Festar Konu Olietttre. Eñ þad skiede so/ þa ed þau voru þar/ ad þeir Dagar fullnudust/ad hun skyllde fæda/og hun fædde siñ Frumgieteñ Son/ og vafde hañ i Reyfum/z lagde hañ nidur i Jøtuna/

ura/ þviad hun fieck eckert aññad Rwm i Giestaherbergenu. Og Fi ar Hirdarar voru þar i sama Bygd arlæge um Grandana vid Fiarhw- señ/ sem geimdu z voktu yfer Hio rd siñe um Noottena. Og sia þu/ þad Eingell Drottens stood hia þeim/ og Guds byrte lioomade i kringum þa/ z þeir urdu miøg Otta slegner. Og Eingelleñ sagde til þra. Hirded þier ecke ad hrædast. Siaed/ eg boda ydur mikeñ Fogn- ud/ þañ er skier øllu Folke/ þviad i Dag er ydur Lausnareñ fæddur/ sa ad er Christur Drotteñ i Borgeñe Davids. Og haþed þad til merk- is/ ad þier munud fiña Barned i Reyfum vafed/ z lagt vera i Jøt- una. Og sagnsnart þa var þar hia Einglenum / mykell Fiølde Himneskra Hersveita / sem lofudu

Gud

Gud z ſogdu/ Dyrd ſe Gude i upp-
hædum/ z Fridur a Jordu/ z Moñ
um goodur Vilie.

J Hammeſſuñe.

Collectan.

Herra Almættuge/ Eilyfe Gud/ vier
biдium/ veit þu oſſ/ ad þyno einka
Sonar nyia Fæding/ mætte frelſa oſſ/ hv
erium ſa gamle Prældoomur helldur un
der Syndarenar Oke/ fyrer han z ec.

Piſtellen til Hebræos
1. Cap.

Elſkuleger Brædur. Med þvi
ad Gud hefur fordum marg-
falldlega/ z med mørgum hætt
um/ talad til Fedrana fyrer Spaa-
meñena/ eñ nu hefur hañ allra ſijd-
aſt a þeſſum Døgum til vor talad
fyrer Soneñ/ hvorn hañ ſette Er-
fingia yfer alla Hlute/ fyrer hvørn
hañ hefur eirneñ Verølldena ſkap-
ad. Hvor hellðr (med þvi hañ er Li

oome

oom: hañs Dyrdar/ ꝛ Imynd hañs Veru) berande er alla Hlute med Or desſyns Kraptar/giørande Hreinſun vorra Synda/ſyrer ſig ſialfañ/ſette ſig til hægre Handar Tignenne a Hædum/ſo mykſu ædre ordeñ Eingo lununt/ſem hañ heƥur myklu ƥram at þeim erƥt eitt hærra Nafn. Þvïad til hvørs aƥ Einglunum heƥur hañ nockurn tyma ſo ſagt; Þu ert minn Sonur/ i Dag ool eg þig. Og eñ añ ad ſiñ/eg mun hñs Fader vera/ ꝛ hñ mun miñ Sonur vera. Og eñ apƥur ſem hañ iñleider þañ hiñ Frumgiet- na i Heimeñ/ſeiger hañ. Og hañ ſku lu aller Einglar Guds tilbidia. Aƥ Einglunū ſeiger hñ ad ſøñu. Sy- na Eingla giører hañ Anda/ ꝛ ſyna Þienara Eldsloga. Eñ af Synen- um. Gud þitt Sæte er Æ og ad Eilyƥu/ Sſiornarvøndur þyns Rykis er Rietſlætis Vøndur/þu heƒ ur elſkad Rietſlæted/eñ hatad Rang- læted/

æfed/ þ þvi hefur Gud/ þiñ Gud/ mürt þig med Vidsmiøre Fagnadarens/ fram yfer þijna Nluttakara. Og þu Drottieñ hefr ad upphafe Jorðena grundvallad z Himnarner eru þijn Handaverk. Þeir enu somu munu forganga/ eñ þu munt blijfa/ z aller þr elldast so s añad Fat/ z so s klæde munt þu þeim upphverfa og þeir munu umhverfast. Eñ þu ert hiñ same / og þijn Ar munu ecke þrotna.

Gudspialled skrifar S. Joh. 1. Cap.

I Upphafe var Ord. Og þ Ord var hia Gude/ og Gud var þad Ord/ þad sama var i Upphafe hia Gude. Aller Nluter eru fyrer þad giorder / og an þess er eckert giort hvad giort er. J þvi var Lijfed / og Lijfed var Lioos

Mañ-

Mañaña. Og Lioosed lijser i Myrkrunum / og Myrkureñ hafa þad ecke hondlad. Þar var eirn Madur af Gude sendur / sa hiet Johañes. Hañ kom til Vitni burdar/ ad hañ bære Vitnisburd aþ Lioosenu / so ad aller skylldu þyrer hañ trwa. Eige var hañ þ Lioos/ helldur ad hañ bære Vitnisburd aþ Lioosenu. Þad var satt Lioos/ hv ort ed upplyser alla Meñ komande i þeñañ Heim. Þad var i Heimenum / og Heimureñ var þyrer þad giordur og Heimureñ þeckte þad eige. Hañ kom til siñar Eignar/ og hañs sialþer medtooku hañ eige. Eñ so marger sem hañ medtooku/ þa gaþ hañ þeim Magt Guds Bernum ad verda/þeim sem a hañs Naþn trwa. Eige þeim sem aþ Bloodenu/ eda þeim sem aþ Nolld-

sins

sins Villd/edur af Mañsins V·l·-
ia/ helldur þeim sem af Gude eru
fædder. Og Orded vard Holld/
og bygde med oss/og vier saum þess
Dyrd/Dyrd so sem eingetens S.-
nar af Fodurnum / fullañ Nadar
og Sañleika.

S. Stephani Dag.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ Gief oss ad epter-
fylgia hañs Dæmum/ hvørs Hatyd
vier i Dag høllðum/so vier mættum læ-
ra ad elska vora Ovine/ lyka sem hañ
bad fyrer sijnum ofsoknar Møñum/fyr-
er vorn HErra JEsum Christum/ hver
med þier og helgum Anda/lifer og ryker
einn Gud um Allder Allda/ Amen.

Pistillenn i Giørningabook Post. 6. og 7. Cap.

J þeim Døgum. Og Stepha-
nus fullur af Nad og Styrk-
leika / took ad giøra Stoor-

merke og Takn mykel a medal Folk,
sins. Þa stoodu upp nockrer aþ
þeirre Samkundu/ s kalløst Liberti,
norum/ Cyrenorum og Alexandri,
norum & þeirra sem voru aþ Cilicia
og Asia/ þreytande Spurningar vid
Stephanum/ & þeir gatu ecke moot
staded þeirre Speke / nie þeim An,
da/ aþ hvørium hañ talade. Þa sen,
du þeir wt Meñ sem seigia skylldu.
sig heyrt haþa hañ mæla Nadungar
Ord/ i moote Gude og Mose / og
æstu so upp Lyden og Ølldungana
og hina Skriptlærdu / hlupu ad og
gripu hañ/burtleiddu fyrer Radeð/
og settu til Lÿwgvotta / sem seigia
skylldu. Þesse Madur lætur ei aþ
ad tala Nadyrde/i gegn þessum Hei,
laga Stad og Løgmalenu. Þviad
vier heyrdum hañ seigia/þad JEsus
aþ Nazareth munde þeñañ Stad
nidurbrioota / og umhverþa þeim
Setningum er Moses heþur oss gieþ
ed.

ed. Og aller þeir i Radenu sa-
tu/horfðu a hañ/og sau ad hans A-
siana var so sem Eingils Asian.
Eñ þa þeir heyrðu þetta / skaruft
þeir i sijnum Hiørtum / og gnÿstu
Tønum yþer hønum. Eñ med þvi
ad hañ var þullur af heilogum An-
da/ hoof hañ upp sijn Augu til Hi-
mens/og sa Guds Dyrd/og JEsum
standa til hægre Handar Gude/ og
sagde. Siaed / ad eg sie Himnana
opna / og Mañsins Son standa til
Guds hægre Handar. Eñ þeir køllu
du upp harre Røddu / og samañ-
byrgdu sijn Eyru/og giørdu hønum
Aras med einum Samdrætte/hnep
tu hañ wt aþ Borgeñe / og grytto
hañ. Eñ Vottarner løgdu sijn Klæ-
de til Foota þss Ungmeñis er Saul
hiet og lømdu Stephanum med
Grioote. Eñ hañ kallade/ og sagde/
HErra JEsu / medtak þu miñ An-
da. Og hañ kraup nidur / og kallade

hærre Rødbu / Drottē / Legg þeim ecke til þessa Synd. Og sem hā hafde þad sagt / Sofnade hañ.

Gudspialled S. Matthei
23. Cap.

Þañ Tijma sagde JEsus til Gydinga Folksins og Høfdingia Kieñemanaña. Siaed / Eg sende til ydar Spaameñ / Spekinga og Skriptlærda / og nockra af þeim munud þier aflijfa og krossfesta / og suma munud þier hwdstrykia i Samkundu Hwsum ydar / og af añare Borg i adra munud þier þa offsækia / so ad yfer ydur kome allt riettlaatt Blood sem a Jordena wtheƚƚt er / i fra Bloode Abels riettlaata / allt til Bloods Sacharia Sonar Barachia / hvorn þier dræpud a millum Musteris og Alltaris.

Sañlega

Sañlega ſeige eg ydur/ ad allt þetta mun koma yfer þeſſa Kynſlood. Jeruſalem / Jeruſalem / þu ſem aþlijfar Spameñena/ og gryter þa er til þijn eru ſender / hvorſu opt heþe eg viliad ſamañſaþna Sonū þijnum / ſijka ſem Hænañ ſamañſaþnar Ungum ſijnum under Vænge ſier/ og þier haþed ecke viliad? Siaed/ ydar Hws. ſkal ydur i Eyde læted verda. Þviad eg ſeige ydur/ ad þier munud eige ſia mig upp fra þeſſu / þangad til þier ſeiged/ Bleſſadur ſie ſa ſ kiemur i Nafne Drottens.

S. Johañis Poſt. Dag.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ upplys nadarſamlega þiñ Lyd / ſo ad hañ upplyſtur fyrer Lærdoom og Gudſpiallſins Kienning hins heilaga Johañis / mætte þar

og ødlast þÿna tTaad og eilÿþa Glede / pyrer vorn Herra JEsum Christum/etc.

Pistelen skrifar Jesus Syrach
15. Cap.

HVer hañ ottast Gud/ sa mun giøra gooda Hlute / og hvør sem epterfylger Riettlætenu/ sa mun þiña Spekena/þviad hun mun mæta hønum so sem vegleg Moodt/ er. Og hun mun medtaka hañ so sin̄ ein Kviña þra Meydoome sÿnum. Og hun mun fæda hñ med Lÿþsens Braude og Skilninge / og drickia hañ mz Vatne Hialpræddesins Speke. Þa mun hañ verda styrkur og stødugur standa. Og hun mun sier ad hønum hallda / so hañ verde ecke sneyptur. Hun mun heþia hañ yþer sÿna Naunga / og hañs Munne i Søþnudenum uppliuka. Hun mun Corona hñ med Føgnude og Vnad/ semd/ og begæþa hañ eilÿfu Naþne.

Gudspiallet

21. Cap.

Epter þann Tijma / Sagde JEsus til Peturs / Fylg þu mier epter. Petur snere sier vid / og leit þann Læresvein epterfylgianda sem ad JEsus elskade / sa er og um Kvølldmaaltijdena hafde a hans Briooste leiged / og sagt / HErra / hvør er sa er þig forrædur ? Þa ed Petur leit nu þennan / seiger hann til JEsu. HErra / hvad skal þesse ? JEsus seiger til hans / ef eg vil hann blijfe til þess eg kiem / hvad kiemur þad vid þig ? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda a medal Brædranna / þesse Læresveinn deyr ecke. Og JEsus sagde eige til hans / hann deyr eige / helldur ef eg vil hn̄ blijfe til þess eg kiem / hvad kiemur þad vid þig ? Þesse er sa

Lærefveirn/ er um þetta ber Vitne/ og þetta ſkrifade / og vier vitum ad hans Vitnisburdur er ſannur.

Sunnudagenn millum Joo' ladags og Atta.

Collectan.

HEyr almættuge eilijfe Gud / Stiore þu oſſ og ollu voru Framferde/ epter þijnum Vilia / ſo vier mættum i Nafne þijns elſkulega Sonar verda auduger i goodum Verkum. Fyrer þann ſama Drottenn vorn/ etc.

Piſtillenn til Gal. 4. Cap.

ELſkuleger Brædur. Enn eg ſeige / So leinge ſem Erfingenn er Barn/ þa er a millum hans z Þioonſins eingenn Greinarmunur/ þo ad hann ſie Herra alls Gotſens / helldur er hann under Forvertmrum og Fiarhalldsmennum/allt til aſetts Tijma af Fodurnum. Lijka vier einnenn/ þa vier vorum Born/ vorum

vier

vier þrælkader under þessa Heims Setningum. Enn þa Vppfylling Tijmans var komeñ / wtsende Gud siñ Son / fæddañ aꝼ Kviñu og Log mælenu underorpeñ / uppa þad / hañ frelsade þa sem under Logmælenu voru / so ad vier medtækiñ Sonarleiꝼ dena. Eñ med þvi þier erud Børneñ / hefur Gud sendt Anda sijns Sonar i ydar Hiørtu / kallande / Abba / kiære Fader. So er hier nu einngeñ þræll meir / helldur Børn ein / Eñ sieu þad Børn / þa eru þad z eirneñ Arꝼar Guds / ꝼyrer Christum.

Gudspialled skriꝼar S. Luc. 2. Cap.

OG hañs Fader og Mooder undrudust þad / hvad aꝼ honum sagdest: Og Simeon blessade þau / og sagde til Mariu Moodur hañs. Sia þu / þesse er settur til Falls og

Vpptriſu margra i Iſrael / Og til Merkis / hvoriu i moote mun mæ laſt. Og ſialprar þiñar Aund mun Sverd i giegnum ſmiuga / ſo ad auglios verde Hugſkots Hiortu mar gra. Og þar var þa Anna Spæ-kona / Dootter Phanuels af Kyne Aſer / hun var og komeñ til ſiña Aara/og hafde lifad i ſio Aar med ſynum Eignar Mañe fra Mey-doome ſynum. Og þeſſe Eckia hafde nær fioora Vetur um att-ratt/ hvør ed eige gieck wr Muſte-renu / þionande Gude Noott og Dag / med Føſtum og Bænahall-de. Þeſſe gieck ſamſtundis þangad ad/ og pryſade Drottiñ / og ſagde af honum til allra þeirra ſem En-durlauſnareñar bidu til Jeruſalem. Og er þau hofdu allt fullgiort ep-ter Logmaale Drottens / ſneru þau

aptur

aptur i Galileam til Borgar sinar Nazareth. Enn Sveirnenn vox upp og styrktest i Anda / fullur Vijsdooms / og Guds Naad var med honum.

A Nyárs Dag.

Collectan.

HErre HErra himneske Fader, sem liest þinn eingietenn Son verda Løgmalen nu undergiefenn/og umskierast a Attunda Deige/ Løgmaled upp ad fylla / vegna þeirra sem Løgmalsins Bølvan voru undergiefner. Vier bidium þyna Miskunsemi/ad þu vilier andlega umskiera vor Hiørtu / fra øllum vondum Girndum/ fyrer þann sama/ etc.

Pistillenn til Gal: 3. Cap.

ENN ádur enn þad Trwenn kom/ þa urdum vier vardveitter under Løgmalenu/ innelucker uppá þa Trw/ sem openber skyllde verda. Þar fyrer var Løgmaled

vor

vor Typtunar-Meistare til Chri-
stũ / so ad vier riettlætkunst fyrer
Trwna. Eñ nu sem Trwen̄ er ko-
meñ / þa erum vier ecke leingur under
Typtunar-Mañenum. Þviad aller
erud þier nu Guds Børn / fyrer
Trwna a Christum. Þvi so marger
af ydur sem erud skírder / þier hafed
iklædst Christo. Hier er ecke Gydin-
gur nie Grikur / eige Þræll nie Frel-
singe / eige Kall nie Kviña. Þviad
aller þier erud eitt i Christo JEsu.
Eñ fyrst þier erud Christi / þa erud
þier Sæde Abrahams / og epter
Fyrerheitenu Erfingiar.

Gudspialled Luc. 2. Cap.

J Þañ Tijma. Epter þad ad ątta Dagar voru lidner / og þad Barned skyllde um-skierast / var hans Nafn kallad JE-SVS.

SBS. Hvad er kallad var ap

Einglenum / ꝺdur enn þad hann var gietenn i Moodur Kvide.

Sunnudagenn mille Atta Dags og Prettanda.

Collectan.

O HErra GVD / Himneske Fader / þu sem letst þinn kiæra Son JESVM Christum verda framande og wtlendann i Egyptalande fyrer vora skulld / og vardt der hann herlann heim aptur til syns Føđ- urlands. Vier bidium þig / gief oss þi-

na Nád/ad vier aumar Mañeskiur sem erum framande og wtlender i þessum haskasama Heime/mættum snarlega kom ast til Himmarykis og heim i vort rietta Föðurland/ þar ad liꝼa i Dyrd og Glede Eilyꝼlega. Fyrer þañ etc.

Pistilleñ til Titum 3. Cap.

Allrakiæraste. Eñ þa ed byrtest Goodgyrnd og Mañgiæska Gads vors Lausnara JEsu Christi/ eige fyrer Riettlætis Verkaña saker/ sem vier hofdum giørt/ helldur epter siñe Myskunseme/ frelsade hañ oss/ fyrer þañ Endurgietningar Batn[?]sa og Endurnyung heilags Anda/ hverium hñ heꝼur gnoglega wthellt yꝼer oss fyrer JEsum Christum vorn Lausnara. So vier Riettlæter fyrer hañs Nad/ yrdum Erꝼingiar Eilyꝼs Lyꝼs/ epter Voneñe. Þesse Ræda er søñ og trwanleg.

Gudspialled S. Matth. 2. C.

Og

Og er Herodes sa þad ad hañ var gabbadur af Vitringunum/ vard hañ reidur/og sende wt/ og liet drepa øll Sveinborn til Bethlehem/ og i øllum hennar Endemørkum/ Tvævetur og þadañ af yngre/ epter þeim Tijma/ ð hañ hafde wtspurt af Vitringunum. Þa uppfylltest hvad sagt er fyrer Jeremiam Spámañ/ ð seiger. A Hædum hefur heyrst Kall mykellrar Kveinunar/ Ops og Ylbrunar/ Rachel æpte Sonu sijna og villde ecke huggast lata/ þviad þad var med þeim wte.

A Þrettanda Dag.

Collectan

HErre Almættuge/ Eilijfer Gud/ sem med Leidarvijsan eirnrar Stiørnu Openberader Vitringum þiñ Eingietenn Son/ veit bidium vær þijna Myskunsemd/ uppi

upptendra þitt Lioos i vorū Hugskot/ um/ þad sem þu uppvæter i Hiørtum þessara Vitringa. Fyrer þiñ Son z etc.

Pistilleñ Esa. 60. Cap.

SO seiger Drottteñ Gud. Ryß upp Jerusalem og vert klær/ þviad þitt Lioos kiemur/ og Dyrd DRottens er uppruñeñ yþer þier. Þviad sia þu/ad mirkred mun hylia Jørdena/ og Dimañ Þiood-ernar. Eñ Drotteñ mun uppreña yþ-er þier/ z hañs Dyrd mun siaast yþ-er þier/ z Heidingiarner munu gan-ga i þijnu Lioose/ og Kongarner i Liooma þijns Uppruna. Upplipt u þijnum Augum og skoda um kring/ aller þesser eru samañsoþnader / og koma til þijn. Þijner Syner munu koma aþ Fiærlægd/og þijnar Dæt-ur munu uppþoostrast ad bædum Sijdum. Þa munt þu sia og þag-na/ og þitt Hiarta mun undrast/ z utbreida sig/ nær ed sa margþiølde

Siaþar-

Siaparens mun snwast til þijn/ og Styrkleike Heidingiana kiemur til þijn/ Fiølde Ulpallldana mun hylia þig / Dromedarii af Madian og Epha. Aller munu af Saba koma/ bærande Gull og Reykelse/ og kungierande Lof DRottens.

Gudspialled S. Matth. 2. Cap.

NAEr ed JEsus var fæddur i Bethlehem a Gydinga Lande/ a Døgum Herodis Kongs. Sia þu/ þa komu Vitringar af Austurælfu til Jerusalem/ og søgdu/ hvar er sa nyfædde Kongur Gydinga? Þviad vier hof um sied hans Stiornu i Austurveige/ og erum komner ad tilbidia han. En er Herodes Kongur heyrde þad/ skielfdest han og øll Jerusalem med hønum. Og han liet samansafna øllum Kiennemanna Hofd=

Hoꝛdingium z Skriptlærdum Lyd-
sins/ og ꝛorheyrde aꝛ þeim/ hvar
Christur skyllde fædast. Eñ þeir
sogdu honum. J Bethlehem a
Gydinga Lande. Þviad so er skrif-
ad ꝑ Spamañenn. Og þu Beth

lehem a Gydinga Lande/ ert aung-
vañveigeñ hin minsta a medal Ho
ꝛdingia Juda/ þviad aꝛ þier mun
koma Hertoge sa/ ed stioorna skal
yꝛer mitt Folk Jsrael. Þa kalladz
Herodes B.tringana heimuglega

til

til sijn/ og spurde þa iñelega ad/ a hvorium Tijma þad Stiarnann hapde byrtst þeim/ og vijsade þeim til Bethlehem / og sagde. Fared þier/z spyried vandlega ad Sveinenum/ og nær þier finned hañ/ þa kuñgiored mier þad aptur/ so ad eg kome eirneñ ad tilbidia hañ. Sem þeir høfdu nu hlydt Konungenum/ foru þeir af stad. Og sia þu/ ad Stiarnañ sem þeir høfdu sied i Austurælfu gieck frame ꝼ þm̃/ allt þar til hun kom og stood þar uppe yfer/ hvar ed Barned var. Eñ er þeir sæu Stiørnuna/glødduſt þeir af myklum Føgnude/ og geingu i Hwſed iñ/ og fundu þar Barned/med Mariu Moodur þſſ/ fiellu frañ og tilbædu þad. Og ad upplokuum sijnum Fiarſoodũ/ offrudu þeir þvi Giafer / Gull/

Rey=

Reykelse og Myrru. Og þeingu Avyssan i Svefne/ ad þeir kæme ecke aptur til Herodem/ og fooru annan Veg aptur i sitt Land.

Fyrsta Sunnudag epter Þrettanda.

Collectan.

HErre HErra Himneskur Fader/ vier bidium þig/ veit þu Gyrnd þyns bid iandi Lyds/ ad hann mætte sia og skilia hvad riett er/ z ad giefa þad sama giørt og framkvæmt med Verke/ Fyrer þinn Son JEsum Christum.

Pistillenn Rom. 12.

KIærer Brædur. Fyrer þui beide eg ydur fyrer Myskun/ seme Guds/ ad þier giefed ydar Lykame til þess Offurs/ sem lif/ ande er og Heilagt/ og Gude þack/ nænit/ hvert ad er ydar skynsamleg Þionusta. Og hegded ydur ecke epter þessum Heime/ helldur umbreyted

ydur

ydur i Endurnyung ydars Hugskoo-
ts/so ad þier meiged reina/ hvør ad
sie goodur/þægur og algiørdur Gu-
ds Vilie. Þviad eg seige fyrer þa
Nad sem mier er giefeñ/ hvørium
sem einum ydar a mille/þad eingenn
hallde meira wt aþ sier / enn
hønum byriar aþ sier ad hallda/hell-
dur hallde hañ wt aþ sier hooþlega/
epter þvi sem Gud heþur wtskipt
hvørium og einum Mæler Trwar-
eñar. Þvi ad lijka so sem vier hoþ-
um marga Limu a einum Lijkama/eñ
aller Limerner haþa þo ecke lijka Negd
an. Lijka so erum vier og so marger
eirn Lijkame i Christo/eñ vor a mi-
llum erum vier hvør añars Limur.

Gudspialled S. Luce 2. Cap.

Þañ Tijma. Og þa ed Nañ var tolþ Aara gamall / foo-ru þau upp til Jerusalem / epter Sidveniu Hatijdardagsins.

Og

Og er þeir Dagar voru liðner / og þau fooru heimleiðis/varð Barned JEsus epter i Jerusalem/ og hns Forelldrar vissu það ecke. Enn þau meintu það/að hann være hia Selskapnum / og voru so komenn eina Dagferð / og leituðu hans meðal Frænda og Kunningia. Og þa eð þau fundu hann ecke / geingu þau aptur til Jerusalem / og leituðu að hønum. Enn það skiede so epter þria Daga/ að þau fundu hann i Musterenu / sitianda miðt a mille Lærefeðranna/ heyrande þeim og aðspyriande þa. Enn aller þeir er hn heyrðu/ undruðust yfer hans Skilninge og Andsvørum. Og er þau sau hann / hnickte þeim við. Enn hans Mooðer sagðe til hans: Son minn/ þvi breytter þu so við ockur ? Sia þu/ Fader þinn og eg leituðum

harm,

harmþrungen̄ ad þier. Og hann ſagde til þeirra. Hvad er þad þid leited ad mier? Viſſud þid ecke ad mier byriade ad vera i þm̄ Hlutum ſem mijns Fodurs eru? En̄ þau underſtoodu ecke þetta Ord/ ſem hn̄ mælte til þeirra. Og han̄ poor med þeim ofan/ og kom til Nazareth/ var þeim og hlydeñ. En̄ hans Mooder geymde øll þeſſe Ord i ſij- nu Hiarta. Og JEſu jokſt Alldur og Vitſka og Nad hia Gude og Mønum.

Añan Suñudag epter Þrettanda.

Collectan.

Þu Almattuge/ Eilijfe Gud/ ſem ſtiornar øllum Hlutum a Himne og a Jørdu/ heyr þu milldelega Bæner þijns Lyds/ og gief Frid um vora Daga. Fyrer vorn HErra JEſum Chriſtum.

Piſtillen̄ Rom. 12. Cap.

Elſku-

Elskuleger Brædur. Eñ vier hofum marghattadar Giafer/ hvør epter þeirre Naad sem oss er giefeñ. Hafe nockur Spaadom/ þa sie hñ epter riettre Trwareñar Reglu. Hafe nockur Embætte/ þa giæte hañ þess Embættis. Ef kieñer nockur/ þa vakte hañ þa Kieñingu. Hvør hañ amiñer/ hygge hann ad þeirre Amiñingu. Hvør hñ giefur/ þa giefe hañ i Einfallдleika. Hvør hñ stiornar/ þa stiorne hñ med Ahyggiu. Fremur nockur Myskunseme/ þa giøre hañ hana med Godfyse. Ei skañ sie Flærdarlaus/ hafed þad hid vonda/ eñ loded a þvi enu gooda. Brodurlegur Kiærleike sie æstwdlegur ydar amille. Hafe hvør añañ sier i Virdingum ædra. Vered eige later i þvi sem þier eiged ad viña. Vered glooande i Andanum/ Droitne þioonande. Hegded ydur epter Tijdeñe. Vered glader i Voneñe/ enn
þolcñmo-

Polemoder i Rvelene. Stadpaster i Bænene / z anest Naudþurpter Nei- lagra / Rostgiæþed ad vera Giestris- ner. Blessed þa sem ydur oþsækia. Blessed en bølved eige. Fagned med Fagnendum / en græted med Grææt- endum. Vered samhuga inbyrdes. Stunded eige a þ sem hætt er / helldur lwted ad þvi sem lægt er.

Gudspialled S. Joh. 2. Cap.

I Þann Tijma. Þar giordest Brwdkaup i Cana Galileæ / og Mooder JEsu var þar. En JEsus og hans Læresveinar voru og bodner til Brwdkaupsins. Og er þa þraut Vijn / sagde Mooder JEsu til hans / þeir hafa ecke Vijn. JEsus sagde til hennar / þu Kvinna / hvad hefe eg med þig? Mijn Stund er enn ecke komenn. Mooder hans sagde til Þioonustu-

manñ.

manaña/ hvad helldst han seiger ydur/ þad giored. Eñ þar voru sex Steinkier sett epter Veniu Ebreskra Maña Hreinsunar/ ꝛ hvo rt eitt took tvo edur þria Mæler. Jesus sagde til þeirra. Fylled upp Kiereñ aꝧ Vatne/ og þeir fylltu þau allt a Barma. Og Jesus sagde til þeirra/ helled nu a/ og færed Kiæmeistaranum/ꝛ þeir færdu honum. Eñ þa Kiæmeistareñ smackade Vatned/ þad ad Vijne var orded/ og hañ vissi ecke hvadañ þad kom (eñ Þiodnustumeñerner sem Vatned sooktu/ vissu þad) þa kallade hañ a Brwdgumañ/og seiger honum. Aller Meñ giefa i fyrstu hid gooda Vijned/ og nær þeir taka ølvader ad gioraſt / þa þad hid liettara/eñ þu heꝧur geymt hid gooda allt til þessa. Þetta er hid

hid fyrsta Jardteikn sem JEsus giorde til Cana i Galilæa. Og hn̄ opeñberade sijna Dyrd. Og hañs Læresveinar trwdu a hañ.

Pridia Suñudag epter Prettanda.

Collectan.

HErre Almættuge Gud / Vier bidium þig/ lijttu a vorar audmiukar Bæn̄er/ z wtrieett hægre Hønd þiñar Magtar/ oss til Hlijfdar/ Fyrer Drotteñ / etc.

Pistilleñ Rom. 12. Cap.

MEn Kiærer Bræder. Vered ecke sierkloker / giallded øngvum Jllt fyrer Jllt. Legged Kapp a ad vera sidsamer vid alla Meñ. Ef møgulegt er/ þad þier megned / þa hafed Frid vid alla Meñ. Hefned ydar ecke sialfer mijner elskañleger/helldur giefed Rwm Reyde. Hviad skrifad er.

E Mijn

Mïn er Hefndeñ / eg mun endur,
giallda / seiger Drottëñ. Þar fyrer /
ef Ovin þiñ hungrar / þa gief hønum
Fædu / ef hañ þyrster / gief hønum
ad drecka. Þvi nær þu giører þetta /
muntu safna Gloodum Ellds yfer
Hefud hønum. Lat eige yferstïga
þig þad Vonda / helldur yfervin þu
þad Vonda med Goodu.

Gudspialled S. Matth. 8. Cap.

Í Þañ Tïma. Og þa ed
JEsus gieck ofañ af Fi,
allenu / fylgde hønū mar,
gt Foolk epter. Og sia
þu / ad Lïkþrær Madur kom / til,
bad hañ og sagde. HErra / ef þu
villt / þa giefur þu mig hreinsad.
Og JEsus riette wt Hendena / m'
hrærde hañ og sagde / eg vil / vertu
hreirn / og jafnsnart vard hñs Lïk,
þrær hrein. Og JEsus sagde til
hañs / sia þu til ad þu seiger þad ei,
ge

ge neinum / helldur þar þu og syn
þig Kieñemañenum / og offra þeir-
re Gaafu / er Moses baud
til Vitnisburdar yfer þeim. Eñ
þa ed JEsus gieck iñ i Caper-
naum / kom til hans Hundradshoͤf-
dinge nockur / bidiande hñ z sagde.
HErra / þion miñ liggur Limafa-
llssiukur heima / z kvelst þunglega.
JEsus sagde til hañs / eg vil koma
og lækna hañ. Og Hundradshoͤf-
dingeñ svarade og sagde. HErra /
eg em þess ei verdugur / ad þu gan-
ger iñ under mitt Þak / helldur seig
þu eitt Ord / og mun miñ Þioon
heilbrygdur verda. Þviad eg em
Madur Yfervalldenu undergiefneñ /
hafande under mier Stridsfolk /
z nær eg seige þessum / Far / þa fer
hañ / og odrum / Kom þu / og hañ
kiemur / og Þræle mijnum / gioͤr
C 2 þetta /

þetta/ og hañ giører þad. Eñ þa ed JEsus heyrde þetta/ undradest hañ / og sagde til þeirra er hønum epterfylgdu: Sañlega seige eg ydr/ ad þvilijka Trw hef eg ecke funded i Jsrael. Eñ eg seige ydur/ þ marger munu koma af Austre z Vestre/ z sitia til Bords mz Abraham/ Jsaac og Jacob i Rijke Himnañа/ eñ Rijkesins Syner munu verda wtrekner i hin ytstu Myrkur/ þar sem vera mun Oop og Gnystran Tañnaña. Og JEsus sagde til Hundradshøfdingians/ gack þu hiedañ/ verde þier epter þvi sem þu trwder. Og hañs Þioon vard heill a þeirre somu Stundu.

Fiorda Suñudag epter Þrettanda.

Collectan.

HErra GUD/ sem allra best veist i hôligkum Hæska og Voda vier erum stadder / þad ad vier fyrer Holldsins Breyskleika/ kuñum ecke ad vera stadfaster an þiñar sierlegrar Nædar og Hialpar. Þvi bidium vier þig um Raad og Lucku til Lyfs og Sælar/ ad hvad helst vær lydum vegna vorra Synda / ad vier mættum þad med Þoleñmæde lyda / og med Hialp þiñar Nædar yferviña/ Fyrer JEsum Christum/ og etc.

Pistelleñ til Romanos

13. Cap.

ELskuleger Brædur. Vered øngvum skylldugar / nema þad/ ad þier elsked hver añan. Þviad hver hañ elskar añan / sa hefur Løgmaled uppfyllt. Þviad þar sem seigest/ Þu skallt ecke Hoor drygia. Eige Mañ vega. Eige stela. Eige Liugvitne mæla. Eige girnast. Og ef þar er nockud añad Bodord/ þa felst þad i þessum Ordum. Elska skalltu Naunga þiñ / so sem sialfañ þig. Elskañ gierer ecke Naunganum illt.

Þar þyrer er nu Elſkan̄ Logmalſins Vppfylling.

Gudſpialled ſkrifar S. Matth. 8. Cap.

Og er JEſus ſtie a Skip / fylgdu hn̄s Læreſveinar hønum epter. Og ſia þu / ad mikell Okirrleike giørdeſt i Sioonum / ſo ad Skiped laa under Apøllum / en̄ han̄ ſvaf. Og hans Læreſveinar geingu til hans / vøktu hn̄ upp / og ſøgdu. HErra hialpa þu oſſ / vier forgongum. En̄ JEſus ſagde til þeirra. Hvad hrædeſt þier Litteltrwader ? Þa reys han̄ upp / haſtade a Vinden̄ og Siooen̄ / og þar vard Logn miked. En̄ Men̄ erner undruduſt / og ſøgdu. Hvilij-kur er þeſſe? Þviad Vindur og Sioor hlijda honum.

Fimt a

Fimta Sunnudag epter Þrettanda.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ Vier bidium/ þad veit þu þyna Christne, mz þinne Nꝍd og Myskun / ad lyka sem hun ecke hefur nockurn annan uppa ad vona og treysta nema þig. So lꝍt hana ætyd þꝍ og ꝍdlast þyna Hialp og Verndan / Fyrer og etc.

Pistillenn til Col. 3. Cap.

ELskuleger Brædur. So iklæded ꝍr þier nu / so sem Guds Utvallder / Heilager og Elskanleger / hiartpolgenne Myskunseme / Goodvilia/ Audmykt/ Hoogværd/ Polenmæde. Umlijded hvor annan / og ef ad nockur hefur Klogumꝍl moot ꝍdrum / þa fyrergiefed þad hvor ꝍdrum innbyrdes / lijka so sem Christus hann fyrergaf ydur / so skulud þier og eirnenn. Enn fram yfer allt þetta / þa iklædest Kiærleikanum /

hvør ad er Band Algiørlegleikans. Og Fridur Guds ryke i ydrū Hiørtum / til hvers þier erud kallader / i einum Lykama / og vered þecklater. Læted Christi Ord gnoglega byggia medal ydar i allre Vitsku. Læred og aminēd ydur sialfa / med Psalmum / Lofsaungum og andlegum liuflegum K:ædum / og syngeð Drottne i yd-rum Hiørtum. Og allt hvad þier giøred med Ord og Verk / þad giø-red allt i Nafne Drottens JEsu / og þacked Gude og Fødur fyrer hañ.

Gudspialled Matth. 13. Cap.

Þañ Tijma. Adra Epter-lijking lagde JEsus fram̄ ꝥ þa / z sagde. Himnarijke er lijkt þeim Mañe / hvør ed sæde goodu Sæde i Akur siñ. Eñ þa Meñ svafu / kom Ovinur hañs og sæde Illgrese med i bland Hveite-nu / og gieck i burt. Eñ er Grased spratt

ſpratt upp og bar Avoxſt/þa aug-
lyſteſt og Illgreſed. Eñ Þionuſtu-
meñerner geingu til Hwsfodurſins
og ſogdu honum. Herra/ ſader þu
ecke goodu Sæde i Akur þiñ/ hva-
dañ kiemur honum þa Illgreſed ?
Og hañ ſagde til þeirra. Fiand-
madureñ hefur þad giort. Þionu-
ſtumeñerner ſogdu þa. Villtu ad
vier forum og wtleſum þad ? Og
hañ ſagde/ Nei/ ſo ad þier uppræ-
ted eige Hveited under eins / nær
þier wtleſed Illgreſed. Lated hvor-
tveggia vaxa allt til Kornſkurdar-
ens / og a Kornſkieru-Tijmanum
ſkal eg ſeigia til Kornſkurdarmañan-
na. Leſed fyrſt ſamañ Illgreſed /
og binded þad ſamañ i Bindene til
ad breña þvi. Eñ Hveitenu ſamañ
ſafned i mijna Kornhlodu.

Siøtta Suñudag epter Prettanda.

Collectan.

O Þu Myſkunſame Guð og Himneſke Fader/ vier biðium þig/ að þu viller uppvekia oſſ/ að vier með allre Koſtgiæfne mættum ganga Chriſtelega i gooðum Verkum/ og ætijð ſtyrktaſt i þier z þundner verða i Guðrækelegu Framferðe. Fyrer vorn Drottenn JEſum Chriſtum/ etc.

Piſtillen til 1. Tim. 1.

AEllra Kiæraſte. Það er vijſſuleg Sañinde/ z dyrmætt verdugt Orð/ það Chriſtus Jeſus er komeñ i þeñañ Heim/ Synduga Saluhjolpna að giora/ meðal hvorra eg em hiñ fremſte. Eñ mier er þvi Myſkunſeme yferkomenn/ uppa það Chriſtus JEſus audſynde a mier fyrſtum alla Þoleñmæðe/ þm til Epterdæmis/ ſem að a hañ ſkylldu trwa/ til Eilijfs Lijfs. Eñ Guðe eilijfum Konge Oforgeingelegū/ Oſyne-

Ofþnelegum og alleina vyſum / ſie ÿd-
idur z Dyrd um allder allda / Amen.

Gudſpialled / S. Matth. 11. C.

Yfir Þañ Tijma. JEſus Ans
ſvarade og ſagde. Eg þacka
þier Fader og Drotteñ Him-
ens og Jardar / ad þu dulder þetta
fyrer Spekingum og Vitringum / z
openberader þad Smælingium. Ad
ſoñu Fader / þvi ad þad var ſo þæge
legt fyrer þier. Aller Hluter eru
mier i Valld giefner af mijnū Fø-
dur. Og eingeñ þecker Soneñ ne-
ma Fadereñ / z eingeñ þecker Fød-
ureñ / nema Sonureñ / og hvørium
Sonuriñ vill þad openbera. Kom-
ed aller til mijn / þier ſem erfided /
z þunga erud hladner / eg ſkal end-
urnæra ydur. Taked a ydur mitt
Ok / og læred af mier / þvi ad eg
em hoogvær / og af Hiarta litelæt-

ut/z munud þier þissa Hvijld Saal-
um ydrum/ þvdad mitt Ok er sætt/
og mijn Byrde er lielt.

A Kyndelmessu.

Collectan.

Almattuge Gud/ vier bidium
audmiuklega þitt Dyrdarvellde/ ad so
sem þinn Eingietenn Sonur var a þessum
Deige i Musterenu opþradur z syndur/
til ad uppfylla Løgmaled/ so lat oss
ſapnast med hreinu Hiarta fyrer þitt
Auglit koma. Fyrer.

Pistillenn Malachiæ 3. Cap.

Hoſta seiger DrottennGud. Sia
þu/ eg mun senda minn Ein-
gel/ hann er tilreida skal Veig-
enn fyrer mijnu Auglite. Og strar
mun koma sa DRottnarenn til sijns
Musteris/ ad hverium þier spyried/
og Eingill Sattmalans/ hvørn
þier girneſt. Sia/hann kiemur seig-
er DRottenn Allsheriar. Enn hver
mun

mun þola hans Tilkomu Dag? Eda hver mun gieta stadest / þa han̄ mun byrtast? Þviad han̄ er so sem gloo-ande Elldur eins Gullsmids / og so sem Sæpa þvotta Kvenna. Han̄ mun sitia og bræda / og Silfred hreinsa / og han̄ mun hreinsa og klaar giora Børn Levi / so sem Silfur. So ad þa munu þeir Drottne Helgeoffur færa i Riettlætenu. Og þa mun Drottne vel þocknast þad helgeoffur Juda og Jerusalem / sla so sem ad-ur fordum / og fyrer mørgum Aar-um / Seiger Drotten̄ Almattugur. Gudspialled skrifar Luc. 2. Cap.

A Þeim Tijma. Þa Dagar þeirra Hreinsunar fullnudust epter Moyses Løgum / høf-du þau han̄ til Jerusalem / uppa þ þau a Hendur fæle han̄ Drottne / so sem skrifad er i Løgmaale Drott ens / ad allt hvad Kallkyns var / þ

er

er fyrst opnade sinar Moodur Kvid/ þa skyllde kallast Drottne helgad. Og ad þau giæfe Offred epter þvi sem seigest i Logmaale Drottens/ tvær Turtildwfur/eda tvo Dwfu Unga. Og sia/ ad Madur

var þar i Jerusalem/ sa ed Simeon hiet/ og þesse Man var Riettlaatur og Gudhrædður / biðande epter Huggun Israels/ og heilagur Ande var med honum. Simeon hafde og Andsvar feinged af Heilogum

um Anda/ad hñ skyllde ecke Daud-
añ sia/ nema hañ sæe ædur fyrre
Christ Drottens. Og hañ kom af
Andans Tilladan i Musterid/ og
þa Foreldratner hofdu Barned
JEsum i Mustered/ z giordu fyr-
er honum epter Sidveniu Lagaña/
z hñ took hañ þa uppa sijna Arm-
legge/ lofade Gud z sagde. Drott-
eñ/ læt nu þiñ Þioon i Fride fara/
epter þvi sem þu hefur sagt. Þvi-
ad mijn Augu hafa sied þitt Hialp-
ræd/ þad þu tilreidder fyrer Aug-
lite allra Þiooda. Eitt Lioos til
Upplysingar heidnum Þioodum/
og til Dyrdar þijns Folks Jsrael.

Fyrsta Suñudag i Nyu Vikna Føstu.

Collectan.

Almættugur/ Eilifur Gud/ vier bid-
ium/ heyr milldelega Bæner þijns
Folks/

Folks/ ad vier sem maklega erum søkū vorra Synda hirter/mættum saker hyns Dyrdarpulla Nafns / myskunsamlega frelsast. Fyrer Drotten vorn.

Pistillen̄ 1. Cor. 9 og 10.

Kiærer Brædur. Vited þier ecke ad þeir sem Skeided hlaupa/ þad þeir aller hlaupa/ en̄ eirn er sa ed Hnossed tekur? Hlaupeð nu og svo ad þier høndled þad. En̄ hvør sem stæst/ han̄ helldur sig fra øllu. Og þeir ad sön̄u/ uppa þad/ þeir ødlest forgeingelega Koronu/ en̄ vier oforgeingelega. En̄ eg hleip eige so sem uppa þad Ovissa/ eg slæ ecke so sem sa i Vinden̄ slær/helldur þiæe eg min̄ Lijkama/ og læt hann Þræl vera/ so ad eg predike þad ei, ge ødrum/ og verde sialfur rækur. En̄ eg vil eige dylia fyrer ydur goo der Brædur/þad ad vorer Forfedur voru aller under Skyenu/ og aller geingu þeir yfer Hafed/ og aller

voru þeir skyrdet af Moyse/i Skyenu ꝛ i Sionum. Og aller hafa þr neytt hinar somu Andlegrar Fædu/ og aller hafa þeir hiñ sama Andlega Dryck drucked/þeir druckn ꝛ af þeirre Andlegu Hellu / sem þeim medfylgde. Hvor Hella ad var Christus.

Gudspialled S. Matth: 20. C.

I þañ Tijma. Sagde Jesus til sina Læresveina/ Þessa Epterlijking. Hímnarijke er lijkt einum Hwsfødur/ s wtgieck snem̃a Morguns/ Verkameñ ad leigia i siñ Vijngard. Eñ ad giordū Samninge vid Verkameñena/ad daglegu Penings Giallde/ sende hañ þa i siñ Vijngard. Og nærre þridiu Stundu gieck hañ wt/ og leit adra Jdiulausa standa a Torginu/ og sagde til þeirra. Fared þier og so i Vijngardeñ/og hvad Riettvijst er mun eg giefa ydur/ og þeir geingu

burt

burt þangad. Og hañ gieck enn wt aptur um fiottu og nyundu St und/ z gierde slijkt hid sama. Nær þe elleftu Stundu gieck hañ wt/og: þañ eñ adra standa Idiulausa/ og sagde til þeirra. Hvar fyrer stande ed þier hier allañ Dag Idiulauser? Þeir sögdu til hañs. Þviad eingeñ hefur leigt oss. Hañ seiger til þeirra. Fared þier z i miñ Wijngard/ og hvad Riettvijst er skulud þier þa. Eñ þa Kvölld var komed/ sagde Herrañ Wijngardsins til sijns Rꝍdsmañs. Kalla þu Verkmeñena/og gialld þeim Verdkauped/ og tak til þra hiñum seinustu/ allt til hiña fyrstu. Þa komu þeir sem nærre elleftu Stundu leigder voru/ og medtook hvør þeirra sinn Pening. Eñ hiner sem fyrster komu/þeir þeinktu ad þeir mundu þær meira.

meira. Og hvør þeirra medtook sinn Pening. Og þa er þeir hofdu hann medteked / mogludu þeir a moote Hwsbodurnum/ og sogdu. Þesser enu seinustu hafa eina Stund erfidad/ og þu giorder þa jafna vid oss/ sem bored hofum Hita z Þunga Dagsins. Enn hann svarade og sagde til eins þeirra. Vinur/ eige giore eg þier Oriett. Ertu ecke amsattur ordenn vid mig um eirn Pening? Taktu hvad þitt er/ z far i burt/ enn þessum hinum seinasta/ vil eg giefa so sem þier. Eda lofast mier ecke ad giora af mijnu hvad eg vil? Eda ertu þar fyrer Rangeigdur/ þo ad eg sie Goodgiarn? So verda seinaster hiner fyrstu/ z fyrster hiner seinustu. Þviad marger eru kallader/ enn fáer Utvalder.

Annann

Annañ Suñudag i Nyu Vikna Fostu.

Collectan

Hærra Herra Gud/ þu sem sier/ad vier hefe høpum Traust a nockrum vorum Verkum/ Mætte edur Megne/ Veit þu oss myskunsamlega/ad vier mættū vernd-ader verda fra øllū Motstædlegum Hlut-um/ Andlegum og Lykamlegum/ fyrer þuna nadarsamlega Hlyfd/ so sem þu hlyfder S. Paale Postula Kienneføbur Heidña Þiooda. Fyrer og etc.

Pistilleñ til 2. Cor. 11. & 12.

Elskuleger Brædur. Þier umlijded giarnañ Fafroo-da/ med þui ad þier erud sialfer Vitrer. Þier um-lijded þo ad nockur hneppe ydur i Þrælkan/þott nockur Fieflette yd-ur/ þo ad nockur take fra ydur/ þott nockur hrokest upp yfer ydur/ þott nockur slæe ydur i ydar Asioo-nu. Þetta seige eg epter Ovirding/

so

so ē værū vier breyskver ordner. J hvøriu helldst ē þ̄ nockur er diarfur (eg tala i Heimsku) þa em eg eirneñ diarbur. Þeir eru Ebreſker/eg eirn, eñ. Þeir eru Jsraelitæ/ eg eirneñ. Þeir eru Abrahams Sæde/eg eirn. eñ. Þeir eru Christs Þienarar (eg tala Heimskulega) eg em myklu bra. mar. Eg hefe meir erbidad/ eg heþe bleire Høgg lided/eg hefe opt^{r} bang eñ vered/ optar i Daudans Nættu. Af Gydingum heþ eg bimsiñū bein, ged bierutyge Sløg/ einu þærra. Þrisvarsiñum em eg Hwdstryktur/ einusiñe grÿttur. Þrisvar heþ eg Skipbrot lided/ Dag og Noott var eg i Siabardiwpe. Opt þa hef eg i Ferdum vered. Eg heþe vered i Lÿſ. ſshæſka i Vøtnum/ i Lÿſshæſka medal Ræningia/ i Lÿfshæſka med. al Gydinga/ i Lÿfshæſka a medal Heidingia / i Lÿfshæſka stáddur i Borgum/ i Haſkasemdum a Eydee.

mørkum/

mørkũ / i Naſkaſemdũ a Sioo / i Naſkaſemdũ a medal falſkra Bræd ra. J Symdũ-r Erfide r mykium Vekum / i Hungre r Þorſta / i mykl um Foſtum / i Kulda og Klædleyſe. Fyrer utañ þad ſem hid ytra kañ vid ad bera / einkũ þ eg daglega verd Onꝛadadur / berande Ahyggiu fyrer øll um Soꝛnudum. Hvør er veykur / ſo eg verde ecke veykur? Hvør verdur ſo hneyxladur ad eg ſtikne ecke? Eꝛ eg ſkal þo hrooſa mier / þa vil eg hrooſa mier aꝛ þeim Hlutum / ſem ad eru mijns Breyſkleika. GVD og Fader DROttens vors JEſu Chriſti / ſaſem Bleſſadur er um Allder / veit þad ad eg lyg ecke. Til Damaſcum liet Landſtiornareñ Kongſins Areta geyma Borgena Damaſcum / og villde læta grypa mig. Eñ eg vard læteñ i eirne Korꝛ wt um Vindauga oꝛañ fyrer Mwr eñ / og ſo ꝛlyda eg wr hañs Hondum.

um. Nroosuneñ er mier ad soñu ecke nitsamleg / þo vil eg nu koma vid Sioonernar ꝛ Openberingar Orotʒ tens. Eg þecke Mañ i Christo þyʒ rer þiortan Aarum (var hañ i Lijkaʒ manum/ þad veit eg eige / eda var hañ þyrer utañ Lijkama / veit eg og eige/ Gud veit þad) sa seme var rickʒ tur allt upp i þridia Nimen / og eg þecke glegt þañ Mañ / (hvort hañ var i Lijkama / edur utañ Lijkama / veit eg eige/ Gud veit þad) hañ vard upprricktur i Paradijs / og heyrde oʒ utrœdañleg Ord / þau sem eingenn Madur þœr talad. Aþ þessu vil eg mier hroosa / eñ aþ sialþum mier vil eg mier ecke hroosa / nema af mijnum Breyskleika. Og þo eg vilde mier hroosa / giorda eg þad ecke þiꝛlslega/ þviad eg vil seiga Sañleikañ. Eñ eg sporna vid þvi þar þyrer / so ad einʒ geñ hallde mig œdra / eñ so sem hñ a mier sier / eda af mier heyrer. Og

so

so ad eg stære mig ecke af Mikeleik þessara Openberinga / er mier giefen Fleirn i Hollded / Andskotans Eingell / hvør ad mig med Knefum slæe / uppa þad eg stære mig ei. Vm þad hefe eg Drottenn þrisvar beded / þad hann vike burt fra mier. Og hann sagde til minn / Lat þier nægiast mijna Nad / þui minn Kraptur er i Breyskum mættugur. Fyrer þui vil eg sem fegnast hroosa mier af mijnum Breyskleika / so ad Kraptur Christs bygge medur mier.

Gudspialled S. Luc. 8. Cap.

Þann Tijma. Og þa ed margt Folk var samann komed / og þad dreyf til hans wr Stødunum / sagde hann i Epterlijkingu. Sa gieck wt sem sæde / ad sa Sæde sijnu. Og þa hann sæde / fiell sumt utann hia Veigenum / vard Footum tro-

ded /

ded / og Fuglar Loptsins atu þad. Og sumt fiell a Hellu / og nær ed þad spratt upp / visnade þad / af þvi ad þad hafde eige Vokvañ. Og sumt fiell a medal Þyrna / og Þyrnerner spruttu upp med og kiæfdu þad nidur. Og sumt fiell i gooda Jord / og þad vox upp og bar hundradfalldañ Avoxt. Þa ed hañ sagde þetta / kallade hañ : Hvor Eyru hefur ad heyra / heyre hañ. Eñ hañs Lærisveinar spurdu hann ad / hvor ed være þesse Eptерlijking. Eñ hañ sagde : Ydur er unt ad vita Leynda Dooma Guds Rijkis / enn þeim odrum i Eptерlijkingum / so ad siaande þa siaae þeir ei / og aheyrande þa skilie þeir þad ecke. Eñ þesse er Eptерlijkingeñ. Sæded er Guds Ord. Eñ hiner vid Veigeñ / eru þeir sem heyra þad /

 eñ

eñ epter þ kiemur Diøfullen og te-
kur burt Orded wr þeirra Hiortum/
so ad þeir skule ecke trwa og verda
hialpleger. Eñ þeir a Helluñe eru
þeir/ sem medtaka Orded med Føg
nude/ þa þeir heyra þad/ og þesser
hafa ecke Root / hvorier um stun-
darsaker trwa/ og a Freistingartij-
manum falla þeir fra. Eñ þad
sem fiell a millum Þyrnaña / eru
þeir/ sem þad heyra/ og velkiast j
Sorgum / Audæfum og Girndum
þessara Lijfdaga / kiefiast og fæva
aungvañ Avøxt. Eñ þad sem j
gooda Jørd fiell/ eru þeir sem hey-
ra Orded / og behallda þvi i goodu
og sidsømu Hiarta/og færa Avøxt
j Þoleñmæde.

Suñudageñ i Føstu
Iñgang.

Coll-

DRottenn Gud vier bidium / Heyr þu myskunsamlega vorar Bæner/og nær þu hefur leyst oss af vorum Synda Bøndum/þa vgrdveittu oss fra øllum motstædelegum Hlutum / Fyrer vorn Drott, tenn etc.

Pistillenn 1. Cor. 13. Cap.

Broder Bræður. Þo ad eg tala de Tungum Mañaña og Einglaña / eñ hefda eg ecke Kiærleikañ / þa være eg so sem annar hliomande Malmur /edur hvell ande Bialla. Og þo ad eg hefde Spadoom og visse alla Leynda Dooma/ og alla Vitsku / og hefde alla Trw/ so ad eg Fiøllen ur stad fære de/ eñ hefde ecke Kiærleikañ/þa være eg ekkert. Og þo ad eg giæfe allar mijnar Eigner Fatækum / og yfer giæfe miñ Lijkama/ so eg bryñe/ og hefde ecke Kiærleikañ/ þa være mier þad eingeñ Nitsemd. Kiærleikureñ er þoleñmodur og goodviliadur/Kiær-

eikureñ er eige øβundſamur / hann giører ecker illmañlega. Eige blæs hañ ſig upp / hañ er ecke oſidſamur / eige leitar hañ þeſſ hvad hañs er / eige verdur hañ til Jlls egndur / hañ huxar eckert vondſlega / eige ƀagnar hañ yfer Ranglætenu / helldur ſamƀagnar hañ Sañleikanum. Hañ umber alla Hlute / hañ trwer øllu / hañ vonar allt / hañ umlijdur alla Hlute. Kiærleikureñ þrijtur alldrei / þo ad Spaadoomarner hiadne og Tungumaalunum ſlote / og Skinſemenne liñe. Þviad vorer Vitſmuner eru halfverk / og vorar Spaaſagner eru halfverk. Eñ nær þad kiemur ſem algiørt er / þa mun aƀleggiaſt þad ſem halfverked er. Þa eg var Barn / talade eg ſem Barn / og eg var ſkinugur ſem Barn / og eg huxade ſem Barn. Eñ þa eg giørdeſt Madur / lagda eg aƀ hvad bernſklegt var. Nu ſiaum vier fyrer Speigeleñ i Raadgatu /

gǽtu / eñ þa Auglite til Auglites. Nu þecke eg oḟullkomlega / enn þa mun eg þeckia / so sem eg em þecktur. Nu blyꝼa þa þesse þriu / Truenn / Vonen / Kiærleikureñ. Eñ Kiærleikureñ er mestur aꝼ þessum.

Gudspialled S. Matth. 3. C.

Þañ Tyma / Kom JEsus af Galilæa ad Jordan til Johañem / uppa þad ad hañ skyrdest aꝼ hønum. Eñ Johannes varnade hønum þess / og sagde. Mier er Þørꝼ ad eg skyrest aꝼ þier / og þu kiemur til myn? Eñ JEsus svarade og sagde til hañs. Lát tu nu so vera / þviad so hæfer oss allt Riettlæte upp ad fylla. Og þa liet hañ þad epter hønum. Eñ er JEsus var skyrdur / stie hañ jafnskiott upp wr Vatnenu. Og siá / ad Himnarner lukust upp yꝼer hønum /

og Johañes sa Guds Anda ofann stÿga sem Dwfu / og yfer hañ ko-ma. Og sia / ad Roddeñ af Himne sagde. Þesse er Sonur miñ El-skulegur ad hverium mier vel þocknast.

Fyrsta Suñudag i Føstu.

Collectan.

HErre HErra Gud/ vier biddium/ Lÿk-tu myskunsamlega yfer þitt Fólk / og snu fra oss milldelega þinne Reide/ Fyrer þiñ etc.

Pistelleñ 2. Cor. 6. Cap.

ELskuleger Brædur. Eñ vier amiñū ydur so ſ Medhialpar-ar/ ad þier hafed ecke medtekeð Guds Nad til Onÿtes/ þvi hañ sei-ger. J þagañ Tÿma bænheyrda eg þig/ og a Deige Hialprædesins hial-pade eg þier. Siaed/ nu er sa þæge-lege Tÿme/ nu er Dagur Hialpræde-sins

sins. Lätum oss önguva Hneixlun i nockru giefa/ uppa þad ad Embæ-tted verde ecke lastad. Helldur aud-synum oss sialfa i øllum Hlutum / so sem Guds Þienara. J mikellre Þo-lenmæde/ i Harmkvælum / i Naud-um/ i Þreingingum / i Hwdstrok-um/ i Myrkvastofum / i Upphlau-pum/ i Erfide / i Vøkum/ i Føst-um/ i Hreinlife / i Vijsdoome / i Bidlundar-Giede/ i Goodvilld/ i Helgum Anda / i falslausum Kiær-leika/ i Sannleiksins Orde/ i Guds Krapte / fyrer Herklæde Riettlæte-sins/ til hægre og vinstre Handar. Fyrer Vegsemd og Vansemd/ fyrer Last og Lofyrde/ so sem Falsarar/og þo Sannorder/ so sem Okunnuger/og þo Kunnuger. Lijka so sem þeir ed dey-ia/ og siaed/ þad vier lifum. So sem Hegnder / enn eige Lijflatner/ so sem Syrgendur/þo jafnann Glader. So sem Volader/enn þo marga Aud-

uga giørande. Lyka sem þeir ed eckert haþa/ og haþa alla Hlute.

Gudspialled Matth. 4. Cap.

Þan̄ Tyma. Þa var JEsus leiddur af Anda a Eydemørk/ uppa þad ad han̄ yrde freistadur af Dioþlenum. Og þa han̄ hafde fastad fiørutyger Daga/ og fiørutyge Nætta/ hungrade han̄ sydan̄. Og Freistaren̄ gieck til han̄s/ og sagde. Eþ ad þu ert Guds Sonur/ þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum. En̄ han̄ svarade og sagde. Skrifad er/ Madurenn lifer ecke aþ einusaman̄ Braude/ helldur af sierhvørriu Orde / þvi sem fram̄geingur af Guds Munne. Þa took Dioþullen̄ han̄ med sier i Borgena helgu / og sette han̄ uppa Musteris Bustena/ og sagde til han̄s. Ef ad þu ert

Guds

Guds Sonur/ Fleyg þier hier ofan̄ aþ/ þviad skriꝼad er / Ad han̄ mune bioda Einglum ſijnum um þig/ ad a Høndum bere þeir þig / ſo ad þu ſteyter ecke Foot þin̄ vid Steine. JEſus ſagde til han̄s. En̄ ap tur er skriꝼad/ Eige ſkalltu freiſta Drottens Guds þijns. Og en̄ apt ur flutte Diofullen̄ han̄ med ſier uppa eitt miøg ofurhꜳtt Fiall / og ſijnde hønum øll Rijke Veralldarenar/og þeirra Dyrd. Og han̄ ſag de. Allt þetta mun eg gieꝼa þier / eꝼ ad þu framꝼeller og tilbidur mig. Þa ſagde JEſus til han̄s. Far i burt ꝼra mier Andſkote/Þvi ad ſkriꝼad er / Drottenn Gud þinn ſkalltu tilbidia / og hønum einum þiona. Þa ꝼorliet Diofullen̄ han̄. Og ſia þu / ad Einglar komu til han̄s/ og þionudu hønum.

 z. Sun̄u

Añañ Suñudag i Føstu.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ sem sier ad vier er- um vanmegna til alls Goods / Vier bidium/ vardreit þu off hid ytra þra øll um Mootgange/ og hreinsa off hid innra aþ vorum Syndum/og vondum Hugrenn- ingum/ Fyrer etc.

Pistellen til Tessal. 4. Cap.

MEd skuleger Brædur. Vier bidiũ um ydur og aminnum i Drott- ne JEsu Christo / ad so sem þier haþed medteked aþ off/ hvornenn þier skulud ganga / og Gude þock- nast/ so ad þier æ meir og meir þull- komnare verded. Þviad þier vited hvør Bodord vier heþum gieþed yd- ur/ þyrer Drottenn JEsum. Þviad þetta er Vilie Guds/ ydar Helgan / ad þier halled ydur i þra Frillulifþe/ og hvør ydar sem eirn vite ad eiga sitt Kier i Helgun og Heidre/ Ecke

i Girndar

i Girndar bruna/so sem Heydingiar/ þeir aþ Gude eckert vita. Ad eingeñ nidurþricke nie soffke siñ Broodur i nockre Hendlan. Hvlad Drotteñ er hañ sem heþner alls þessa / sem ad vier heþum ꝏdur þyrre sagt/ og ydur vottad. Hviad Gud heþur ecke kallad oss til Ohreinleiks / helldur til Helgunar.

Gudspialled S. Matth. 15.

I Pañ Tijma. Og JEsus gieck burt þadañ / og foor i Landsbygder Tyri og Sydonis. Og sia þu/ ad Cananeisk Kona gieck wt af þeim somu Takmørkum/ kallade epter hønum/ seigiande. HErra/Sonur Davids/Myskuna þu mier/ miñ Dootter kvelst illa aþ Dioþleñi. Og hañ svarade heñe aungvu Orde. Hañs Lærisveinar geingu til hañs/ bædu hañ og sogdu. Lꝏttu hana þara / af

þvi hun kallar epter oſſ. Enn hann ſvarade og ſagde. Eg em ecke ſendur nema til portapadra Sauda/ af Hwſe Jſraels. Enn hun kom og til bad hann/ ſeigande/ HErra/ hialpa þu mier. Enn hann ſvarade henne og ſagde. Þad er ecke gott ad taka Brauded Barnanna / og kaſta þvi fyrer Hvolpana. Enn hun ſagde. Satt er þad HErra. Enn þo eta Hvolparner af Molum þeirra/ ſem detta aff Borde Drottna þeirra. Þa ſvarade JEſus og ſagde til hennar. O Kona/ mikel er þijn Trw/ Verde þier ſo ſem þu villt. Og a þeirre ſomu Stundu vard hennar Dootter heilbrigd.

Þridia Sunnudag i Foſtu.

Collecta.

Heyr

HErra Almattuge Gud / Vier bid-jum / Lijt þu a vorar audmiukar Bæner / og wtrietta hægre Hønd þinnar Magtar / oss til Hlyþdar. Fyrer Drott-ten etc.

Pistilleñ til Ephes. 5. Cap.

ELskuleger Brædur. So vered nu Guds Epterfylgiarar / so sem elskuleg Børn / ogganged i Astsemeñe / lijka so sem ad Christus hefur oss elskad / og sig sialfañ wt-giefed fyrer oss / Fornfæring og Off-ur / Gude til Sætleiks Ilms. Eñ Frillulijfe og allañ Ohreinleik / ed-ur Agirnd / nefneſt ecke medal ydar / so sem Heiløgum hæfer / ofierleg Ord og fijslegt Hial eda Kieſkne / hvad ydur heyrer ecke / helldur myk-lu framar Þackargiørd. Þviad þad vited þier / ad eingeñ Frillulijfes Madur / edur Ohreirn / eda Agiarn (hvør ad er Skurgoda Dyrkare) hefur Arftøku i Rijke Christs og

Guds.

Guds. Laated aungvan villa ydur / med onytsamlegum Fortelum / þvi þyrer þad kienlur Reyde Guds yþer Børn Vantrwarenar. Aþ þvi/vered ecke þeirra Nluttakarar / þviad þier vorud þordum Myrkur / en nu erud þier Lioos i Drottne. Ganged so sem Børn Lioossens / (þvi Avextur Andans er alls haattud Good girne/Riettlæte og Sanleikur.)

Gudspialled S. Luc. 11. C.

Aþeim Tijma. JEsus rak wt Dioþul þan er Mællaus var. Og þad skiede/þa Dioþ ullen var wt faren / ad hinn Mællause talade / og Folked undradest þad. En nockrer wt aþ þeim sogdu. Fyrer Belzebub Dioþla Nøþdingia þa drijþur hann Dioþlana wt. Adrer freistudu hans/og leitudu af hønum epter Teikne aþ Himne. En er hann sa þeirra Hugrenningar/

ningar/ſagde hñ til þeitra. Hvert Ryke ſem i ſialfu ſier er ſundurþy‑
ckt/ þad mun eydaſt/ z hvort Hws mun yþer añad hrapa. Og ef And
ſkotenn er i ſialþum ſier ſundurþyckur/ hvorneñ ma hañs Ryke þa
ſtandaſt/ fyrſt þier ſeiged mig fyrer Belzebub wtreka Dioflana?
Eñ eþ eg fyrer Belzebub wtrek Dioflana/ fyrer hvorn wtreka þa
ydar Syner? Þar fyrer ſkulu þeir og verda ydrer Doomendur. Eñ ef
eg rek wt Dioflana med Guds Fingre/ Sañlega er þa Guds Ryke komed til ydar. Nær ed ſterkur Hervopnadur vardveiter ſitt Andyre / þa er allt med Mak hvad hañ a. Eñ nær añar Yperſterkare kiemur og yþervinur hañ / þa ſletter hañ hañ ollum Hertyum/ a hvor ed hañ treyſte / og i ſundur
ſkipter

ſkipter ſo hañs Nerþange. Nær hañ er eige med mier / ſa er a moo-
te mier / og hvor ſem ſamannſaf-
nar ecke mz mier / ſa ſundurdreyfer.
Nær Ohreirn Ande þer wt af
Mañenum / reſar hañ um þurra
Stade / leitar ad Nvỹld og piñur
ecke / þa ſeiger hañ. Eg vil aptur
hverfa i Nws mitt / hvadañ eg foor
wt. Og þa hañ kiemur / þiñur hañ
þad ſoopad og prydt. Þa þer hñ
og tekur med ſier ſiø adra Anda ſier
verre / og ſem þeir eru þar iñkom-
ner / byggia þeir þar / og verdur ſo
þeſſ Mañs hid ſeinaſta / verra hi-
nu fyrra. Eñ þad ſkiede þa hann
talade þetta / ad Kona nockur wt af
Folkenu / hoof upp ſ[illegible]na Rauſt og
ſagde til hañs. Sæll er ſa Kvidur
ſem þig bar / og þau Brioost ſem
þu mylkter: Eñ hañ ſagde / Iæ ad
vy̋ſu.

vkſu. Sæler eru þeir ſem heyra Guds Ord/ og vardveita þad.

Midføſtu Suñudag.

Collectan.

HEyr Almattuge Gud/ vier bidium/ veittu oſſ/ ad vier ſem ſøkum vorra vondra Verka/maklega erum ſtraffader/ mættum og ſo aptur ad nyu/fyrer Hialp og Fullting þinar Naadar verda huggader. Fyrer og etc.

Piſtillen Gal. 4. Cap.

ELſkuleget Brædur. Seiged mier þier ſem under Løgmaalenu vilied vera/Hafed þier eige heyrt Løgmaaled: Hviad ſkrifad er/þad Abraham hafde tvo Sonu/eirn af Ambaattene/og añan af þeirre ſem var Frials. Eñ ſa ſem af Ambaattene var/ er fæddur epter Holldenu. Eñ hañ af þeirre Frialſu/ er fyrer Fyrerheit-

ed

ed bæddur / hvad ed heþur annarle-
ga Meining. Þvi þesse eru þau tvö
Testamenta. Eitt aþ Fiallenu Si-
na / þad er til Þrælkunar fæder / hv
ørt ad er Agar. Þviad Agar / er
Fialled Sina i Arabia / eñ andsvar-
ar Jerusalem / þeirre sem nu er / hv-
ørt ad er i Þrælkan med sijnum Bør
num. Eñ su Jerusalem sm̃ þar fyrer
oþañ er / hun er su hin frialsa / hvør
ad er Mooder vor allra / þviad skrif
ad er. Vertu glød þu Obyria / þu
sem ecke bæder Briofst fram̃ z falla /
þu sem ecke ert Jodsiuk / þviad hin
einsamla heþur myklu fleire Børn eñ
su sem Mañeñ heþur. Eñ vier / kiær
er Brædur / erum Fyrerheitesens
Børn / so sem Isaac. Og lijka sem i
þañ Tijma / ad sa sem epter Hollð-
enu var fæddur / oþsockte þañ sem
epter Andanum var fæddur / so skie-
dur þad nu eirneñ. Eñ hvad seiger
Ritningeñ. Ref burt Ambøttena
og

og Son heñar/ hviad Ambaattar-eñar Sonur skal ecke erfa med Sy-ne hiñar sem frials er. So erum vier nu kiærer Brædur/ecke Ambaatt areñar Bern/ helldur frialsrar Kvin-nu.

Gudspialled S. Joh. 6.

A Heim Tyma. Epter hetta foor Jesus yfer um Sioofarhafed Galieæ/ sem liggur vid Stadenn Tiberiadis/ og mykell Mañfioide fylgde honum epter/ hviad heir sau hañs Jardteikn sem hañ giør de a heim sem siuker voru. Jesus gieck uppa eitt Fiall/ og settest har nidur med synum Læresveinum. Eñ ha var Paaskahaatyd Gydinga nalæg. Og Jesus leit ha upp/ og sa ad mykell Mañfioldde kom til hañs/ ha sagde hañ til Philipp-um.

um. Hvadañ kaupum vier Braud so ad þesser neyte? Eñ þetta sag'de hañ til ad freysta hñs þar med/ þviad hañ visse sialfur hvad hann villde giøra. Philippus svarade hønum/ Braud fyrer tvøhundrud Peninga nægest þeim ecke/ so ad hvør eirn fæe þa nockud lijted. Eirn af hñs Lærisveinum/ sem ad var Andreas Broder Simonar Petri/sagde hønum. Eitt Vngmeñe er hier/ sem hefur fimm Biggbraud og tvo Fiska. Eñ hvad skal þetta a medal so margra? Þa sagde Jesus/lated Meñena setiast nidur ad borda. Eñ þar var i þeim Stad Gras mikid. Og þar setiust nidur ad borda/ Kallmeñ ad tølu nær fimm Þusunder. Enn Jesus took Braudeñ/ þa hañ hafde Þacker giørt/ og fieck sijnum Lærisveinum/

um/ eñ þeir þeingu þeim sem til Bordsins høþdu setist. Slijkt hid sama af Fiskunum / so miked sem hvør villde hafa. Eñ þa þeir voru metter/ sagde hañ til siña Læresveina. Safned samañ þeim Leiþum sem aþ geingu/ so ad eckert spill est. Eñ þeir søþnudu þm samañ/ og fylltu upp tolþ Karfer medur þessar Leifar aþ þeim þim Biggbraudum/ hvøriar ad voru auk þess sem þeir høþdu neytt. Eñ þa er þesser Meñ sæu hvørt Teikn ad Jesus giørde/ søgdu þeir. Þesse er sannarlega sa Spamadur sem i Heimeñ skal koma. Eñ þa Jesus formerkte þad/ ad þeir mundu koma og handtaka hañ/ og giøra hñ ad Konge/ veik hañ einsamañ burt/ upp aptur a Fialled.

Suñu-

Collectan.

O Þu Almattuge Gud/ vier bidium/ liġetu Myskunsamlega yþer þyna Christne/ ad hun hid ytra stiórnest med þiñe Myskun/ og hid iñra þyrer þyna Hlijþd z Verndan vardveitest. Fyrer Jesum og etc.

Pistilleñ Heb. 9. Cap.

LEskuleger Brædur. Christur er komeñ/ þad hañ sie Byskup epterkomande Audæþa/ þyrer stærre og algiørdare Tialldbwd/ þa sem ecke er med Hondum giørd/ þad er/ þa sem ecke er þessarar Bygging-ar/ ecke helldur þyrer Naþrablood nie Kalþa/ helldur er hañ þyrer sitt eiged Blood eitt siñ iñgeingeñ i þad hid Heilaga/ og þañ eilijþa Endurlausn. Þui eþ Blaña og Naþranna Blood/ z Askañ Kvijgunar ædreiþd/ helgar hina saurugu til Holldsins

Hrein

Hreinsunar / hvorsu myklu framar mun þa Blooded Christi (sem sialf añ sig hefur an Fleckunar fyrer Eilijfañ Anda Gude offrad) hreinsa vorar Samvitsku af dauðum Verkum / til ad þiona Gude lifanda? Og þar fyrer er hañ eirneñ medalgaungu Madur hins Nya Testamentis / fyrer þañ Dauda sem skiedur er til frelsunar wfaf þeim Yfertrodslum (þær sem under hinu fyrra Testamentenu voru) so ad þeir sem kallader eru / medtake eilijfa Arfleifd Fyrerheitesins.

Gudspialled S. Joh. 8.

Þañ Tijma. Jesus sagde til Gydingaña z Hofdingia Kieñemañaña: Ho er er sa af ydur / þad hañ meige straffa mig um nockra Synd? Eñ ef eg seige ydur Sañleikañ / hvar fyrer trwed þier mier þa ecke?

ecke? Hvør hañ er af Gude/ ſa heyrer Guds Ord/ þar þyrer heyre þier þau eige/ þviad þier erud ei aþ Gude. Eñ Gydingarner ſvorudu/ og ſøgdu til hañs. Seigium vier ecke vel/ þad þu ert Samverſkur/ og hefur Dioþuleñ? Jeſus ſvarade: Eg hefe ecke Dioful/ helldur heidra eg miñ Fødur/ z þier vanheidred mig. Eg leita ei ad miñe Dyrd/ ſa er ſem leitar og dœmer. Sañlega/ ſañlega ſeige eg ydur/ hvør hañ geimer mijn Ord/ hañ mun ecke ſiaa Daudañ ad eilijfu. Þa ſøgdu Gydingarner til hañs. Nu þeckium vier ad þu hefur Dioþuleñ. Abraham er daudur/ og Spaameñerner / og þu ſeiger/ Eþ ad ſa er nockur ſem geimer mijn Ord/ hañ ſkal ecke Daudann ſmacka ad eilijfu. Hvørt ertu meire

re Fødur vorum Abraham / hvør ed framlideñ er/ og Spœmeñerner eru og framlidner? Hvørn giorer þu sialfañ þig? JEsus svarade. Ef ad eg vegsama mig sialfur/ þa er miñ Dyrd eingeñ. Miñ Fader er sa sem mig vegsamar/ hvørn þier seiged ydar Gud vera/ og þier þeckid hañ þo ecke. Eñ eg þecke hañ/ og ef eg segde þad/ eg þeckte hañ eige/ þa være eg eirn Liugare lijkur ydur. Helldur þecke eg hañ/ og eg geime hañs Ord. Abraham Fader ydar gladdest ad hñ skyllde sia miñ Dag/ og hañ sa hañ/ og vard gladur vid. Þa søgdu Gydingar til hañs. Þu ert enn ecke fimtugur/ og þo sastu Abraham? Jesus sagde til þeirra. Sañlega/sañlega seige eg ydur/ad ádur eñ Abraham var/ em eg. Þa

 tooku

tooku þeir upp Steina/ so ad þeir kostudu a hañ. Eñ JEsus fordade sier/ z gieck wt wr Musterenu.

A Bodunardag Mariæ.

Collectan

DRotteñ vier bidium/ mhell þu þi ñe Nad i vor Hiørtu/ so ad vier sem medkieñunst Gietnad JEsu Christi þijns Sonar/ fyrer Eingelsins Bodan/ mætt um fyrer hañs Pijnu og Krossins Kvøl/ komast til Dyrdarlegar Vpprisu. Fyrer og etc.

. Pistilleñ Esa. 7. Cap.

A Þeim Døgum/ Talade Drotteñ eñ framar til Achas / so seigiande. Bid þier eins Teikns af Gude Drottne þijnum/ hvørt þad er nidre i Vnderdiupum/edur a Hædum uppe. Eñ Achas sagde. Eige skal eg þess bidia/ og ei skal eg freista Drottens. Þa sagde hann. Heyred nu þier af Hwse Davids. Hvørt

Hvort er ydur þad þorlitid ad þier giered Monnunum Hvyngun / þad þier vilied eirnenn og mæda minn Gud? Fyrer þann skulld mun Drottenn sialfur giefa ydur eitt Teikn. Sia þu / ad ein Jomfru mun Olett verda/og mun eirn Son fæda / og hann mun hun kalla Jmmanuel. Smiors og Hunangs mun hann neyta. So ad hann kunne ad forleggia hid Vonda / og ad utvelia hid Gooda.

Gudspialled S. Luc. I. Cap.

NN a hinum siøtta Manude var Gabriel Eingell sendur af Gude i þa Borg i Galilæa/ sem nefnest Nazareth / til þeirrar Meyar er føstnud var þeim Manne ed Joseph hiet / af Huse Davids/ og Heite Meyarennar var Maria. Og Eingellenn gieck inn til

heñar/ og ſagde. Heil ſiertu Naad-
darfulla / Drotteñ er med þier /
Bleſſud ertu a medal Kvēña. Eñ
þa hun ſaa hañ / vard hun hrædd
af hañs Ordum / og hugleidde ad
hvilikt være þeſſe Kvedia. Og Ein
gelleñ ſagde til heñar. Ottaſt þu
ecke Maria/ þviad þu fanſt Naad
hia Gude. Sia / þu munt Barn
gieta i Kvide þijnum / z munt Son
fæda / og hañs Nafn ſkalltu kalla
JESUS. Hañ mun mikell ver-
da/ og kallaſt Sonur hins Hædſta.
Og Gud Drotteñ mun giefa hon-
um Sæte ſijns Fødurs Davids/og
hañ mun rijkia yfer Hwſe Jacobs
ad Eilijfu / hañs Rijkis mun og
eingeñ Ender verda. Þa ſagde
Maria til Eingelſins. Hvørnenn
ſkal þad ſkie / af þvi ad eg hefe
aungvañ Mañ kient? Eingelleñ
ſvarade /

svarade/ og sagde til hennar. Heilagur Ande mun koma yfer þig/ og Kraptur hins Hædsta mun ypperskiggia þig. Aþ þvi/ og þad hid Helga sem aþ þier mun fædast/ skal nefnast Sonur Guds. Og sia þu/ ad Elizabeth Frændkona þijn/ hef ur og Son gieted i Elle sine / og þesse er siötte Mänudur hennar / sem kollud var Obyria/ þviad Gude er eckert Ord omattugt. Enn Maria sagde. Sia/ Eg em Am bätt Drottens / Verde mier epter Orde þijnu. Og Eingellenn veik fra henne.

A Palma Sunnudag.

Collectan.

HErr þu Almattuge Eilijfe Gud/ þu sem lætted hefur þinn Son taka Mañ doom/ og audmykia sig inn til Krossens Dauda/ off til Audmyktar Dæmis/ epter

 ad

ad pylgia. Virdstu ad auka og margballt da þynar Gæþur med oss/ so ad vier sem treystum uppa hans Pynu og Dauda / mættum og eirnen hans Vpprisu Hlut takarar verda/ Fyrer han etc.

Pistillen til Philipp. 2. Cap.

Elskuleger Brædur. Hver og eirn sie so sinadur sem JEsus Christus var. Hver þo ed hn være Guds Mynd/ hiellt han þad þo ecke fyrer Ran/ Gude lijkur ad vera/ helldur minkade han sig sialfan / og took a sig Mynd eins Þions / vard lijkur ødrum Mønum / og ad Hegdan fundenn sem Madur. Lijtelætte sig sialþan / og vard hlijdugur allt til Daudans / Ja/ allt til Krossens Dauda. Fyrer þvi heþur Gud uppahafed han / og heþur giefed honum Naþn/ þad sem yþer øllum Nøþnum er. So ad i Nafne JEsu skulu øll Knie sig beygia/sem a Himnum/ og a Jørdu / og under Jørdune eru.

Og

Og allar Tungur skulu vidurkieña/ þad JEsus Christus sie Drottenn/ til Dyrdar Guds Fødurs.

Gudspialled stendur a hiñ fyrsta Suñudag i Adventu.

A Skijrdag.

Collectan.

HEyr HErra JEsu Christe / þu sem hefur läted eftер hia oss þitt Braud ad eta/ og þiñ Kalcik ad drecka/ i Miñing þiñar Pynu/ Vier bidium þig/ ad þu villder afþvo allañ Ohreinleika af vorum Hiarta/ og giefa oss þyna Nad/ ad vær mættum verduglega medtaka þetta Sacramentum þyns sañarlega Lykama og Bloods/ þu sem lifer og rykcer med Gude Fødur og Helgum Anda/ eirn etc.

Pistilleñ 1. Cor. 11. Cap.

GOoder Brædur. Þvi eg med took þ af Drottne ẽ eg hefe ydur giefed. Af þvi ad Drottеñ Jesus a þre Natt er hñ var svik

eñ

eñ/took hñ Brauded/giørde þacker/ braut þ/z sagde. Taked z eted/þet ta er miñ Lijkame/ sa þyrer ydur ver›dur brotẽ/ Giøred þad i mijna Min›ing. Sømuleidis og eirneñ Kaleik›eñ/ epter þad hañ hafde Kvølldmaal›tijdena eted/ seigiande. Þesse Kalei›kur er nytt Testamentum i mijnu Bloode. Giøred þetta/so opt sm þier drecked þar af i mijna Miñing. Þui ad so opt sem þier eted af þessu Bra›ude/ og drecked af þessum Kaleik/ skulud þier kuñgiøra Dauda Drott›ens/ þangad til hañ kiemur. Hvør hañ etur nu af þessu Braude og dre›ckur af þessum Kaleik Drottens o›verdugur / sa er sekur vid Holld og Blood Drottens. Eñ hvør Madur profe sig sialfur/og ete so af þessu Braude/ og drecke so af þessum Ka›leik. Þviad hvør hañ etur og dreck›ur overdugur / sa etur og dreckur sialf›

sialfum siet Doom / giörande eck
Greinarmun a Drottens Lykama+
Gudspialled S+ Luc. 22+ Cap.

A Þañ Tijma. Og þa er su Stund kom / settest JEsus til Bords / og þeir tolf Postular med honum/ og hañ sagde til þei ra+ Mig hefur af Hiarta næsta epterlangad ad eta þetta Paaska lamb med ydur ædur eñ eg lijd. Þviad eg seige ydur / ad hier epter mun eg ecke optar af þvi neyta / þar til þad fullkomnast i Guds Rijke. Hañ took og Kaleikeñ/ giör de þacker og sagde+ Medtaked hañ og skipted honum a mille ydar. Þvi ad eg seige ydur / eg mun ecke drecka af Vijnvidar Avexte / þar til ad Guds Rijke kiemur+ Og hñ tok Braudeð / giörde þacker / braut þad/ gaf þeim og sagde+ Þetta er

þitt Lijkame / sa sem fyrer ydur giefest verdur. Giored þetta i mijn- na Minning. Lijka einnen og Kalei- ken epter Kvølldmaaltijdena/og sag de. Þesse Kaleikur er nytt Testa- ment i mijnu Bloode/ hvert ed fy- rer ydur wthellest.

A Langa Friadag.

Collectan.

O Þu Almattuge/ Eilijfe Gud/ sem so elskader Heimenn/ ad þu fyrer hans Skulld/gafst þinn Eingietenn Son i Daudann/ a Krossens Galga. Vier bidium þijna oumræduelega Myskun/ ad þu frelser off fra allre Diøfulsins Magt og Vallde/ og giefer off þijnum Þioonum/ ad vier fyrer þessa hans Pijnu og Dauda/ mættum fra þeim eilijfa Dauda verda frelsader. Fyrer þennann sama þinn elsku- legann Son Jesum Christum vorn Drottenn/ hver og etc.

Pistillenn Zachar. 12 z 13 C.

Þetta

Þetta seiger Drottenn Gud. (Z. 12. v. 10.) Eg vil wthella yfer Hws Davids / og alla Byggendur i Jerusalem / Anda Nꝏdarennar og Bꝏnarennar. Þviad þeir munu horfa a mig / hvern ed þeir hafa stunged i giegnum. Og þeir munu grꝏta yfer honum / so sem eingietnum Syne / og syrgia so sem þeir plaga ad syrgia i Dauda Frumgietens. A þeim Deige mun vera ei en mikell Harmur i Jerusalem / (Cap. 13. v. 7.) Og sagdt mun vert da vid hann. Hvad er þ fyrer Sꝏr / sem ad eru i Hendum þijnum? Og þa mun hann svara þeim. Þessum Sꝏrum var eg særdur i Hwsum þeirra sem mig elskudu. Þu Sverd / giør þig reidubwed / yfer minn Hyrder / og yfer þann Mann / sem mier er nꝏkomenn / seiger Drottenn allsheriar. Sla þu Hyrderenn / og Sauder Hiardarennar munu i sundurdreifast.

Pter pad/ pa ed JEsus visse ad aller Hluter voru nu fullkomnader/ z ad Ritningen uppfylltest/ pa sagde hann/ mig þyrster. Þar var sett eitt Kier fullt af Edike. Enn þeir fylltu eirn Niardarvøtt med Edik/ og løgdu um hn̄ Nyssop og bæru hønum ad Munne. Enn pa Jesus hafde Ediked til sijn teked / sagde hann. Pad er fullkomnad. Og ad hneigdu Høfde / gaf hann upp sinn Anda. Enn af þvi ad Aþfangadagur Gydinga var z ad Lijkamarner være ecke a Krossenum um Þvottdagenn/ þviad pad var hinn mikle Dagur Þvottdags Helgarennar. Þa bædu þeir Pilatum/ ad þeirra Bein skylldu brjootast/og burttakast. Þa komu Stridsmenn-

ern,

erner og brutu sundur Bein hins fyrsta/ og so þess añars/ sem med honum voru Krossfester. Eñ þa þeir komu til Jesum/ og sau hañ nu daudañ/ þa brutu þeir eige hñs Bein/ helldur lagde eirn af Strijds moñunum i hañs Sijdu med Spiꝛ ote/ og strax þa rañ þar wt Blood og Vatn. Og sa ed þ hefur sied/ ber þar Vitne um/ og hañs Vitnisburdur er sañur.

A Paska Dageñ.

Collectan.

ALmattuge/ Eilijfe Gud/ sem oss hef ur opnad og upplated Inngang til þess eilijfa Lijfs/ Fyrer Dyrdarfulla Upprisu þyns eingietens Sonar Jesu Christi. Vier bidium ad vor Vilie og su Gyrnd til hins gooda/ sem þu sialfur myskunsamlega hefur med oss uppbyrꝛ iad/ mætte þar Fremgang/ og aukast i øllum Hlutum/ epter þvi sem þin velꝛ þocknast. Fyrer þañ sama og etcꝛ

Pistꝛ

Pistillenn 1. Cor. 5. Cap.

Kiærer Brædur. Fyrer þvi hreinsed i burt hid gamla Swrdeiged / so ad þier sieud nytt Deig / lijka so sem þier erud osyrder. Þviad vort Paaska Lamb er Christus / fyrer oss offradur. Fyrer þvi hølldum Nætijdena / eige i gømlu Swrdeige / eige helldur i Swrdeige Vondskunnar og Illskunnar. Helldur i sætu Deige Skijrleiks sins og Sannleiksins.

Gudspialled S. Marc. 16.

Og þa ed Þvottdagurenn vár umlidenn / keyptu þær Maria Magdalena / og Maria Jacobi og Salome / dyrleg Smyrsl / ad þær kiæme og smyrdu JEsum. Og miøg snemma Morguns eirn Þvottdaganna / komu þær til Grafarennar um Sool

ar

ar Vppruna. Og þær sögdu sijn a mille: Hvør mun velltа fyrer oss Steinenum af Grafarmunnanum? Og sem þær litu þangad/ sau þær ad Steirnenn var afvelltur. En hn var ad sönnu næsta mikell. Og þær

geingu inn i Grøfena/ og sau eitt Vngmenne sitia til hægre Hlidar/ skrijdd ann sijdu Klæde hvijtu/ z þær urdu Otteslegnar. En hann sagde til þeirra: Eige skulud þier hrædast. Þier leited ad hinum Krossfeste

sta

fra JEsu af Nazareth / hañ er uppriseñ/ og er ecke hier. Sieed þañ Stad hvar þeir løgdu hann. Helldur fared þier burt / og seiged hañs Lærisveinum og Petre/ þad hañ mune ganga fyrer ydur i Galilæam. þar munud þier sia hañ/ so sem hañ sagde ydur.

Añañ Dag Paaska.

Collectan.

HEyr Herra Gud/ sem a Paaskahatijd oñe hefur giefed Heimenum andlega Lækning. Vier bidiū: Lat þyna Himneska Gaafu fullgiøraſt med oſſ/ ſo vier mættum naa fullkomlegt Frelſe/ og vorda betra oſſ til eilyfs Lyfs. Fyrer etc.

Pist. i Giør. Book Post. 10. C.

Þañ Tijma. Lauk Petur upp ſiñ Muñ og ſagde. Nu reine eg i Sañleika/ þ ecke er Mañ greinarmunur hia Gude/ helldur hv-

gr

er han Ottast a medal alls Folks/ e giører Riettvijsena / sa er hønum þeckur. Hvad han kungiort heþur Sonum Jsraels/ bodande þeim Frid fyrer Jesum Christum (hvør ad er DRotten allra) Þier vited hvad skied er i øllu Gydingalande/ og fyrst hoopst upp i Galilæa/ epter þa Skijrn sem Johañes predikade. Þad Gud heþde smurdt Jesum aþ Nazareth med heilegum Anda og Krapte. Hvør ed um̃ kring gieck og giørde gott/ og grædde alla þa/ sem af Dioþlenum voru underþryckter/ þvi ad Gud var med hønum. Og vi er erum Vottar alls þess sem hañ giørde a Gydingalande/ og i Jerusalem/ hvørn þeir aþlijfdu og heingdu uppa Tried. Hañ sama uppvakte Gud a þridia Deige / og liet hañ opeñberañ verda/ eige øllu Folke/ helldur oss sem ædur vorum hñs Utvalder Vottar aþ Gude/ vier sem

ækum og druckum med honum/epter pad han var uppriseñ fra þeim Dau-du. Og hañ baud oss ad predika Fool kenu/ og Vitne umbera/ þad hann være sa/ sem skyckadur er af Gude/ Doomare Lifendra og Daudra. Af þessum bera aller Spameñ Vitne/ ad aller þeir sem a hañ trwa/ skule fyrer hañs Nafn medtaka Syndaña Fyrergiefning.

Gudspialled S. Luc. 24. Cap.

J þañ Tijma. Og sia/ ad tveir af þeim geingu a þañ sama Dag til nockurs Kaupstwns/ þad ed var fra Jerusalem sextiju Skeidarwm/ ad Nafne Emaus. Og þeir voru ad tala um alla þa Hlute sijna millum/ sem vid høfdu bored. Og þ skiede þa þeir ræddust vid/ og spurdust a sijn a millum/ ad sialfur Jesus nælægdest þä/ og gieck jafn-

pramt

framt þeim. Eñ þeirra Augu voru so halldeñ/ ad þeir þecktu hann eige. Og hañ sagde til þeirra. Hvad er þad fyrer Rædu sem þid hondled yckar a mille reikande/ og erud hryggver þar af? Þa svarade eirn er Cleophas var ad Nafne/ og sagde til hañs. Ertu alleina so framande til Jerusalem/ ad þu veist eige hvad a þessum Døgum þar iñe giørst hefur? Eñ hañ sagde til þeirra. Hvad er þad? Þeir søgdu til hañs. Þad/ af JEsu af Nazareth/ hvør eð var Spadooms Madur/ Mattugur i Verkum og Ordum/ fyrer Gude z ollu Foolke. Hvørnenn ad vorer Høfudprestar og Høfdingiar/ selldu hañ i Fyrerdæmingu Daudans og Krossfestu hañ. Eñ vier vonudum ad hñ munde endurleisa Jsrael.

rael. Og yfer allt þetta er nu þiñ
þridie Dagur i Dag/ er þta skiedt.
So z hafa skielft oz nockrar Kviñ
ur af oss til/ þær ed arla høfdu þia
Grøfeñe vered/ og fundu ecke hñs
Lijkama/ komu og søgdu sig eirneñ
hafa sied Englaña Siooner/ þeir
sem seigia hañ lifa. Og nockrer
wt af oss geingu til Grafarenar/ z
fundu eins lijka sem Konurnar hof
du sagt/ eñ hañ sau þeir ecke. Og
hañ sagde til þeirra: O þier heim
sker og treger i a Hiarta/ ad trwa
þvi øllu sem Spameñerner hafa
talad. Nlaut Christur ecke þetta
ad lijda/ og iñganga so i sijna Dy-
rd? Og hañ took til fra Moyse z
øllum Spamoñum/ og lagde wt
fyrer þeim allar Ritningar/ þær
af honum voru. Og þeir tooku ad
nælgast Kauptwned þad þeir gein-
gu

gu til/ Og hañ liet þa sem villde hañ leingra ganga / þeir neiddu hñ og sogdu. Vertu hia oss Herra/ þviad Kvollda tekur/ og a Dageñ lijdur. Hañ gieck iñ z var hia þm. Og þad skiede/ þa hñ sat med þm til Bords/ ad hañ took Braudeð/ blessade þad og braut/ og riette ad þeim/ þa opnuduſt þeirra Augu/ so ad þeir þecktu hañ/ Og hañ hvarp fra þeirra Augum. Og þeir sog du sijn a mille. Brañ ecke ockar Hiarta i ockur/ þa hañ talade vid ockur a Veigenum/ og opnade fyrer ockur Ritningarnar? Og þeir stoodu upp a somu Stundu/ og snerru aptur til Jerusalem/ og fundu þa ellefu samañsafnada/ og þa sem med þeim voru. Hvorier ed so gdu/ DRottiñ er sañarlega uppriseñ/ og hefur birtst Simoni. Og
þeir

þeir sogdu hvad giørst hefde a Vegienum/ z hvørnen þeir hefdu þeckt han/ i þvi han braut Braudit.

Þridia Dag Paaska.

Collectan.

Allmættuge Eilijfe Gud / sem margfalldlega fiølgar og eykur Christnena/ med nyum andlegum Børnum i Truñe/ Vier bidium / ad aller þeir sem eru fyrer Skyrnena endurfæddter/ mættu lifa i samþyckelegre Einingu Truareñar i Hiartanu / og i einum breñande Kiærleika syn a mille sambyrdis / Fyrer þinn Son/ etc.

Pistillen i Giørninga Book Post. 13. Cap.

A Þeim Døgum / Stod upp Paulus/ og sagde til Gydingaña. Þier Menn goodet Brædur/og þier Syner Abrahams Slektis/ og þeir sem ydar a millum ottast Gud/ ydur er þetta Nialpræ-

dis

þis Ord ſendt. Þviad þeir ſem bwa i Jeruſalem/ og þeirra Nofdingiar/ med þvi þeir þecktu hañ ecke/ nie Spamaña Rædurnar (hvøriar le-ſn[illegible] verda hvern Þvottdag) hafa þeir med ſijnu Doomsatkvæde upp-fyllt. Og þo þeir finde aungva Dauda ſøk med hønum/ beiddu þeir af Pilato/ ad hañ liete aflijfa hañ. Eñ ſem hañ hafde fullkomnad allt hvad af hønum var ſkrifad/ þa too-ku þeir hañ ofañ af Trienu/og løg-du hañ ofan i Grøfena. Eñ Gud uppvakte hañ fra Daudum/ hver og ſiedur er um marga Daga/ af þeim ſem med hønum fooru af Galilæa til Jeruſalem/ hvørier ad eru hñs Vottar hia Folkenu. Og vier bod-um ydur þad Fyrerheit/ſem til Fed-ra vorra er ſkied/ ad þad ſama hefur Gud uppfyllt vid oſſ þeirra Sonu/ i þvi ad hañ uppvakte JEſum.

Gud.

Y Þañ Tijma. Þa Lærefvei- narner voru nu eñ ad tala um þetta/ stood sialfur IEsus midt i mille þeirra / og sagde til þeirra. Fridur sie med ydur. Enn þeir skielfdust og urdu hrædder / og meintu ad þeir sæe Anda nockurn. Og hañ sagde til þeirra. Hvar fyrer skielfest þier / og þvi koma slijker Þankar i ydar Hiørtu? Siaed mijnar Hendur og mijnar Fætur / ad eg em þetta sialfur. Þreifed a mier og skoded / þviad Ande hefur ei Holld og Bein/ so sem þier siaed mig hafa. Og þa hañ sagde þad/ synde hañ þeim Hendur og Fætur. Og er þeir trwdu eñ eige / fyrer Fagnadar saker/ og undrande þad/ þa sagde hñ til þeirra. Hafed þier hier nockud Matarlegt? Og þeir

løgdu fyrer hañ Stycke af steikt-
um Fiske/ og Hunangs Seim. Og
hñ took þad og at fyrer þeirra Au
gum. Og hañ sagde til þeirra.
Þetta eru þau Ord/ hvor eg talade
til ydar/ þa eg var eñ nu hia ydur/
þviad þad hlaut allt ad fullkom-
nast sem af mier er skrifad i Mosis
Logmaale / og i Spamaña Book-
um og Psalmum. Þa opnade hañ
þeirra Hugskot / so ad þeir skildu
Ritningarnar/ og sagde til þeirra.
So er þad skrifad / og so byriade
Christo ad lijda / og upp ad rijsa a
þridia Deige fra Daudum/ og pre-
dikast læta i hans Nafne / Jdran
og Fyrergiefning Syndaña a med
al allra Þioda/ uppheffiande i Je
rusalem. Eñ þier erud Vottar all
ra þessara Hluta.

F Fyrsta

Fyrsta Sunnudag epter Paska.

Collectan.

ALmattuge Eilijfe Gud/ vier bidium/ veit þu oss/ ad vier sem halldeð høp⸗um þessa Paska Hatyd / mættum fyrer þijna Naad / komast fra Syndarennar Prældoome/ til þess andlega Frelsis / og med riettre Trw og christelegum Kær⸗leika þioona JEsu Christo / þijnum elskulega Syne vorum HErra/ sem med þier og etc.

Pist. S. Joh. 1. Pist. 5. C.

RJærer Brædur. Allt hvad af Gude er fædt/ þad yfervinnur Heimenn. Og vor Trwa er Yfervinningenn/hvor Verølldena hef⸗ur yfervunned. Enn hver er hann sem Verølldena yfervinnur/ utan alleina sa sa er trwer ad JEsus er Guds Son? Þesse er hann / sa sem kiemur fyrer Vatn og Blood/JEsus Chri⸗stus. Eige i Vatne alleinasta/ hell⸗dur

dut i Vatne og Bloode. Og Andeñ er sa sem Vitne ber ad Andeñ sie Sañleikur. Hviad þryr eru sem Vitnisburdeñ gieþa a Himne/ Faderen/ Orded og Heilagur Ande / og þesser þryr eru eitt. Og þryr eru sem Vitnisburdeñ gieþa a Jordu / Andeñ/ Vatned og Blooded/ og þesser þryr eru eitt. Eþ vier medtøkum Mañaña Vitnisburd / þa er Guds Vitnisburdur meire. Hvlad Guds Vitnisburdur er sa / þad hañ hefur vitnad af sijnum Syne. Hvør hañ trwer a Guds Son / sa heþur þeñañ Vitnisburdeñ i sier.

Gudspialled S. Joh. 20. Cap.

OG ad Kvølldе þess sama Huottdags / þa ed Lærisveinarner voru samañkomner / ad luckтum Dyrum fyrer Hrædslusaker vid Gydinga/ kom JEsus þar / z stood i Mided/ og sagde til þeirra/

 Frid-

Fridur sie med ydur. Og þa hañ sagde þetta/ synde hañ þeim Hendurnar og sijna Sijdu. Eñ Lærisveinarner glodduſt vid/ad þeir sau HErrañ. JEsus sagde þa enn aptur til þeirra. Fridur sie med ydur. Slijka so sem Faderen sende mig/ so sende eg ydur. Eñ sem hñ sagde þetta/ blies hañ a þa/og sagde til þeirra. Medtaked þier Heilagañ Anda / hvorium hellst þier fyrergiefed Syndernar / þeim eru þær fyrergiefnar/z hvorium hellst þier aptur hallded þær/ þa eru þeim þær aptur halldnar. Eñ Thomas eirn af þm Tolf/ sem kalladest Tvi bure/ var eige med þeim þa ed JEsus kom. Eñ hiner adrer Lærisveinarner sǫgdu til hañs. Vier hofum sied HErrañ. Eñ hañ sagde til þeirra. Nema eg siae Naglaporeñ

i hañs

i hans Hondum / og eg læte miñ Fingur i Naglaporeñ/ og eg legge mijna Hond i hans Sijdu/þa trwe eg ecke. Og epter ætta Daga voru eñ aptur hans Lærisveinar þar iñe / og Thomas med þeim. Þa kom JEsus ad lucktum Dyrum/ stood i Mided og sagde. Fridur sie med ydur. Sijdañ sagde hañ til Thomam. Riett þiñ Fingur hingad / og skoda mijnar Hendur / lypt upp þiñe Hende/ og legg i mijna Sijdu/og vert eige vantrwadur/ helldur trwadur. Thomas svarade og sagde til hans. Drottiñ miñ og Gud miñ. JEsus sagde til hans. Aþ þvi þu sæst mig Thoma/ trwder þu. Sæler eru þeir ed ecke sia/ og trwa þo. Mørg oñur Teikn giørde JEsus i Augsyn sijna Lærisveina / hvør ad eige eru

 skrif

skrifud i þessare Book. En þetta er þvi skrifad / so ad þier trwed/ þad JEsus sie Christus Sonur Guds/ og ad þier so trwader/ heßid Lijf i hans Nafne.

Annan Sunudag epter Paska.

Collectan.

HEyr almattuge eilijfe Gud/ sem med þijns Sonar Lægingu / heßur uppreist heilan Heim/sem ßyrer Syndena var nidur steiget og ßallest. Vier bidium / gief þijnum Riettrwudum eilijfa Glede/ ad lijka sem þu heßur frelst oss ßra Falle eilijfs Dauda / ad vier mættum so niota eilijfrar Glede / Fyrer þann hinn sama þinn eingietenn Son JEsum Christum/ etc.

Pist. S. Pet. 1. Pist. 2. Cap.

Elskuleger Bræður. Pviad þat til erud þier kallader / med þvi ad Christur heßur eitnenn lided ßyrer oss / og oss til Epterdæ-

mis /

mis læked/ ad þier skylldud so epter-
fylgia hans Footsporum. Hver ed
aungva Synd giorde / og eige hillo
ur eru nein Svik fundern i hans
Munne. Hvor ed ecke Lastmælte þa
hönum var Lastmælt. Eige ognade
þa hañ leid. Eñ ofurgef þad hönum
sem rieff dæmer. Sa er sialfur hefur
vorar Synder bored a sijnum Likam-
ma uppa Trienu / so ad vier i fra
Syndunum dauder / lifdum Rietf-
lætenu / fyrer hvørs Beniar þier er-
ud heilbrigder vorder. Þviad þier
vorud so sem Villuræfande Saud
er / eñ nu erud þier umvender til
Hirders & Byskups ydarra Sælna.

Gudspialled S. Joh. 10. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sagde
til Gydinganña: Eg em goo-
dur Hirder. Goodur Hirder
giefur sitt Lijf wt fyrer sijna Sau-
de. Eñ Leiguliden og hañ sem

 ecke

ecke er Hirder / hvøts ad Saud er-
ner eru ecke eigen!eger / hañ ser
Vlßenn koma / og yfergießur
Saudena og flÿr. Og Vlfurenn
grÿpur Saudena og sundurdreißer
þeim. Eñ Leigulideñ flÿr / aß þvi
ad hañ er Leigulide / og hirder ecke
um Saudena. Eg em goodur Hir-
der / og eg þecke Mÿna / og eg þeck
iunst af mÿnum. So sem þad Fa-
dereñ þecker mig / og eg þecke Fø-
dureñ / og eg legg mitt Lÿß wt fyrer
Saudena. Eg heße og adra Sau
de / sem eige eru aß þessu Sauda-
Hwse / þa byriar mier og hier til
ad leida / og þeir munu heyra mÿna
Rodd. Og þar mun verda eitt
Saudahws og eirn Hirder.

Þridia Suñudag epter Paska.

Collectan.

Vÿr

Hertt Almattuge/ Eilijfe Gud/ þu sem tier þitt Saaleike Ljoos/ pyrer þeim sem viller vara/so þeir mætti kom ast aptur a Saaleelsins Veg. Vier bidi lum/ ad þu vilier giepa Øllum sem reiknast Christner/ ad pyrerlyta alla Hlute/ sem eru i moote Christelegu Napne/ en epter ad pylgia þeim Hlutum sem þad heilaga Nafn prydar i Auglite DRottens. Fyrer þin z etc.

Pist. S. Pet. 1. Pist. 2. Cap.

Ulskra Kiæruftu. Eg bid ydur lijka sem pramande og Vegparendur/ad þier halldeð ydur pra Holldlegum Syrndum/ hvøriar i giegn Sæluñe strijda. Og hafeð gooda Umgeingne a medal Heideña Pioodá/so ad þeir sem hallmæla ydur so sem Illvirkium / sioe ydar Goodverk/ og dyrke Gud a Vitiunadeige. Þar fyrer vered undergiepner allre Mañlegre Skickan / pyrer Herrans saker/ sie þad Konungenum/so sem þinum ypparsta eda Land

 stioorn

Tiloorhnrum/ so sem af honum wt-
sendum/ til Nebndar yber Illvirkia-
na/ z goodū til Lofs. Þviad þad er
Vilie Guds/ ad þier med goodum
Verkum nidurþagged Ovitsrleik
heimskra Mañа. So ſ Frelsingiar/
og ecke so sem hefdud þier Frelsed/
Jll skuñe til Yberhilmingar/helldur
so sem Guds Prælar. Veited Vird
ing hvørium Mañe/ Elsked Brædur
nar/ Otteſt Gud/ Heidred Kongeñ.
Þier Pioonustufolk/ vered Herrun-
um undergiefner med allre Ottase-
me/eige alleinasta goodum og spak-
ferdugum/ helldur eirneñ Sierlund-
udum. Þvi þad er Naad/ ef nockur
byrer Samvitskuñar saker til Guds/
beler hid Illa/ og umliſdur þad O-
rietta. Þvi hvør Hroosan er þad/
ef ad þier byrer Misgierdaña saker
Hnefahøgg lijded? Eñ nær þier vm-
lijded z þoled Rangende/fyrer Vel
giørdaña saker/ þ er Naad hia Gude.

Gud

Þañ Tijma. Sagde Jeſus til ſiña Læreſveina. Jñ añ lijtels Tijma munud þier ecke ſiaa mig/ og þa eñ iñañ lijtels Tijma munud þier eñ ſiaa mig aptur/ þvi eg fer burt til Fodurſins. Þa ſøgdu ſumer af hñs Læreſvein um ſijn a mille: Hvad er þad/ ad hañ ſeiger til vor/ iñañ lijtels Tijma munud þier ecke ſiaa mig/ og þa eñ iñañ lijtels Tijma munud þier eñ ſiaa mig aptur/þvi eg fer til Fodurſins? Þa ſogdu þeir/ hvad er þ hñ ſeiger oſſ/ iñañ lijtels Tijma? Vier vitum ecke hvad hañ ſeiger. Þa formerkte Jeſus ad þeir villdu ſpyria hañ ad/og ſagde til þeirra. Þier ſpyried ad þeſſu ydar a mille/ þad eg ſagda/ iñañ lijtels Tijma munud þier ecke ſiaa mig/og þa apt

ür Iſiañ lijtels Tijma munud þier ſiaa mig. Sañlega/ ſañlega ſeige eg ydur/ Þier munud ſijta og grata/ eñ Heimureñ mun pagna/ og þier munud hryggver verda/ eñ ydar Hrygd ſkal ſnwaſt i Fognud. Ein Kona nær hun ſkal fæda/ þa hefur hun Hrygd/ þviad hennar Stund er komeñ. Eñ þa hun hefur ut Barned fædt/ miñeſt hun ecke þeſſ Harmkvælis ꝼyrer Fagnadar ſaker/ þviad Madur er i Heimeñ boreñ. Og þier hafed nu ad ſonnu Hrygd/ Eñ eg ſkal ſiaa ydur aptur/ og ydart Hiarta ſkal fagna/ og ydvarn Fognud ſkal eingeñ aꝼ ydur taka. A þeim Deige munud þier mig og einſkis ſpyria.

Fiorda Suñudag epter Paaſka.

Coll-

Collectan.

HErra almættuge eilijft Gud / sem lætur alla þyna Riettchristna vera sampicka i Hug og Vilia / Vier bidium / lat þitt Folk þad eina vilia / og þad eina elska sem þu bydur / og þad eina girnast sem þu lofar / uppa þad ad vor Hiørtu / sem eru stødd i þallvalltre Veru þessa Heims / mættu þar vera stadføst / þar sem er su sanna Glede og Fagnudur / Fyrer etc.

Pistillen S. Jacob. 1. C:

ELskuleger Bræzur. All good Giøf og ell fullkomleg Giøf er ad ofan / nidurstijgande fra Fødur Liosana / hia hvøriu eckj er Vmskipting nie Vmbreitingar Skugge. Hviad han hefur gieted oss epter sine Villd fyrer Sannleiksins Ord / ad vier sieum Fruimburdur hans Skiepnu. Fyrer þvi Brædur mijner Elskuleger / sie hvør Madur fliotur til ad heyra / en tregur til ad tala / og til Reide tregur. Hviad

Manne

Mañsins Reide verkar ecke Guds Riettlæte. Þar pyrer aplegged allañ Ohreinleik og Rægd Jllskuñar / og medtaked Orded med Hoogvære / þad i ydur er roorsett / hvad ed ydar Sa ler kañ hialplegar ad giøra.

Gudspialled S. Joh. 16. Cap.

A Þañ Tijma. JEsus sagde til sijna Læresveina. Nu per eg til hañs sem mig sende / og eingeñ af ydur spyr mig ad / hvort fer þu? Helldur ap þvi ad eg tala de þetta til ydar / þa uppfyllest ydar Hiarta af Hrigd. Eñ eg seige ydur þo Sañleikeñ / ad þad batar ydur / ad eg pare hiedañ. Þvi ep ad eg fer ei i burt hiedañ / þa kiemur eige Huggareñ til ydar. Eñ ep eg per i burt hiedañ / mun eg senda hñ. til ydar. Og þa ed hañ kiemur / mun hañ straffa Heimeñ um Synn-

deña /

dena / og um Riettlæted / og um Doomeñ. Vm Syndena ad sõñu/ aþ þvi þeir trwa ecke a mig. Eñ um Riettlæted / hviad eg fer til Fodursins/ og epter þad siaed þier mig ecke. Eñ um Doomeñ / hviad Hofdinge þessa Heims er dæmdur. Eg hefe eñ nu margt ad seigia ydur / eñ þier kuñed ad siñe ecke bera þad. Eñ nær ed sa Sañleiksins Ande kiemur / þa mun hañ leida ydur i allañ Sañleik. Hviad hañ mun ecke tala aþ sialfum sier/ hell-dur hvad hañ heyrde/mun hañ ta-la / og hvad epterkomande er / þad mun hñ kuñgiora ydur. Hañ same mun giora mig Dyrdlegañ / þvi ad af mijnu mun hañ þad taka/ og kuñgiora ydur. Allt hvad hellst Madereñ hefur / þad er mitt. Þar fyrer sagda eg ydur / ad aþ mijnu mun

mun hañ þad taka / og kuñgiøra ydur.

Fimta Suñudag epter Paaska.

Collectan.

HErre almættuge eilijfe Gud / sem ert Upphaf til alls Goods / og af hvøriũ aller Hluter gooder koma / veittu þijnum audmiukum Christnum Mønnum / ad vier mættum fyrer þiñ Innblaastur / hugsa þa eina Hlute sem riettter eru / og þad sama ad fylla og framkvæma med Verkunum / Fyrer etc.

Pistillen S. Jacob 1. Cap.

KJærer Brædur. Vered Giørendur Ordsins / eñ ecke allei. naſta Tilheyrendur / hvar med þier sialfa ydur a Tælar draged. Þviad ef nockur er Ordsins Tilheyrare / eñ ecke Giørare / sa er lijkur þeim Mañe / sem fyrer sier virder sijna medfæddda Asionu i Speigle.

Þvi epter þad hañ haþde skodad sig/ gieck hañ burt/ og jaþnsnart gleimde hañ hvorneñ hañs Yþerlitur var. Eñ sa sem skigneft. iñ i þad algiorda Lögmaal Frelsesins / og stadnæmest þar iñe / og er ecke forgleimanlegur Heyrare / helldur Giorningsins Giorare/ sa same mun hialplegur i sijnu Verke. Og eþ nockur a medal ydar lætur sier þikia / ad hañ sie Gudrækeñ / og temur ecke sijna Tungu / helldur þorviller sitt Hiarta/þess Gud rækne er Hiegome. Eñ skiær og ofleckud Gudrækne þyrer Gude Fodur/er þesse/ ad vitia Eckna og Fodurlausra i þeirra Hermung / og sig sialfañ ad geima þleckslausañ þra Heime þessum.

Gudspialled S. Joh. 16. Cap.

Og JEsus sagde til sijña Lærisveina. Sañlega sañlega seige eg ydur/ Hvors þier bidied

bidied Fødureñ i mijnu Nafne/ þad mun hañ gieþa ydur. Hingad til hafed þier einſkis beded i mijnu Naþne. Bidied/þa munud þier med taka/ ſo ad ydar Fognudur ſie þull-komlegur. Þetta hef eg talad i Ordſkvidum til ydar / Sa Tijme kiemur ad eg tala eige leingur i Ord-ſkvidum til ydar / helldur mun eg kuñgiøra ydur openberlega aþ mij-num Fødur. A þeim Deige munud þier og bidia i mijnu Nafne. Og eige ſeige eg ydur/ad eg mune bidia Fødureñ fyrer ydur / þviad ſialþur Fadereñ elſkar ydur / aþ þvi þier elſked mig / og trwed þad eg ſie aþ Gude wtgeingeñ. Eg em aþ Fød-urnum wtgeingeñ / og komeñ i þeñ-añ Heim/ eg fyrerlæt og aptur þeñ-añ Heim/og fer til Fødurſins. Og hñs Læreſveinar ſeigia þa til hñs.

Sie /

Sie/ þu talar þu berlega/ og mæler aungva Ordskvidu. Nu vitum vier ad þu veitst alla Hlute / og þu þarft ecke ad nockur spyrie þig. Fyrer þad trwum vier / ad þu siert af Gude wtgeingen.

A Vppstigningar Dag.

Collectan.

HErre Almættuge/ Eilijfe Gud/ Vier bidium/ Veittu oss/ ad vier sem trwum þad þin eingieten Sonur Jesus Christur sie uppstigen til Himens/ z sitie til þinar hægre Handar/og sie vor Arnadar Madur og Verndare/ ad vier og so mættum hia hønum bwa z vera i voru Hiarta og Hugskote. Fyrer z etc.

Pist. i Gior. Book. Post. 1. C.

HInn fyrra Bookmala giørda eg ad søñu/um allt þ/O Theophile/ sem Jesus hoof upp ad giøra og kieña/ allt til þess Dags er hañ vard uppnumiñ/ epter þad hañ

hafde

hafde fyrer heilagañ Anda kuñgiördt Postulunum/ hvoria hañ hafde og utvaled/ hvorium hañ tiede sialf-añ sig lifande epter Pijsl sijna/ med marghattudum Bevijsingum/ z liet þa sia sig um fioretijge Daga/ talande vid þa um Guds Rijke. Og sim hañ hafde samañsafnad þeim/ baud hañ þeim ad þeir fære eige ut af Jerusalem/ helldur ad þeir skylldu bijda epter Fyrerheite Fodursins/ hv ört þier (sagde hañ) hafed af mier heyrdt. Þviad sañlega skijrde Johañes med Vatne/ eñ þier skulud med heilögum Anda skijrder verda/ eige læingt epter þessa Daga. Eñ þeir sem þar til samans voru/ spurdu hñ ad/ seigiande. Herra/ Villtu nu a þessum Tijma upprietta Jsraels Rijke? Eñ hañ sagde til þeirra. Þad er eige ydvart ad vita Stunder edur Hentugleika Tijmaña/ hveria Faderen sette i sialfs sijns Vallde/ helldur

ur munnd þier ødlast Krapt heilags Anda/ þess er yfer ydur mun koma/ og þier skulud mijner Vottar vera til Jerusalem/ og i øllu Gydinga Lan de og Samaria/ og allt til þins ysta Jardar Enda. Og er hañ hafde þetta sagt/ vard hañ þeim asiaendum uppnumeñ/ og Skijed took hañ i burt fra þeirra Augum. Og þa þeir horfdu epter hønum uppstijgan da til Himens/ sia/ ad tveir Menn stoodu hia þeim i hvijtum Klædum/ hvørier ed søgdu. Þier Meñ af Ga lilæa/ til hvørs standed þier/ z horf ed upp i Himeneñ? Þesse JEsus sm uppnumeñ er fra ydur til Himens/ hañ mun so koma/ lijka sem nu sia ud þier hañ til Himens farandа.

Gudspialled Marc. 16. Cap.

J Þañ Tijma. Eñ seinast er þeir ellefu satu til Bo rds/ opeñberade hañ sig/ og avijtade þeirra Van-

ſtu og Hiartans Hardwd/ þad þeir
hoꝼdu eige trwad þeim/ ſem Hann
hoꝼdu ſied uppriſeñ. Og Hañ ſag'
de til þeirra. Fared wt um allann
Heimeñ/ og prediked Evangelium
allre Skiepnu. Hvor Hañ trwer z

verdur ſkijrdur/ ſkal Hoolpeñ verda.
Eñ hvor eige trwer/ ſa ſkal fordæm
dur verda. Eñ Teikneñ er þeim
munu fylgia ſem trwa/ eru þeſſe.
J mijnu Nafne ſkulu þeir Dioꝼ-
la wtreka/ nijar Tungur tala/
Nogge

Høggorma upptaka. Og ef þeir drecka nockud banvænlegt/ þa skal þad þeim ecke granda/ yþer Siwka munu þeir Hendur leggia/ z þa mun þeim batna. Og epter þad ed Drottenn Jesus hafde talad vid þa/ vard hann uppnumenn til Himens/ z situr til Guds hægre Handar. Enn þeir geingu wt og predikudu allstad at Drottne samverkanda/ z Orded styrkianda/ med epterfilgiande Teiknum.

Siøtta Sunnudag epter Paska.

Collectan

HEyr þu Almattuge/ Eilijfe Gud/ lætt u oss jafnan hafa eirn Guddomlegann Vilia til þijn/ z þioona þijnu Velde med hreinu Hiarta. Fyrer þann sama þinn eingetenn Son Jesum Christum/ sem med þier lifer z ryker i Einingu heilags Anda/ eirn og etc.

Pist.

Elskuleger Brædur. Fyrer þvi vered forsialer og arvakrer i Bæna Akallenu / en um fram alla Hlute/ þa hafed brennande Kiærleika innbyrdis. Þviad Kiærleikuren hyl-ur fiølda Syndanna. Vered Giestris-ner innbyrdis an Møglunar. Hvør epter þeirre Naad sem hann hefur ød-last/ þa sie ødrum þioonande/ so sem gooder Umbodsmenn margfalldrar Guds Naadar. Ef nockur talar / hann tale þad so sem Guds Ord. Og ef nockur þioonar/ hann þioone epter þeim Krapte sem Gud giefur. So ad i ellum Hlutum verde Gud dyrk-adur/ fyrer Jesum Christum/ hvør-ium ad er Dyrd og Vallد/ um Alld er Allda/ Amen.

Gudsp. S. Joh. 15 og 16. Cap.

Y Þeim Tijma. JEsus sag-de til sinna Lærisveina. Enn þa ed sa Huggaren kiemur/

hvørn ad eg mun senda ydur af mijnum Fødur/ sem ad er Sañleikz sins Ande/ hvør af Fødurnū fram geingur / hañ mun bera Vitne af mier/ z þier munud mier Vitne be-ra/ þviad þier hafed i fra Vpp-hafe hia mier vered. Eñ þetta he fe eg talad þvi til ydar/ so ad þier hneyxleft ecke. Þviad þeir munu forboda ydur/og sa Tijme kiemur/ ad hvør hañ Lijflætur ydur/ sa mei nar sig ad giøra Gude þægt Verk. Og þetta giøra þeir ydur/ af þvi þeir þeckia hvørke Fødurenn nie mig. Eñ þetta tala eg þvi til yd-ar/ad nær ed su Stund kiemur/ad þier miñeft þess/ ad eg sagda ydur þad. Eñ þetta sagda eg ydur eige i Vpphafe/ þvi eg var hia ydur.

A Hvijtasuñu Dag.

Collectan.

HEyr þu almattuge eilijfe Gud / sem a þessum Deige upplyster Hiörtu þijna heiløgu Postula / og añara Riettruadra / med Kienningu og Vpplysingu þins helga Anda. Vier bidium / gief þu oss ad skilia i þeim sama Anda / þa Hlute sem riettvijser eru / og alltyd ad glediast / af hans Huggan / Fyrer etc.

Pistillen i Giorninga Book Postulana 2. Cap.

A Þeim Degum. Og þa ed þullkomnadest Hvijtasuñu Dagurin / voru þeir aller med einum Huga i þeim sama Stad. Og þar vard skindelega Þytur af Himne / lijka sem mikels tilkomanda Vindar / og uppfyllte allt Hwsed þar þeir sætu iñe. Og þeir sau sundurskildar Tungur / alijka sem Elldsloga / og sette sig yfer sierhvørn þeirra. Og þeir urdu aller fuller af Heilogum Anda / og toku til ad tala aññarlegum Tungum / epter

þvi

þvi ſem Heilagur Ande gaf þeim wt ad tala. Eñ þar voru Gydingar byggiande til Jeruſalem / Gudhræddir Meñ / af allra handa Folke / ſem er under Himnenum. Og er þeſſe Rødd ſkiede / kom Mañfiølden̄ til ſamans / og þeim hnickte vid / þviad hvør og eirn heyrde þa tala ſitt Tungumaal. Eñ þa ſtanſade og pieku i Forundran / ſeigiande. Sia / eru þeſſer eige aller ſem tala af Galilæa ? Og hvør neñ heyrum vier nu þa talande vort Tungumaal / þar vier erum iñfæddir ? Parthi / Medi og Elamitæ / ꝛ þeir ſem bwa i Meſopotamia / Judæa / Cappadocia / Ponto ꝛ Aſia / Phrygia og Pamphilia / a Egypta lande / og i Landsaalfum Lybiæ / hvar ad er nærre Cyrenia / og wtlendir af Rom / Gydingar og þeir ſem Gydingar hafa nyigiørſt / Creter og af Arabia / og vier heyrum þa

kalande vokum Tungum / Guds Stoormerke.

Gudspialled S. Joh. 14. Cap.

DA sagde JEsus til siña Lærесveina. Hvør hann elskar mig/ sa mun vardveita miñ Ord/ og Fad-

er miñ mun elska hañ/ og til hañs munum vid koma / og hia hønum Vistarveru giøra. Eñ hvør hañ elskar mig eige / sa vardveiter ecke miñ Ord. Og pad Orded sem pier heyred /

heyred/ er eige mitt / helldur Fod-
ursins/ þess sem mig sende. Þetta
talade eg fyrer ydur / a medan eg
var hia ydur. En Huggaren sem
er hin Heilage Ande / þan er min
Fader sender i mijnu Nafne / han
sialfur mun kienna ydur alla Hlute/
og aminna ydur a allt / þad sem eg
sagda ydur. Minn Frid læt eg hia
ydur/ minn Frid gief eg ydur / eige
so sem Heimurenn giefur / þa gief
eg ydur. Ydart Hiarta hrædest ecke
nie skielfest. Þier heyrdud þad eg
sagda ydur/ eg fer burt og kiem ap-
tur til ydar. Ef ad þier elskudud
mig / þa gleddust þier vid þad ad
eg sagda ydur/ ad eg fer til Fodur-
sins/ þviad minn Fader er mier mei-
re. Og nu sagda eg ydur þad/ adur
fyrre enn þad skier / so ad þier tryd-
ud þvi/ þegar þad er skied. Hied-

añ i fra mun eg ecke tala margt vid ydur. Hviad þessa Heims Hofdinge kiemur/ og med mig hefur hañ eckert. Helldur so ad Heimureñ þecke þad eg elska Fodureñ / og þad eg giore so sem Fadereñ hefur mier boded.

Añañ Dag Hvijtasuñu.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ sem gafst þijnum Postulum Heilagañ Anda. Gief þu og oss sem erum þijner Christne. Krapt þijns Heilaga Anda/ sem þun umbidur / og ad þu viller giefa þeim Frid i Hiartad/ hvsria þu Christna giørt hefur med þynum Heilaga Anda/ Fyrer vorn etc.

Pist. i Giorn. P: Post. 10. C.

A Þeim Døgum/ upplauk Petur Muñe sijnum/ og sagde til Cornelium / og til þeirra sem voru hia hønum. Drotteñ baud oss ad predika fyrer Folkenu / og Vitne umbera /

umbera / þad hañ være ſa ſem ſkickad ur er af Gude / Doomare Liþendra z Daudra. Af þeſſum bera aller Spaameñ Vitne / ad þyrer hañs Naþn ſkulu aller þeir ſem a hañ trwa / med taka Syndaña Fyrergieþning. Þa ed Petur talade þeſſum Ordum / þiell Heilagur Ande yþer þa alla ſem Orded heyrdu / og þeir trwader ſem af Umſkurneñe voru / og med Petre hofdu kõmed / undrudu þad / ad Heilags Anda Giøf være wthellt yfer Heidna Meñ. Þvi þeir heyrdu þa Tungur tala / og vegſama Gud. Þa ſvarade Petur. Hver maa þyrer bioda þeim Vatned / ad þeir ſkyrest ecke / ſem medteked haþa Heilagañ Anda lyka ſem vier? Og hañ baud ad ſkyra þa i Naþne Drottens.

Gudſpialled S. Joh. 3. Cap.

Þañ Tyma. JEſus ſagde til Nicodemum. So elſkade

G:d Heimenn / ad hann gaf wt
sin eingieten Son/ til þess/ ad aller
þeir sem a han trwa / fyrerfarest
ecke / helldur ad þeir hafe eilijft
Lijf. Þvi eige sende Gud sin Son i
Heimen / ad han fyrerdæmde Hei-
men / helldur ad Heimuren frelsest
fyrer han. Hvør a han trwer fyr-
erdæmest eige. En hvør han trwer
eige/han er nu þegar dæmdur. Þvi
han trwer eige a Nafn eingietens
Guds Sonar. En þesse er Dóom-
uren. Ad Liooſed kom i Heimen/og
Menerner elskudu meir Myrkred en
Liooſed / þviad þeirra Verk voru
vond. Hvør sem illa giorer / hann
hatar Liooſed / han kiemur og eige
til Liooſſens / ad eige straffest hans
Verk. En hvør sem Sanleikenn
giorer / han kiemur til Liooſſens /
so hns Giorder verde kunar/ þviad
þær eru i Gude giordar. Þrid-

Þridia Dag Hvijtasuñu.

Collectan.

HErra GUd/ Vier bidium/ lát þu Krapt þins Helga Anda jafnañ vera oss nálægañ / sem ad vor Hiørtu mildelega hreinsar/ og af øllum mootstæ delegum Hlutum jafnañ varðveiter/ Fyrer JEsum Christum/ etc.

Pist. i Giorn. B. Post. 8. C.

ENN a þeim Døgum/ Þa ed Postularner heyrdu/ þeir sem i Jerusalem voru/ ad Samaria hefde medteked Guds Ord / sendu þeir til þeirra Petrum og Johannem/ Og þa þeir ofañ komu/ bádu þeir fyrer þeim/ so ad þeir medtæku Heilagañ Anda (þvi hañ var ei eñ komeñ yfer nockurn þeirra / nema þad / ad þeir voru ad eins skijrder i Nafne Drottens JEsu Christi) Þa løgdu þeir Hendur yfer þa/ Og þeir medtooku Heilagañ Anda.

Þaū Tijma. JEsus sagde til Phariseaña. Saūlega saūlega seige eg ydur. Hver han geingur ecke iñ um Dyrnar i Sauda Hwsed/ helldur stijgur haū iñ añarstadar/ sa er Þiosur og Ræninge. Eñ sa sem geingur iñ um Dyrnar/ haū er Hirder Saudaña/ syrer honum lykur Dyravordureñ upp / og Sauderner heckia hanns Rodd. Og haū kallar sijna Saude med Nafne / og leider þa wt. Og þa haū hefur sijna Saude wt læted/ geingur hann framme fyrer þeim/ og Sauderner fylgia honum epter/ þviad þeir þeckia hūs Rodd. Eñ añarlegum fylgia þeir ecke ep ter/ helldur flya þeir fra honum/ þviad þeir þeckia eige añarlega Rodd. Þessa Mælsgrein talade

JE-

JEsus til þeirra/ en̄ þeir vissu ei-
ge hvad han̄ sagde þeim. Þa sag-
de JEsus aptur til þeirra. San̄-
lega/ san̄lega seige eg ydur / ad eg
em Dyr Saudan̄a. Og aller hvør-
ier hellst sem fyrer mier komu/ þeir
voru Þiofar z Ræningiar/og Sau-
derner hlyddu þeim eige. Eg em
Dyrnar / ef nockur geingur in̄ um
mig/ sa mun frelsast/ han̄ mun og
ganga wt og in̄ / han̄ skal og fin̄a
sitt Foodur. En̄ Þiofuren̄ kiemur
eige til an̄ars / en̄ han̄ stele/ drepe
og fordiarfe. En̄ eg em komen̄ til
þess / ad þeir skylldu hafa Lijf og
fulla Nægd.

A Heilagrar Þrenningar Dag.

Collectan.

ALmaatuge/ Eilijfe Gud/ sem hefur
kiennt oss Þioonustu Mijn̄ þinum

 i san̄re

sanre Jatningu Trwarenar/ ad med-
fiecka eilÿpa Dyrd Prenningarenar/ og i
Magt hyns Velldis ad tilbidia Eining-
ena. Vier bidium/ad vier mættum i heile
re sǿmu stǿdugu Trw/ fra ǿllu hvi off er
i moote/ vardveitast. Fyrer Jesum Chri-
istum/ og etc.

Pist. til Rom. 11. Cap.

S Ooer Brædur. O hvilijk Dy-
pt Audæfana/ Spekenar og
Guds Vitsku/hvorsu Ora-
sakanleger eru hans Doomar/ og hv
ørsu ofinnande eru hns Veiger: Hvi
hvør hefur heckt Sinn DRottens?
Eda hvør hefur hans Radgiafe ve
red? Eda hvør hefur honum fyrre
giefed/ so ad honum mætte had ver
da endurgollded: Hviad af honum/
og fyrer hann/ og i honum eru aller
Nuter/ honum sie Dyrd um Allo-
er/ AMEN.

Gudspialled S. Joh. 3. C.

J hann

I þañ Tijma / Var þar eirn Madur af Phariseunum/ Nicodemus ad Nafne/ eirn Høfdinge Gydinga. Hañ kom til JEsu a Nættarþele/ og sagde til hañs. Rabbi/

Vier vitũ ad þu ert eirn Læremeistare komeñ af Gude / þvi eingenn getur giørdt þau Teikn sem þu gjører/ utañ Gud sie med hønum. Jesus svarade og sagde til hañs. Sañlega/ sañlega seige eg þier/ þad

þad eingeñ nema hñ/ ſa ed fædeſt ad nyu/ fær ad ſia GVds Rÿke.
Nicodemus ſagde til hñs. Hvorn eñ ma Maduren endurfædaſt / þa hañ er gamall? Hvort gietur hañ horfed aptur i ſiñar Moodur Kvid/ og fædſt ſo ad nyu? Jeſus ſvarade. Sañlega/ ſañlega ſeige eg þier/nema þ nockur verde endurfæddur wt af Vatne z Anda/ þa kañ hñ ecke iñ ad ganga i Guds Rÿke. Hvad af Hollde er fædt / þad er Holld. Eñ hvad af Andanum er fædt/ þad er Ande. Vndraſt þu ecke/ad eg ſagde þier/ ad ydur byrjar ad fædaſt ad nyu. Vinduren bl æs hvar er hñ vill/z þu heyrer hñs Þyt/ eñ eige veitſt þu hvadañ hañ kiemur/ eda hvort hañ fer. So er og ſierhvor af Andanum fæddur. Nicodemus ſvarade z ſagde til hñs.
Hvort

Hvørnen̄ ma þetta ſkie? JEſus ſvarade hønum/ og ſagde. Ertu eirn Meiſtare i Iſrael/ z veitſt ecke þetta? Sañlega/ ſañlega ſeige eg þier/ ad vier ſeigium þad vier vit-um/ og vitnum hvad vier ſied hoꝼ-um/ og vorn Vitnisburd medtaked þier ecke. Haꝼe eg ſagt ydur Jard neſka Hlute / og þier trwed ecke/ hvørnen̄ mūnd þier þa trwa/ eꝼ eg ſegda ydur Himneſka Hlute? Ein gen̄ uppſtiꝼgur til Himens/ utan̄ ſa ſem ofan̄ ſtie aꝼ Himne/ Mañſins Sonur/ ſa ſem er a Himne. Og ſo ſem Moyſes upphoof Hoggor-men̄ a Eydemørkene/ ſijka ſo byr-iar Mañſins Syne upp ad heꝼiaſt/ ſo ad aller þeir ſem a han̄ trwa/ ꝼortapeſt eige/ helldur ad þeir ha-ꝼe eilijft Lijf.

Fyrſta

Fyrsta Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

OHErra Gud/ sem ad ert allra þeirra Styrkur sem a þig vona. Virstu mis Udelega naadugur ad vera vorum Bænum/ og aþ þvi ad vor daudlegur Veikleike maa sier eckert ann þyn/ veittu Fulltinge Naadar þiñar/ so ad vier mættum epterfylgia þynum Bodordum/ og bæde med Vilia og Verke þier þocknast/ fyrer og etc.

Pist. skrifar S. Joh. 1. Pist. 4.

Elskuleger Brædur. Elskum hver ann añañ iñbyrdes/ þviad Kiærleikuriñ er aþ Gude/ og hver sa sem elskar/ sa er aþ Gude boreñ/ og sa þecker Gud / enn sa sem ecke elskar/ sa þecker eñ nu ecke Gud/ þviad Gud er Kiærleikureñ. J þvi auglijstest Kiærleike Guds vid oss/ ad Gud hañ sende siñ Eingieteñ Son i Heimeñ/ad vier skyllldum fyrer hñ lifa.

liþa. Þar iñe er Kiærleikureñ/ enn eige þad vier elskudum Gud/ helldur af þvi hañ sialþur elskade oss/ z sende siñ Son til Forlijkunar fyrer vorar Synder. Þier Elskuleger/ fyrst þad ad Gud hefur oss so elskad/ þa skulum vier eirneñ elska oss iñbyrdes. Eingeñ heþur Gud nockru siñe sied. Eñ eþ vier elskum oss iñbyrdes/ þa blijþur Gud i oss/ og hañs Kiærleike er þullkomlegur i oss. Aþ þvi vitum vier þad/ ad vier blijþum i honum/ og hañ i oss/ þvi ad hañ heþur gieþed oss aþ sijnum Anda. Og vier sium og Vitne umberum/ ad Fadereñ heþur sendt Soneñ/ Hein eins til Sæluhialpar. Hvor sem nu vidurkieñer þad JEsus sie Guds Sonur/i þeim blijþur Gud/z hañ i Gude. Og vier hoþum þeckt og trwad þeim Kiærleika/ sem Gud hefur til vor. Gud er Kiærleikureñ/og hvor hañ blijþur i Kiærleikanum/sa blijþur

ur i Gude/og Gud i hønum. J þvi er Kiærleikurenn fullkomlegur hia oss/ad vier høfum þad Traust a Dei ge Doomsins. Ad lyka so sem hañ er/ so erum vier + i þessum Heime. Otte er ecke i Kiærleikanum/ helldur burt drijfur fullkomlegur Kiærleike Ott, añ/ þviad Otteñ hefur Kvol. Enn hver hañ hefur Otta/ sa er ecke al giørdur i Kiærleikanum. Latum oss hañ elska/ þviad hañ hefur elskad oss fyrre. Ef nockur seigest elska Gud/ og hatar siñ Broodur/ sa er Liug are/ þvi hver hañ elskar ecke siñ Br oodur hvern hañ sier/ hverneñ giet ur hañ Gud elskad/ þañ er hañ sier ecke? Og þetta Bodord høfum vier af Gude/ ad hver hañ elskar Gud/ sa skal og elska siñ Broodur.

Gudspialled S: Luc: 16 Cap.

I Þañ Tijma. Jesus sagde til Phariseañа: Þar var ei in Rijkur Mañ/ sem klædd-

est

ert Perle og Purpura/ og lifde hv
ern Dag i Vellistingum prackuga
lega. Og þar var eirn Puxbamad
ur/ Lazarus ad Nafne/ hver ed
wte la fyrer hans Dyrum/ fullur
Kauna/ han gyrntest ad sedia sig
af þeim Molum/ sem fiellu af
Borde hins Rijka. Þa komu Hun
dar og sleiktu hans Saar. En so
skiede/ ad hin volade andadest/ og
vard borenn af Einglunum i Fadm
Abrahams. En hin Rijke andad
est lijka/ og var grefstradur. Enn
sem han var i Helvijte og Kvolun
um/ hoof han upp sijn Augu/ leit
Abraham aleingdar/ og Lazarum
i Fadme hans. Þvi kallade han z
sagde. O Fader Abraham mysk
una þu mier/ og send Lazarum hing
ad/ ad han drepe hinu fremsta skie
ns Fingurs i Vatn/ og kiæle Tun
gu

gu mÿna/þvi eg kvelst i þessum Lo ga. Og Abraham sagde til hans. Sonur/hugleid þu/ad þu medtookst hid gooda i Lijfe þÿnu og Lazarus lijka hid vonda/ þvi hlÿtur hann nu ad huggast enn þu ad kveliast. Fr amm yfer allt þetta/ er a millum vor og ydar/ miked Diwp stadfest / so ad þeir sem hiedann vilia fara til yd ar/ gieta þad ei/ og eige þeir helld ur þadann fra ydur/upp til vor kom est. Og hann sagde þa. Eg bid þig Fader/ ad þu sender hann i mÿ ns Fødurs Hws/ þviad eg hefe fimm Brædur/ þad hann skÿre þeim fra/ so ad eige kome þeir i þennan Kvalastad. Og Abraham sagde til hans. Þeir hafa Moysen z Spa mennena/ heyre þeir þeim. Enn hn sagde. Nei Fader Abraham/helld ur ef nockur Frammlidenna fære til

þeirra/

þeirra/ þa mundu þeir Jðran giøra. Eñ hañ ſvarade hønum/ ef ad þeir heyra ecke Moyſi og Spamoñunum/ þa munu þeir ecke helldur trwa þo ad nockur Framliðenn uppriſſe.

Aññañ Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr HErra Gud / Lat oſſ jafnann þitt Heilaga Nafn ottaſt og elſka / þviad alldreige yfergiefur þu þa ſem haf þa fullkomlegañ Kiærleika til þyn/ Fyrer JEſum etc.

Piſtilleñ S. 1. Joh. 3. Cap.

ELſkuleger Brædur. Undreſt ecke þo ad Heimureñ hate ydur. Vier vitum þad/ ad vier erum vor Daudanum komner til Lyffſins/ þviad vier elſkum Brædurnar. Hvør hañ elſkar ecke ſiñ Broodur/ ſa blyfur

ut i Daudanum. Hver sin Broodur hatar/ sa er Mañdrapare. Og pier vited pad ad Mañdraparen hefur ei eilijft Lijf i sier, bliffanda. Af pui pectium vier Guds Kiærleika/ ad hañ hefur sett sitt Lijf vt ꝼ oss / ꝫ vier skylldum eirnen ad setia Lijfed vt ꝼ Brædurnar. Eñ nær ad einhver hañ hefur pessarar Verolldar Aud, æfe/ og sier sin Broodur Naud lij, da/ og lykur aptur sitt Hiarta fyrer honum/ hverneñ ma Guds Kiær, leike vera med honum? Mijn Sona korn/elskum eige med Orde nie Tun gu/helldur med Verke ꝫ Sañleika.

Gudspialled S. Luc. 14. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sag, de til eins af Phariseum, um / pessa Eptterlijking. Nockur Madur var sa / sem giorde mikla Kvølldmaaltijd / og kallade marga par til / og sende

wt

wt ſiñ Þion um Kvølldmaals Tijmañ / ad hañ ſegde þeim ſem bodner voru/ Komed/ þvtad nu eru aller Sluter til Reidu. Og þeir tooku aller til i einu Hlioode ad affaka ſig. Hiñ fyrſte ſagde til hũs. Akur keypta eg/ z hlyt eg ad fara wt og ſkoda hañ / eg bid þig / affaka mig. Og hiñ añar ſagde. Fim̃ þar Akneyta keypta eg / og fer nu wt ad reyna þau / eg bid þig affaka mig. Og eñ añar ſagde. Konu hefe eg mier feſta / og fyrer þvi ma eg ecke koma. Og ſa Þion uſtumadur kom/kuñgiorde þetta ſijnum Herra. Þa vard Hwsbondenn reidur / og ſagde til ſijns Þionuſtumañs. Far þu ſnarlega wt a Stræte og Gøtur Borgareñar / og leid Volada/Vanada/ Blinda z Hallta hier iñ. Og Þioneñ ſagde/Herra

ra/ þad er giørt hvad þu skipader/ og þo er eñ meira Rwm. Og Her- rañ sagde til Þionſins. Far þu wt a þiodbrauter og Tungarda / og naudga þeim hier iñ ad ganga / ſo ad mitt Hws verde fullt. Þvi eg ſeige ydur þad / ad eingeñ þeirra Maña ſem kallader voru / munu ſmacka mijna Kvølldmaaltijd.

Þridia Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

DRottenn Gud/ Vier bidium/ ad þu goodgyrndarſamlega heyrer vorar Bæner/ og þeim ſem þig audmiuklega bidia/ giefer þu Hialp/ og veiter Fullt- tinge þiñar Hiaalpar. Fyrer og etc.

Piſt. S. Pet. 1. Piſt. 5. C.

MIñ Elſkuleger Brædur. Fyrer þvi lijtelæted ydur under vollduga Guds Hond / ſo ad hañ upp- hefie

hefzie ydur a Vitiunar Tijma. Allre ydar Abyggiu varped þier uppa hñ/ þviad hañ ber Umhiggiu fyrer ydur. Vered sparneytner og vaked/ þviad ydar Mootstandare Diøfullen geingur um kring sem greniande Leon/ epterleitande þeim sem hañ ma uppsvelgia / hvørium þier øruggleg a mootstanded i Trwñe/ og vited þad/ ad ydar Brædur þeir sem i Heimenum eru lijda slijkt hid sama. Eñ sa Gud allrar Nadar/ sem ad oss hefur kallad til siñar eilijfrar Dyrdar i Christo JEsu / hañ same mun ydur (þier sem um litla Stund lijded) fullkomna/ stidia/ styrkia og stadfesta / þeim hinum sama sie Dyrd og Valld/ um Allder Allda/ Amen.

Gudspialled S. Luc. 15. Cap.

Þañ Tijma. Eñ aller Tollheimtarar og Bersyndugernalægdu sig til hañs / so ad

 þeir

þeir heyrdu honum. Og hiner Skriftlærdu og Phariſæi møglu-du og søgdu. Þeſſe medtekur Ber-synduga Menn / og etur med þeim: Enn hann sagde til þeirra þeſſa Ep-terlijking/ so seigiande. Hvør sa Madur af ydur sem hefur Hund-rad Saude/ og ef hann glatar ein-um af þeim / yfergiefur hann ecke þa niju og nijutijger a Eidemørku/ og fer epter þeim sem glatadest / þangad til hann finnur hann? Og þa hann hefur funded hann / leggur hann þann sama (med Føgnude) sier a Herdar/ kiemur heim/ og kallar sa-man Vine og Nabwa / og seiger til þeirra. Samgledieſt med mier/ þviad eg hefe minn Saud aptur funded/þann sem glatadur var. Eg seige ydur/ ad lijka so mun Føgnud ur vera a Himnum/ yfer einum

Synd-

Syndugum sem Idran gierer/meir eñ yþer þm̃ nýu og nýutýger Riettlætum/ sem eige þurþa Yþerbotar vid. Eda hvor er su Kona sem hef ur týu Peninga / eþ hun týner einum/ er eige so / ad hun kveiker Ljoos/ og soopar Hwsed / og leitar vandlega/ þangad til ad hun þiñur hañ? Og þa hun heþur hañ funded / samañ kallar hun Vinkonur sýnar og Granñkonur/ seigiande. Samglediest med mier / þviad eg heþe minn Pening aptur funded / hverium eg týnda. Lyka so og seige eg ydur / þad Fognudur mun vera fyrer Einglum Guds yþer einum Syndugum/þeim ed Yþerboot giorer.

Fioorda Sunudag epter Trinitatis.

Collectan.

Hyr HErra Gud / Vier bidium / giefþ off ad þessa Heims Tyme lyde þeridsamlega / undeþ þine Fødurlegre Stioornan / so ad þyn heiløg Christne meige þvi þridsamlegar med allre Gudræ̈kne/ þig dyrka og þier þiona / Fyrer etc.

Pistillen til Rom. 8. Cap.

Sÿoder Brædur. Eg helld þ ad Motlæting þssara Tijma sie ecke verd vid þa Dyrd sem vid oss mun opeñber verda. Þvi ad ahigginsamlegt Epterbid Skiepnuñar / bijdur epter Oppbirtingu Guds Barna. Med þvi Skiepnañ er Hiegomanum undergießeñ ecki heñar Vilia / helldur þyrer hañs saker sem hana hefur underlagt. Vppa Vonena/þviad sialþ Skiepnañ mun frelsud verda aþ Þrælkan þallvalltrar Veru / til dyrdarlegs Frelsis Guds Barna. Þviad vier vitum / þad allar Skiepnur andvarpa og sampijnast allt til þess Tijma. Eige alleinasta

þær/

þær / helldur vier sialfer sem hofum
Andans Frumtøk / andvørpum med
sialfum oss / væntande Arfleifdaren̄-
ar / Endurlausnar vors Lijkama.

Gudspialled S. Luc. 6. C.

JEsus sagde til siña Lære sveina. Vered Myskunsam-er / lijka sem ydar Fader er Myskunsamur. Aungvañ skulud þier dæma / so ad þier dæmest eige / Fordæmed ecke / so ad þier fordæmest eige. Fyrergiefed / og þa mun ydur fyrergiefed verda. Giefed / og þa skal ydur giefast. Gooda / sam-þryckta / velskiekna og yferfliootañ lega Mæling / munu þeir giefa i ydart Skaut. Þviad med þeirre hi-ñe somu Mælingu hvorre þier mæled wt / mun ydur iñ apfur mælt ver da. Og hañ sagde þeim eina Ep-terlijking. Hvort kañ nockur Blin-

dur Blindañ ad leida? Falla þeir ecke bæder i Grøþena? Lærefveirneñ er eige yfer ſijnum Meiſtara/ eñ hvør hellſt ſem fullkomeñ er / hañ mun vera ſem hañs Meiſtare. Hvad ſier þu Ögnena i þijns Brodurs Auga/ eñ ad þeim Bialkan um ſem i þijnu Auga er/ giæter þu eige? Eda hvørneñ mættu ſeigia Broodur þijnum. Brooder/ leyf þu ad eg i burt drage Ögnena wr þijnu Auga/ þar ed þu ſier ecke ſialf ur Bialkañ i þijnu Auga? Þu Hræſnare / drag fyrſt wt Bialkañ wr þijnu Auga/ og ſia þu þa ſo til/ ad þu fæer wtdreiged Ögnena ſem er i þijns Brooðurs Auga.

A Jons Meſſu Baptiſtæ
Collectan.

Herra Gud/ ſem giørdt hefur þennañ Dag Dyrdlegañ af S. Johañis

hañs Fædingu. Giefþ þÿnu Foolke Nád til þeirrar andlegu Gleðe/ og styr allra trwadra Maña Giørdum til þess eilyfa Sæluhialpar Vegar. Fyrer Jesum Christum og etc.

Pistilleñ Esa. 49. Cap.

Heyred þier Eyar/ og þier Folk ed sem i Fiarska erud/ hygged ad þvi. DRotteñ kallade mig i ffra Moodurlÿfe/ hañ endurminntest mÿns Nafns/ þa eg var eñ nu i Moodurkvide. Og hañ giørde miñ Muñ/ so sem hvast Sverd. Hañ hul de mig under Skugga siñar Handar. Og hañ giørde mig so sem wtvaled Skeyte/ og ffalde mig i sÿnu Pÿlna Kogre. Og hañ sagde til mÿn/ þu ert miñ Þienare Jsrael/ þviad ffyrer þig vil eg prÿssadur verda. Eñ eg hugade/ eg erffidade fforgieffens/ og ffyrerkiæme so mÿnu Styrkleika ffyrer ecke/ og til Onÿtis. Vissulega er mitt Mæleþne Drottens/ og mitt

Embætte myns Guds. Nu seiger DRottenn/ sem ad mig hefur tilbwed til syns Pienara fra Moodurlijfe/ad eg skyllde umvenda þeim Kinkvislun um Jacob til hans/ so ad Jsrael ver de ecke burttekenn. Þar fyrer er eg Dyrdlegur i Auglite Drottens / og minn Gud er minn Styrkur. Og hann seig. er/þad er oflijted/ ad þu sierl minn Pienare til ad upprietta Jsraels Kyn/ og aptur ad sækia þa føngudu af Jsrael. Helldr hef eg giefed þig til Lioss Heidenna Pioda/ so ad þu sierl mitt Hialpræde allt til Veralldarennar Endemarka.

Gudspialled S: Luc. 1. Cap.

OG þa ed sa Tijme var komenn/ þad Elizabeth skyllde fæda/ og hun fædde Son. Og er Nagrannar hennar og Frænbur heyrdu þad/ ad DRottenn hafde miklad Myskun syna vid hana/ sam-

samglöddust þeir hēne. Og það skiede/ ad þeir komu a hinum atttunda Deige/ad umskiera Sveinen̄/ og nefndu han̄ sijns Födurs Nafne Zacharias. En̄ Mooder hans svarade z sagde. Ongvanveigen̄/

helldur skal han̄ Johan̄es heita. Og þeir sögdu til hen̄ar/ þar er þo eingen̄ i þin̄e Ætt/ sem ad heiter þessu Nafne. En̄ þeir bentu Fodur hans/ hvad han̄ villde ad hann hiete. En̄ han̄ beiddest Knefaspi-

afnds/ skrifade og sagde/ Johañes er hañs Neite. Og þeir undrudust aller. Eñ jafnsnart laukst hañs Muñur upp/ og Tunga hañs leid riettist/ z hañ talade lofande Gud. Og Otte kom yfer alla þeirra Nꝏgraña/ og um allar Fiallbygder i Judæa vijdfrꝏgdust øll þesse Ord. Og aller þeir ed þad heyrdu/ settu þad sier i Hiarta/ og søgdu. Hvør grunar þig ad þesse Sveirn verde? Þviad Hønd Drottens var mz hm̃. Og Zacharias Fader hañs fylltest af Heiløgum Anda/ spꝏde og sagde. Blessadur sie Drottiñ Gud Is raels/ þviad hañ vitiade og giørde Frelsan sijnu Foolke. Og hañ upp reiste oss eitt Hialpar Horn/ i Hꝏse Davids þioons sijns. So sem hañ hefur talad fyrer Muñ siña Heilagra Spꝏmaña/ fra Alldød-
le.

le. Hañ frelsade oss fra Ovinum vorum/ og af Hende allra þeirra sem oss hata. Hañ giørde og Myskunsemd vid Fedur vora/ og miñtest a siñ Heilaga Sattmaala. Og a þad Sære er hañ soor Fodur vorum Abraham/ ad hañ giæfe oss þad. Ad vier leyster af Hende Ovina vorra/ þioonudū hm̄ an otta/. J Heilagleika z Riettlæte fyrer hoñū sialfū/ alla vora Lijfdaga. Og þu Sveirn munt kallast Spamadur hiñs hædsta/ þviad þu munt fyrer reña Auglite DRottens/ ad tilbwa hñs Vegu. Ad giefa hñs Foolke skilning Saluhialparenar/ i Fyrer giefningu Synda þeirra. Fyrer Myskunar Jdur Guds vors/ i hvør im hñ vitiade vor upprune af Hædū. Ad lysa þeim sem i Myrkrū og Daud . . s Skugga sitia/ til ad grei

 da

a Fætur vorar framm a Veg Fridarens.

A Mariu Vitiunar Dag.

Collectan.

Almættuge Eilyfe Gud / sem gafst Johañi Baftista/ eñ nu i Modurlijfe veranda/ Krapt þyns Helga Anda/ so ad þa Jomfru Maria kom til Elizabeth / vard bæde Moodureñ og Barned full med Heilagañ Anda / Og Johañes þeckte þiñ Son Christum/sem þa eñ var lucktur i Moodur Kvide. Veittu oss myskunsamur/ad vier mættum med sæla Johañe / þiñ eingieteñ Son riettelega þeckia og vegsama / Fyrer etc.

Pistilleñ Esa. 11. Cap.

HEtta seiger Drotteñ Gud. Þar mun uppreña eirn Vøndur af Rine Jesse/ & ein Grein af hañs Root Avøxt færa/ yfer hvørium ad mun hvijlast Ande Drottens. Ande Visku/ñar og Skilning

sins /

sins / Ande Raads og Styrkleika/ Ande Þeckingareñar og Otta Drottens / og hañs Ilmur mun verda i Otta Drottens. Hañ mun ecke dæma epter þui sem hañs Augu sia/ ei helldur hegna epter þui sem hañs Eyru heyra. Helldur mun hañ dæma þa hina Fatæku med Riettlæte/ og med Doome hirta þa Aumu i Landenu. Og hañ mun sla Iørdena med Vende sijns Muns/ og deyda þa hina Omildu med Anda siña Vara. Og Riettlæted mun vera Bellte hañs Lenda/ og Trweñ Lindeñ hañs Nyrna.

Gudspialled S. Luc. 1. Cap.

A Þeim Døgum/ Stood Maria upp/og foor med Flijte til Fiallbygda i Borgena Juda/ iñgieck i Hws Zachariæ/ og heilsade Elizabeth. Og þad skiede so/ þa er Elizabeth heyrde Heilsun

Mariu/

Mariu / ad Barned spratt upp i heñar Kvide. Og Elizabeth uppfylltest af Heiløgum Anda/ kallade hærre Roddu/ og sagde. Blessud ertu a medal Kveña/ og blessadur er Avoxtur Kvidar þyns. Og

hvadañ kiemur mier þetta/ ad Mooder Drottens myns kiemur til myn? Sia þu/ þa er Rødd þiñar Kvedin kom mier til Eyrna/ spratt Barned upp af Føgnude i mynum Kvide, Sæl er hun sem trwde / þviad

þad

þad mun fullkomnast hvad henne
var sagt af Drottne. Maria sag-
de. Myn Aund miklar Drottenn.
Og minn Ande gladdest i Gude /
Heilsugiafara mijnum. Þviad hañ
leit a Læging Ambattar siñar.
Sia/ af þvi munu mig hiedan af
allar Ætter sæla kalla. Þviad hañ
giørde vid mig mikla Hlute/ sa sem
mættugur er/ og hñs Nafn er hei-
lagt. Og hañs Myskunseme varer
fra eirnre Kynslod/ til añarar/ yf-
er ollum þeim sem hann ottast.
Hañ framde Magt med sijnum
Arme. Sundurdreifde hñ Dramb-
latum i þeirra Hiartans Hugan.
Vollduga sette hañ af Stoole/ og
upphoof Lijtelata. Hungrada fyll-
te hañ Giædum / og hinum Rijku
slepte hañ orbirgum. Hañ endur-
minntest Myskunar siñar / og med-
took

took siñ Þioon Jsrael. So sem hñ talade til Fedra vorra / Abrahams og hañs Afkvæmis ad Eilijfu. Og Maria var hia heñe so nær sem um þria Mánude / og foor sijdañ aptur til sijns Heimkyñis.

Fimta Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErra HErra GUD / sem Osijnelega Hlute hefur tilbwed þeim sem þig elska / gief þu i vor Hiørtu Girnd riettelegs Kiærleika til þijn / ad vier elskum þig i øllum Hlutum / og yfer alla Hlute / og mættum ødlast þad þu hefur lofad / hvad betra og ædra er / eñ nockur kañ ad oska og girnast. Fyrer þiñ etc.

Pistileñ skrifar S. Pet. 1. Pist. 3.

KJærer Brædur. Eñ ad Alyckt an / Vered aller Einhugader / Samþoluger / Brooderleger / Myskunsamer / Samlinder. Endur-

urgiallded ecke Jllt þyrer Jllt/ einga eñ Skamarord þyrer Skamaryrde/ helldur blessed þar i giegn. Og vited/ ad þier erud þar til kallader/ ad þier Blessanena stylldud erþa. Þvi hvør hañ vill liþa og sia gooda Daga/ sa stille siina Tungu ad hun eckert vont tale/ og siinar. Varer ad þær eige Flærd tale. Hañ skal hneyg gia sig fra Vondu/ og giera þad hid gooda. Leite hañ Fridarens/ og epterþylge hønum. Þviad Augu Drott ens eru yfer Riettlatum/ og hañs Eyru til Bæna þeirra/ eñ Auglite Drottens er yþer ellum þeim sem illa giøra. Hvør er sa/ ydur giete grand ad/ ef þier þylged þvi enu gooda? Og þoott ad þier lijded þyrer Riettlætesins saker/ þa erud þier sæler. Og hrædest ecke þeirra Ognaner/ og skielþest ecke. Helldur helged GUd DRotteñ i ydrum Hiørtum.

Gud=

J Pañ Tijma. Og pad skie-
de/ pa ed Folked plycktest ad
honum til ad heyra GUds
Ord/ og hañ sialfur stood vid Sioo
eñ Genezareth/z hñ leit tvo Skip
standa vid Siooeñ. Eñ Fiskarar-
ner voru stigner af Skipunum/ og
pvodu Neteñ. Hañ stie pa uppa
añad Skiped/ pad sem var Simo-
nar/ og bad hañ ad draga nockud
pra Lande. Og hañ sat og kiende
Folkenu af Skipenu. Og sem hañ
gaf upp ad kieña/sagde hñ til Si-
monar. Drag pu wt a Diwped/
og leysed upp ydar Net til Fiske-
drættar. Simon svarade og sagde
til hañs. Meistare/ i alla Noott
hopum vier erpidad/ og peingum
eckert/ eñ i pijnu Orde mun eg Ne
tenu wtkasta/ og pa er peir hofdu
pet-

þetta giørt/ iñelucktu þeir myckla mergð Fiska/ so að þeirra Net rifnuðu. Og þeir bentu sijnum Fieløg um sem voru a hinu øðru Skipenu/ það þeir kiæmu þar/ og hialpuðu þeim. Og þeir komu z hlooðu bæðe Skipeñ full/ so að þau suckuað mestu. Þa ed Simon Petur saa þetta/ fiell hañ til Kniaña Jesu/ og sagðe. Gack fra mier Lavarður/ þuiað eg em Maður syndugur/ af þui að Felmtur var yfer hañ komeñ/ og alla þa sem með honum voru af þeim Fiskedrætte er þeir fengu til samans/ Lijka og eirneñ yfer Jacobum og Johañem / Sonu Zebedæi/ sm̃ að voru Lagsmeñ Simonar. Og JEsus sagðe til Simonar. Ottast þu eige/ þuiað hieðañ i fra skalltu Menn veiða. Og þeir droou sijn Skip að Lande/ yfer

ergæþu allt ſamañ/ z þylgdu hon-
um epter.

Siøtta Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Almættuge/ Eilyþe Gud/ hvørs það er ſem allra beſt er/ Vier bidiũ/ iñplanta i vor Hiørtu Elſku þyns Nafns/ Auk þu i oſſ ſaña Gudrækne/ og hvad gott þu verkar i oſſ/ það hid ſama villdер þu ſtyrkia og vardveita/ þyrer þiñ/ og etc.

Piſtilleñ Rom. 6. Cap.

LEſkuleger Brædur. Hvad eigũ vier ad ſeigia hier til? Skulum vier þa i Syndeñe blyfa/ ſo ad Nædeñ meige yþergnæþa? Fiærre ſie þvi. Vier ſem Syndeñe erum dauder/ hvernañ meigum vier þa liþa i heñe? Vited þier ecke/ ad aller vier ſem ſkyrder erum i JEſu Chriſto/ það vier erum i hñs Dauda ſkyr-
der?

der? Hvi erum vier eirnenn med hønum grepstrader / pyrer Skijrnena i Daudann / uppa þad / ad lijka sem Christur er uppvakenn pra Daudum / pyrer Dyrd Fødursins / lijka so skulum vier ganga i Nijungu Lijpdagana. Hviad vier erum innplantader i Lijking hanns Dauda / so verdum vier og hønum lijker i Vpprisunne / vitande þ / ad vor gamle Madur er mz hønum Krossþestur / so ad deiddest Lijkame Syndarennar / ad epter þad þiooнudum vier eige Syndenne. Hviad hvør sem deiddur er / hann er Riettlætur orden ap Syndenne. Enn pyrst vier erum deidder med Christo / þa trwum vier þad vier munum med hønum og eirnenn lipa. Enn vier vitum þad / ad Christur er uppvakenn pra Daudum / og deir ecke meir / Daudenn mun og eige meir drottna yper hønum. Hvi þad hann doo / þad er hann einusinne Syndenne deyenn. Enn þad hann lipt /

lifet/ þad lifer han Gude. So og lijka þier/skulud hallda ydur sialfa/ ad þier sieud deidder fra Syndene/ en lifed Gude/ i Drottne vorum JEsu Christo. Par fyrer/læted nu Syndena ecke drottna i ydrum dauð-legum Lijkama/ so ad þier hlijded hen ne i hennar Girndum.

Gudspialled Matth. 5. Cap.

I Þann Tijma. Jesus sagde til sijna Lærisveina. Eg seige ydur/ nema so sie/ ad ydart Riettlæte yfergnafe meir en þ hinna Skriptlærdu z Phariseana þa munud þier eige inganga Himeriijke. Þier hafed heirt hvad sagt er til þeirra gomlu. Ecke skalltu Mann vega. En hvør hann vegur Mann/ sa verdur Dooms sekur. En eg seige ydur þad/ hvør hann reideft Broodur sijnum/ sa verdur Dooms sekur. En hvør sem ad seiger til Brood-

Broodur sijns / Raka / hañ verdur Rœds sekur. Eñ hvør sem sei ger/ þu Afglape/ hañ verdur sekur Helvijtis Elds. Þar fyrer/ nær ed þu offrar þijna Gafu til Alltaris/ og þier kiemur þar til hugar/ þad þiñ Brooder hafe nockud a moote þier/ þa lœttu þar þijna Gafu fyrer Alltarenu / og far ædur ad sœtta þig vid Broodur þiñ / og kom þa ad offra þijna Gafu. Vertu snarlega samþickur þijnum Mootstødumañe/ a medañ þu ert eñ a Veige med hønum/ so ad eige selie þig þiñ Mootstødumadur Domaranum/ Doomareñ selie þig Þienaranum/ og verder so i Dyblissu kastadur. Sañlega seige eg þier/ ad eige muntu þadañ wt fara/ þangad til þu hefur borgad hiñ sijdasta Pening.

Sie-

Siøunda Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre HErra Gud / i hvørs eilijfre Fyrerhyggiu eckert er sem bregdast kan / Vier bidium þig audmiukelega / Tak þu oss allt þad sem oss er skadlegt / og veit oss alla þa Hlute / sem oss eru gagnlleger / Fyrer etc.

Pistillen til Rom. 6. Cap.

ELskuleger Brædur / Eg hlyt þier mañlega aþ ad seigia / þyrer ydars Holldz Breyskleika saker. Þviad lijka sem þier hafed ydar Limu lied til ad þioona Ohreinleikanum / fra eiðru Ranglæte til añars / lijka so og skulud þier nu liá ydar Limu til ad þioona Riettlætenu til Helgunar. Þvi þa þier vorud Þrælar Syndareñar / vorud þier Riettlætislauser. Hvørn Avøxt hofþud þier þañ Tijma/þañ þier skamest ydar nu aþ? Þviad Endalok þeirra

ra Nluka er Daudeñ. Eñ nu erud þier þrelsader þra Syndeñe / og vordner Guds Þienarar / og haþed þvi ydvarn Avøxt til Nelgunar / enn ad Endalokunū eilijþt Lijf. Þvi Verdlaun Syndareñar er Daudeñ / enn Guds Gaþa er eilijþt Lijþ i DRotteñe vorum Jesu Christo.

Gudspialled S. Marc. 8. C.

A Þeim Dogū. Þa þar var eñ margt Folk komed samañ / og haþde ecke til Matar. Kallade Jesus sijna Læresveina til sijn / og sagde til þeirra. Mig aumkar yþer Folked / þviad i þria Daga haþa þeir hia mier vered / og eckert til Matar haþt. Og eþ eg læt þa fastande heim til sijn fara / þa vanmegnast þeir a Leideñe. Þviad sumer voru længt ad komner. Og hañs Læresveinar svorudu honum.

J Nvaþ

Hvadan fáum vier þau Braud/ hier a Eydemorku/ so ad vier fäe um þa mettad? Og hañ spurde þa/ ad. Hvørsu mørg Braud hafed þier? Þeir søgdu hønum Sio. Og hañ skipade Foolkenu nidur ad setiast a Jørdena. Og took þau sio Braudeñ/ packade/ braut/ og gieck sijnum Læresveinum/ ad þeir legdu þau fram. Og þeir løgdu þau fram fyrer Foolked. Þeir høfdu og nockra Smæfiska/ og þa hina sömu blessade hañ/ og baud fram ad leggia. Eñ þeir neittu/ og urdu mettir. Og þeir tooku upp þad yfer var/ sio Karfer med Afgangs leyfar. Eñ þeir sem neitt høfdu/ voru nær fioorar Þusunder/ og hañ liet þa i burt fara.

Attunda Suñudag epter Trinitatis.

HEyr Herra Gud/ Himneske Fader/ Vier bidium/ gief oss Anda og Nád þar til/ad hyxa þa Hlute sẽ riettir eru/ og sijdañ þad ad fullkomna med Verkunum. Og af þvi vier formeigū eckert an þijn/ þa uñ oss ad lifa epter þijnum Vilia. Fyrer og etc.

Pist. S. Paall Rom. 8. Cap.

DAr fyrer erum vier nu skiæter Brædur/ ecke Holldsins Skuldounautar/ ad vier lifum epter Holldenu. Þviad ef þier lifed epter Holldenu / munud þier deya. Eñ ef þier deyded fyrᵉ Andañ Holldsins Gyrnder/ þa munud þier lifa. Þviad hvøriū hellst ẽ Guds Andi stiiornar/ þeir eru Guds Born. Þviad þier hafed ecke medtefed Þrældooms Anda/ so þier þurfed nu aptur ad ugga um ydur/helldur hafed þier medtefed Sonarlegañ Anda/ fyrer hvørn vier kollū/ Abba Elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vi

 tnis.

fnesburd med vorum Anda/ ad vier sienm Guds Børn. Eñ þyrst vier erum Børn/ þa erum vier Erþingiar/ Sañarlega Guds Erþingiar & Samarfar Christi/ eþ vier lijdum med hønum/ uppa þad/ ad vier verdum eirneñ med hønum Dijrdleger.

Gudspialled S. Matth. 7. C.

A Þañ Tijma. JEsus sagde til siña Lærefveina. Vakted ydur þyrer Fals Spamønn, um/ sem koma til ydar i Saudaklædum/ eñ hid iñra eru þeir glepsande Vargar. Vt aþ þeirra Avøxtum meiged þier þeckia þa. Verda nockud Vijnberen samañlesen aþ Þyrnunum/eda Fykiurnar af Þyst lunum? So ber og hvørt gott Trie goodann Avøxt/ enn hvørt roted Trie vondañ Avøxt. Gott Trie gietur ecke þært vondañ Avøxt/

vøxt/ og ei helldur giefur roted Trie þært goodañ Avøxt. Og hvørt þad Trie sem ecke giører goodann Avøxt/ skal upphøggvast z i Elld kastast. Þar þyrer meiged þier wt af þeirra Avøxtum þeckia þa. Þe ir munu ei aller sem til myn seigia/ DROtteñ/ DRotteñ/ inngꜹnga i Guds Rijke/ helldur þeir sem giøra Vilia myns Fødurs/ þess a Him num er. Marger munu til myn seigia a þeim Deige/ Herra/ Herra/ høfum vier ecke spꜹd i þynu Nafne/ høfum vier ecke i þynu Nafne Dioþla wtreked/ og giørdum i þynu Nafne mørg Kraftaverk? Og eg mun þa jata þeim/ ad alldrei þeckta eg ydur/ Fared þra mier aller Illgiørda Meñ.

Nyunda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

DV Almattuge Gud/ Vier bidium/ Lat þijn Myskunar Eyru ætijd vera open til vorra audmiukra Bæna. Og so þu gieþer oss þad vier gyrnunst/ þa gief þu oss þijna Nad/ ad gyrnast þad eina sem þier vel þocknast. Fyrer JEsum Christum/ og etc.

Pist: S. Paull 1. Cor. 10. C.

LEskuleger Brædur. Þetta er skied oss til Fyrermyndar/ ad vier skulum ei gyrnast hvad Illt er/ so sem þeir gyrntust. Giorest ei eige Skurgoda Þienarar/ lijka so sem nockrer af þeim urdu/ epter þvi sem skrifad stendur. Foolked settest nidur ad eta og drecka/ og stood upp ad leika. Drijgium og ecke Saurlijfe/ so sem nockrer vor af þeim drijgdu Saurlijfe/ og fiellu a einum Deige þriar Þusunder og tuttugu. Freistum og eige Christs/ so sem nockrer af þeim freistudu/ og fyrerforust af

aþ Hoggormum. Megled og ecke/ so sem nockrer aþ þeim mogludu/ og þyrerþooruft aþ Eydeleggiaranum. Þetta allt er uppaþalled þm̃ til Fyr ermyndar/ en̄ er skriþad oss til Aid-vorunar/ yþer hvoria þessa Heims Ende er komen̄. Fyrer þvi/ hvor hn̄ lætur sier þikia/ þad hn̄ stande/ gaum giæfe sa ad hn̄ þalle eige. Ydur heþur en̄ nu ecke i ntekid nema Man̄leg Freistne. En̄ Gud er trwr / so sem ecke lætur ydur freistast yþer megn þrañ/ helldur giører han̄ þad / ad Freistingen̄ þae þan̄ Ende/ ad þier giete staded.

Gudspialled S. Luc. 15. C.

Þeim Tijma. JEsus sagde til sijna Lærefveina. Nockur Madur audugur var þar/ sa ed hafde eirn Rædsman̄/ sa same var oþrægdur vid han̄ / so sem heþde han̄ eydt hans Gotze. Og

hañ kallade þañ sama til sijn / og sagde til hañs. Hvad heyre eg þetta aþ þier? Giør þu Reikningskap aþ þiñe Rądsmensku. Þviad þu mått eige leingur Rądsmensku ha þa. Eñ Rądsmadureñ sagde med sialþum sier. Hvad skal eg til giøra/ nuñ Herra svipter af mier Rądsmenskuñe? Eg duge ecke til ad grafa/ eñ eg skamast mijn ad bidia. Eg veit hvad eg skal giøra nær ed eg verd settur aþ Rądsmenskuñe/ so ad þeir medtake mig i sijn Hws. Þar þ samañkallade hñ eirn z fler hvørn Skulldamañ sijns Herra z sagde til hins þyrsta. Hvørsu miked ertu skylldugur mijnum Herra? Eñ hañ sagde/ Hundrad Tuñur Vidsmiørs. Og hañ sagde þa til hñs/ tak þitt Brieþ og sest nidur/ og skrifa snarlega þimtijger. Epter þad

sag-

sagde hañ til hins añars/ eñ hvøð su mykeð ertu skylldugur? Sa sagde. Hundrad Mælekiørølld Hveitis. Þa sagde hañ til hñs/ tak þitt Brief z skrifa attatige. Og Herrañ lofade þañ Ranglæta Raads-Mañ/ þad hañ hafde giørt so for sialega. Þvi þessa Heims Børn eru kiænare Sonū Liooßens i þeirra Kynslood. Og eg seige ydur/ Giøreð ydur Vine af þeim Ranglæt-is Mamona/ so ad nær ydur þrÿtur/ ad þeir medtake ydur i eilÿfar Tialldbuder.

Tijunda Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Almættuge Gud/ sem audsÿnet hefr þiñ. Mætt i því/ þu þyrmer og myskunar oss. Vier bidium/ Auk og margfallda vid oss þÿna Myskun/ so ad

Siet sem kunnum epter þvi sem þu hefur oss lofad/ mættum verda hluttakarar þissa Himneskra Giæda. Fyrer þinn Elskulegan Son/ og etc.

Pist. 1. Cor. 12. Cap.

Elskuleger Brædur. Eg vil eige dylia fyrer ydur/ um þær Andlegu Gaafur. Þier viited þad/ ad þier vorud Heidner/og geingud burt til Mallausra Skurgoda/ so sem þier vorud tilleidder. Fyrer þvi kungiore eg ydur/ þad eingen sa sem fyrer Guds Anda talar/ formæler JESV/ og eingen fær Drottenn JEsum kallad/ nema fyrer Heilagan Anda. Giafernar eru marghattadar/ en hin same er Andenn. Þar eru og marghattud Embætte/ en hin same er Drottenn. Þar eru marghattadar Verkaner/ en hin same Gud er/ sem verkar alla Hlute i ollum. En i sierhvorium einum aud syna sig Giafer Andans/ til almenne-

leg-

legrar Nickemdar. Einum verdur giefed fyrer Anda ad mæla af Vis- dsku/ eñ ødrum verdur giefed ad tala af Skynseme/ af hinum sama An- da. Ødrum Trwañ i sømum An- da. Einum Giafer Lækningaña / i sømum Anda. Ødrum Kraptaverk ad giøra. Ødrum Spaadoomar. Og ødrum ad giøra Adgreining Andan- na. Einum ødrū marghattud Tun- gumal. Einum ødrum Utlegging Tungumalaña. Eñ allt þetta verk- ar hiñ same Ande / skiptande sier- hvørium epter þvi sem hañ vill.

Gudspialled Luc. 19. Cap.

A Þañ Tijma. Og þa ed Je- sus kom nær/ad hañ sa Bor- gena/griet hañ yfer heñe/og sagde. Ef ad þu visser hvad til þijns Fridar heyrde/ þa munder þu a þessum þijnum Tijma þar Va- kta a hafa/ eñ nu er þad hulid

J 6 fyrer

þyrer þÿnum Augum. Hviad þeir Dagar munu koma yfer þig/ þad þÿner Ovíner munu byggia Nervirke i kringum þig/ og umkringia þig/og a alla Vegu ad þier þreing ia/og nidur i Grunñ kollkasta/og þÿnum Børnum med þier/ og ecke munu þeir i þier læta Stein yfer Steine vera/aþ þvi þu þeckter ecke þiñ Vitiunar Tÿma. Og hñ gieck iñ i Mustered/ z took til ad reka wt þa sem selldu og keiptu þar iñe/ og sagde til þeirra. Skrifad er / ad mitt Hws sie Bæna Hws/ eñ þier hafed giørt þad sem añad Spillvirkia iñe. Og hvorn Dag kiendi hañ i Musterenu. Eñ Kieñemaña Høþdingiar og Skriptlærder / og þeir Yppurstu Lÿdsins/leitudu fast epter/ ad fyrerkoma hønum/og gatu þad ecke funded/ hvad þeir skylldu

du giøra honum. Þviad allt Folk/ ed hnie ad honum/ og hlÿdde hn̄s Ordum.

Ellefta Sun̄udag epter Trinitatis.

Collectan.

ALmættuge eilijfe Gud/ hvøres Myskun ad yfergeingur og gnæfer oss / og alla Girnd vors Hiarta / Vier bidium / Lat þijna Myskun koma yfer oss / og fyrergief oss nædarsamlega / hvad hellst vor Samvitska hræcist og ottast / og giør betur tel vor en̄ vier sialfer þorum ad bidia/ Fyrer þin̄ etc.

Pistillen̄ 1. Cor. 15. Cap.

SOder Brædur. Eg æmin̄e ydur a þad Evangelium sem eg predikade ydur/ hvørt þier medtookud / i hvøriu þier og hafed staded / fyrer hvert þier verded og sæluhólpner / med þeim Hætte sem eg kun̄giørda þad ydur/ef þier hafed því

þvi hallded / utan ad so sie / ad þier hafed til Onytis trwad. Þviad eg gaf ydur i Fyrstu / hvad eg medtook / þad ad Christur sie lijflaatenn fyrer vorar Synder / epter Ritningunum / og ad hann sie grafenn / og hann sie upp aftur risenn a þridia Deige epter Ritningunum / og þad hann er siedur af Cephas / og epter þad af hinum Tolf. Og þar epter var hann siedur meir enn af fimm Hundrud Brædrum i Senn / af hvorium ad marger enn lifa til / enn nockrer eru sofnader. Og epter þad var hann siedur af Jacobo / þar næst af øllum Postulunum. Og sijdast allra er hann siedur af mier / so sem af otijmabærum Burde. Þviad eg em minstur Postulanna / og eige verdugur ad eg skule Postule heita / fyrer þad ad eg Offsokn veitte Guds Søfnude. Enn af Guds Naad er eg þad eg er. Og hanns Naad medur mier var ei til onytis

nytis / helldur heþ eg erþvidad mett
eñ þeir aller / eñ þo eg ecke / helldur
Naad Guds sem med mier er.

Gudspialled S. Luc. 18. Cap.

A Þeim Døgum. JEsus sagde til nockra þeirra sem treystu uppa sialþa sig / lijka sem mundu þeir Reittlaater vera / og þorsmaadu adra / þessa Epterlijking. Tveir Meñ geingu upp i Mustered ad bidiast þyrer / eirn var Phariseus / eñ añar Tollheimtumadur. Phariseareñ stood og badst nu þañ eñ þyrer med sialfum sier. Gud / eg þacka þier / þad eg em eige so sem adrer Meñ / Ræningiar / Ranglaater / Hoordooms Meñ / eda so sem þesse Tollheimtumadur / eg fasta tvisvar i Viku / og eg gieþ Tijunder af øllu þvi eg a. Og Tollheimtumadureñ stood laangt i
burtu

burtu fra / og villde ecke upplijpta sijnum Augum til Himens/ helldur barde han̄ sier a Briost/ og sagde. Gud/ vertu mier Syndugum lijknsamur. Sañlega seige eg ydur. Þesse foor Riettlætur framar hin̄ um i sitt Hws. Þviad hvør sa sem sig sialfan̄ upphefur / han̄ skal nidurlægiast. Og hvør sem sig sialfan̄ nidurlæger/ han̄ mun upphafen̄ verda.

Tolfta Sun̄udag epter Trinitatis.

Collectan.

ALmættuge eilijfe Gud/ af hvørs G:a þu þad kiemur / ad þijner Christner Men̄ þioona þier rettelega/ Vier bidium/ Veit þu oss/ ad vier æn̄ allvar Hindrunar/ mættum þaa og ødlast þad þu hefur lofad/ Fyrer etc.

Pistillen̄ 2. Cor. 3. Cap.

Elsku-

Elskuleger Brædur. Slykt Traust høfum vier til Guds fyrer Christum / ei þad vier sieum aß oss sialfum til nepter nockud ad hugleida / so sem aß oss sialfum til / helldur eß vier erum nockru nepter / þa er þad aß Gude / sa er oss giørde hæfelega Þienara hins Nya Testamentis / ecke Bookstafsins helldur Andans / þviad Bookstafuren deyder / en Anden lifgar. En eß þad Embætte sem syrer Bookstafen deyder / og a Steinum var grafed / hafde þan Biartleik / ad Israels Syner gatu ecke lited i Asioonu Mosis fyrer Biartleika saker hans Andlits / sem þo hefur Endá. Hvorneñ skyll, de þa ecke miklu meir þad Embætte sem Anden giefur dyrdlegt vera ? Þviad / eß þad Embætted sem Fyrerdæmingena predikar hefur Dyrdu / miklu framar mun þa Embætted Riett-

Riettlæteſins yfergnæfa i Vegſemdeñe.

Gudſpialled S. Marc. 7. Cap.

Og þa JEſus gieck i burt aptur wr Landsalþum Tyri og Sidonis/ kom hañ til Siafarens i Galilæa / i midiar Bygder þeirra Tiu Stadaña. Og þeir leiddu til hañs þann Mann / ſem Dauþur og Malhalltur var / og bædu ad hñ legde Hendur yfer hñ. Og hañ veik honum apſijdis fra Folkenu / liet ſijna Fingur i hañs Eyru/ hrækte wt/ og æhrærde hñs Tungu/ leit upp til Himens / andvarpade z ſagde til hañs. Hephatha / þad er/ opna þig. Og jaþnſnart upplukuſt hañs Eyru / þa uppleyſteſt og tirneñ Fiotur hañs Tungu/ ſo ad hañ talade riett. Og hañ ſkipade ad þeir ſegdu þad eige neinum/

neinum / Enn því meir sem hann fyrerbaud þeim það / þess meir þa vtbþrægdu þeir það wt / og þa stal þa undrade þetta næsta miog / seigande. Allt giørde hann vel / þuiað Dausa lætur hann heyra / og Mal- lausa tala.

Þrettanda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

O Þu Almattuge / Eilijfe Gud / gief oss auktning Trwarennar / Vonarennar og Kiærleikans / so vier mættum gudlast það þu lofar / og so að elska það sem þu oss byduur. Fyrer og etc.

Pistillenn Galat. 3. Cap.

Kiærer Brædur. Eg tala epter Mannlegum Vlagsid. Eingenn onyter Testamentum eins Mans nær það er stadfest / nie eikur þar vid nockru. Nu eru þo Fyrer-heitenn Abraham tilsøgd / og hans Sæ- de

de/ eige seiger hann Sædunum / so
sem sieu þau mørg / helldur so sem
um eitt Sæde/ i þvþnu Sæde/ hvør
ad er Christur. Enn þad seige eg/
þad Testament sem þirrum er stad=
þest aþ Gude/ uppa Christum/ ver
dur ecke onytt giørt aþ Løgmaalenu
sem gieþed var þioorum Hundrud
og þriatyge Arum þar epter. So ad
Fyrerheited afmaadest. Þvi eþ ad
Arþleiþdenn yrde þyrer Løgmaaled aþe
tekud/ þa er hun ecke gieþenn þyrer
Fyrerheited. Enn Gud heþur þyrer
Fyrerheited aþ Naad gieþed hana A=
braham. Hvar til skal þa Løgmaal=
ed? Þad er tilsett vegna Yfertrod=
slunnar / þaangad til ad kiæme Sæ=
ded/ hvøriu Fyrerheited var skied.
Og Løgmaaled er skyckad af Einglu=
num/ þyrer Hønd Medalgaungumann=
sins. Enn Medalgaungumadurenn er
eige eins einasta Medalgaungumad=
ur/ enn Gud er eirn. Hvad þa? Hvørt
er

er þa Løgmaled i giegn Guds Fyr-
erheite? Þad ſie þiarre. Þvi ef þad
Løgmal være gieſed ſem lijfgad giæ
te/ ſanlega þa kiæme Riettlæted wt
af Løgmalenu. Eñ Ritningeñ hef-
ur alla iñeluckt under Syndeñe/ſo ad
Fyrerheited af Trwñe a JEſum
Chriſtum/ giæfeſt Trwudum.

Gud ſpialled S. Luc. 10. C.

O JEſus hañ ſnere ſier til
ſiña Lareſveina/ og ſagde þe
im einslega. Sæl eru þaug
Augu ſem ſia þad/ hvad þier ſiæ-
ed/ þviad eg ſeige ydur/ þad marg-
er Spámeñ og Kongar/ villdu ha
fa ſied hvad þier ſiæed/ z ſau þad
ecke/ og ad heyra hvad þier heyred
og heyrdu þad eige. Og ſia / ad
nockur Løgvitringur ſtood upp/ fre
yſtade hañs og ſagde. Meyſtare/
Hvad ſkal eg gjøra/ ſo ad eg eign-
eſt eilijft Lijf. Eñ hañ ſagde til
hañs.

hans. Hvad er skrifad i Logmaal-enu? Hvornen les þu? Han svar-ade z sagde. Elska skalltu Drotten Gud þin af ollu Hiarta þinu/ z af allre Ondu þine/ z af ollū Maatt þinū/ z af ollu Hugskote þinu/ og þin Naunga s sialfan þig. JEsus sagde til hāns/ þu svarader riett/gior þ z muntu lifa. En hn vill de riettlæta sialfan sig / z sagde til Jesu. Hver er þa min Naunge? Jesus svarade og sagde: Madur nockur foor fra Jerusalem/ ofan til Jericho / og hrasade a medal Ræningia/ hvorier ad ræntu hann Klædum/og lemstrudu han Saarū/ geingu sijdan i burt/ og lietu hann þar epter hælfdaudan liggia. En so bar til/ ad Kiennemadur nockur foor ofan þan sama Veg/ og er han leit han/ gieck han fram hia hon-

honum. Slijkt hid sama Leviten/ pa hn kom nærre þeim Stad / og sa hañ/ gieck hañ þar fram hia. En Samverskur Madur nockur foor um þareñ Veg/ kom þar nærre honum/ og sem hañ sa hañ/ þa hrærdest hañ ap Myskun vid hañ/ og gieck ad honum/ batt um Sar hañs/ hellte þar i Vidsmiøre og Vijne/ z lagde hañ uppa siñ Eyk/ og flutte til Herbergis/ gaf og giæ tur ad honum. En añars Dags þar epter þa hañ foor i burt/ took hañ upp tvo Peninga/ z fieck Hws bwandanum/ og sagde til hañs: Hap þu Gæt a honum/ og hvad þu leggur meira wt / þad skal eg borga nær ad eg kiem aptur. Hvør þeirra þriggia synest þier vera þess Næunge/ sem hrasadur var a medal Ræningiaña? En hañ sagde :

Sa

Sa sem giorde Myskunarverked a honum. JEsus sagde til hans. Far þu og gior slijkt/ hid sama.

Fiortanda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

AlEmattuge eilijfe Gud/ sem ad varn veiter þynna heilaga Christne med þin ne eilijfre Myskun / ad þui ad ann þyn vellur manlegur Veikleike/ Vter bidium/ lat hana þyrer þyna Hialp leidast fra þui sem henne er skadsamlegt/ til þess sem henne er gagnlegt og heilsnsamlegt/ Fyrer vorn etc.

Pistillenn til Gal. 5. Cap.

ME Skuleger Brædur. Enn eg seige ydur/ Ganged i Andanum/ pa munud þier ecke fullkomna Girnder ydars Hollds/ þviad Hollds ed girnest i mooti Andanum og Annenn a mooti Hollldenu. Og þesser eru hvor i mooti ødrum/ so ad þier gioreð

ed ecke hvad þier villied. Eñ eþ Andeñ stiornar ydur / þa erud þier ecke under Logmalenu. Hviad Holldsins Verk eru opeñber / sem ad eru / Hoordoomur / Frillulifnadur / Ohreinleike / Lausung / Skurgoda Dyrkan / Fiolkynge / Fiandskapur / Hatur / Agg / Reide / Þræta / Sundurþickia / Tvidrægne / Auþundskapur / Mañdrap / Ofdryckia / Ofneitsla og þessū lijkt. Vt aþ hvoriū eg heþe ædur fyrer sagt / og seige eñ nu / ad þeir sem slijkt giøra / erfa ecke Guds Rijke. Eñ Avexstur Andans er Kiærleike / Fognudur / Fridur / Þoleñmæde / Blijdleike / Goodgirne / Trw / Hoogværd / Bindinde. J giegn slijku er ecke Logmæled. Eñ þeir sem Christo tilheyra / þeir krossfesta sitt Holld med Girndum og Tilhneigingum.

Gudspialled S. Luc. 17. Cap.

I Þañ Tijma. Og þad skiede so þa ed JEsus gieck til Jerusalem/ ad hañ ferdadest i giegnum midia Samariam og Galilæam. Eñ sem hañ gieck iñ i nockurt Kauptun / mættu hønum Tiju Lijkþrææer Meñ / hvorier ad stoodu langt fra/ hoofu sijnar Radder/ og sǫgdu. JEsu goode Meistare / Myskuna þu oss. Eñ sem hañ leit þa / sagde hañ til þeirra. Fared þier og syned ydur Kiennemoñunum. Og þad skiede so/ þa er þeir geingu þadañ / ad þeir urdu hreiner. Eñ eirn wt af þeim / nær hañ sæ þad ad hañ var heilbrigdur vordeñ / snere hañ aptur / lofande Gud med hææarre Raust / fiell fram a sijna Asioonu fyrer Fætur JEsu/ giørande hønumÞacker/ og þesse var Samverskur. Eñ JE-

JEsus svarade og sagde. " Hvørt voru ecke Tíju hreinsader ? Enn hvar eru hiner Níju ? Aungver fundust þeir aptursnere ad giefa Gude Dyrdena / nema þesse Utlendingur ? Og hañ sagde til hñs. Statt upp og far hiedañ / þviad þyn Trw giørde þig hialplegañ.

Fimtanda Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr HErra Gud / Vier bidium / Lát þyna jduglega Myskunseme hreinsa og vernda þyna almeñelega Christne / z af þvi hun án þyn ei kañ ad vera holpeñ / þa lát hana med þiñe Nád z Gæsku jafnañ stiornast / Fyrer etc.

Pist. til Gal. 5. og 6. Cap.

ELskuleger Brædur. Ef vier lifum i Andanum / þa gaungum og so eirneñ i Andanum.

Verum ecke agiarner Hiegoma Dyr-
dar / hver ann iñbirdis ad æreita
og øfunda. Kiærer Brædur / Ef
ad madur verdur i einhverium Brest
yferfallen / þa leidriekted hañ med
hogværum Anda / þier sem erud
andleger / og haf Gæt a sialfum
þier / ad þu verder ecke freistadur.
Eirn bere añars Byrde / og so mu-
nud þier uppfylla Christi Løgmal.
Eñ ef einhvør lætur sier þikia þad
hañ sie nockud / þar hañ er þo eckert /
sa tæler sialfañ sig. Hvør og eirn
reine syn eigeñ Verk / þa mun hañ
a sialfum sier einasta Hroosun hafa /
eñ eige a ødrum. Þviad hvør og
eirn mun syna Byrde bera. Eñ sa ed
uppfræddur verdur med Ordenu /
hañ byte hinum allshattudum Giæ-
dum sem hañ uppfræder. Fared eige
viller vega / Gud lætur eige ad sier
hæda. Þviad hvad Madureñ sæer
nidur / þad mun hañ uppskiera. Þvi
ad

ad hver han i synu Hollde nidursæ, er / sa mun af Holldenu Skadseme uppskiera. En hver han i Andanum nidursæer / sa mun af Andanum uppskiera eilyfft Lyf. Þreytunst vier ecke Gott ad giøra / þviad a synum Tyma munum vier uppskiera oþreiter. Þar fyrer a medan vier hefvum Tymann / þa giørum Gott hvørium Manne / einna mest / þeim sem eru Trwarenar Heimkyne.

Gudspialled S. Matth. 6. C.

A Þeim Tyma. JEsus sagde til sinna Læresveina. Einginn kann tveimur Herrum ad þiona. Annadhvert han afrækir þan eina / og elskar hinn annan / eda han ad hillest þann eina / og fyrerlytur hinn annan. Eige gieted þier Gude þionad / og Mammona. Þar fyrer seige eg ydur. Vered eige hugsiuker fyrer ydru Lyfe / hvad þier skul-

ud eta og drecka / og eige helldur fyrer ydrum Lijkama / hvoriu þier skulud klædast. Eda er ecke Lijfed meir enn Fædslann/og Lijkamenn meir enn Klædnadurenn? Lijted a Fugla Himens / þeir ed hvorke sa nie uppskiera / og ecke helldur saþna þeir i Kornhlødu/ og ydar Himneskur Fader hann fæder þa. Eda erud þier ecke miklu þramar enn þeir? Enn hvør ydar gietur med sinne Ahyggiu auked eirne Alenn vid sijna Leingd? Og hvar til erud þier hugsiuker fyrer Klædnadenum? Hygged ad Akursins Liliu Grøsum / hvørnenn þau vaxa / þau vinna ecke nie spinna. Enn eg seige ydur/ þad Salomon i allre sinne Dyrd/ var eige so skrijddur sem eitt af þeim. Og ef Gud klæder so Grased þad i Dag er a Akre / og a Morgun verdur i Ofn

Opn kastad/ skyllde han ecke miklu framar þad sama vid ydur giora / O þier Trueltrwader ? Þar fyrer skulud þier ecke hugsiuker vera/ so seigiande. Hvad eigum vier ad eta eda hvad eigum vier ad drecka/ eda med hvoriu eigum vier ad Klædast ? Þviad epter þessu ollu leita heidnar Þiooder. Og ydar Himneskur Fader/ han veit ad þier þurfed alls þessa vid. Þar fyrer leited fyrst Guds Rijkes / og so hns Rettlætes/og mun ydur allt þetta til leggiast. Fyrer þvi skulud þier ecke Ahyggiu bera fyrer Morgundeiginum/ þviad Morgundagurenn mun fyrer sialfum sier Umhyggiu bera. Hvorium Deige næger sijn Þiening.

Sextanda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr Almattuge eilijfe Gud/ vier bidjum/ Lat þyna Nad ætijd vera ytfer off a Bak og Brioost / so vier sieum þier riettelega undergiefner/ og uppvek vor Hiörtu ad girnast þa Nad / ad vier sieum reidubwner til allra goodra Verka/ Fyrer etc.

Pist. til Ephes. 3. Cap.

ELskuleger Brædur. Eg bid ydur þad þier tregest ecke saker minna Normunga sem eg lijd fyrer ydur/ sem ydar Dyrd er. Þess vegna þa beyge eg mijn Knie fyrer Fodur vors Drottens JEsu Christi / af hverium ad er allt þad sem Börn kallast a Himnum og Jordu / ad hann giefe ydur epter Rijkdoome sinnar Dyrdar ad styrkiast i Krapte fyrer hans Anda i hinum innra Manne / ad Christur byrer Trwna bygge i ydrum Hiörtum. Og ad þier sieud Rootfester og grundvallader i Kiær

leik.

leikanum / so þier mættud hondla mz ollum Helgum/ hver ad sie Vijdd og Leingd/ Dypt og Hæd. Og ad vita eirneñ Kiærleikañ Christs/ sem alla Þecking yfergeingur / so ad þier uppfylltust med allsħattadre Guds Fillingu. Eñ honum sem mættugur er alla Hlute yfergnæfanlegar ad giøra/ helldur eñ vier bidium/ eda skilium/ epter þeim Krapte sem i oss ver kar/ þeim sama sie Dyrd i Soffnudenum / sa i Christo JEsu er / um allar Allder Allda / Amen.

Gudspialled S. Luc. 7. Cap.

A Pañ Tijma. Og þad skiede so epter þad/ ad JEsus gieck til þeirrar Borgar sem kallast Naim/ og hañs Læresveinar geingu marger med honum / og mikell Fiolde añars Folks. Þa er hañ took ad nalægiast Borgarhlided / Sia þu/ þ framlideñ Madur var

boreñ wt/ einka Sonur siñar Moo-
dur/ og hun var Eckia / og mikell
Fiølde Borgarmaña gieck wt med
heñe. Eñ þa ed Drotteñ leit ha-
na / hrærdest hañ Myskunar yper
heñe/og sagde til heñar. Grææt þu
eige. Og hañ gieck þar ad / og æ-
hrærde Kistuna. Eñ þeir sem bææru
stoodu vid. Og hañ sagde : Þu
Vngmeñe/ Eg seige þier/ Ris þu
upp. Og sa settest upp sem þram-
lideñ var / og took til ad mæla / og
hañ gaf hañ aptur siñe Moodur.
Eñ aller urdu ottaslegner / lofudu
Gud og søgdu: Spaamadur mikell
er a medal vor uppriseñ / og Gud
hefur vitiad sins Folks. Og þesse
Saga barst wt af hønum/ um allt
Gydinga Land/ og um øll kringum
liggiandi Hierød.

Seyt=

Seytianda Sunnud. epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr Herra Gud/ vier bidium þig/ veit þijnu Foolke ad flyia Diøfuls ins Aeggian/ og þier eirnum saman af hreinu Hiarta epter ad þilgia. Fyrer og etc.

Pistillen Ephe. 4. Cap.

ESkuleger Brædur. So amiñe eg ydur nu/ Eg Bandinge i Drottne/ ad þier gangeð so sem verdugt er ydarre Kallan/ þar þier erud iñe kallader/ med ollu Lijtelæte og Hoogværd/og med Þoleñmæde/ og umlijded hver añañ i Kiærleika. Vereð kostgiæfner ad hallda Ein-drægne i Andanum/fyrer Band Fri darens. Eirn Lijkame og eirn Ande/ so sem þier erud kallader/ i eirnre Von/ydrar Kallanar. Eirn DRottñ/ ein Trw/ein Skijrn/ eirn Gud

 og

og Fader allra / sa sem ad er yfer yd ur øllum / og medal ydar allra / og i ydur øllum.

Gudspialled Luc. 14. Cap.

A Þeim Tijma. Og pad skiede so ad Jesus kom i Hws nock urs Phariseara Høfdingia a Þvottdeige Brauds ad neita / og þeir høfdu Vardhalld a hønum. Og sia þu / ad Madur nockur Vatzsiukur var þar frame fyrer hønum. Og JEsus andsvarade z sagde til Løgspekinganna og Phariseanna / so seigiande. Hvort leifest nockud ad lækna a Þvottdøgum? Enn þeir þøgdu vid. Og hann took a hønum / læknade hann / og liet hann i burtu fara / svarade og sagde til þeirra. Hvørs ydar Asne eda Naut sem fellur i Pitt / er pad eige jafn snart wtdreiged a Þvottdeige? Og þeir

þeir gafu honum aungvu. þar til svarad. Enn hũ sagde: þessa Epterlijking til þeirra sem bodner voru/ þa ed hũ merkte hvorneñ þeir mest tust epter hinum fremstu Sætum/ seigiande so til þeirra. Nær ed þu verdur bodeñ aff einhvorium til Brwdkaups/ þa set þig ecke i hid ædsta Sæte/ kañ skie/ þad añar heidarlegre eñ þu/ sie bodeñ aff honum/ og kome sa sem þier baud og honum/ og seige til þijn/ giess þessum Rwm/ og hlioter þu þa med Kiñroda ad hafa hid ytsta Sæte. Nell dur so/ nær ed þu verdur bodeñ/ þa far þu/ og set þig i hiñ ytsta Sess/ so ad þa nær ed sa kiemur er þier baud/ þa seige hañ til þijn/ Vinur/ þoka þier upp betur. Þa mun þier Virding veitast hia þijnũ Sessunautum. Þviad/ hvør sig sialffur upp=

uppheþur/ hañ mun nidurlægiast/
og hvør sig lijtelæter/ hñ skal upp'
haþenn verda.

A Michaelis Messu.

Collectan.

AAlmættuge/ Eilijfe Gud/ sem skapad
heþur þijna heiløgu Eingla/ þijnum
wtvøldum til Styrks og Hialpar / i
moote margskins Voda og Hæskasemdum
þessarar Veralldar. Vier bidium/gieþ þu
oss Nad til þess/ ad vier sieum þier þack'
læter þyrer soddañ Gæþu og alla adra
Velgiørninga/og veit oss ad vier m3 þiñe
Nad/verdum vardveitter þyrer þijna Ei
ngla/þra øllū vondū Hlutum/ og til alls
þess sem þier mæ þocknast. Fyrer og etc.

Pist. i Op. B. S. Joh. 12.

A Þeim Døgum. Og þar gierd
est Strijd a Himne/ Michae
el & hañs Einglar børdust vid
Drekañ/ Drekeñ bardest & hñs Einga
lar/ & yferuñu ecke/ & þeirra Stad-
ur

ur vard ecke meir funden̄ a Himne. Og sa mikle Dreke og hinn gamle Høggormur/ sa sem ad heiter Dioful og Andskote/ vard vtsnaradur a Jørdena/ hvør ed alla Jardarkring. luna viller. Og hañ vard vtsnaradur a Jørdena/ og hañs Einglar ur du eirneñ vtsnarader. Og eg heyrde Rødd mikla aþ Himne seigiande. Nu er Heilsa ꝛ Kraptur/ Ryke ꝛ Makt ur/vors Guds vorden̄ hñs Christs/ med þvi vtsnaradur er Aklagare Brædra vorra/ sa ed þa aklagade þyrer Gude vorum Dag og Natt. Og þeir hafa hañ yþerunned þyrer Lambsins Blood/ og þyrer Orded þeirra Vitnisburdar/ og þeir haþa ecke elskad sitt Lyf/allt til Daudans. Þar þyrer glediest þier Himnar/ og þier sem þar iñe bygged.

Gudspialled S. Matth. 18.

J þañ

J þaň Tijma/ Geingu Lœresveinarner til JEsu/og søgdu. Hvør er mestur i Himnarijke? Jesus kallade eitt Barn til sijn / og sette þad

midt i millum þeirra / z sagde. Saň lega seige eg ydur/ nema þier uṁsnwest/ og giørest so sem Smæbørn/ munud þier ecke iňganga i Gu

ds Rijke. Hvør sialfur sig lækkar so sem Vngmeñe þetta/ sa er mest-ur i Rijke Hinmaña. Og hvør sem medtekur eitt þvilijkt Vngmeñe i mijnu Nafne/ sa medtekur mig: Eñ hvør hañ hneixlar eitt af þe-ssum Smælingium sem a mig trwa/ þarfara være honum ad Mylnu-steirn heingdest um hañs Háls/og være i Siafardiup sockur. Vei sie Heimenum fyrer Hneixlaner/ þar hlioota þo ad koma Hneixlaner. Eñ vei þeim Mañe/ fyrer hvørn ad Hneixlaneñ kiemur. Eñ ef þijn Hønd edur þinn Footur hneixlar þig/ snijd hañ af og snara honum fra þier. Betra er þier iñ ad gán-ga til Lijffins/ halltur og handar-vane/ eñ þad þu haser tvær Hen-dur og tvo Fætur/ og verder i Ei-lijfañ Elld kastadur. Og ef Au-

ga þitt hneixlar þig/ þa slijt þad wt og snara þvi fra þier/ betra er þier Eineigdum iñ ad ganga til Lijfsins/ eñ þad þu haƒer twø Augu/ z verder i helvijtskañ Elld kast adur: Simed til ad þier forsmæed ecke eirn aƒ þessum Smælingium. Þviad eg seige ydur / ad þeirra Einglar a Himnum/ sia jafnan mijns Fødurs Auglit/ sem er a Himnum.

Atianda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErr Herra Gud / vier bidium / lat þitt Myskunarverk styra vorum Hi ertum. Þviad an þyn meigum vier þier ei þocknast. Fyrer og etc.

Pistilleñ 1. Cor. 1. Cap.

Elsku-

Elskuleger Brædur. Þacker gie-
re eg Gude mijnum jafnan ydar
vegna/ fyrer þa Guds Nad
sem ydur er giefen i Christo JEsu.
Þad ad þier erud i øllum Hlutum
auduger ordner i honum/ i øllu Or-
de/ og i allre Þeckingu / epter þvi
sem sa Vitnisburdur JEsu Christi
er stadfastur orden i ydur. So ad
þier hafed aungvan Brest i neckre
Giøf/ epterbijdande Auglijsingu vors
Drottens JEsu Christi / hver ed og
mun til Enda stadfesta ydur ostraff-
anlega til Dagsins Drottens vors
JEsu Christi. Þviad Gud er trwr/
fyrer hvern ad þier kallader erud til
Samlags Sonar hans JEsu Chri-
sti vors Drottens.

Gudspialled S. Matth. 22. C.

Þann Tijma. Þa Phari-
sæarner heyrdu þad / ad
hann hafde nidurþaggad
þa Saduceos/samansaf-

nyduſt þeir i eitt. Og einn Logvit⸗
ringur af þeim ſpurde hañ ad/ frei⸗
ſtande hañs og ſagde. Meiſtare /
hvert er hid hæſta Bodord i Log⸗
mælenu? Eñ JEſus ſagde til
hañs. Þad/ ad þu ſkallt elſka Dr
otteñ Gud þiñ/ af ollu Hiarta þi⸗
nu/ og af allre Aundu þiñe/ og af
ollu Hugſkote þijnu. Þetta er hid
fyrſta og ſtærſta Bodord. Eñ hitt
añad er þeſſu lijkt / þad / ad elſka
ſkalltu Naunga þiñ ſo ſem ſialfañ
þig. J þeſſum tveimur Bodordum
er iñebunded allt Logmal og Spa
meñerner. Eñ þa Phariſæarner
voru ſo til ſamans komner / ſpurde
JEſus þa ad og ſagde. Hvad vir
deſt ydur um Chriſt / hvørs Son
hañ ſie? Þeir ſøgdu honum/ Da⸗
vids. Hann ſagde þa til þeirra.
Hvørneñ kallar David hañ þa i
Anda

Anda eirn HErra? þar hañ seig-
er. Drottñ sagde mïnum Drott-
ne. Sit þu mier til hægre Nādar/
þangad til ad eg legg Ovine þïna
Skør Foota þiña. Nu ef Da
vid kallar hañ eirn HErra/ hver-
neñ er hañ þa hañs Sonur? Og
eingeñ gat svarad hønum einu Or-
de. Og eige dirfdest nockur upp fra
þeim Deige/ hñ þramar ad spyria.

Nijtianda Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Almættuge og Myskunsame Gud/ Vtbirg þu Myskunsamlega alla þa Hlute sem ad oss eru mootstæd-leger/ So ad vier liduger i Sæl og Lijf-ve/ mættum i þeim Hlutum sem þier til-heyra/ med lostugum Huga og Hiarta/ þier epterfylgia og þocknast. Fyrer Je-sum Christum þiñ Son/ etc.

Pistilleñ Ephe. 4. Cap.

Klarer

KJærer Brædur. Aflegged fra ydur epter fornre Breitne/ hiñ gamla Mañeñ fordiarfadann i Syrndum Villudoomsins. Eñ end urnyest i Anda ydars Hugskots/ og iklædest þeim nyja Mañe/ sem epter Gude er skapadur i Riettlæte ꝛ Heilagleika Sañleikans. Þar fyrer aflegged Ligar/ꝛ taled Sañleik/ hvør og eirn vid siñ Naunga/ þviad vier erum iñbirdis hvør añars Limur. Reidest og syndgest ecke. Laated ecke Solena underganga yfer ydarre Reide. Giefed og ecke Rwm Diøflenum. Hvør stoled hefur/ sa stele ei meir/ helldur erfide og afle med Høndunum þad Gott er/ so ad hañ hafe ad giefa þeim sem þurftuger eru.

Gudspialled S. Matth. 9. Cap.

A Þañ Tijma. JEsus stie a Skip/ foor hañ yfer um aptur/ og kom i sijna Borg. Og

ſiä/ ad þeir færdu til hañs Lima-
fallsſiwkañ Mañ/ þã er lä i ſiñe
Reckiu. Eñ þa Jeſus leit nu þeir-
ra Trw/ ſagde hañ til hins Lima-
fallsſiuka. Vertu hughrauſtur Son
ur/ þïnar Synder eru þier fyrer-
giefnar. Og ſiä / ad nockrer af
Skriftlærdum ſøgdu med ſialfum
ſier. Þeſſe Gudlaſtar. Og ſem Je-
ſus ſä þeirra Hugreñingar/ ſagde
hañ. Hvar fyrer hugxed þier ſo vo
nt i ydrum Hiørtum? Hvørt er aud-
velldara ad ſeigia/ þier eru þïnar
Synder fyrergiefnar? Ellegar ad
ſeigia/ Statt upp og gack? Eñ ſo
ad þier vited/ þad Mañſins Son,
ur hefur Magt a Jørdu til ad fyr
ergiefa Syndernar/(þa ſagde hñ
til hins Limafallsſiuka.) Statt
upp/tak i burt Sæng þïna/z gack
i þitt Hws. Og hañ ſtood upp/ og
foor

ꝥoor i ſitt Hws. En þa Foolked ſaa þetta/ undradeſt þad/ pryſande Gud/ ſm ed þvilijka Magt hefde Moñunum giefed.

Tuttugaſta Suñud. epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Herra Gud/ vier biodum/ veittu millдelega þijnum Trwlyndum Kyfn og Nad/ ſo ad bæde hreinſeſt þeir af ſijn um Syndum/ og med hreinu Hiarta þier þioone. Fyrer og etc.

Piſtilleñ Ephe. 5. Cap.

SJaed Bræдur. Siaed ſo til/ ad þier gangeд forſialega / eige ſo ſem Fauijſer/ helldur ſo ſem Vijſer. Taked Vara a Tijmanum / þvi þer vond Tijd. Fyrer þvi vered ecke oforſialer / helldur ſkiliande hvør ad ſie Vilie Drottens. Og drecked ydur ecke Vijn drucfna/

druckna/ þvi þar aþ kiemur sautugt Lijþerne. N. Wdur uppþylleſt med Anda/ og taled hvør vid aññad aþ Psalmum og Loþsaungum/ og andlegum Kvædum / ſyngiande og ſpilande Drottne i ydrum Hiertum. Og giored Þacker alla Tijma Gude og Fodur þyrer alla Hlute / i Naþne Drottens vors JEſu Chriſti. Og vered hvør ødrum undergieþner i Guds Otta.

Gudſpialled S. Matth. 22. C.

A Þeim Tijma. JEſus ſvarade og talade i aññad ſiñ i Epterlijkingum til þeirra/ og ſagde. Himnarijke er lijkt þeim Konge / ſem Brwdkaup giørde Syne ſijnum. Og wtſende ſijna Þiona ad kalla Bodsmeñena til Brwdkaupſins / og þeir villdu ecke koma. J aññad ſiñ ſende hañ wt adra Þiona/ og

ſagde. Seiged þier Bodsmoñun-
um. Siaed / Mijna Mᴂltijd hefr
eg tilbwed / mijner Vxar og aled
Fie er ſlatrad / og allt er reidu-
bwed / komed til Brwdkaupſins.
Eñ þeir forſmadu þad og geingu i
burt/ eirn a ſiñ Bwgard / eñ añar
til ſiñar Verdſlunar / eñ hiner ad-
rer gripu hañs Þioona / og løgdu
þeim Hadungar til/ og drapu þa.
Eñ þa Kongureñ heyrde þetta /
vard hañ reidur / og ſende wt ſitt
Herlid/ og fyrerfoor þeſſum More-
dingium / og brende upp þerra
Borg. Þa ſagde hañ til ſiña Þioo
na. Brwdkauped er ad ſøñu reidu-
bwed/ eñ þeir ſem bodner voru/þeir
voru þeſſ ei verduger. Þar fyrer
fared wt a Gatnamooteñ/og biodeð
til Brwdkaupſins hvørium ſem
þier fiñed. Og hañs Þioonar gein
gu

gu wt a Strætē/ og samanſøpnu•
du øllum þm̄ ſem þeir ſundu/ Von
dum og Goodum. Og Brwdkaup•
ed vard fullt med Bordſett Folk.
Eñ þa ed Kongureñ gieck iñ ad ſia
þa ſem til Bordſins ſætu / Sa
hañ þar eirn Mañ / eige klæddañ
med Brwdkaups Klæde. Og ſagde
til hañs. Vinur/ hvorneñ gieckſtu
iñ hingad / hafande ecke Brwd•
kaups Klæde? Eñ hañ þagde. Þa
ſagde Kongureñ til ſiña Þienara.
Binded hañs Hendur og Fætur/og
kaſted hønum wt i hin ytſtu Myr
kur/þar ed vera mun Oop og Tan
nagñíſtran. Þviad marger eru kall
ader/ eñ fæer utvalder.

Tuttugaſta og Fyrſta
Suñudag epter Trinit.

Collectan.

HEyr HErra Gud / vier bidium / vard veit þiñ Lyd med jafnlegre Myskun þiñe / og ad hañ mætte þyrer þyna Hlyþd verda þrials þra øllum mootstædelegum Hlutum / og i goodu Framþerde þynu Nafne jduglega þioona / Fyrer / etc.

Pistilleñ til Ephes. 6. Cap.

ELskuleger Brædur. Styrkest i Drottne / og i Mætte hañs Kraptar. Iklæded ydur Guds Alvepne / so ad þier gieted staded i giegn Umsatrum Diøfulsins. Þvi ad vier høfum eige vid Holld og Blood ad beriast / helldur vid Nøþdingiadæme og Magtarvellde / vid Drottna Veralldareñar / vid Myrkrañа Stioornendur þessa Heims / vidur illsku Anda i Loptenu. Þar þyrer taked Alvepne Guds uppa ydur / so ad þier gieted Motstodu veitt a þeim vonda Deige / og allt vel fram̄kvæmed / og þæd Sigureñ. So standed nu umgyrter ydar Lendar

ar

ar med Saũleikanum / og ſkrÿdder Briniu Riettlætesins / og um Fæturnar Skoþakadet / ſo ſem reiduburner þram ad pÿlgia Evangelio Fridarens. Eñ umþram alla Hlute / þa medtaked Skiølld Trwareñar / med hvørium þier kuñed wt ad ſlecka oll elldleg Skeyte hins Vreckvÿſſa. Og grÿped Hialm Hialpræderſins / og Sverd Andans / hvørt ad er Guds Ord.

Gudſpialled S. Joh. 4. C.

Vaũ Tÿma. Þar var eirn Kongemadur / hvørs Sonur ad ſiukur lꝏ til Capernaum. Þa haũ heyrde þad / ad JEſus var komeñ aþ Gydinga Lande i Galileam / þoor haũ til haũs / og bad haũ / þad haũ þære oþaũ og læknade Son haũs / þviad haũ var ad meſtu daudur. Þa ſagde JEſus til haũs. Nema ad þier ſiaed

Teikn og Stoormerke sæed þier ecke. Kongsmadureñ sagde til hñs. HErra / far þu ofañ ædur enn Sonur miñ andaſt. JEſus ſagde honum þa. Far þu / Sonur þiñ liſer. Og Madureñ trwde þm̃ Ord um er Jeſus ſagde honũ/ og gieck þadañ. Eñ þa ed hñ foor ofañ ept er/ geingu hañs Þienarar i moote honũ z kuñgiørdu hm̃/ ſeigiande. Sonur þiñ liſer. Hañ ſpurde þa þar ad / a hvørium Tijma þad honum heſde batnad / Og þeir ſøg du honum. J giær um ſiøundu Stund hvarf fra honum Kaldañ. Þa formerkte Fadereñ / ad þad var um þañ Tijma / a hvørium ad JEſus haſde ſagt/ Sonur þiñ liſer: Og hañ trwde / og allt hñs Heimaſolk.

Tilktug=

Tuttugasta og Annañ Suñudag epter Trin.

Collectan.

O Herra Gud/ sem ert vort Skiool og Stirkur/ Nælægur vertu Gudlegū Bænum þinar almeñelegrar Christne/ z hvad helst sem vier þig riettelega umbidium / nættum þad Myskunsamlega faa og ødlast. Fyrer og etc.

Pistillen Philipp. 1. Cap.

Elskuleger Brædur. Eg þacka Gude mynum/ so opt sem eg hugsa um ydur/ hvad eg giøre alla tyma i øllum mynum Bænum fyrer ydur øllum/ og þa Bæn giøre eg med Fognude/ fyrer þad Samfielag sem þier hafed i Evangelio/ fra hinum fyrsta Deige/ allt til þessa. Eg em þess hins sama i goodu Trauste/ ad sa sem i ydur hefur uppbyriad hid gooda Verked/ hañ mun þ eirneñ fullkomna allt til þess Dags

Jesu Christi. So sem ad mier er tilheyrelegt/ ad eg meine um ydur alla/ þviad eg ber ydur alla i mijnu Hiarta. J mijnum Fiötrum / og i Forsvare og Stirkingu Evangelii/ ydur alla sem med mier erud Nadarenar Hluttakarar. Þviad Gud er min̄ Vottur/hvad miøg eg elska ydur i ydrum JEsu Christi. Og þess sama bid eg / þad ydar Kiærleike yfergnæfe meir ꝛ meir/i allre Vitsku og allre Reinslu / so ad þier meiged reina hvad best er / uppa þ/ þier sieud skijrer og an Hneixlunar/ allt til þess Dags Christi/fuller med Avøxtu Riettlætesins / hvørier ad skie fyrer Jesum Christum til Dyrdar og Lofs Gude.

Gudspialled Matth. 18. C:

OG JEsus sagde til sin̄a Lærisveina. Himnarijke er lijkt vid eirn Konung/ sem reikna villde

villde vid Þioona ſijna. Og er hañ
took til ad reikna/ kom eirn pyrer
hañ ſa ed honum var ſkylldugur
um tíu Þuſund Punda/ eñ þa hñ
hafde þad eige til/ ſem hañ ſkyllde
giallda/ ſkipade Herrañ ad ſelia
hañ/ hañs Hwsfreiu/ og ſo Bor,
neñ/ og allt þad hañ ætte/ og bor,
ga þar med. Eñ ſa Þioon piell pr
am/tilbad hañ og ſagde. Haf Po,
leñmæde vid mig/ allt ſkal eg þier
giallda. Eñ Herrañ ſa aumur a
þeim Þioon/ og liet hañ lauſañ/ z
gap honum upp alla Skulldena.
Eñ þa hñ gieck wt/ fañ hañ eirn
ap ſijnum ſamlags Þioonum/ ſa ed
honū atte ad giallda hundrad Pe,
ninga/ þañ ſama handtook hañ/
greyp pyrer Kverkar honum/ og
ſagde: Gialld þ þu ert mier ſkylld,
ugur. Og hñs ſamlags Þioon piell

 fram

fram̄ til Foota hans/ bad han̄ og ſagde. Haþ Þoleñmæde vid mig/ þvi allt ſkal eg giallda þier. Enn han̄ villde ecke. Helldur poor burt/ og liet han̄ i Dyblyſſu/ þangad til han̄ haþde borgad ſijna Skulld. Eñ ſem hañs Sampioonar ſau hvad ſkiede/ urdu þeir miøg hrygg-ver vid/ komu og kuñgiørdu ſijnum Herra/ allt hvad ed giørſt haþde. Þa kallade hañs Herra a han̄/ og ſagde til hañs. Þu illur Þioon/alla þa Skulld gaþ eg þier upp/ aþ þvi þu badſt mig. Hvørt birtade þier þa ecke Myſkunſømum ad vera vid þiñ Samlags Þioon/ lijka ſem þ eg var þier Myſkunſamur ? Og hañs Herra vard reidur/ og ofur-ſellde han̄ Kvølurunum / þangad til han̄ hafde borgad/ allt þad han̄ var honum ſkylldugur. So mun z
miñ

miñ Himneskur Fader giøra vid ydur/ ef ad hvør ydar sem eirn fyrergiefur ecke wt af Hiarta/ sijnum Broodur/ hañs Misgiørder.

A Allra Heilagra Messu.

Collectan.

HEyr þu almættuge eilyfe Gud / sem villder heilaga giøra alla þyna Utvalda og elskulega/ i þynum Eingietna z Elskulega Syne/ lætlu oss þeirra Trw Von og Kiærleika epter fylgia / so ad vier med þeim mættum verda Sæluhølpner/ Fyrer etc.

Pist. Openb. B. S. Joh. 7. C.

AF þeim Dogum. Og epter þad sa eg fioora Eingla standa a fioorum Hornum Jardareñar/ og þeir iñehiellldu fioorum Vindum Jardareñar/ so ad eingeñ Vindur blies a Jerdena/ nie a Sioeñ/ nie a nockur Trie. Og eg sa aññañ

 Eingel

Eingel uppstijga aß Uppgaungu Soolareñar/ sa hafde Iñsigle lifand/ da Guds / og kallade hatre Roddu til fiogra Einglaña/ hverium gieß/ ed var ad granda Jørdañe og Siooß num/ og sagde. Granded ecke Jør/ duñe/ eige Sioonum/ nie Triann/ um/ so leinge þad vier iñsiglum Þio na vors Guds i þeirra Eñum. Og eg heyrde Tolu þeirra sem iñsiglad/ er voru/ Hundrad fioorar og fiöru/ tiger Þusunder voru iñsiglader i all/ re Kynkvijsl Israels Sona. Aß Kine Juda tolß Þusunder iñsiglad/ er. Af Kine Ruben tolf Þusunder iñsiglader. Aß Kine Gad tolf Þu/ sunder iñsiglader. Aß Kine Aser tolß Þusunder iñsiglader. Aß Kine Neph talim tolß Þusunder iñsiglader. Aß Kine Manasse tolß Þusunder iñsig/ lader. Aß Kine Simeon tolß Þu/ sunder iñsigladet. Af Kine Levi tolf Þusunder iñsiglader. Aß Kine Isa
schar

ſchar tolf Þuſunder iñſiglader. Aþ Kine Sabulon tolf Þuſunder iñſig=lader. Aþ Kine Joſeph tolf Þu=ſunder iñſiglader. Aþ Kine Benja=min tolf Þuſunder iñſiglader. Og epter þad ſa eg / og ſia / ad Skare mikell / hvørn ad eingeñ gat taled / aþ øllum Kinkvyſlum Þiodum z Fol ke og Tungumalum / ſtood frame fyrer Stoolnum og Lambenu / umt=ſkrÿdder hvÿtum Skrwda / og Pal=maviduꝛ i þeirra Hondum. Og þeir kolludu hꝛatte Roddu / og ſøgdu. Heilſa ſie þeim ſem a Stoolnum ſit=ur / vorum Gude og Lambenu. Og aller Einglar ſtoodu umhverfis Stooleñ / og kringum Aulldungana / og um kring þau fiogur Dyreñ. Og fiellu nidur fyrer Stoolnum fram̄ a þeirra Aſianer / og tilbꝛdu Gud / og ſøgdu / Amen. Lof og Dyrd / og Speke / Þacker og Heidur og Kraptur og Styrkleike / ſie vorum

Gude

Gude / um Allder og ad Eilijfu / Amen.

Gudspialled S. Matth. 5. Cap.

Da er JEsus leit Folked / gieck hañ uppa Fialled. Og þa hañ sette sig nidur / geingu

gu hañs Læresueinar til hañs. Og hañ lauk upp sijnum Muñe / kiende þeim og sagde. Sæler eru þeir sem andlega eru Voluder / þuiad þeirra er Himnarijked. Sæler eru þeir sm̃ harma / þuiad þeir munu huggad-

er

er verda. Sæler eru Hoogværer / þviad þeir munu Jardrijked erfa. Sæler eru þeir sem hungra og þyrsta epter Riettlætenu / þviad þeir skulu sadder verda. Sæler eru mysk unsamer / þviad þeir munu Mysk un hliota. Sæler eru Hreinhiartader / þviad þeir munu Gud sia. Sæler eru þeir sem Friden Semia/ þviad þeir munu Guds Børn kallader verda. Sæler eru þeir sem fyrer Riettlætesins saker opsokter verda / þviad þeirra er Himnarijke. Sæler erud þier nær sem Meñerner hallmæla ydur / og Offsookn veita/ og tala i giegn ydur alla Vondsku/ fyrer mijnar saker / þo liugande. Fagned þier og vered glader/ þviad ydart Verdkaup er miked a Himnum. Þviad so offsooktu þeir Spameñena/ þa sem fyrer ydur vorú.

Tuttug•

Tuttugasta og Þridia
Suñudag epter Trinit.

Collectan.

HEyr HErra Gud / vier bidium / Napleys Synder þijns Folks / og lát oss aþ vorum Synda Bøndum / sem vier saker vors Breyskleika erum bundner / med þiñe Milde leysast / Fyrer etc.

Pist. til Philip. 3. og 4. Cap.

KIærer Brædur. Vered mijner Epterbreitendur / og giæted ed þeim sem so ganga / lijka sem þier haþed oss til Fyrermyndar. Þviad marger ganga so / aþ hvørium eg hefe optsiñis sagt ydur. Eñ nu seige eg ydur grætande / þeir Ovinir Krossens Christi / hvørra Afe lok er Fyrerdæmingeñ / hvørra Gud Mageñ er / og þeirra Vegsemd sem jardlega siñader eru / verdur til Skam mar. Eñ vor Borgar-Riettur er a Himne / hvadañ vier væntum Frelsa

rans Drottens JEsu Christi/ sa ed vorn smeingan̄ Lijkama mun þorkla ra/ so ad han̄ lijkur verde hans þor- klarudum Lijkama/epter þeim Krap te / sem han̄ kan̄ sier alla Hlute med undergiefna ad giøra. Þar þyrer min̄ ner kiærer z elskuleger Brædur/ min̄ Fagnudur og mijn Korona / standed so i Drottne elskanleger. Evodiam aminne eg /og Syntychen aminne eg/ pad pær sieu samlindar i Drottne. Eg bid þig z eirnen̄ min̄ Eigen̄legur Samþioon / hialpa þeim sem med mier strijdt hafa i Evangelio / og mz Clemense/ og hinum ødrum mijn- um Samþioonum/ hverra Nøfn ad eru i Lijfs Bookenne.

Gudspialled S. Matth. 22. Cap.

Þan̄ Tijma. Þa geingu Pharisearner / og hieldu eitt Rad / ad þeir feinge veidt han̄ i Ordum. Og

sen-

sendu til hńs sijna Lœresveina med Herodis Þienurum / so seigiande : Meistare / vier vitum þad þu ert sańsøgull / og kieńer Guds Gøtu i Sańleika / skeyter eige nockrum / þviad þu ser eige ad Mańvirdingum. Þar fyrer seig þu oss/ hvad þier lÿst. Hvort leyfest ad giefa Keysaranum Skatt eda eige ? Eń þa JEsus formerkte þeirra Vond sku/sagde hań. Hvad freisted þier mijn Hræsnarar? Syned mier Mynt tena Skattsins. Og þeir feingu hønum eirn Pening. JEsus sagde til þeirra. Hvørs Mynd og Yfferskrift er þetta ? Þeir søgdu hønum/ Keysarans. Þa sagde hń til þeirra. Giefed þa Keysaranum hvad Keysarans er / og þad Gude hvad Guds er. Og er þeir heyrdu þetta/ undrudnst þeir / forlietu hń og geingu i burt. Tuttug-

Tuttugasta og Fiorda
Suñudag epter Trinit.
Collectan.

EIlijfe/ Almættuge Gud/ ſyndu þijn-
um utvøldum Børnum Giæsku þiñ-
ar Tilgiefrar Myſkunar/ ſo ad þau mæt-
tu hafa Hug z Vilia til þijn/og ad þeir-
ra Hiørtu ſieu reidubwen̄ til allra good-
ra Verka/ og þrooſt i øllu þvi ſem þier
vel þocknaſt. Fyrer Jeſum Chriſtum þin̄
Son/ og etc.

Piſtillen̄ Coloſ. 1. Cap.

ELſkuleger Brædur. Þar fyrer
vier eirnen̄/allt fra þeim Dei-
ge/ þa vier høfdū þad heyrt/
lietum vier ecke af/ fyrer ydur ad
bidia og beidaſt/ þad þier uppfilleſt
med þeckingu hs̄ Vilia/ i allshatt
udum Andlegū Wijsdoome z Skil
ninge/ſo ad þier ganged i Þeckin-
gu Drottne verduglega / til allrar
þocknunar. Og ſiend Avaxtarſamer
i øllum goodum Verkum/ og ad þi
er

er ſieud varande i Þeckingu Guds/ z ſtirkeſt i ollum Krapte/ epter Mætte hᷓs Dyrdar/ i allre Þolenmæde z Langlundargiede/ med Fognude+ Gierande Þacker Fodurnum / ſem off heþur ſkapþellega giort til ad od-laſt Nlukſkipte Heilagra i Liooſe-nu+ Sa ed off heþur þrelſad aþ Yþ-ervallde Myrkraña / og heþur off ſett i Rijke ſijns elſkulega Sonar/ i hvorium vier hoþum Endurlouſn-ena þyrer haňs Blood/ ſem er Syn-daña Fyrergieþning+

Gudſpialled S. Matth. 9. C.

Þaň Tijma+ Þa ed Jeſus talade þetta til þeirra. Sia þu/ad Nofdinge nockur gieck ad/og tilbad haň/ ſeigiande+ Mijn Dootter er nijſcalud/ eñ þu kom og legg þijna Hond yþer hana/ og mun hun liþa+ Og JEſus ſtood upp/ og þilgde hønum/ og ſo hᷓs Lære+

Tæreſveinar. Og ſiaa þu/ ad Kona/ hvør ed haft hafde Bloodfall i tolf Aar/ gieck a bak til vid han/ og ſnerte Falld hans Klædnadar. Þvi hun ſagde med ſialfre ſier. Ef ad eg mætte ad eins ſnerta hans Klædnad/ munde eg heilbrigd verda. En Jeſus ſnereſt vid/ leit til henar og ſagde. Vertu hughrauſt Dootter/ þijn Trwa giørde þig heilbrigda. Og a þeirre ſømu Stundu/ vard Konan heilbrigd. Og þa ed Jeſus kom in i Høfdingians Hws/ og ſaa þar Twdurþeitara/ og Bulldran Foolkſins/ ſagde han til þeirra. Vijked fra / þviad ecke er Stulkan daud/ helldur ſefur hun. Og þeir dærudu hn. En ſem Folk ed var wtdrifed/ gieck han þar in/ og took um henar Hønd. Og Stulkan ſtood upp. Og þetta Ryckte barſt wt um allt þad ſama Land.

Tuttugasta og Fimta
Suñudag epter Trinit.

Collectan.

DRottenn Gud Himneske Fader / Tiat þu oss aumum og syndugum þyna Myskunsemе / og epter þvi vier meigum eige reida oss uppa nockra vora Forþienj an / helldur alleina treista þinne Nad / so ad vier ei skulum falla i þann stranga Doom / helldur ad vier mættum leysast þar fra / fyrer þyna Nad og Myskunseme. Fyrer Jesum Christum / og etc.

Pistilleñ 1. Tessal. 4. Cap.

Ver Elskuleger Brædur. Eñ vier vilium ei dilia fyrer ydur / um þa sem sofa / uppa þad ad þier sieud ecke hriggver / so sem þeir adrer ed øngva Von hafa. Þvi ef vier truum ad JEsus sie dæeñ / og upp aptur riseñ / so mun og Gud eirneñ þa sem sofnader eru / fyrer JEsum med honum framleida. Þviad þad

seig

seigium vier ydur / sem so sem Ord DROttens / pad vier hvorier ad lif um og epter bliffū i Tilkomu DRottens / vier munum eige fyrer heim koma / sem sofnader eru. Þvi DRottē sialfur mun med Hroope / & med Hofudeingelsins Raust & Lwdre Gudz / ofañ koma af Himnum / og Hiner daudu i Christo / skulu fyrst uppryssa. Þar epter a / vier sem lifum og epterblijdum / verdum under eins uppricter med þm somu i Skyeñ / til mootz vid DRottē i Loptéd / og munum so hia DRottne vera alla Tijma. Þar fyrer / hugged nu hvor añañ innbirdis / med þessum Ordum.

Gudsp. S. Matth. 24. C.

Þañ Tijma. Jesus sagde til siña Læresveina. Nær ed þier siaed Svijvirding Foreidsluñar (af hvorre sagt er fyrer Spæ-

Spamanñ Daniel) standande i
Helgum Stad. Hvør sem þad les/
hañ hyggé þar ad. Hvørier þa eru
a Gydingalande/. flyie þeir a Fi-
oll/ Og hvør hañ er a Riæfre/
fare hañ eige ofañ nockud ad taka
wr sijnu Hwse/Og hvør sem a A-
kre er/ snwe hañ ei aptur/ ad taka
sijn Klæde. Eñ Vei þungudum z
Briooſtmylkingum a þeim Dog-
um. Eñ bidied/ ad ydar Flootte ver
de ecke um Vetur/og eige a Þvott-
deige. Þviad þa mun verda so stoor
Horming/ þvilijk ad eige var i fra
Upphafe Veralldareñar / allt til
þessarar Stundar / og ei helldur
mun verda. Og nema ad þesser
Dagar verde styttir/ verdur eckert
Holld hoolped. Eñ fyrer Utvaldra
saker/ þa skulu þeir styttast. Enn
ef nockur seiger þa til ydar/Siaed/
Hier

hier er Christur eda þar/ þa skulud þier ecke þui trwa. Þviad þar mu-nu uppriſſa Falschriſtar og Fals-ſpamen̄/ z þeir munu giøra ſtoor Tækn z Vndur/ſo ad i villu munu leidaſt(ef ſkie mætte)eirnen̄ wtvald er. Sied eg ſagda ydur þ fyrer. Nu ef þeir ſeigia til ydar/Sied/ han̄ er a Eydemørku/ þa ganged ecke wt. Sied/ hn̄ er i Launkofn̄ þa trwed eige. Þviad lijka ſim̄ elld-ing wtgeingur af Vppgaungu/ og ſkijn allt til Nidurgaungu/ lijka ſo mun og vera Tilkoma Mannſins Sonar. Þviad hvar hellſt ad hræ ed er/þangad munu z Ernerner ſaf naſt.

Tuttugaſta og Siøtta
Sun̄udag epter Trin.

Collectan.

HEir þu myskunsame eilijfe Gud Himneske Fader / Vier bidium þig ad þu viliet upprecktia oss/ so ad vier mættum med allre astundan framganga/ i Christelegum goodum verkū/ og lifnaū styrkiast i þier og i øllum Gudlegum Hlutum. Fyrer og etc.

Pist. S. Pet. 2. Pistl. 3. Cap.

SOder Brædur. J fyrstu þa vited þad a sijdustu Døgum munu koma Spottarar/ hvøvier epter þeirra eigenlegum Girndum munu ganga / og seigia. Hvar er Fyrerheit hans Tilkomu ? Þvi fra þeim Deige ad Fedurner sofnudu / þa blijfa aller Hluter so sem fra Upphafe Skepunarennar. Þviad viliande er þeim þad huled / ad Himnarner eirnen voru fordum Tijd / þar med og Jørden wr Vatnenu / z. i Vatnenu stoodst f Guds Ord. Hvar fyrer Heimuren s i þn Tijd var i Vatnenu yferflæddur fyrerfoerst. Enn Himnarner z Jørden s nu eru/ verda

verda þyrer hañs Ord ſpørud/ og Elldenum vard veitt til Dags Doom ſins ꝛ Tøpunar Oguðlegra Maña. Eñ þetta eitt ſie oþuled fyrer ydur/ hiner Kiæruſtu / þad eirn Dagur fy. rer Drottne / er ſem Þuſund Aar / og Þuſund Aar ſem eirn Dagur. Drottẽñ ſeinkar ecke Fyrerheitenu (ſo ſem nockrer hallda þad Seink, an) Helldur hefur hañ Þoleñmæde vid oſſ/ og vill eige þad nockur þor kapeſt / helldur ad aller ſnwe ſier til Yþerbotar. Eñ Dagur Drottens mun koma ſem Þioofur um Noott/ a hvørium Himnarner munu forgan ga/ medur Stoorbreſtum / eñ Hoþa udſkiepnurnar aþ Hita brædna / og Jordeñ og þau Verk ſem þar eru iñe/ muñu uppbreña. Med þvi ad allt þetta ſkal nu forganga. Hvilſk um byriar ydur þa ad vera ? Med heiløgu Framferde og Gudrækre. Biſdande ꝛ þliſtande ydur til tilkomu

Dags Drottens / a hvørium Himnarner munu aß Ellde ßorgánga / og Høfudskiepnurnar aß Hita brædna. Enn vier væntum epter nyium Himnum og nyrre Jørdu / epter hans Fyrerheite / i hvørium Rietlæted bygger. Hvar ßyrer mijner Kiærustu / Þier sem þess vænted / kostgiæßed Þad Þier ßyrer hønum oßleckader og ostraffanleger i Fridnum ßundner verded. Og Þolenmæde vors Drottens halldeð ßyrer ydar Saluhialp.

Gudspialled Matth. 25. C:

A Þeim Døgum. Enn þa Mannsins Son mun koma i sinne Dyrd / og aller heilager Einglar med hønum / Hann mun þa sitia a Sæte sijns Velldis / og allar Þioder munu saman safnast fyrer hønum. Og hann mun þa sundur skilia hvøria fra ødrum / so sem Hirder sundurgreiner Saude

ßra

þra Kidum / Saudena mun Hañ
skicka til siñar hægre Handar / eñ
Kideñ til Vinstre. Þa mun Kong-
ureñ seigia til þeirra sem a hañs
hægre Hond eru. Komed þier Bless
ader Fodur mijns / og erfed þad
Rijke sem ydur var tilbwed fra Upp
hafe Veralldar. Þviad hungradur
var eg/og þier gæfud mier ad eta,
Þyrstur var eg/og þier gæfud mier
ad drecka. Gestur var eg / og þier
hijstud mig. Nakeñ var eg/ og þier
klæddud mig. Siukur var eg / og
þier vitiudud mijn. J Myrkvasto-
fu var eg / og þier komud til mijn.
Þa munu hiner Riettlætu svara
honum/ og seigia so : HErra /
hvenær saum vier þig hungradañ/
og soddum þig? Eda þyrstañ/ og
gæfum þier ad drecka ? Eda hve-
nær saum vier þig Gestkomeñ / og

hýstum þig? Eda Nakeñ og klæddum þig? Eda hvenær saum vier þig Siukañ/ eda i Myrkvastofu/ og komum til þÿn? Og Kongureñ mun svara/ og seigia til þeirra. Sañlega seige eg ydur/ Hvad þier giordud einum af þessum mÿnum minstu Brædrum/ þad giordud þier mier. Þa mun hañ og seigia til þeirra sem til vinstre Handar eru. Fared burt fra mier þier Bølþader i eilÿfañ Elld/ þañ sem fyrerbueñ er Fiandanum og hañs Aarum. Þviad Hungradur var eg/ og þier gaafud mier eige ad eta. Þyrstur var eg/ og þier gaafud mier eige ad drecka. Gestur var eg/ og þier hÿstud mig eige. Nakeñ var eg/ og þier klæddud mig eige. Siukur og i Myrkvastofu var eg/ og þier vitiudud mÿn eige. Þa munu þeir hønum

um ſvara / og ſeigia og eirnenn. HErra / hvenær ſaum vier þig Hungradañ eda Þyrſtañ/Geſt edur Nakeñ/ Siukañ edur i Myrkvaſto fu / og hoꝛum þier ecke Þioenad ? Þa mun hñ. ſvara þeim og ſeigia. Sañlega ſeige eg ydur/ Hvad þier giordud eige einum af þeſſum enum minſtu/ þad giordud þier mier ecke. Og munu þeir þa ganga i eilijfar Pijſler/ eñ Riettlæter i eilijft Lijf.

Tuttugaſta og Siøunda Suñudag epter Trinit.

Collectan.

O Myſkunſame eilijfe Gud / himneſke Fader/ Vier bidium þig/ad þu vilier upp reckia oſſ/ ad vier med allre Koſtgiæf ne mættum ganga Chriſtelega i goodum Verkum/ og alltyd ſtyrkiaſt fyrer þig og bundner verda i allre Gudrækne/ Fyrer etc.

Piſt. S. Pet. 2. Piſtl. 1. Cap.

M 4 Eilſku

Elskuleger Brædur. Fyrer þvi vil eg eige undanþella ad aminna ydur saþnlega um þetta/ þo ad þier vited þad/ og erud stirkver i nalægum Sanleika. Þviad eg hygg þad riettelegast/ so leinge sem eg er i þessare Tialldbwd/ ad uppvekia ydur med Aminingum. Þviad eg veit þad/ ad eg hlyt snarlega þessa mijna Tialldbwd af ad leggia/ so sem vor Drotten Jesus Christus heþur mier openberad. En eg vil Kapps umkosta/ þad þier (epter mijna Vtfør) siþnan heþdud slyke til minnis ad halda. Þviad eige høþum vier þeim Dæmaþroodum Fræsøgum epterþilgt/ þa vier giørdum ydur kunnan Krapt og Hingadkomu vors Drottens Jesu Christi. Helldur høþum vier sialþer sied hans Vegsemd/ þann Tijd hann af Gude Fødur medtook Dyrd og Heidur/ þar ed þess hattar Raust til hans skiede/ aþ mikellegre Dyrd. Þesse

ſſe er miñ Elſkulegur Sonur/ ad hvoriñ mier vel þocknoſt. Og þeſſa Rauſt þa heyrdum vier aþ Himnum verda/ þa vier vorum med hønum uppa Fiallenu Helga.

Gudſpialled S. Matth. 17. C.

A Þeim Tijma. Og ſex Dog um þar epter/ took Jeſus mz ſier Petrum og Jacobum/ og Johañem Broodur hañs/ og haþ-de þa aþſijdes uppa hꜳtt Fiall/ og ummyndadeſt þyrer þeim. Og hñs Aſiꜳna ſkein ſem Sool/ eñ hañs Klæde urdu ſo biort ſem Lioos. Og ſiꜳ/ ad þeim byrtuſt þeir Moyſes z Elias/ z toludu vid hñ. Eñ Pet ur anſade z ſagde til Jeſu. Herra/ hier er oſſ gott ad vera. Ef þu villt þa vilium vier giora hier þriar Tialldbwder/ þier eina/ Moyſi eina/ og Eliæ eina. Og þa hann

vär þetta ad tala/ Sicꝛ / ad biart Skij umſkygde þa. Og ſicꝛ / ad Rodden wr Skijenu ſagde. Þeſſe er Sonur min̄ Elſkulegur/ad hvor ium mier velþocknaſt/ hlijded þier hønum. Og er Læreſveinarner he irdu þad/ piellu þeir fram̄ a ſijnar Aſiꝛner/ og urdu miøg hrædder. En̄ Jeſus gieck til þeirra/ took a þeim/ og ſagde. Standed upp/ og vered ei hrædder. En̄ þa þeir litu upp/ ſau þeir aungvan̄ nema Jeſum alleinaſta. Og er þeir geingu ofan̄ af Fiallenu/ baud Jeſus þeim/ og ſagde. Þier ſkulud aungvum þeſſa Syn ſeigia/ þar til ad Man̄ſins Son/ er upp aptur riſen̄ fra Daudum.

Ender Gudſpialla z Piſtla Aared um kring.

Þegar

Þegar aungver eru Communicantes/ þa ma lesa eina af þessum epterfylgiande Collectum.

Vm Syndaña Fyrergiefning.

ALmattuge/ Eilijfe Gud/ straffa oss ecke epter vorum Syndum/ og þo ad vier jduglega forþienum þijna Reide og Refsing med oafplatanlegum Syndum og Misgiørdum vorum/ þa lat oss ecke eilijflega fordæmast/ helldur fyrergief oss þær/ vegna þiñar Myskunar/ z lat þær vera huldar fyrer þijnu Auglite. Fyrer og etc.

Fyrer Samkunduñe.

ALmattuge/ Eilijfe Gud/ sem hefur epter þijnu Guddoomlegu Rade/ kallad oss i Samkundu þiñar Christne. Vier bidium þina oseigianlega Myskun og Giæsku/ Giør oss styrkva og stadfasta i þijnu heilaga Orde/ so sem þu hefur Nadarsamlega uppbyriad vid oss/ ad vier mættum fyrer þier lifa i riettre Trw/ og tilbyrdis medal vor i riettum Kiærleika og Samþicke. Fyrer JEsum Christum/ etc.

Fyr=

Fyrer Christelegre Kirkiu.

Almattuge/ Eilyfe Gud/ sem alleina veitst Tølu þiña wtvaldra Barna/ sem erva skulu þa Eilyfu Saluhialp. Virdstu ad vardveita þyna hellaga Christne i sañre Tewareñar Jatningu / og riettum Kiærleika / so ad hun mætte i øllum Hlutum hier pockast. Fyrer þinn Elskulegañ Son/ og etc.

Ad bidia um Grooda Jardarefier.

Eilyfe/ Almattuge Gud/ sem vegna vorra margfalldra Synda/ lætur Regn og hagkvæmelega Vedrattu ecke koma a Jørdena/ so sem þad skiede a Døgum Elia/ Og þu lætur Regn falla yfer eirn Stad eñ ecke añañ. Vier bidium þyna Fødurlega Goodgirne / lat upp þyna Myskunar Hønd/ med Regne og Grooda yfer Jørdena/ad vier þyrer þyna Hialp/ Himstod og Myskun/ mættum Lof og Packer seigia þynu hellaga Nafne. Fyrer Drottteñ vorn Jesum Christum þiñ Elskulegañ Son/ sem og etc.

A Bæna Døgum.

Almattuge/ Eilyfe Gud/ sem alleina veitt Hialp e Styrkur allra fra sin þig

ækalla/

akalla/ Vier bidium/ heirdu Bæner þi-
ſſa Chriſteña Maña/ og gieß oſſ/ ad hvǫ-
rs vier bidium riettelega: og epter þin-
um Vilia/ ad þad ſama mætte oſſ Ny-
ſkunſamlega veitaſt. Fyrer Drot-
teñ vorn Jeſum Chriſt-
um/ og etc.

Fyrer vorra Misgiørda Saker er hañ Særdur / Og fyrer vorra Synda Saker er hañ Lemstradur. Hegning

eñ liggur a hønum / uppa þad vier hefdum Frideñ. Og fyrer hñs Ben= iar erum vier Heilbrygder vordner.

Historia

Pijnuñar og Daudans DROTTens Vors JESV CHRISTI/ Vt Af Fioorum GUDspialla-moñunum Samañleseñ.

OG þa þeir høfdu Lofsaungeñ sunged/ Gieck JESVS wt sem hñ var van-ur/ yfer um Lækenn Kedron til Fiallsins Oliveti.

Eñ hañs Lærefveinar fylgdu honum epter. Þa sagde hann til þeirra. A þessare Noottu munud þier aller Hneixlast a mier / þviad skrifz-

skrifad er / Hirdeeren mun eg sla / og Sauder Hiardarennar munu i sundur tvistrast / enn nær eg rijs upp aptur / þa mun eg ganga fyrer ydur i Galileam. Petur svarade og sagde til hans. Þo aller hneixle sig a þier / þa skal eg þo alldrei hneixlast. JEsus sagde til hans / Sannlega seige eg þier / ad i Dag ædur enn Hanen galar tvisvar / muntu apneita mier þrisvar. Enn hann / Petur / talade þa enn frekar / Ja þo eg ætte ad deya med þier / þa skal eg ecke apneita þier. Slijkt hid sama søgdu aller Læresveinarner.

Þa kom JEsus med þeim i þad Akurgierde sem hiet Gethsemane / þar var eirn Grasgardur / þar gieck JEsus inn og hans Lærisveinar / enn Judas sa ed sveik hann / visse og þennann Stad / þviad JEsus sapn-

adest

adeſt opt þangad med ſijnum Lære-
ſveinum. Þa JEſus kom i þañ
Stad/ ſagde hañ til ſiña Læreſvei-
na. Setied ydur hier a medañ eg
ꝩer burt og bidſt þar ꝩyrer. Bidied
ſo ad þier ꝩalled ecke i Freiſtne.

Og hañ took med ſier Petrum
og Jacobum og Johañem / þa tvo
Sonu Zebedæi/ og took til ad hrig
giaſt / titra aꝩ Hrædſlu og harm i
þrungeñ ad verda/ og þa ſagde hñ
til þeirra : Mijn Saala er hrigg
allt i Daudañ/ blijfed hier og vak-
ed med mier.

Og hañ ſleit ſig i burt fra þm̄/
og gieck litlu ꝩram̄ leingra nær ei-
nu Steinſnare/ og kraup a Knie/
ꝩiell ꝩram̄ a ſijna Aſioonu til Jar-
dar/z bad. Eꝩ þad mogulegt være
re ad ſu Stund hia ſier lide/z ſag-
de/Miñ Fader/ef mogulegt er/ꝩa
rijke

vyke þesse Kaleikur þra mier/ Ab-
ba Fader minn/ allt er þier møgu-
legt/ Tak burt þennan Kaleik fra
mier/ þo ei hvad eg vil/ helldur
hvad þu villt. Og hann kom til sin-
na Lærisveina/ og þann þa sofan-
de/ og sagde til Peturs. Simon/
seþur þu? Formatter þu ecke eina
Stund ad vaka med mier? Vaked
og bidied so þier falled ecke i Freist
ne. Anden er reidubwen/ en Holld-
ed er veikt.

J annad sinn gieck hann enn burt apt
ur/ badst þyrer/ talade þeim sømu
Ordum/ og sagde. Minn Fader/
eþ þad er ecke møgulegt ad þesse
Kaleikur vyke fra mier/ utan eg
drecke hann/ þa verde þinn Vilie. Og
hann snere aptur/ kom og þann þa
enn sofande/ þviad þeirra Augu vo-
ru þrungenn af Svefne/ og þeir
vissu

vissu ecke hvoriu þeir svorudu hønum. Og hañ skilde vid þa/ z gieck burt aptur/ og bad i þridia siñ med somu Ordum/og sagde. Fader/ ef þu villt so/ þa tak þeñañ Kaleik fra mier/ þo ecke miñ/ helldur verde þiñ Vilie. Eñ hønum birtest Eingell af Himne/ sa ed styrkte hñ. Og þa hñ var staddur i Dauðans Striðe/took hañ ækaflega ad bidia. Eñ hañs Sveite vard so sem Bloodhniklar/þeir ed fiellu a Jørdena. Og hñ stood upp fra Bænēñe/og kom til siña Lærisveina i þridia siñ/og fañ þa sofande wt af Hrigd/ og sagde til þeirra. Sofed þier nu þad epter er z hvijlest. Hvad sofed þier? Þad er noog/ standed upp og bidied so þier falled ecke i Freistne. Siaed su Stund tekur ad nælgast/og er komeñ/ ad Mañsens

ſens Son mun oþurſeliaſt i ſind∙
ugra Hendur/ſtanded upp og gaun
gum hiedan/Siaed/ſa ed mig ſvyk
kur/ han er i nænd∙ Og jafn∙
ſnart ſem han var en ad tala um
þetta/ ſia/ eirn af þeim tolf ſem
Judas hiet/ þa er han hafde nu
til ſyn tekeđ Flock Manna og Þien∙
ara Kiennemanna Hofdingianna og
Phariſæanna/ kom han þangad og
med honum Flockur mikell/ med bli∙
ſum/ Lampum/ Sverdum/ Stong
um og Vopnum/ wtſender af Kienne
manna Hofdingium/ Skriptlærdum
z Olldungum/ z hn gieck fyrer þm∙

Sem Jeſus viſſe nu allt hvad
yfer han ætte ad koma/ gieck han
fram og ſagde til þeirra∙ Ad hvør
ium leited þier? Þeir ſvørudu hon∙
um/ ad Jeſu af Nazareth∙ Jeſus
ſagde til þeirra/ eg em han∙ En
Judas

Judas sa ed sveik hañ/ stood eirn-
eñ hia þeim/ eñ sem Jesus sagde
til þeirra/ Eg em hñ/ hørfudu þeir
bak aptur z duttu til Jardar. Nañ
spurde þa eñ einusiñe/ ad hvorium
leited þier? Eñ þeir søgdu/ ad Je-
su aß Nazareth. Jesus svarade/
Eg sagda ydur þad/ eg em hann.
Þar fyrer/ eß þier leited ad mier/
þa lated þessa i burt ꝼara. So ad
uppꝼilldtest þad Ord/ hvad hñ haß
de sagt. Ad aungvum glatade eg
aß þeim sem þu gaßst mier.
(Joh. 17.)

Eñ Svikareñ hafde giefed
þeim sameigeñlegt Teikn/ z sagt.
Nvorn hellst eg kisse/ sa er þad/
grijped hañ og leided i burtu var-
eigdarlega. Og þa hañ kom/ næl-
gadest hañ JEsum ad hañ kiste
hañ/ og iafnsnart gieck hañ til
hañs/

hañs/og ſagde. Heill ſiertu Rabbi Rabbi / og kiſte hañ. Eñ Jeſus ſagde til hañs. Vinur/ hvar fyrer ertu komeñ? Juda/ ſviſkur þu Mañſins Son med Koſſe? Þa geingu þeir þangad/ og løgdu ſijnar Hendur a Jeſum og gripu hañ. Eñ þa ed þeir ſem hia honum voru ſau hvad verda villde/ ſøgdu þr til hañs: Herra/ ſkulum vier ſlaa med Sverde? Og ſia/ ad eirn af þeim ſem med Jeſu voru og þar ſtoodu/ Simon Petur/ hafde eitt Sverd/ riette wt Hondena/og ricke te þvi og ſloo til Preſta Hofdingians Þienara/ og hioo af honum hañs hid hægra Eyra. Og ſa Þienare hiet Malchus.

Eñ JEſus ſvarade og ſagde. Leifed þeim ad giøra eñ þrekar/ og ſagde til Peturs. Sticktu þijnu Sver-

Sverde i Slijdrer / þviad hvor ad
Sverded tekur/ sa mun pyrer Sver
de farast. Eda meinar þu ad eg
kuñe ecke nu ad bidia miñ Fodur
þad hañ sende mier meir eñ tolf Le
gion Eingla? Skal eg ecke drecka
þañ Kaleik hvorn ed miñ Fader
hefur mier giefed? Eñ hvorneñ
skylldu þa Ritningarnar uppfylldar
verda? Þvi þad hlijtur so ad skie.
Og hañ ahrærde hañs Eyra og
læknade hañ.

A þeim Tijma svarade JEsus
og sagde til Folksins / og þeirra
Prestahofdingia / og Hofudsman-
na Musteresins og Olldungaña /
sem til hañs voru komner. Þier er-
ud so sem til añars Ræningia wt-
geingner med Sverdum og Staun-
gum ad grijpa mig. Daglega hefe
eg hia ydur vered / seted og kient i
Must-

Musterenu/og þier hafed aungvar Hendur a mig lagt / og ecke griped mig / helldur er þetta ydar Tijme og Magt Mirkrañá/ so ad Ritnin garnar uppfylldust. Eñ allt þetta er skied so ad uppfylleft Ritningar Spamañaña. Þa forlietu hann aller Læresveinarner og flijdu. Og þar var eirn ungur Mañ sa ed hønum epterfylgde/ hañ var med Lijne klædur yfer bert Hørund / og Vngmeñe gripu hañ. Eñ hñ snarade Lijnklædenu og flyde nakeñ i burt fra þeim.

Eñ Flockureñ og hiñ ypparste Høfudsmadur/ og Þienarar Gydingaña gripu JEsum og bundu hañ / og leiddu hañ fyrst burt til Hañam / sa var Fader Konu Caiphæ / hvør ed þa var þess Ars ædste Prestur / og þeir burtleiddu

JE-

JEsum fangeñ til Caipham Kie nemaña Nopdingia / eñ Caiphas var sa sem Gydingum gaf pad Rœd/ ad betur fære pad eirn Mad ur dœe fyrer Folked.

Og peir iñleiddu hañ i Nws pess ypparsta Prests / par ed med hønum aller Kiefiemaña Nopdingiar/ Skriptlærder og Hlldungar voru samankomner. Eñ Simon Petrus pilgde JEsu epter æleingdar / allt i Forstofu Kieñemanna Nopdingians / og eirn añar Lærsveirn/ sa same Lærsveirn var kuñugur Kieñemaña Nopdingianum / og gieck iñ med JEsu i Forstofu Kieñemaña Nopdingians / Enn Petur stood par wte pyrer Dyrunum. Pa gieck wt sa añar Lærsveirn/ sem Kieñemaña Nopdinganum var kuñugur / og talade vid

 Dyra-

Dyravørdſlu Konuna / og leidde Petrum iñ leingra i Forſtofu Kiennemaña Hofdingians. Og hañ gieck iñ/ þviad Þienararner høfdu Elld kveiktañ i midre Forſtofuñe og ſettſt til ſamans / eñ Petur ſette ſig a millum þeirra og vermde ſig vid Logañ/ ad hañ ſæe hvør Ende er þar a yrde. Eñ Petur ſat utar i Forſtofuñe/og þar hañ var fram betur i Forſtofuñe/ kom ein af Ambattum Kieñemaña Hofdingians/ og þa hun leit Petrum ſitia vid Log añ og verma ſig/ leit hun til hañs og ſtarde a hañ/ gieck til hañs og ſagde. Hvort ert þu og eirn af þeſſ Mañs Læreſveinum? Og þu varſt med JEſu þeim Galilæiſka af Nazareth. Eñ hañ Afneitade honum fyrer øllum / ſeigiande. Kona / Ei er eg/ Eg þecke hann

eige

eige / og ei veit eg hvad þu seiger. Og hañ gieck wt i Fordyred / og Haneñ gool. Eñ Þrælarner og Þienararner stoodu sem giort høf du Kolaelld / og vermdu sig / þviad Kulde var / Petur stood þar hia þeim og vermde sig. Eñ Kieñemaña Hofdingeñ spurde JEsum þa ad um hañs Læresveina og hñs Kieñingu. Og JEsus svarade hønum / Eg hefe opeñberlega talad i Heimenum / Eg hefe og med jafnade kient i Samkundu Hwsum / og i Musterenu þar ed Gydingar allstadar ad koma til samans / og eckert hef eg i Leynum talad / hvad spyr þu mig ad þessu? Spyr þu þa þar ad sem heyrt hafa hvad eg hefe talad til þeirra / Sia þu / þeir hinu sømu vita hvad eg hefe sagt. Eñ sem hañ talade þetta / þa gaf

 eirn

eirn Þienarañа sem þar stood hia / honum eirn Kinnhest / og sagde. Skalltu so svara Byskupenum? JEsus svarade. Hafe eg illa tal-ad þa bevijsa þad/ad þad se orieitt/ eñ hafe eg satt sagt / hvar fyrer slær þu mig? Og Hañas sende hñ bundeñ til Caiphas Kieñemanna Nofdingia.

Eñ Ambattteñ þar hun sa Pe-trum took hun aptur til ad seigia þeim sem þar hia stoodu / þesse er eirn af þeim. Eñ sem hañ gieck wt um Dyrnar/ leit hañ ein oñur Ambatt og sagde til þeirra sem þar voru/ þesse var og med JEsu af Nazareth. Og litlu sijdar þar epter sa hañ eirn añar og sagde: Þu ert og eirn af þeim. Og Si-mon Petrus stood þar og vermde sig/ þa toludu þeir til hañs. Ertu

af

aþ hans Lærefveinum ? Og i añad
sin neitaðe Petur aptur med Eyde
og sagðe. Madur/ eige em eg/ ecke
þecke eg þañ Mañ.

Eñ þeir Æðstu Prestar og Øll
Þingar/ og allt Raaded leitudu Ljug
vitna i giegn JEsu/ so ad þeir gi-
ete honum i Hel komed / og fundu
ecke. Og þo marger Ljugvottar gei
nge þar pram ad / þa fundu þeir
eckert/ Þviad marger bææru Fals-
vitne i moote honum / enn þeirra
Vitnisburder voru ecke samhlioda.
Eñ ad Sijdustu stoodu upp og gein
gu fram nockrer tveir Falsvottar /
og bææru Ljugvitne i moote honu/ z
søgdu. Vier hofum heyrt hñ seigia/
Eg kañ og vil niðurbriota þetta
Mustere Guds sem med Hondum
er giort/ og a þremur Døgum upp
byggia eitt añad þad ei er med Hon

dum giort/ Eñ peirra Vitnisbur-
der urdu enn þa ecke samhlioda.
Sa ædste Prestur stood þa upp
midt a millum þeirra/ spurde JE-
sum ad og sagde til hañs. Svarar
þu aungvu? Hvad vitna þesser a
mote þier? Eñ JEsus þagde og
svarade aungvu. Þa ansade eñ ap-
tur sa Ædste Prestur / spurde hañ
ad/ og sagde til hñs. Ertu Chri-
stur Sonur hins Blessada/ eg sæ-
re þig vid lifanda Gud/ad þu seig-
er oss ef þu ert Christur Sonur
Guds? JEsus sagde til hañs. Þu
sagder þad/eg em. Eñ þo seige eg
ydur / hier epter munud þier sia
Mañsins Son sitia til hægre Han-
dar Kraptarens/ z komanda i Sky-
um Himens. Þa reiþ Kieñemaña
Hofdingeñ sijn Klæde i sundur og
sagde/ Hañ Gudlastar. Hvad þurf-
um

um vier nu fram ar Vitnaña vid?
Sia / þier heyrdud nu sialfer hañs
Gudlastan. Hvad virdest ydur? Eñ
þeir fordæmdu hañ aller / sorudu
og søgdu. Hañ er Daudans sekur.

Og litlū Tijma þar epter / nær
eirnre Stundu / stirkte nockur añar
þad / og sagde. Ad søñu var og
þesse med hønum / þvi hañ er eirn
Galilæare. Og aptur geingu þeir-
ad er hiaa stoodu / og søgdu til Pe-
turs. Sañarlega ertu af þm / þvi-
ad þitt Tungumaal er samhlioda /
og opeñberar þig. Þa sagde eirn af
Kieñemaña Høfdingians Þienur-
um / Frænde þess sem Petur hioo af
Eyrad. Saa eg þig ecke i Grasgar
denum med hønum? Þa neitade
Petur þvi eirn aptur / og sag-
de. Madur / eige veit eg hvad þu
seiger. Þa took hañ til ad formæ-

la ſier/ og ſveria. Eige þecke eg
þañ Mañ/ um hvørn þier taled.
Og jaþnſnart er hañ nu talade enn
þramar/ Gool Haneñ i añad Siñ/
Og Drotteñ ſnere ſier vid/ og leit
til Peturs/ og Petur minteſt Ord-
aña Jeſu/ er hañ hafde ſagt til
hañs/ ædur eñ Haneñ galar tvis-
var/ muntu afneita mier þriſvar/
og hañ gieck wt og griet beiſklega.

Þa tooku nockrer ad ſpÿta a
hañ/ i hñs Aſioonu/ og bœrdu hñ
med Knefum/ eñ Þienararner/ og
þeir Meñ ſem hielldu Jeſu/ dæar-
udu hañ og ſloou/ z birgdu hñs A-
ſioonu/ og ſloou hañ med Knefum/
ſpurdu hañ og ſøgdu. Spæ þu
oſſ hvør er ſæ þig ſloo? Og
margt añad Hæduglegt ſøgdu þeir
vid hañ.

Og ſtrax um Morguneñ er Da
gur

gur var/ søfnuðust saman og hiell-
du Ráðstefnu aller æðstu Prestar
með Ölldungum Lýðsens ꝛ Skript-
lærdum/ og þar að auk øllu Ráðe-
nu/ moote Jesu/ so að þeir giæte
hønum i Hel komeð. Og leiddu hn̄
upp fyrer sitt Ráð/ og søgðu. Ef
þu ert Christur/ seig oss það? Og
han̄ sagðe til þeirra. Ef eg seige
yður það/ þa trwed þier þvi eige/
en̄ ef eg spyr yður/ þa svared þier
mier eige/ eða læted mig lausan̄.
Nu hiedan̄ i fra mun Mannsens
Sonur sitia til hægre Handar Gu-
ðs Kraftar. En̄ þeir søgðu aller.
Ertu þa Guðs Sonur? Han̄ sag-
ðe þa til þeirra/ þier seiged það/
Eg em han̄. Þa søgðu þeir/ Hvað
þurfum vier nu Vitnesburden̄ lein-
gur/ vier sialfer heirðum það af
hans Mun̄e. Og allur sa þeirra

 Skare

Skare stood upp og bundu Jesum/ og leiddu hañ i burt fra Caiphas og i Þynghwsed/ og offurselldu hñ Landsdoomaranum Pontio Pilato/ eñ pad var snemma Morguns.

Þa er Judas sa er hañ hafde forrraded/ sa pad hñ var til Dauda dæmdur/ Jdradest hñ þess/ og færde aptur þeim ædstu Prestum z Olldungum þa þriatyger Silfur-Peninga/ og sagde. Syndgad hefe eg/ ad eg forraad Saklaust Blood/ Eñ þeir sogdu. Hvad kiemur pad vid oss? Sia þu þar fyr. Og hñ snarade þeim Silfurpeningum i Musterid/ skundade þadañ/ gieck i burt og heingde sialfañ sig. Eñ þeir ædstu Prestar tooku Silfur-Peningana/ og sogdu. Eige hæfer ad vier lætum þa i Guds Kistuna/ þviad pad er Blodsverd. Eñ þeir.

þeir hielldu eitt Rääd / og keiptu-
med þeim Leirſmidsakur / Framan-
de Mönum til Greptrunar. Fyrer
þad / er ſa Akur kalladur Bloods-
Akur / allt til þeſſa Dags. Þa er
uppfyllt hvad ſagt er fyrer Iere-
miam Spämann / ſeigiande. Þeir
tooku þa þriatige Silfurpeninga /
er hin̄ ſellde var med betaladur /
hvorn þeir keiptu af Iſraels Bør-
num / og hafa giefed þa fyrer Leir-
kiera-Smids Akur / epter þvi ſem
Drotten̄ hafde mier boded.

Og Hofudpreſtarner og Olld-
ungarner / geingu ei ſialfer in̄ i Þïn
nghwſed / ad þeir ſaurguduſt eige /
helldur ſo þeir mætte neita Paſk-
an̄a. Pilatus gieck þa wt til þeir-
ra / og ſagde. Hveria Akiæru fær-
ed þier i giegn þeſſū Manne? Þeir
ſvorudu / og ſøgdu til hans. Ef

 þeſſe

þesse være ei Jllrædismadur / þa hefdum vier eige i Hendur þeinged þier hañ. Þa sagde Pilatus til þeirra / Taked þier hañ þa og dæmed epter ydrum Logum. Gidingar sogdu þa til hañs. Oss leiþest ecke ad Lijflata nockurn / So ad þ Orded Jesu uppfillteſt / er hañ sagde. Teiknande þar med / hvorium Dauda hañ skyllde deija. En Jesus stood frame þyrer Landsdoomaranū. Eñ þeir tooku ad aklaga hañ / og sogdu. Þeñañ þiñum vier ad hañ fræſnijr Foolkenu / og þyrerbijdur Skatt ad giefa Keysaranum / og seiger sig ad vera Kongenn Christum. Þa gieck og i añad siñ sa Landsdoomareñ Pilatus / kallade Jesum / og sagde til hañs. Ertu Kongur Gydinga? Jesus svarade. Talar þu þad af sialþum þier / eda

hafa

hafa adrer sagt þier þad um mig? Þa svarade Pilatus/ Er eg nockud Gydingur? Þijn Þiood og Kienne-mañ Hofudprestar ofurselldu þig mier/ Hvad hefur þu giørt? Jesus svarade. Mitt Rijke er ei af þess-um Heime/ ef ad mitt Rijke være af þessum Heime/ þa mundu mijn-er Þienarar strijda þar fyrer/ so ad eg ofurselldest ei Gydingum/ eñ nu er mitt Rijke eige þadañ. Þa sag-de Pilatus til hñs. Ertu þo samt Kongur? Jesus svarade/ og sagde til hñs. Þu seiger þad/ Eg em ꝫ Kongur/ til þess er eg fæddur og i Heimeñ komeñ/ ad eg bere Vitne Sañleikanum/ og hver hañ er af Sañleikanum/ sa heirer mijna Ro dd. Pilatus sagde til hñs. Hvad er Sañleikureñ? Og þa hañ hafde þetta sagt/ Gieck hañ wt aptur til

Gydinga

Gydinga/ og sagde til þeirra Ypp-
urstu Presta og til Lydsens. Aung-
va Sok finn eg med þessum Manne.
Og Yfirprestarner æklogudu hann
hardlega. Og sem hann æklagadest
af þeim ædstu Prestum z Olldung-
um/ svarade hann aungvu. Pilatus
spurde hann aptur ad/ og sagde til
hans. Svarar þu aungvu? Heirer
þu ecke? Sia/ hvorsu hardlega
þeir æklaga þig. Enn Jesus svar-
ade honum aungvu framar til nock-
urs Ords/ so ad Landsdoomarenn
undradest þad næsta. Enn þeir vo-
ru þess ækafare/ og sogdu. Hann
hefur uppæst Foolked/ med þvi hann
hefur kiendt a ollu Gydingalande/
og hefur tilteked i Galilæa / alle
hingad. Enn er Pilatus heirde
Galilæam nefnda/ spurde hann ad/
hvort hann være eirn Galilæare/ og

er

er hñ fornam ad hñ var under Herodis Vellde/ sende hñ hñ burt til Herodem/ ſ eirneñ var a þm̃ ſomu Dogū i Jeruſalem. Eñ er Herodes ſa Jeſū/ vard hñ næſta gladr/ þt hñ hafde ꝼ longu girnſt ad ſia hñ/ aꝼ þvi hñ haꝼde margt heirt aꝼ hm̃/ z hñ vænte ad hñ mūde ſia eitt Teikn aꝼ hm̃/ z adſpurde hñ a marga Vega/ eñ hñ ſvarade hm̃ ongvu. Eñ Kieñemaña Hoꝼdingiar z Skriptlærder/ ſtoodu z aſokudu hñ hard lega/ eñ Herodes mz ſijnū Stryds mañū forſmæde hñ z ſpottade/ þær de hñ i hvijtt Fat/ z ſende hñ aptur til Pilatū. Og a þm̃ Deige urdu þr Pilatus z Herodes Viner aptr/ þt ædur voru þeir Ovíner ſijn a mille.

Eñ Pilatus ſamañkallade Pr eſta/ Hoꝼdingia og Hofudsmeñ og Lyđeñ/ og ſagde til þeirra. Þier hafed þeñañ Mañ til mijn haꝼt/

ſo ſem þañ er praſnſr Folkenu/ og ſiæed/ eg heþe yþerheirt hañ hier fyrer ydur/ og a þeſſum Mañe fiñ eg aungva af þeim Søkū/ þar um þier klaged hañ/ og ei helldur Herodes/ þviad eg ſende ydur til hañs/ og ſiæed/ eckert er aþ hønum giørt þad Dauda ſie verdugt/ þyrer þui vil eg refſa honum og lata lauſañ.

Eñ a Hætſdar Deigenum hla ut Landsdoomareñ epter Venu/ Folkenu lauſañ ad læta eirn Bandingia/ hvorn hellſt þeir villdu/ og epter hvørium þeir beiddust. Eñ þa hafde hañ eirn naþnkiendann Bandingia framar ødrum / ſa ed Barrabas hiet / med Vpphlaups mønum bundeñ / hvørier i Vpphlaupe

hlaupenu hőfdu Vijg uñed. Sem
þeir voru til samans komner/ sagde
Pilatus til þeirra : Pad er ydar
Sidvenia / ad eg giefe ydur eirn
lausañ a Paaskum / og Folked kall
ade upp / og took til ad bidia / ad
hañ villde giora sem hañ være van-
ur. Eñ Pilatus svarade þeim og
sagde. Vilied þier ad eg giefe ydur
nu Gydinga Kongeñ lausañ? Nu
en vilied þier ad eg giefe ydur laus-
añ Barrabam eda JEsum / sem
kallast Christur/ (þviad hañ visse
vel ad Hőfudprestarner hefdu af
Ofund ofurselldt hañ.) Og sem
hañ sat a Doomstoolnum / sende
hañs Husfru til hañs/ og liet seig
ia hønum. Haf þu eckert ad giora
med þañ Riettlaata / þviad margt

hefe

hefe eg lided i Dag i Dramum fyrer han. Eñ þeir Ædstu Prestar og Ø:ldungar riedu Folkenu og egiudu ad þad skyllde bidia ad hañ giæfe þeim miklu helldur Barrabam lausañ / eñ JEsum skylldu þeir deyda. Pa svarade Landsdoomareñ Pilatus / og sagde til þeirra. hvorn af þessum tveimur vilied þier ad eg læte ydur lausañ? Pa kallade upp allur Hoopureñ / og sagde. Tak burt þeñañ / og gief oss Barrabam lausañ. Pa svarade aptur Pilatus / kallade og sagde til þeirra / og villde JEsum lausann læta. Hvad vilied þier þa ad eg skule giera vid JEsum / af hvorium sagt er / ad hañ sie Christur Kongur Gydinga? Eñ þeir kolludu þa aller aptur upp / og sogdu. Krossfestu hañ / Krossfestu hañ.

Pa

Þa ſagde Landsdoomarenn enn i þriedia ſinn til þeirra. Hvad Illt hefur þa þeſſe giort? Aungva Dauda ſok finn eg med honum / fyrer þui vil eg Hegna honum/og lata hann lauſann. Enn þeir kolludu þui meir/ ſeigande. Kroſſfeſtest hann/kroſſfeſtu hann. Og aller kolludu aptur/ſeigiande. Eige þennann helldur Barrabam. Enn Barrabas var eirn Ræninge / hvor ed var fyrer Upphlaup og Mannſlag / er ſkied var i Borgenne/ innſettur i Fangelſe. Og þeir ſtoodu þui faſtara þar a med miklum Hlioodum / oſkande þad ad hann yrde Kroſſfeſtur / og þeirra Hliood og Hofudpreſtanna tooku yfer.

Þa took Pilatus JEſum og Hudſtrykte hann / enn Stridsmenn Landsdoomarans tooku hann / og leiddu

leiddu hañ med sier iñ i Þynghus-
ed/ kolludu samañ og søfnudu ad
honum ollu Lidenú/ og afklæddu
hañ / og færdu hañ i eina Purpu-
ra Kæpu/ og flietttudu eina Coro-
nu af Þyrnum / og settu hana a
hañs Høfud/ og Reir i hañs hæg-
re Hend/ og beigdu Knie fyrer ho-
num/ spiødu hañ og tooku ad heil-
sa hønum/ og søgdu. Heill sierttu
Kongur Gydinga / og gæfu hon-
um Pustra og hræktu a hañ/ too-
ku Reireñ og børdu um hañs Høf-
ud/ fiellu a Knie og tilbædu hañ.
Þa gieck Pilatus wt aptur og sag-
de til þeirra. Siaed eg leide hann
nu wt hingad til ydar / so ad þier
vited þad eg fiñ aungva Søk med
honum. So gieck JEsus wt/ ber-
ande Þyrnekoronu ꝛ Purpuraklæd-
ed/ ꝛ hañ sagde til þeirra. Siaed
Mañenn

Mañenn. Þa er Kieñemaña Hǫfðingiarner z Þienararner ſau hañ/ kolludu þeir z ſǫgdu. Kroſſfeſtu / Kroſſfeſtu. Pilatus ſagde til þeirra. Taked þier hañ z Kroſſfeſted/ þviad eg fiñ aungva Sok med hǫnum. Þa ſvorudu hǫnum Gyding ar. Vier hǫfum Log z epter vorum Logum a hañ ad deyia / þviad hañ giorde ſig ſialfañ ad Guds Syne.

Þa Pilatus heirde þad Ord/ ottadeſt hañ eñ meir/ og gieck aptur i Þyngh[illegible]ſed/z ſagde til Jeſu. Hvadañ ertu? Eñ Jeſus gaf hǫnum eckert Svar. Þa ſagde Pilatus til hñs/Talar þu eige vid mig? Veitſtu ecke ad eg hefe Rad til ad Kroſſfeſta þig/ z eg hefe Rad til ad giefa þig lauſañ? Jeſus ſvarade/ eige hefder þu nockud Valld

yfer

yfer mier/ nema þier være giefed þad hier ad ofañ / fyrer þvi hefur sa meire Synd/ er mig ofur selde þier. Og epter þad leitade Pilatus vid/ hvørneñ hann giæte læted hann lausañ. Enn Gydingar hroopudu/ z sogdu: Ef þu lætur þennañ lausann/ þa ertu ecke Keysarans Vinur. þviad hvør sem sig giører ad Konunge/ hann er a moote Keysaranum. Þa Pilatus heirde þad Ord/ leidde hann Jesum wt/ og sette sig a Doomstooleñ/ i þeim Stad sem kallast hinn Steinlagde/ eñ a Ebresku Gabbatha/ enn þad var Affangadagur Paaska/ nærre siøttu Stundu. Þa seiger hann og til Gydinga/ Sieed/ þad er ydar Kongur/ enn þeir kolludu / burt/ burt med hañ/ Krossfestu hann. Pilatus sagde til þra.

Skal

Skal eg Krossfesta ydar Konung? Kiennemanna Hofdingiarner svorudu/ aungvann Konung hofum vær nema Keysarann.

Þa er Pilatus sa þ hann kom aungvu til Vegar/ helldur þad/ ad þar yrde enn meira Upphlaup af/ took hann Vain/ z þvode Hendurnar fyrer Folkenu z sagde. Saklaus em eg af Bloode þess hins Riettlaata / siaed þier til. Þa svarade allur Lydur z sagde. Hanns Blood kome yfer oss z yfer Born vor. Enn Pilatus þeinkte Folkenu Fullnægiu ad giora/ z dæmde ad skie skyllde þeirra Beidne/ gaf þm̄ Barrabam lausann/ þañ er iñ var settur fyrer Upphlaup z Manndrap i Mirkvastofu/ um hvorn þeir bædu. Enn IEsum Hudstryktann fram̄ selde hann þeim epter þeirra Vilia/ ad

hann

hann Kroſſfeſtur yrde.

Þa tooku þeir JEſum / epter þad þeir hoͤfdu ſpottad han̄/ fœrdu han̄ wr Purpura Kapun̄e/ og fœr du han̄ i ſijn eigen̄ Klæde/ og leid du han̄ wt/ ad þeir Kroſſfeſtu h̄n/ og han̄ bar ſin̄ Kroſſ og gieck wt. En̄ i þvi þeir geingu og leiddu h̄n wt/fundu þeir eirn Man̄ ſm̄ fram̄ hia gieck af Cyrene/ Simonem ad Nafne/hvor ed komen̄ var af Akre/ Fodur þeirra Alexandri og Ruffi/ h̄n hondludu þeir og þreingdu honum ad h̄n bære h̄ns Kroſſ / og loͤgdu Kroſſen̄ uppa h̄n/ ad h̄n bære h̄n epter JEſu.

En̄ honum filgde epter mikell Fioͤlde Folks og Kven̄a / hvoriar ed grietu og hormudu han̄. Enn JEſus ſnereſt til þeirra/og ſagde. Þier Dætur af Jeruſalem/grated

eige

eige yþer mier/ helldur grǽted yþer ydur sialþum og yþer Bornum yd-ar. Þvi sined/ þeir Dagar munu koma/ a hvorium þeir seigia. Sǽl ar eru Obyriur/ og þeir Kvider er ei hafa ꝼǽdt/ z þau Briooſt/ hvor-eige voru mylkt. Þa munu þeir ta-ka ad seigia/ Fiollunū hrinied yfer oſſ/ Hǽlſunum hilied oſſ. Ef þe-ir giora þetta vid bloomgada Tri ed/ hvad mun þa ſkie vid hid þur-ra. Eñ tveir Spillvirkiar a drer leidduſt og wt/ ad þeir være afték-ner med honū. Og þeir leiddu hñ wt i þañ Stad/ſem kallaſt a Ebre ſku Golgatha/ hvad ed þydeſt Hau ſaſkelia Stadur/ og þeir gǽfu ho-num ad drecka i Vijne Myrru og Edik Galle blandad / og hañ took þad eige til ſyn/ þvi þa hañ ſmack ade þad / villde hañ ecke drecka.

 Og

Og sem þeir komu i þañ Stad / sem kalladest Høfudskelia Stadur / þar Krossþestu þeir hañ / og med hønum tvo adra Ræningia a bædar Sijdur / eirn til hægre Handar / og añañ til hiñar Vinstre / eñ JE. sum i Mided. Eñ pad var nær um̃ þridiu Stund er þeir Krossþestu hñ. Þa vard su Ritning uppfyllt sem seiger / Medur Illvirkiũ er hñ reiknadur. Eñ JEsus sagde / Fader fyrergief þeim / þviad þeir vita ei hvad þeir giøra. Pilatus skrifade þa eina Yþerskrift / og sette hana og upp yþer Krossen / upp yþer hañs Høfde festu þeir hañs Daudasøk. Eñ Yþerskriften og hvør Søk hønum var giefeñ var ritud yþer hønum med Grisku / Latinsku og Ebresku Bookstof um. Þesse Er JESVS Af Naza-

NAzareth KOnungur GYdinga. Þessa Yfersḱrifft lasu marger af Gydingum / þviad sa Stadur var nærre Borgenne / þar JEsus var Krossfestur. Þa sögdu þeir Ædstu Prestar Gydinganna vid Pilatum. Skrifa þu eige Konungur Gydinga/ helldur þad hann hafe sagt/ eg em Konungur Gydinga. Pilatus svarade. Hvad eg skrifade / þad hefe eg skrifad.

Þa Stridsmennerner höfdu Krossfest JEsum/ tooku þeir hans Klædnad og giördu af fiögra Hluta Skipte / sierhvörium Stridsmanne eirn Hlut / og vörpudu þar um Hlutkiesle/hvör ad hann skyllde hafa / og þar med Kyrtelenn / enn Kyrtellenn var eige saumadur/helldur fra Ofanverdu allur prioonadur. Þa töludu þeir sin a mille/skip

tum vær honum eige i sundur/hlut-
unst helldur um hvors hñ skal ve-
ra/ so ad Ritningeñ uppfylldest/
hvad sagt er fyrer Spamañeñ/ er
seiger. Peir skiptu med sier Klæd-
um mijnum / og a miñ Kyrtel þa
løgdu þeir Hlutkieste. Og þetta
giordu Strijdsmeñerner / og Folked
stood og horfde a. Og þeir sem
geingu þar þrañ hia hæddu hañ /
skooku Høfud sijn og søgdu. Svei/
hvorneñ nidurbrytur þu Mustered/
og uppbigger þad aptur a þremur
Døgum ? Hialpa þu nu sialfum
þier/ ef þu ert Guds Sonur / og
stijg nidur af Krossenum. Og Høf
dingiarner spottudu hañ med þeim/
lijka eirneñ hæddu hañ þeir Ædstu
Prestar sijn a medal med Skrift-
lærdum og Olldungum / og søgdu.
Ødrum hefur hañ hialpad/ sialf-
um

um sier giefur hn̄ eige hialpad. Sie hañ Christur og Kongur Jsraels/ þa stijge hañ nu nidur af Krossenum / ad vier siaum og meigum so trwa honum. Hialpe hañ nu sialfum sier ef hn̄ er Christur hiñ Utvalde Guds. Hañ treiste Guda / hn̄ frelse hañ nu ef hn̄ hefur Lyst til hn̄s / þvi ad hn̄ sagde/ eg em Guds Son. Ad honum hæddu og Strijdsmeñerner/ geingu til hn̄s og færdu honum Edik / og sogdu. Ef þu ert Kongur Gydinga / þa hialpa þier sialfum. Slijka eirneñ hæddu hañ Ræningiarner þeir med honum voru Krossfester. Eñ eirn af þeim Spillvirkium sem heingder voru lastade hn̄ og sagde. Ef þu ert Christur/ frelsa sialfañ þig og ockur. Þa svarade hiñ añar/ straffade hn̄ og sagde. Og þu hræ

dest ei helldur Gud / sem ert þo i eins Fordæmingu? Og ad sonu skier ockur þetta riettelega / þviad vid medtøkum hvad ockar Giørder voru verdar / Enn þesse hefur eckert Oskickanlegt giørt. Og hñ sagde til JEsu. Drottenn / minstu miñ þa þu kiemur i Rijke þitt. Og JEsus sagde til hñs: Sannlega seige eg þier / J Dag skalltu vera med mier i Paradijs.

Enn þar stoodu vid Krossenn JEsu / Mooder hñs og Moodur Syster hñs / Maria Husprw Cleophæ / og Maria Magdalena. Þa JEsus sæ nu sijna Moodur / og þann Læresvein þar nær standande / er hñ elskade / Seiger hann til siñar Moodur. Kona siæ þu / þad er þinn Sonur. Epter þad seiger hañ til Læresveinsins. Siæ / þad er þijn Mood-

Mooder. Og upp fra þeirre Stun
du took Læresveirneñ hana ad sier.
Og þad var nær um hina siot-
tu Stund ad Myrkur giørdest yfer
allt Landed / allt nær til niundu
Stundar/z Solen miste sitt Skin.
Og um niundu Stund kallade JE-
sus hꝏtre Roddu/ og sagde. Eli/
Eli / Lama Sabachthani. Hvad
ed vtlegst / Gud miñ / Gud miñ /
hvar fyrer forlietstu mig ? Og
nockrer af þeim er þar stoodu hia/
þa þeir heyrdu þad / søgdu þeir.
Sia/ hñ kallar a Eliam. Epter
þad / þa JEsus visse ad allt var
nu fullkomnad/ og ad Skripteñ yr-
de uppfylld / þa seiger hñ. Mig
Þyrster. Þar stood eitt Kier fullt
af Edike / jafnsnart hlioop einn
af þeim til / og took Niardarvøtt /
og fyllte af Edike / og sette hañ

ofan a eirn Reirlegg/ og gaf hon um ad drecka/og sagde: Lat vera/ Sieaum hvort Elias kiemur ad taka hn ofan. En adrer sogdu. Byded/ lated sia hvort Elias kiemur ad hialpa honum: En þa JEsus hafde Ediked til siin teked/ sagde hann. Þad Er Fullkomnad. Og JEsus kallade upp hatre Rodđu i annad sinn/og sagde. FAder J Þijnar Hendur Fel Eg Minn Anda. Og er hn hafde þetta sagt/ ad hneigdu Hofde / uppgaf hann sinn Anda.

Og sia/ ad Tiallded Musterefens rifnade midt sundur i tvo Parta/ fra ofanverdu/allt nidur i giegnum/ og Jorden skalf/ og Biorgenn klofnudu/ og Grafernar lukust upp/ og marger Lijkamer Heilagra risu upp/ þeir ed sofnu/ og geingu

epter

epter hanns Vpprisu wr Grøpunum/ og komu i hina heilogu Borg/ og auglijstust þar mørgum. Enn er Hundradshøfdingenn / hvør þar stood giegnt/ sa þad hvad þar skiede/ og ad hann kallade so/ þa ed hnn lietst/ prijsade hann Gud/ og sagde. Ad vijsu hefur þetta eirn Rietlatur Madur vered og Guds Sonur. Og þeir sem med honum voru ad vardveita Jesum/ þa þeir sau Jarskialptann/ og þad hvad þar skiede/ urdu þeir miog Ottaslegner/ og søgdu. Sannlega var þesse Guds Sonur. Og allt Foolk/ er þar var hia og horfde a/ sem þeir sau hvad þar skiede/ Barde þad sier a Briooste og snere i burt aptur. Enn aller hanns Kunningiar stoodu langt fra. Þar voru og margar Konur/ sem sau þar uppa aleingdar / medal

 hvør-

hvoria ad var Maria Magdalena og Maria hins litla Jacobs / og Joses Mooder og Salome/ Mooder þeirra Zebedei Sona/ þær hønum høfdu epterfilgt/ þa hañ var i Galilæa/ og þiconad hønum/ og margar adrar/ hvoriar med hønum høfdu uppfared til Jerusalem/ wr Galilæa/ og horfdu a þetta.

Eñ Gydingar/ med þvi þad var Affangadagureñ/ so ad Lijkamarner være ecke a Krossenū um Sabbats Dageñ (þvi sa same Sabbats Dagur var mikell) þa bædu þeir Pilatum/ ad þeirra Bein brituſt z oƒantækeſt. Þa komu Striidsmeñerner og brutu ſundur Bein hins fyrſta/ og ſo hins añars/ ſem med hønum voru Krossfeſter. Eñ þa þeir komu til Jesum/ og ſæu ad hñ var allareidu dauñ/ þa brutu þeir

eige

eige hañs Bein / helldur opnade
eirn af Strijdsmonnunum hñs Sij=
du med Spioote/ og strax þa rañ
wt Blood og Vatn. Og sa er þad
hefur sied/ ber þar Vitne um/ og
hañs Vitnisburdur er sañur / og
hañ same veit þad/ ad hañ seiger
satt/ so ad þier og so trwed. Þvi=
ad þetta er skied/ so ad Ritningeñ
uppfylldest. Eige skulud þier brioo
ta nockud hañs Bein. Og eñ apt=
ur seiger oñur Ritning. Þeir munu
sia hañ/ i hvorn þeir stungu.

Þar epter þa ed Kvolld var ko=
med/af þvi þad var Affangadag=
ur/ hvor ad er fyrer Sabbatsdag=
eñ. Kom nockur Madur Rijkur af
Borg Gydinga Arimathia / Jo=
seph ad Nafne/ eirn Heidurlegur
Rädherra/Goodur Mañ og Riett
vijs/ hvor eigi hafde vered sam=

 þickur

þickur þeirra Rꝛadagiørd og Breit-
ne/ hvør ed og ſo var eirn af Læ-
reſveinum Jeſu/ þo heimuglegur/
fyrer Otta ſaker vid Gydinga/ ſā
er og vonade epter Guds Rijke/ hñ
dyrþdeſt ad ganga iñ til Pilatum/
og bad um ad hañ mætte taka nid-
ur Lijkama Jeſu. Eñ Pilatus un-
dradeſt ad hañ være þegar latiñ/ ꝛ
kallade Hundrads Høþdingiañ/ og
ſpurde hañ ad/ ef hañ være fyrer
laungu andadur? Og er hañ var
þeſſ vijs ordeñ af Hundrads Høfd-
ingianum/ leiþde Pilatus og ſkip-
ade ad Joſeph ſkylde aþhendaſt Lij
kameñ/ og gaþ hønum hañ. Þa
Þa kom hañ og took nidur Lijkam-
añ Jeſu. Og hañ keipte eirn Lijn-
dwk/ og took vid Lijkamanum/ og
ſveiþade hañ i hreinu Lerepte/ þar
kom og Nicodemus/ ſa er þyrre
kom

kom um Noott til Jesu / fœrande samblandada Myrru Aloe/ nær hundrad Punda. Þa tooku þeir Lijkamañ Jesu/ og sveipudu hañ i Lijne med dyrmœtu Salve/ so sem Gydinga Sidur er til ad grepira. Eñ þar i þeim Stad sem hañ var Krossfestur / var Grasgardur/ og i Grasgardenum var nÿ Grøf / i hvøria ad eingeñ hafde eñ vered lagdur/ og Joseph lagde hañ i þessa sÿna eigeñ nÿa Grøf / hvøria hañ hafde wthøggva latted i Steine/ og vellte stoorum Steine ad Grafardyrunum/ og gieck i burt. Og þad var Afsangadagur/ og Sabbatsdagureñ took til/ þangad løgdu þeir Jesum fyrer saker Afsangadagsens Gydinga/ þviad su Grøf var nærre. Eñ þar var Maria Magdalena/ og oññur Maria

Jo=

Joſes/ og þær Konur ſem komnar voru með honum aþ Galilæa/ þylg du epter/ ſitiande giegnt yfer fra Grøþeñe/ og ſkoðuðu Grøfena/ ſaau til hvar og hvørneñ hañs Lijkame var lagdur. Eñ þær ſneru aptur/ reidande til dijrmætar Jurter og Salve. Eñ um Sabbatsdagenn voru þær kyrrar epter Logmalenu.

Og añañ Dag þañ ſem epter Affangadageñ er/ ſoþnuduſt ſaman peir Yppurſtu Preſtar og Phariſei/ aſamt til Pilatum/ og ſogdu. Herra/ vær miñunſt a þad ad þeſſe Svikare ſagde/ þa er hann liþde/ epter þria Daga mun eg upp rijſa/ aþ þvi ſkipa þu ad forvara Grøfena allt til hins þridia Dags/ ſo ad eige kome hañs Læreſveinar a Nootttu og ſtele hoñu i burt/ og ſeige Foolkenu ad hañ ſie upp-

rijſeñ

risen þra Daudum/ z verde hin seirne Villa argare þeirre fyrre. Pilatus sagde til þra. Þar haþed þier vardmeñena/ Fared/ forvared s þier haþed Vit a. Eñ þeir geingu i burt/ og þorvorudu Groþena med Vardmoñunum / z Iñsigludu Steineñ.

Ender Pijningar Historiuñar.

Historia

Historia
Upprisuñar
Og Uppstigningarennar
Drottens vors JEsu Christi
wt aþ þioorum Gudspiallamøñū unnum samañ lesen.

OG er Sabbatsdagurenn var liden̄/ Keiptu þær Maria Magdalena og Maria Jacobi og Salome(sem Christo høþdu eþterþylgt wr Galilæa) dyrmæt Smyrsl/ ad þær kiæme og smyrde hañ. Eñ ad Kvøllde Sabbatsdagsens/ sa er heþst hiñ þyrste Helagur Dagur i Sabbatsdøguñū/ Kom Maria Magdalena/ z hin øñur Maria ad sia Grøþena. Og miøg snem̄a a þeim þyrsta Deige Vikuñar/ þa ed eñ var Mirkt/ komu þær til Graþareñar/med dyrmæt Smyrsl/ er þær høþdu tilbwed/ og nockrar med þeim. Og

si.p/

siaa/ad þar vard Jardskialpte mikell/ þvi ad Eingell Drottens stie nidur af Himne/ gieck þar ad og vellte Steinenum fra Dyrunum/ og sette sig þar uppa. Og hañs Asiund var sem Elldeing / og hañs Klæde hvijtt sem Snioor. Eñ Vardhalldsmeñerner skielfdust af hañs Otta/ og urdu lijka sem være þeir dauder. Og (Kvinurnar) sǫgdu sijn a mille: Hvǫr mun vellta fyrer oss Steinenum af Ekafarmuñanum? Þviad hañ var næsta mikell. Og þa þær litu vid/ siaa þær Steineñ afvelltañ/ og fundu ad Steinenum hafde vered vellt af Grǫfeñe / og stigu þar iñ/og fundu ecke Lijkamañ Herrans Jesu. Þar fyrer/ þa Maria Magdalena sier Steineñ burttekeñ af Grǫfeñe/ Hleipur hun ad hun kuñgiǫre þetta Postulunum. Og sem Kvinurnar efudu hier um/ siaa/ stoodu tveir Meñ hia þeim i leiptrande Klædum. Eñ þær urdu hrædddar/ og slogu siñe Asioonu nidur til Jardar. Þa sǫgdu þeir til þeirra: Hvad leited þier hins lifanda hia dauduꝫ? Hañ er eige hier/ helldur er hañ uppriseñ. Hugleided hvǫrneñ hañ talade vid ydur / þa hañ var i Galilæa/ seigiande: Þad Mañsens Syne birtade ad selliast i syndugra

Mañ

Maña Hendur/ og Krossfestur verda/og a þridia Deige upp ad rijsa/ og þar endurminntust þaña Orda. Og þar geingu þra Grøþeñe aptur z kuñgiørdu allt þta þeim elleþu/og so øllum ødrum. En þet‑ta var Maria Magdalena og Johaña z Maria Jacobi/ og þær adrar med þeim/ sem þetta søgdu Postulunum. Og þeir‑ra Ord virdtust þeim sem være þau Hie‑goomamæl/ og trwdu þvi ecke.

En Petur stood upp og hlioop til Graþareñar/ skigndest iñ og sa Lynkla‑deñ løgd einsømul / þoor burt og undra‑dest med sialþum sier þad er skied haþde. Þvied Maria Magdalena haþde komed til Simonar Peturs og til hins añars Lærisveins sem JEsus elskade/ og sag‑de til þeirra: Þeir haþa teked burt Herr‑añ wr Grøþeñe/og vier vitum eige hvar þeir haþa lagt hañ. Þa gieck Petur wt og sa añar Lærisveirn/og komu til Gra‑pareñar. En þeir tveir hlupu bæder sa‑samt / og hiñ añar Lærisveirn hlioop vakrara þrañ eñ Petur / og kom þyrre til Graþareñar / og er hañ giægdest þar iñ/ sa hañ Lynkløkeñ løgd þar / eñ hañ gieck eige iñ. Þa kiemur Simon Petrus epter hønum/ og stijgur iñ i Grøþena/og

sier

sier ad Lijnløkeñ eru løgd þar/ og Svei-
tadukureñ sem var um JEsu Høfud/ ei
lagdur med Lynklædunum/ helldur ser-
deilis samañ undeñ i einum Stad. Þa
stie og hiñ añar Læresveirn iñ / sa er
fyrre kom til Grafareñar / sa þad og
trwde þvi. Þviad þeir kuñu ei eñ þa
Ritninguna / þad hønum hefde bitiad
upp ad rijsa fra Daudum. Þa geingu
Læresveinarner burt heim til sijn ap-
tur. Eñ Maria stood vid Grøfena og
griet þar wte fyrer. Og er hun griet /
þa giægdest hun i Grøfena / og sa tvo
Eingla hvijtklædda sitiande þar / eirn til
Høfda eñ añañ til Foota / þar sem þeir
høfdu lagt Lykamañ JEsu. Og þeir
søgdu til heñar: Kona/ hvi grætur þu?
Hun sagde þeim / þeir hafa teked burt
Herrañ miñ / og eg veit eige hvar þeir
hafa lagt hñ. Þa hun hafde þetta sagt/
sneiest hun vid og seir JEsum standa
þar / og visse þo ei ad þad var JEsus/
JEsus sagde til heñar: Kona / hvad
grætur þu ? Ad hvørium leitar þu ?
Eñ hun ætlade Jurtagardsmañeñ vera /
og sagde til hañs: Herra / ef þu barst
hañ burtu/ þa seig þu mier/ hvar lagder
þu hañ ? og eg vil sækia hañ. JEsus
sagde

sagde til henar : Maria. Hun snerest vid og sagde til hans: Rabbuni / þad kallast Meistare. JEsus sagde til henar: Snertu mig ecke. Þviad eg er en ei uppstygen til mijns Fódurs. En far til Brædra mina og seig þeim : Eg fer upp til mijns Fódurs og til ydars Fódurs / til mijns Guds og ydars Guds. Þesse er Maria-Magdalena fra hvórre JEsus hafde utreked sió Djófla / hvórre han birte sig fyrst er han hafde snemma Morguns uppriséd a fyrsta Deige Vikunar. Og hun foor/ kom og kungiórde Lærersveinunum/ þeim sem medur hónum hófdu vered/ sem hórmudu og grietu / Eg hefe sied HErran / og þetta sagde han mier. Og er þeir heyrdu ad han lifde/ og hn være sieddur af hene/trwdu þeir ei.

Og Kvinurnar geingu in i Gröfena/ og sau eitt Ungmenne sitia til hægre Han dar/ skrijddan Sydu Klæde hvijtu/ og þær urdu hræddar. En Eingellen svarade og sagde til þeirra : Hræddest eige/ þviad eg veit ad þier leited ad Jesu af Nazareth/ sem Krossfestur var/ eige er han hier/ þviad han er upprisen/ so sem han sagde. Komed/ sied þan Stad hvar han var lagdur. Ganged helldur skin-

delega

delega burt/ og ſeig'd þad hans Lærer ſveinum z Petre/ad hañ ſie uppriſeñ af Dauda. Og ſiaͤ/ ad hñ mun ganga fyrer ydur i Galileam/ þar munud þier ſiaͤ hañ/ epter þvi ſem hñ ſagde ydur. Siaͤt ed/ eg ſagde ydur þad. Eñ þær geingu wt ſkindelega og flÿdu fra Grøfeñe med Otta og Fagnade miklum/ og hlupu ſo ad þær kuñgiørdu þad hans Lærerſveins um/ þviad komeñ var yfer þær Otte og Forundran. Og þær ſøgdu øngvum neitt/ þviad þær voru hræddar. Og ſa þær geingu ad kuñgiøra þad hans Lærer ſveinum/ ſiaͤ/ þa mætte þeim Jeſus/ og ſagde : Heilar ſieud þier: Og þær geingu til hans og hielldu um hans Fætur/z tilbaͤdu hañ. Þa ſagde Jeſus til þeirra/ Ottiſt ecke/ Farid og kuñgiøred mÿnum Bræðrum/ad þeir gange i Galileam/ og þar ſkulu þeir mig ſiaͤ. Eñ medañ þær geingu i burt/ ſiaͤ/ þa komu nockrer af Vardhalldz Møñunum i Borgena/ z kuñgiørdu Høfudpreſtunum allt hvad til hafde bored. Og þeir ſøfnuduſt ſamañ med Olldungunum/ ha lldande Radſtefnu/ og gaͤfu Stryds Møñunum ærna Peninga/ og ſøgdu : Segged þad hans Lærerſveinar komu um nott

og

og ſtælu hønum medan̄ vær ſvafkum. Og ef þ kan̄ ad heiraſt fyrer Landsdomaranum/ ſkulum vier yfertala han̄ / og giøra ydur ohulta. Og þeir tooku þen ingana/ og giørdu ſo ſem þeim var kiendt. Og þeſſe Ordroomur er vydfrægur orden̄ hia Gydingum/ allt til þeſſa Dags. En̄ epter þad þa er tveir af þeim ferdudust / opin̄berade Jeſus ſig þeſim i an̄arlegre Lyktingu/ þa er þeir geingu um Þorpagrundernar. Þviad/ſiá þu ad tveir af þeim geingu þan̄ ſama Dag til nockurs Kauptwns/ þad er var fra Jeruſalem ſextyge Skeidaleingd/ ad Nafne Emaus. Og þeir tøludu ſyn a mille/ um alla þa Hlute ſem vid høfdu boreſt. Og þad ſkiede þa þeir ræddust vid / og ſpurdust a ſyn a millum/ ad ſialfur JEſus nalægdeſt þa / og, gieck iafnfram þeim. En̄ þeirra Augu voru ſo halden̄/ ad þeir þecktu han̄ eige. Og han̄ ſagde til þeirra: Hvad er þad fyrer Rædu ſem þid høndled ydar a mille reikande / og erud hryggver þar af? Þa ſvarade eirn er Cleophas var ad Nafne/ og ſagde til han̄s: Ertu alleina ſo framande til Jeruſalem/ ad þu veitſt eige hvad a þeſſum Døgum þar in̄e giørdſt hefur? En̄

han̄

hañ sagde til þeirra: Hvad er þad? Þeir
søgdu til hans: Þad/ af JEsu af Naza-
reth/ hvør ed var Spaadooms Madur /
mattugur i Verkum og Ordum / fyrer
Gude og øllu Foolke. Hvørnen ad vorer
Høfudprestar og Høfdingiar/ selldu hñ i
Fyrerdæmingu Daudans og Krossfestu
hñ. En vier vonudum ad hañ munde en-
durleisa Jsrael. Og yfer allt þetta er nu
hiñ þridie Dagur i Dag/ er þetta skiede.
So og hafa skielft oss nockrar Kuiñur
af oss til/ þær ed arla høfdu hia Grefi-
ñe vered/ og fundu ecke hans Lykama/
komu og søgdu sig eirnen hafa sied Ein-
glana Siooner/ þeir sem segia hañ lifa.
Og nockrer wt af oss geingu til Grafar-
iñar/ og fundu eins lyka sem Konurnar
høfdu sagt/ eñ hañ sau þeir ecke. Og hñ
sagde til þeirra: O þier heimsker og tre-
ger i Hiarta/ ad trwa þvi øllu sem Spaa-
meñerner hafa talad. Hlaut Christur
ecke þetta ad lijda/ og iñganga so i sijna
Dyrd? Og hañ took til fra Moyse og
øllum Spaamøñum/ og lagde wt fyrer
þeim allar Ritningar/ þær af hønum vo-
ru. Og þeir tooku ad nalgast Kauptwn
ed þad þeir geingu til/ Og hañ liet þa
sem villde hañ leingra ganga/ þeir neid-
du

du hañ og ſøgdu: Vertu hia oſſ Herra/ þviad Kvølldа tekur/og á Dagen̄ lydur. Hañ gieck iñ og var hia þeim. Og þad ſkiede/ þa hañ ſat med þeim til Bords/ ad hañ took Braudet/ Bleſſade þad og braut/ og riette ad þeim. Þa opnuduſt þeirra Augu/ ſo ad þeir þeckty hañ/Og hañ hvarf fra þeirra Augum. Og þeir ſøgdu ſijn a mille. Brañ ecke ockar Hiarta i ockur/ þa hañ talade vid ockur a Veg genum/ og opnade fyrer ockur Ritningarnar? Og þeir ſtodu upp a ſømu Stundu/og ſneru aptur til Jeruſalem/og fun du þa elleфu ſamañſafnada/ og þa ſem med þeim voru. Hvørier ed ſøgdu: Drottiñ er ſañarlega uppriſen̄/ og hefur birſt Simoni. Og þeir ſøgdu hvad giørſt hefde a Veigenum/ og hvørnen̄ þeir hefdu þeckt hañ/ i þvi hañ braut Braudеd. Þeim trwdu þeir og eige.

Eñ ſeinaſt / er þeir Ellefu ſatu til Bords/birteſt hañ. Þviad þa er þeir tøldudu þetta/þa er Kvølld var þeſſ Dags/ ſem fyrſtur er Vikuñar/ og Dyrnar voru apturluktar/þar ed Læreſveinarner voru ſamañkomner fyrer Hrædſluſaker vid Gydinga / kom JEſus ſialfur og ſtie i Midiеd þeirra/ og mælt a medal þeirra/ ſag-

sagde hañ þeim: Fridur sie med ydur.
En þeir skielfdust og urdu hræddir/mein
ande sig sia Anda nockurn/ og hañ sagde
til þeirra: Þui erud þier so skielkader /
og þui uppstiga soddañ Þankar i ydar
Hiørtum? Siaed mijnar Hendur og mij-
nar Fætur/ þad eg em þad sialfur. Þreif-
ed a mier og siaed / þuiad Ande hefur
hvørke Holld nie Bein / so sem þier siae-
ed mig hafa. Og þa hañ hafde þetta
sagt / synde hañ þeim Hendur og Fætur
og sijna Sijdu. Þa urdu Lærisueinarner
er glader ad þeir sau Drotteñ. Og er
þeir trwdu eñ eige fyrer Fagnadarsakes
og undrande þad / sagde hañ til þeirra:
Hafed þier hier nockra Fædu? Og þeir
løgdu frañ fyrer hñ Stycke af steiktum
Fiske/ og nockud af Hunangs Seim. Og
hañ medtook þad og at fyrer þeirra
Augum. Og hañ bryxlade þeim um sijna
Vantrw og Hiartans Hardud / þad þeir
høfdu eige trwad þeim / sem hañ høfdu
sied Uppriseñ. En hañ sagde til þeirra:
Þetta eru þau Ord / hvør eg talade til
ydar þa eg var eñ nu hia ydur / ad endele-
ga hlite allt ad uppfyllast/hvad af mier
er skrifad i Løgmaale Mosis/ Spamañs
añá Bookum og Psalmum. Þa opnade

hañ

han þeirra Hugskot / so ad þeir skildu Ritningarnar. Og sagde til þeirra: Þviad so er þad skrifad og so birtade Christo ad lyda og a þridia Deige upprysa fra Daudum. Og predikast i hans Nafne Jdran og Fyrergiefning Synda/ medal allra Þiooda / upphefiande i Jerusalem. En þier erud Vottar allra þessara Hluta. En JEsus sagde en þa aptur til þeirra; Fridur sie med ydur. So sem þad FadeREn sende mig/ sende eg ydur einnen. Og er han sagde þetta/blies han a þa og sagde til þeirra: Meotaked þier Heilagan Anda. Hvøriu hellst þier fyrergiefed Synderuar/þa eru þær þeim fyrergiefnar / hvørium hellst þier þær apturhalldeð/eru þær apturhalldnar.

En Thomas einn af þeim Tolf/ sem kalladest Tvibure/ var eige med þeim þa ed Jesus kom. Enn hiner adrer Lærisveinarner sǫgdu til hns: Vier hǫfum sied Herran. En han sagde til þeirra. Nema eg siae Naglafǫren i hans Hǫndum/ og eg læte min Fingur i Naglafǫrenn og eg legge mijna Hǫnd J hans Sydu/ þa True eg ecke. Og epter atta daga voru en aptur hns Lærisveinar þar inne og Thomas med þeim. Þa kom Jesus

ad

ad lucktum dyrum/ stod i midcd og sagde. Fridur sie med ydur. Sydan sagde hn̄ til Thomam. Riett þin̄ Fingur hingad/og skoda mynar Hendur/lypt upp þin̄e Hen de/ og legg i myna Sydu/ og vert ecke vantrwadur/ helldur Truadur. Thomas svarade og sagde til hn̄s. Drotten̄ min̄ og Gud min̄. JEsus sagde til han̄s. Aþ þvi þu sast mig Thoma/Trwder þu Sæler eru þeir ed ecke sia/ og Trua þo. Mørg øn̄ur Teikn giørde JEsus i Aug syn sinna Lærisveina/ hvør ad eige eru skrifud i þessare Book. En̄ þetta er þvi skrifad/ so ad þier Trwed/ þad JEsus sie Christur Sonur Guds/ og ad þier so trwader/ heþdud Lyþ i hn̄s Naþne.

Epter þad openberade JEsus sig Lærisveinunum aptur vid Sioen̄ Ti-beriadis. En̄ han̄ openberade sig so. Þar voru tilsamans Simon Petrus og Tho-mas sem kallast Tvyburc og Nathanael / sa er var aþ Cana Galilææ / og Syner Zebedæi og adrer tveir aþ han̄s Læri-sveinum. Simon Petrus seiger þeim = Eg fer ad fiska/ þeir segia hønum: Vier komum og med þier. Þeir geingu wt og stigu strax a Skip / og a þeirre Nott feingu þeir eckert. En̄ ad Morgne kom-

kum ſtood IEſus i Fiøruñe. En Læreſ
ſveinarner viſſu ei ad IEſus var þad.
IEſus ſagde til þeirra: Børn / hafed
þier eckert ad eta? Þeir ſvørudu hønꝛ
um: Ney. En hañ ſagde til þeirra:
Kaſted wt Netenu a hægre Sydu Skipꝛ
ſens / og munud þier fiña nockud. Þeir
vørpudu wt / og gætu ei dreiged fyrer
Fiølldaſaker Fiſkaña. Þa ſagde ſa Lærꝛ
reſveirn til Peturs / ſem IEſus elſkade:
HErrañ er þad. En þa Simon Petrus
heyrde þad / ad HErrañ være þad / vafde
hañ um ſig Skyrtuñe / þviad hañ var nakꝛ
ten / og varpade ſier wt a Slooeñ. En
adrer Læreſveinarner komu a Skipenu /
þviad þeir voru ei længt fra Lande /
helldur nær tvø Hundrud Aalna / og
droou Neted med Fiſkunum. Og er þeir
ſtigu a Land / ſaau þeir Elldsglædur / og
Fiſk yfer lagdañ og Braud. IEſus ſeigꝛ
er til þeirra: Færed hingad af þeim Fiꝛ
ſkum / er þier feingud nu. Simon Petꝛ
rus ſtod upp / ꝛ droo Neted a Land / fullt
af ſtoorum Fiſkum / Hundrad fremur og
fimtyge. Og þo þeir være ſo marger / þa
rifnade þo eige Neted. IEſus ſeiger til
þeirra / komed hier og ſnæded: En eingeñ
Læreſveinaña þorde ad ſpyria hañ ad /
hver

hvørt erru? Þvlad þeir vissu ad þad var
HErran. Þa kom JEsus og took Brau
ded/ gaf þeim þad / og lijka cirnen Fisk
en. Þetta er nu hid þridia Sin / er JE-
sus opinberade sig synum Lærisveinum /
epter þad hañ var upprisen af Dauda.

Þa þeir høfdu nu snædt / seiger JE-
sus til Simonar Peturs: Simon Jona
elskar þu mig meir eñ þesser? Hañ sagde
hønum: Ja HErra / þu veitst ad eg elska
þig. Hañ sagde þa til hañs: Fæd þu
Lømb myn. Eñ seiger hañ i añad Siñ
aptur til hañs: Simon Jona elskar þu
mig? Hañ seiger hønum: Ja HErra / þu
veitst eg elska þig. Hañ seiger til hañs:
Fæd þu Saude myna. Hañ seiger eñ ap-
tur i þridia Siñ til hañs: Simon Jona
elskar þu mig? Þa hrigdest Petur vid /
þvi hañ sagde i þridia Siñ til hañs / el-
skar þu mig? Og hañ sagde til hañs:
HErra / þu veitst alla Hlute / þu veitst
ad eg elska þig. JEsus seiger til hañs:
Al þu Saude myna. Sañlega / sañlega
seige eg þier / þa þu varst Ungur / gyrt-
er þu sialfur þig / og gieckst hvørt þu
villder / eñ þa þu Elldest / muntu þijnar
Hendur wtbreida / og añar mun þa gyr-
da þig / og þangad leida sem þu villt eig

ge. Eñ þetta sagde hañ/ teiknande med hvørium Dauda hañ skyllde Gud dyrka. Og þa hañ haꝼde þetta sagt/ seiger hañ til hañs: Fylg þu mier epter. Þa snere Petur sier vid/ og leit þañ Lærisvein epterꝼylgianda/ sem JEsus elskade/ sa er og um Kvølldmaaltydena haꝼde a hñs Briooste leiged/ og sagt: HErra/ hvør er sa er þig mun ꝼorraada? Þa Petur leit þeñañ/ seiger hañ til JEsu: HErra/ hvad skal þa þesse? JEsus seiger til hañs: Eꝼ eg vil ad hañ blyꝼe til þess ad eg kiem/ hvad kiemur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda wt a medal Brædrañа/ þesse Lærisveirn deyr eige. Og JEsus sagde eige til hñs/ hañ deyr eige/ helldur eꝼ eg vil ad hñ blyꝼe til þess eg kiem/ hvad kiemur þad vid þig? Þesse er sa Lærisveirn/ er um þessa Hlute ber Vitne/ og þetta skriꝼade/ og vier vitum ad hañs Vitnisburdur er sañur.

Eñ þeir Elleꝼu Lærisveinar geingu i Galilæam a eitt Fiall/ þad er JEsus haꝼde þeim ꝼyrerskipad. Og er þeir sau hañ/ tilbædu þeir hañ/ eñ nockrer eꝼudu þad. Og JEsus gieck til þeirra/ tala de vid þa og sagde: Allt Valld er mier

gieꝼed

giefed a Himnum og a Jørdu/ byrer þr
ganged hier wt um allañ Heimeñ / predi
ked Evangelium allre Skiepnu/ og kieñ
ed øllum Pioodum/ og skyred þar i Nafn
ne Fødurs/ og Sonar / og Heilags An
da/ og kieñed þeim ad hallda allt hvad eg
baud ydur. Hvør hañ trwer og verdur
skijrdur/ sa skal hoolpeñ verda / eñ hvør
eige trwer/ hañ skal fordæmast. Eñ Teik
neñ er þeim munu fylgia sem trwa/ eru
þesse: J mijnu Nafne munu þeir Dioof
la wtreka/nyar Tungur tala/ Høggorma
upptaka / og ef þeir drecka nockud Ban
vænlegt/ skal þad þeim eige granda/yfer
Siuka munu þeir Hendur leggia / og þa
mun þeim batna. Og siaed/ Eg em med
ydur alla Daga/allt til Enda Verallðar.
Þar epter var hañ sieður af Jacobo.
(1. Cor. 15.)

(Eñ) hañ vard uppnumeñ/ epter þad
hañ hafðe Postulunum Befalning giefi
ed (hvørja hañ hafðe wtvaled) fyrer
Heilagañ Anda / hvørium hañ tiede og
sialfañ sig Lifanda epter Pijsl sijna/ i
margfalldum Bevijsingum / og liet þa
sia sig um fiøruttiger Daga/ talande fy
rer þeim af Guds Rijke. Og sem hañ
hafðe þeim samansafnad/ baud hñ þeim

ad þeir ycke eige wt aþ Jerusalem/helldr ur ad þeir skylldu bijda epter Fyrerheite Fødursens / og sagde: Siaed ad eg vil s'nda yþer ydur Fyrerheit myns Fødurs/ sem þier hafed aþ mier heyrt. Enn þier skulud vera kirrer i Borgenn Jerusalem/ þangad til ad þier iklædest Krapte aþ Hædum. Þviad Johannes skijrde med Vatne / enn þier skulud med Heiløgum Anda skijrder verda/ ei langt epter þessa Daga. Enn þeir sem þar voru tilsamans komner/ spurdu hann ad/ og søgdu: HErra / villtu nu a þessum Tijma uppriettra aptur Israels Ryke? Enn hann sagde til þeirra: Ydur ber ei ad vita Tijma edur Stunder / hvørjar Faderenn sette i sialþs sijns Vallde / helldur munud þier ødlast Krapt Heilags Anda/ þess er yþer ydur mun koma/ og þier skulud mijner Vottar vera til Jerusalem/ og i allre Judæa og Samaria / og allt til Jardarennar Enda.

Enn hann hafde þa wt/ allt til Bethaniam/ og hooþ upp sijnar Hendur og blessade þa. Og þad giørdest/ ad epter þad Drottenn hafde talad vid þa/ þa hann blessade yþer þa/ og sagde þetta/ad hann skilde vid þa / og var þeim asiaendum Vppnuminn/ og eitt Sky took Hann upp i

burt

burt fra þeirra Augum/ og (hañ) foor upp i Himenen̄ og situr til Guds hægre Handar/ eñ þeir tilbaadu hañ. Og er þeir horfdu epter hønum/ til Himens uppfaranda/ sia/ þa stoodu tveir Meñ hia þeim i Hvijtum Klædum/ hvørier og søgdu/ þier Meñ wt af Galilea/ til hvøra standed þier og horfed upp i Himenen̄? Þesse JEsus sem uppnumeñ er fra ydur til Himens/ mun koma/ lijka sem þier sæ ud hañ til Himens uppfara. Þa sneru þeir aptur til Jerusalem med miklum fagnade / af Fiallenu þvi sem kalladest Vidsmiørs vidar fiall/ hvørt ed er nærre Jerusalem z liggur eina Sabbathsdags leid þadañ. Og er þeir komu iñ/ geingu þeir upp i Lopted og voru þar: Petur z Jacobus z Johañes z Andreas/ Philippus og Thomas/ Bartholomæus og Mattheus/ Jacobus Alphæi son og Simon Zelotes og Judas Jacobi. Þesser voru aller med einum Huga stødugir i Bæn og Akalle med Kviñunum og med Mariu Mooder JEsu z hñs Brædrum. Og voru alltijd i Musterenu lofande og vegsamande Gud.

A þeim Døgum/ stood upp Petur a mille Lærisveinaña og sagde (Eñ Flockureñ

eñ ad Nafne/var nær Hundrad og tuttugu til samans) Pieter Meñ og Brædur/ þeirre Ritningu byrjade upp ad fyllast / hvørja heilagur Ande mædur fyrer sagde/ fyrer Muñ Davids/ wt af Juda/ hvør ed var þeirra Leidtogare / er JEsum høndludu/ þvi hañ var taleñ med oss/ & hafde medtekeð þetta Embætte med oss. Þesse hefur wtvegad Akureñ fyrer oriett ferdug Verdlaun/og hengde sig/ og er i midiu sundur i tvo Hlute brosteñ / og hans Jñifle eru & øll uthlaupeñ. Og þad er øllum kuñugt vorded/ þeim er i Jerusalem byggia/ so ad same Akur er kalladur a þeirra Twngumaal/ Hakeldama/ þad er Blods Akur. Þviad so er skrifad i Psalmabookeñe. Hans Setur skal tet þe vera/ og eige sie sa no Kur/ sem þar iñe bygger/ og hans Byskupsdoom medtake añar. Fyrer þvi skal nu eitt af þeim Møñū/sem alla Tyma hafa med oss vered/ fra þvi er Drottēn JEsus took ad gaanga wt og iñ vor a mille/ fra Skyrn Johañis/allt til þess Dags er hañ var Uppnumeñ i fra oss / vera eitt Vottur hans Upprisu medur oss. Og þeir settu til tvo/Joseph hañ er hiet Barsabas ad Vidurnefne Just/ og Matthiam. Bæ-

dii

du og ſꜹgdu: Þu DRottenñ ſem þeker all Hiørtu/ Syn hvørn þu hefur wtvaled af þeſſum tveimur/ ſo ad eirn medtake þeſſa Þiooniuſtu og Poſtula Embætte i fra hvøriu Judas er affallenñ/ ad hañ fare burt i ſiñ Stad. Og þeir løgdu Hlute yfer þa / og Hluturenñ fiell yfer Matthiam/ z hꜹnum var ſkickad til þeirra Ellefu Poſtula. Og þeir geingu wt og Predikudu allſtadar/og DRottiñ var ſamverkande med þeim/ og ſtadfeſte Orded fyrer medfylgiande Teikn.

Ender Vppriſu og Vppſtigningar Hiſtoriuñar.

Ein good Bæn og Packar

giørd þyrer Christi Pijnu og Dauda.

Herra JEsu Christe/ þu Israels Huggun og Tr auft/ vor Heill og Hialp a Jardrijke. So opt sem eg aumur Syndare hura um þijna sætu Refsing og Blooduga Krynꞏ ing/ er mijnu Hiarta sem þad heiꞏ re til þijn/ miñ Lausnare/veinande og kveinande þar vid Stoolpañ i Doomhwsenu. Eins z lijka sæ þ þig kvijdande vid hvoriu Hogge/ z eingiande þig samañ aþ þeirre sæꞏ ru Barsmijd z Lemstran/ Og hvor neñ þu varst þar allur Blaar og Bloodrisa / Ja Bloodmareñ og Undum krameñ i sundur. Æ/hvꞏ ad ømmiñelega lijtur þu til mijns

gums

aums Syndara. Eg ollast z hrædd
est/ Lausnare miñ/ ad eg hafe mar-
gañ Nywteñ hugsit a þynar Pinl-
ingar Svipur/ og þitt N. Nøþud/
med mørgum hvøssum Synda Þyr
ne nýst og stunged/ Ja/ eirneñ med
þynum Kvolurum margre Synd-
aña Opeckt/ i þitt heilaga And-
lit varpad og pleigt. Nondla nu
Lausnare miñ ecke vid mig epter
Syndum mynum/ og gialld þu mi-
er ecke epter Misgiørdum z Rang-
læte mynu. Minstu ecke a Ill-
sku z Synder mynn Vngdooms /
Jaa / hvørke ingra nie elldra /
helldur læt mig þeirre kroptugu
Nuggun naa/ aþ þessum Kvolum z
Þýslum. Gieþ þu mier miñ trwe z
trauste Endurlausnare/ ad þa þeir
skørpu Angistar Broddar og Þyr-
ner stynga og særa Samvitsku my-
na/

na/ eñ Satan ſlær og lemur/ ad
þijner N. Bloodd ropar og Blood-
læker / ſem þu i Reþſingunne og
Krijningunñe/ ſem optar/ leiſter og
wtheillter/ lijþge og nære mijna au-
mu Sæl. Og þa Dieþulleñ kallar
um mig/ ſem þar um þig / Ecce
Homo. Sia/ hvilijkur Avoxtur
ertu ordeñ? Hvad vel hefur þu fyr-
erſied? Til hvors hefur þu uñed?
Kalla þu þa aptur i mijnu Hiartal
Ecce Homo. Lijt til mijn / Salus
tua ego ſum. Eg er þijn Heill og
Hialp. Hafdu mig under þiñe Pur
pura Kæpu / og ſkijldu mier ſo/
þvi þa er eg okvijdeñ ſyrer Guds
Rietllætes Reide og Helvijtis allre
Magt. Dreyp þu a mitt auma Hi
arta einum þijnum N. Blooddro-
pa/ ſem þu miſter/edur af þier rañ
i Doom-

i Doomhwſenu/ þa er mier æfeñ-
lega bætt og gott/ þvi eg veit og
trwe/ ad minſte þiñ Bloodtrope er
verdugre og dijrare eñ Veralldar
allar Synder. Eñ a medal
þeſſara og añara Orda/ ſie þier
eilijf Þiarkans Þock/ miñ Hiart-
ans Bloodbrudgume/ og þa mijn
ſeinaſta Stund er komeñ/ þa vertu
mier ſo þ Augū z Stoonū/ z gieþ
æ þijna Nad/ ad eþ eg ætte þinna
vegna nockra Þyrna ad kieña/ eda
Alogur og ſæringar ad lijda/ eda eþ
Verolld af ſinum wtlætū aþ Nad-
de og ſpotte/ og edru adkaſte upp a
mig hlade / ad eg þa þyrer Krapt
þeſſa þijns dyra og H. Bloods/ mz
allre þoleñmæde þeſſum þijnū Foot
ſporum fylgie/ og alla mijna Ovi-
ne ſo yfervine/ og ſo þvi himneſka
þijnu

hÿnu Fridlande name/ Amen. Miñ Lausnare fyrer hitt Blood z blesse-adar Under/ Amen/ Amen.

Ein Almeñeleg

Handbook

Fyrer einfallda Presta / Hvørneñ Børn skal skijra/ Hioon samañvÿggia/Siukra vitia/ Framlidna Jarda/ og nockud fleira sem Kiennemannlegu Embætte vidkiemur.

1. Corinth. 14. Cap.

Lated alla Hlute Sidsamlega og Skickanlega framfara ydar a mille.

Vt af Skijrnar Embætt enu/ Lytel Vnderwÿsan.

BOrnen skulu skÿrast i Mood-urmaale/ so aller skilie þeir sem hia eru. Og alleina i Fontenum/ sem gamall og Christelegur Vane er / en eke i Munnlaugum edur ødrum otierlegum Koppum edur Kierum. Børnen skulu med øllu nakenn vera / ef ad þau eru osiuk / og skal Skÿrefaderenn taka þad a Hønd sier yfer Fontenum / og ausa þad Vatne þrisvar

J Nafne Fødurs/ og Sonar / og Anda Heilags.

En sieu þau miøg veik/ þa skal þau Ver giøra i Reyfnum allt ad Herdum/og ausa yfer Høfuded / so ad Vatned renne ofan epter Barnenu.

Prestar skulu og so giæta ad / þegar Frost er og Kulde / ad Vatn sie varmt giørt / so Barnkorned faae ei Skada af Kulda / þvi ei hæfer ad þvi sie til nockurs Hæiska stofnad þar med / sem Gud hefur tilskickad þeim til Heilsuboodar Lyfs og Sælar.

Nu sem Barned kiemur til Presta / þa

þa spyr hañ fyrst ad / hvørs Barn þad er/ Og hvørt þad er ei ædur Skijrdt/og hvad þad skal heita? Sie Barned ei skijrt ædur / Ellegar og ef hønum lyst þad ei riettelega skijrdt vera / þa skal hañ skijra þad/ so sem epterfylger / hvar eingeñ Skijrn skal vera med Fororde i Christe legre Kyrkiu.

Fyrst og fremst skal Presturenn stuttlega med fæum Ordum/ þo kroptugum wtskijra fyrer þeim sem vid eru stadder / hvad dyrmætur Hlutur Skijrneñ hun er/ og ad þeir giefe Giætur ad / hvad yfer Barnenu er talad og lesed. Þeir skulu og einneñ med Prestenum bidia til Guds og tala med hønum ell hau Bænar Ord/ sem lesen verda. Þar fyrer skulu Prestarner þessar Bæner lesa seint og skilmerkelega.

Prestarner skulu og vanda / ad ei sieu Dreingier edur Børn til Gudþeogina tekeñ /. helldur sidsamer froomer Meñ / so slijk Pioonustugiørd sie framen med tilheyrelegre sañre Virdingu / so sem i Augliste allrar Leilagrar Þienngar/ en i aungvañ mæta med Gamne / Gieimse edur Leikaraskap nockrum. Þad være og skickanlegt / þar sem þvi verdur vid ko-

med

med med Goodþelldu / og eþ Børnen eru heilbrygd / ad þau sieu skyrd a Sunudeige a Soknarkyrkiunne / i Messunne. Skyrnar Embættenu til Heidurs. Enn verde þad ecke giørt pyrer Forþalla saker / þa skulu þo Prestarner saman kalla allt Foolk þad a Bænum er / ad sem pleste sieu vid þessa Thioonustugiørd. Prestur skal i klæduur Ryckelyne / til Heidurs vid Sacramented. Og ad Sydustu / þa ma Presturenn giøra þessa Aminning/edur adra þvilijka pyrer Gudþedginum/og þeim sem vid Skyrnena eru stadder/ adur hann skyrer Barned.

Elskuleg Systkin i Gude. Nvør su dyrmætt þetta hæleita Sacramentum er /þad kann eingenn vt ad skyra nooglega/Enn.þo skulud þier sierdeilis og einkum / athuga þessar epterþylgiande Greiner.

1. Fyrer þetta dyrmæta Sacramentum Skyrnarennar / verda vor Børn inntekenn i Samkundu heilagrar Christne / til þess ad þau verde Hluttakande allra þeirra Velgiørninga/ sem vor

vor HErra JEsus Christus giefur sine elskulegre Brwdur / hver ad er su Christelega Kyrkia / eñ Velgiørningarner og Gafurnar eru þessar / Fyrst Heilagur Ande / Syndaña Fyrergiefning / og þad eilliffa Lijf. Par fyrer seiger S. Pall so / Vier sem erum skijrder / vier iklædunst JEsu Christo. Þad er ad skilia / Vier erum Christner / og allt þad JEsu Christo tilheyrer / þad er orded vort Gal. 3.

2. J Skijrneñe / fyrer Orded / verdum vier Guds elskuleg Børn / og lifande Bwstadur og Mustere hins Helga Anda / hreiner og klaarer af ollum Syndum / sem vier erfdt høfum epter vora Foreldra. Þar fyrer seiger vor HErra JEsus Christus sialfur so. Nema þvi ad eins ad Madureñ Endurfædest af Vatne og heilogum Anda / þa kañ hañ ecke iñ ad ganga i Guds Rijke. Joh. 3.

3. J

3. J Skyrneñe verdum vier Andlega Jardader og upprisum af Dauda / med vorum HErra JEsu Christo / til ad lifa i einum nyum Lifnade / uppa þad / ad vier skulum eilyflega med honum lifa / Rom. 6.
4. J Skyrneñe fyrer Orded verdum vier Trwlofader og Fester JEsu Christo vorum HErra / ad vier sieum hañs flecklaus Brwdur / og samteingiunst honum i Dyrdeñe / Heilagleikanum og ostraffanlegü Framferde / Eph. 6.
5. Fyrer utañ alla Verdskulldan vorra Verka / alleinasta wt af skiære Nad og Myskun / giører Gud oss Sæluhoolpna / fyrer Endurfædingar Skyrnena / og Endurnyan heilags Anda / hvørium heilögum Anda Gud Fader fyrer siñ Eingieteñ Son / vorn HErra JEsum Christum yfferfliootanlega wt heller yfer oss / uppa þad / þa vier erum so

Riett

Riettlæter vordner aþ hañs Nad og Myſkun/ mættum vier verda Erþingiar eilijþs Lijþs / Tit. 3.

Og nu uppa þad/ good Syſkin/ ad þetta Barn mætte edlaſt ſlijka Nad / þa vilium vier nu alvarlega akalla og bidia Gud Almættugañ/ Þviad Dioþulleñ ſem er allra Chriſteña Maña/ og þeirra Sæluhialpar Ovinur / hañ giører ſier ecfert ad Samne vid oſſ/ i moote hvørium ydur byriar nu ad ſtanda / med ſañre Trw og alvarlegre Bæn til Guds/ vegna þeſſa Unga Barns.

Nær Amiñingeñ er endud/ þa bidur Preſtureñ Gudfedgineñ ad nefna Barned. N.

Þar epter ſeiger hañ.

Far wt hiedañ þu Ohreirn Ande/ z gieþ Rwm heilögū Anda.

Sydañ giøre hañ eitt Kroſſ a Enne og Brioóſte Barnſins/ og ſeige.

Med-

Medtak þu Teikn hins Heilaga Kross/ bæde a Enne z a Briooste.
Vier vilium bidia.

AL(mættuge Eilijfe Gud/ Fader Drottens vors JEsu Christi / Eg ækalla þig fyrer þennan þinn Þienara/ N. (þessa þijna Ambatt/ N.) sem bidur um þijna Skijrnar Gafu/ og girnest þijna Eilijfa Nææd/ fyrer þa Andlegu Endurfæding. Medtak þu hann (hana) DRotten / Og so sem þu hefur sagt/ Bidied og munud þier medtaka/ Leited z munud þier finna/ Knijed a/ og mun fyrer ydur uppløked verda. So gief nu þad gooda þeim sem bidur/ og læt upp Dyrnar fyrer þeim sem æknijr/ ad hann (hun) odlest Eilijfa Blessun þessarar Himnesfrar Laugar/ og medtake Fyrerheited Rijke þinar Gæfu/

þu/ fyrer JEsum Christum vorn DROttenn.

Hier til skulu Gudfedgineñ svara

AMEN.

Presturenñ seige.

Latum oss bidia.

AEmeattuge eilijfe Gud / þu sem med Strijdu þijns Riettlætis / hefur med Vatns Floode fyrerdæmdt hina vantrwudu Verolld / og med þiñe mikellre Myskun / frelsader hiñ trwlynda Noa / og ætta, Sæler med hønum / og dreckter hinum hardhuga Pharaone / med øllum sijnum i Hafenu Rauda / og flutter þiñ Lyd Jsrael þurrum Footum þar i giegnum / þar med teiknande þa heiløgu tilkomande Skijrn / og fyrer Skijrn þijns elskulega Sonar DRottens vors JEsu Christi / hefur þu bæde Jordan og øll Vøtn

helgad / og innsett til hialpsamlegs
Flods/ og ryckuglegrar Hreinsunar
Syndana. Vier bidium þig fyrer
somu þyna oseigianlega Myskun-
seme/ ad þu virdest þenan N. nad-
duglega ad auka/og han med riett-
re Trw ad giæda / ad þyrer þessa
heilsusamlega Vatnslaug/ dreckest
aþ honum og mæest/ þad allt sem
honum er af Adam medþadt / og
han sialþur þar til verkad hefur/
og ad han (hun) aþ Tolu Van-
trwadra Mana þraskilen/ i Ork
Heilagrar Christne / þurr og or-
uggur vardveittur verde/ jafnann
med gloandi Anda og gladværre
Von/ þynu Nafne þione/ so han
med ollum Trwlindum maklegur
verde/ ad odlast Eilyft Lyf þyns
Fyrerheitis/ fyrer JEsum Christ
um/ vorn Drotten.

Gud-

Þar epter ſeiger Skijrepaderen.

Eg Sære þig þu Ohreiñ Anⸯde/ i Nafne Guds Fodurs z Sonar/ og Heilags Anda/ ad þu wkſarer z burthverfer af þeſſū Þienara JEſu Chriſti/ N. Amen.

Lærum offheyra þad H. Evangelie um ſem Marcus ſkrifar.

J þañ Tijma/ færdu þeir Bꝛ̈n til JEſu/ ad hañ legde Hendur yfer þau/ eñ Læreſveinarner atoldu þa ſem þau leiddu. Og er JEſus ſa þad / lijkade honum þad eige vel / og ſagde til þeirra. Leyfed Bornunum til mijn ad koma / og bañed þeim þad eige/ þviad þvilijkra er Guds Rijke. Sañlega ſeige eg ydur / hvor hañ medtekur ecke Guds Rijke/ ſem añad Vngbarn / ſa mun eige iñganga i þad. Og

han̄ took þau i Fang/ og lagde ſyͤ nar Hendur yþer þau/ og Blessade þau.

Sydan̄ legge Presturen̄ ſynar Hendur a Høpud Barnſins og bidie/ jafnt Gudføedginum/ med Kniefalle/ og ſeige ;

FAder Vor / og etc.

Leide ſydan̄ Barnkornid ad Skyͤrnar Brunnum/ og ſeige ;

DROTten̄ han̄ vardveite þiñ Jn̄gang og Vtgang / nu hiedan̄ i fra/ og ad Eilyͤfu.

Gudfedginen̄ ſeige: AMEN.

Sydan̄ læte Presturen̄ Barned fyrer ſyn Gudfedgin/ afneyta Dioflenum/ og ſpyrie ſvo,

N. Afneytar þu Dioflenum ?

Andſvar : Ja.

Og ollum han̄s Verkum ?

Andſvar : Ja

Og ollu han̄s Athæfe ?

Andſvar : Ja.

Sydan̄

Sijdañ spyrie hañ

Trwer þu a GUD FÖDur Almættugañ / Skapara Himens og Jardar ?

Andsvar: Jä.

Trwer þu a JEsum Christum hañs Son eingieteñ DROTTeñ vorn/ gieteñ af H. Anda/ fæddañ af Mariu Meyu/ Pijndañ under Pontio Pilato/ Kroßfesteñ/ Lijflateñ og Grafeñ / Nidurstijgeñ til Helvijtis / Vppriseñ af Dauda / Vppstijgeñ til Himna/ Sittande til GUds Födurs hægre Handar/ þadañ komande ad Dæma Lifendur og Dauda ?

Andsvar: Jä.

Trwer þu a Helgañ Anda/ og ad er ein heiløg almeñeleg Kyrkia/ Samneyte Heilagra / Fyrergiefn-

ing Syndan̄a/ Holldsins Vpprisa/ og epter þetta Lijf eilijft Lijf?

Andsvar: Jaa.

N. Villtu verda Skijrdur? (skijrd)

Andsvar: Jaa.

Sijdan̄ take han̄ Barned / dijfe þvi i Skijrnar Vaten̄/ eda ause þad Vatnenu og giøre þetta med miklum Athuga/ þvi hier uti skal leita Barnsins Velferdar / en̄ eke Skada/ og seiger Presturen̄ a med-bann:

N. Eg Skijre þig i Nafne Fødurs/ og Sonar/ og Heilags Anda.

Gudfedginen̄ meiga hallda Barnenu hia Fontenum / so lenge ad Presturen̄ færer þad i Skijrnar Klæded/ (Kuflen̄) sem vanalegt er / sijdan̄ lese han̄ þessa Bæn.

Almattugur GUD og FADer vors DROttens JEsu Christi/ sem þig hefur endurgieted fyr-

er Vatn og helgan Anda/ og hef-
ur þier allar þijnar Synder fyrer-
giefed / han styrke þig med sinne
Nꜳd/ til eilijfs Lijfs/ Am.

FRJdur Sie Med Þier / Amen.

Aminning til Gudfedgina epter
Skijrnena.

MEd þui Þid erud Gudfedgin
þessa Barns/ þa erud Þid uppa
Guds vegna og ydar Embættis /
skylldug þessu Barne/ Fyrst ad bera
Vitne um / ad þad hefur medtekeð
Skijrn og Christne / og ef Foreldo-
rar þessa Barns kunna fra ad falla /
ædur enn Barned kiemur til Logalldo-
urs/ þa eiged Þid ad kienna Þui sijn
Christeleg Fræde/ Tiju Bodorden/
Credo / Pater noster / Innsetningar
Orden Sacramentanna beggia / og
annad þad sem Barnsins Sꜳluhialp
ahrærer/ ef ad Þid erud Barnenu

nalæg. Seiged Fodur og Moodur/ad þau uppfræde Barned i Guds Otta og goodum Sidum.

GUD Nallde Sine Blessan Yfer Oss/ AMEN.

EF Barn hed kiemur til Presta/ sem ædur er Skyrdt / og virdest hönum riett Skyrdt / þa skal þad i aungvann mata Endurskyra / þviad ecke er utann ein Skyrn/ Eph. 4. Alleinasta skal hañ telia fram Trwargreinernar i Spurningum/ sem Sidur er til / og Evangelium Marci/ lese Fader Vor med Kniefalle. Sydañ skal hañ seigia til þeirra sem hia eru/og sierdeilis til Gudfedginaña/ hvörsu Foreldrarner hafa tilþeinged.

Good Syskin / Þetta Barn er nu ædur Skyrdt/ og hefur allareidu medtefed helgañ Anda / med Syndaña Fyrergiefning / fyrer þvi skulum vier þad ei Endurskyra. Og skulud þid Gudfedgin hier um/framar ollum odrum Vitne bera / og

Þacker

þacker giora Gude DROttne vört-
um/ sem þad hefur til Nædar te-
ked/ fyrer Christum.

Þar epter seiger hañ til Barnsins :

GUD hañ vardveite þiñ Iñ-
gang og Utgang/ nu hiedañ i fra
og ad Eilijfu/ A M E N.

Gudfedgineñ seige : A M E N.

Bidie þa eenu sijdustu Bæn / sem til
er giörd/ medañ hañ færer Barned i
Skijrnarklædeð.

Almættugur Gud / og Fader vors
Drottens JEsu og etc.

Þar epter seige hañ til Gudfedginañaz
Saker yckars / og etc.

Hier epterfilger ad vitia Siukra/ z giefa þm þa heilogu Aflausn z Sacramentiñ.

AD vitia þeirra sem liggia a finne Sottar Sæng/ er Gude migg þæge-

 lege/

legt/ og sialbur Christur hañ vill a dim-
um sydasta Deige minnast þessa Verks/ so
sem hañ seiger/ Matth. 25. Par fyrer
skulu aller goodfwslega vitia þeirra Siuk-
ra/ þa þeir eru þar um bedner/ giefa
þeim Huggun og Undervysan og Sacra-
mentum/ med ødru þvi sem æliggur/ a
þennañ Hatt sem eptersilger.

Nar Presturenñ er nu kalladur/ z kiem-
mur til hins Siuka/ þa skal hañ fyrst z
fremst athuga/ hvørnenñ sa same hefur
hegdad sier/ hvørnenñ hañs Lyf og Fram-
ferde hefur vered/ hafe hañ trwadur ve-
red/Guds Ord elskad/uppa þad ad Prest-
urenñ kuñe þess helldur og betur ad under-
vysa hønum/ amiña og leidrietta hañ/
epter þvi sem hañ þa heirer og formerk-
er/ og þeir sem ecke betur kuña/þa meiga
þeir þad giøra a þennañ Hatt.

Kiære Brooder (Syster) vær
skulum sem hlydner Piooner
og good Børn/alla tyma/bæde
i Heilsu og Krankleika setia vorn
Vilia i Guds Vilia vors Himn-
eska Fødurs/ sem skapad hefur Him-
en og Jerd oss til goods/ hañ hefur

og

og sendt Son sin oss til Lausnar/ han hefur og lofad oss (ef vær erum i Trwne) eilijfu Lijfe og Rijke Himnana/ han wtvegar oss Hreinleika/ z oss Skickanlegheit/ so vær sierdeilis a Bitiunar Tijmanum/ i aungvum Hoorum i Opolenmæde/ setium oss i moote honum / first vier hofum miked gott af Gude peiged/so ad hn̄ hefur oss ei golldet epter vorre Forþienan helldur umlijdur han oss Fødurlega til Idranar z yferbootar / þvi skulum vier þa ecke bera nockurn Part Krossens og Mootlætesins? þar sem vær hofum miklu meira forþienad/ef han villde oss/so sem synd uga streingelega wrskurda/ eda þvi vilium vier ecke med allre alwd og Undergiefne hans vila liuflega medtaka/ og giefa oss ad skilia þar med/ ad vier verdum ei fundner Oþack'ater/þar sem ad Christur Gu, ds Sonur hefur drucked fyrer oss

han

þañ beyska Kaleik Pijnuñar og Daud
ans. Þar fyrer kiære N. Vertu
Hughraustur/ og traustur i GVds
Myskunseme/ Og so sem vær ættum
alltijd ad vera vakande og reidubún-
er fundner nær hañ kiæme/ so vier
mættum med hinum vijsu Jungfrun
um moote hønū gauga/ & ecke naud-
uger edur Oskickanleger vera. Vier
erum i þessare Eymd Pilagrijmar/ &
ecke añars eñ Vtlender/hafande hier
øngvañ Stad nie Veru / enn vort
Fødurland og Heimkiñe er i Hime-
rijke/til hvørs ad vær þvi meir næ-
lægiunst/ og æ þess meir/ sem vier
fiñum oss veikare i Lijkamanum/Þar
fyrer er þad allt tilbærelegt/ ad vær
tilreidum oss/ skyckum/ og fyrerskip-
um øllum Hlutum. Og nu kiære N.
Ef þad kañ nockud þunglegt ad ligg-
ia i þiñe Samvitsku sem þu vilier
mier sagt hafa/ þa mattu nu þad
vel giøra. Sijdañ vilium vier hvør
med

med ödrum til Guds kalla/epter Christelegre Skickan.

HIer giøre sa Siuke syna Jatning/ a medan þad er giørt/ þa gange Fooleed i burt/ og kellest aptur epter Jatningena. Epter Jatningena/ þa skal Presturen setia fram fyrer hin Siuka Huggunar Greiner Heilags Evangely/ med allre Alvud og Rægsemd/ og giefa hønum Aflausn/ og enda þad med þessum Ordum edur þvilykum.

MJn kiære Brooder (Syster) med þui ad þu ydrast nu þina Synda af Hiarta/ og þu treistet alleina uppa Guds Naad og Myskunseme/ fyrer vorn Herra Jesum Christum/ þa eru þier allar þinar Synder fyrergiefnar. Vertu Hughraustur og Ohræddur/ set þier alvarlega i Hug og Hiarta/ ad drygia ecke hiedan i fra Synder og Glæpe. Þin Trw gierer þig hialplegan. Þviad vors Herra Jesu Christi Blood/ þad afþvær og hreinsar allar þinar Synder/ Joh. 1.

Joh. 1. Apocal. 1. Og kunnu þyr er vÿst / þar er eckert añad Nafn giefed Mønnunum under Himnenum / i hvoriu vier kuñum ad verda Sæluhoolpner / utañ i Nafne þess Krossfesta JEsu Christi / vors DRottens og HErra.

Þar epter lese Presturen̄ þessa Bæn og Jatning.

HErr Almæktuge GUd z Himneske Fader. Vier aumer z afskaplega synduger Meñ / medkieñunst ad vier hofum syndgast fra Barnæsku / allt til þessarar Stundar / i mooti þÿnum Bodordum / i vondum Hugreñingum / Ordum / Vilia og Verke / sem vier giefum med øngvu mooti reiknad / þar fyrer erum vier ecke makleger ad nefnast þÿn Børn / eda upplifta vorum Augum til Himna. O miñ Gud og Fader / vier

vier villdum nu þig alldrei reitt ha-
fa/ Bidiande erum vær þig/ saker
þinar Myskunseme / og Heidurs
Nafns þyns/ ad med Fyrergiefn-
ing vorra Synda / vilier þu oss i
Nadeñe medtaka.

Aflausneñ.

ALlsmektugur Gud ꝛ Himneskur
Fader/hn Myskune oss/so sem̃ he-
fur sendt siñ Son i þessa Verelld
til Dauda/hvør ed Foornfærdur var
sem saklaust Lamb fyrer vorar Synd
er/ a hvørn ef vier trwum/ þa mun
um vær med Spill virkianum a Kr-
ossenum ødlast bæde Fyrergiefning
Syndaña/ og so Jñgøngu til Lyfs-
ins. Ef þu trwer þessu af ollu Hiar
ta/ þa seige eg þig af Krapte Gud-
legrar Lofunar lausañ og liduga af
ollum þynum Syndum/ J Nafne
Fødur og Sonar/og Anda Heilags/
A M E N.

Laete

Lætum oss bidia/ Fader vor z. etc.

Sydan seige Presturen.

MJñ Gud/ giør þu hoolpeñ Þi-
oon þiñ/þañ til þijn vonar/Se
nd þu honum Hialp af þijnum Hel-
gedoome/ og af Syon giørdu hañ
hoolpeñ Motteñ/sierfu hönu styrk
ur Kastale/ fyrer Asioonu Ovinar-
ens/Motteñ/heyr þu vora Bæn/
og læt vort Akall koma til þijn.

Lætum oss bidia.

ALmættuge/ Eilijfe Gud/ þu s
leingder Lijfdaga þijns Þioons
Ezechiæ Kongs um fimtan Ar:
Vier bidium þig audmiuklega/ ad
þu villder med þeirre somu þinne
Magtar Hende/ Heilsu liena þessu
þijnum Þioon (þessare þiñe Am-
bætt) hier til Heidurs / epter þvi
sem hier velþocknast. Fyrer Jesum
Christum þiñ Son/ Amen.

Sijd-

Sÿdañ læte Preſturen̄ upp lÿted Bo-
rd/ og legge hreinañ Dwk þar uppa/eda
ſo ſem hañ kañ þvi beſt af ſtad ad koma:
Kæri Vÿn i Kaleik/ Braud a Patinu/
ſetie upp Vaxlioſa / Snweſt ſÿdañ til
þeſſ Stuka/ og ſtige.

MJñ goode Brooder (Syſter) mz
þvi þu villt nu medtaka vors
HErra JEſu Chriſti Holld og Blo-
od/ og miñaſt hañs Dauda og Pÿ-
nu/þa gief vel giætur ad þiñ Ord-
um ſem ad hliooda uppa þetta heila-
ga Sacramentum hañs Hollds og
Bloods/ og trw þeim af Hiarta/ z
þacka hønum fyrer þa Oumrædele-
gu Elſku ſem hañ hafde til vor/ þa
hañ fyrer Foorufæring ſÿns Lÿkama/
og wthelling ſÿns bleſſada Bloods/
leyſte oſſ fra Fyrerdæminguñe/ Guds
Reide/ Syndeñe / Dauda um og
Helvÿte. Og til æfeñlegrar Miñing-
ar hier um/ hefur hañ giefed oſſ ſitt
Holld og Blood ad eta og drecka/ til

eins

eins Jn̄siglis ꝛ fullkomlegrar Stir
kingar/ uppa hans Ord og vorꝛ
Saluhialp.

Til Fooltsins sem stadt er vid þessa Hel
løgu Pioonustugiød hia hinum Siuka/
Seige Presturen̄ so.

VOr Drotten̄ JEsus Christus seiger so sialfur/ ad hvar tveir eda þrijr eru saman̄komner i mijnu Nafne/ þar er eg midt a mille þeirra. Og hvad sem vier bidium i hn̄s Nafne/ þad faaum vier vissulega. En̄ saker þess ad vier erū hier i Nafne Drottens til samans komner / ad halda Miñing hans Heilaga Dauda / þa skulum vær i Nafne Guds / gieþa vorum Siuka Broodur (Systur) Guds heilagt Sacramentum sem nu kan̄ ecke adkomast med oss til Kyrkiunnar Samkundu.

Sijdan̄ lese hatt og skijrlega Credo ꝛ Pater noster i Moodurmaale. Take sijdan̄ Patinuna med Braudenu/ og lese Helgunar Ordenn.

Vor

VOr HErra JEsus Christus / a þeirre Noott sem hañ forraadeñ vard / Took hañ Brauded / giorde Þacker / og braut þad / og gaf sijnum Lærisveinum / og sagde. Taked og Eted / þad er miñ Lijkame / sem fyrer ydur verdur giefeñ / Giored þad i mijna Miñing.

Giefe þeim Stuka / og seige :

Lijkame vors HErra JEsu Christi / Vardveite þijna Saalu til eilijfs Lijfs.

Take sijdañ Kaleikeñ / og seige :

Somuleidis epter Kvølldmaaltijdena / Took hañ Kaleikeñ / og giorde Þacker / gaf þeim hañ og sagde. Drecked aller hier af / þad er Kaleikur hins Nyja Testamentis / i mijnu Bloode / sem fyrer ydur wthellest / til Fyrergiefningar Synd-

Syndaña/ So opt sem þier giøred þetta/ Drecked þad i mÿna Minning.

Giefe þeim Siuka / og seige:

Blood vors HErra JEsu Christi / vardveite þÿna Sal til eilÿfs Lÿfs.

Epter þetta seiger Presturen til þins Siuka:

Nu miñ kiære Brooder (Syster) þu hefur þig nu bevÿsad Christeñ Mañ vera / og ert nu eirn Limur Christi Lÿkama/þar fyrer verttu nu miñugur / ad hver sem med Trwñe verdur iñplantadur Christo (ad þo hañ deye) þa ma Daudenn hønum ecke leinge hallda / helldur mun hañ upprisa a Doomsdeige / ecke til daudlegs Lÿfs / helldur til eilÿfs Lÿfs/ og mun sia Gud Auglite til Auglitis / samteingdur Utvøldum Heiløgum Guds. J þessare Von styrk Hiarta þitt / og set þiñ

þinn Anda og Vilia til Guds Vilia/ sem skapad hefur Himenn og Jørd af aungvu Efne / hann mun og þig (hvørn hann hefur skapad epter sinne Lyknesskiu & Lyking/ og hanns Sonur hefur endurleyst) ecke forlata/ so þu fordiarfest eilyfflega. Hugleidtu þau nꝏdarfullu Fyrerheit/ sem sa Sannleiksfullaste Gud hefur so margfalldlega lofad fyrer Spꝏmennena og Postulana/ einkanlega/ ad þeir sem trwa a Christum/ þeim er lofad Himnarijke. Sierdeilis lꝏttu þier ecke wr Minne falla / hvørsu beyskann/ hꝏduglegann / harmkvꝏlafullann Dauda/ ad Christur hefur þolad fyrer oss/ og bid af Hiartans Grund / ad soddann hanns kroptugasta og nꝏgdarfullasta Forþienan verde sett i mille þinnar Sꝏlar og hanns Riettlꝏtis/ i þinne Framfør/ og so trw þu med øllu ad hann hafe gnoogsamlega fyrer þig þolad / og med sinne For-

þienan

þienan þier tilreidt hia Gude/ Heim-
kyñe eilijfs Lijfs/ Lioosf og Glede /
Christur hiñ Krossfeste/ hñ ende vid
þig øll sijn Fyrerheit/ A M E N.

Signingeñ.

GUD vor Himneskur Fader/ sem
þig hefur skapad / hañ blesse
þig. Gud vor HErra JEsus
Christus / sem þig hefur endur-
leyst/ hañ frelse þig. Gud Hei-
lagur Ande/ hñ upplijse þitt Hiar-
ta i sañre Ydran/ riettre Trw og
Vidurkieñingu / og Christelegum
Kiærleika. Þesse heiløg Þreñing
styrke þig bæde i Sælu og Lijfe/ og
læte þig stødugañ standa i allre A-
strijdu og Freistingum med riettre
Trw. DROtteñ vor Gud sie med
þier / og blesse þig / og vernde þig
fyrer øllu Vondu / og giefe þier
þad eilijfa Lijf/ A M E N.

Fridur

FRJDur DROTTENS Sie Med Þier/ A M E N.

EFTER þa bráð Naudsyn krefur / ef hiñ Siuke er laungt komeñ ; þa lese fyrer hønum/ FADer Vor/ Trwna/ og Helgunar Ordeñ z soddañ Aminning sem hañ sier hiñ Siuke gietur epter bered/ vegna hañs Krankleika/ og þionuste hann strax sydañ/ og befale hañ so Gude i Vald. Item þar sem vera kuña Siukter. Meñ i Bwdum og Kofum/ edur ødrum Oklærum Stødum og Hreisum/ þa fare Prestarner til/ ad þeir med allre Athygle/ umhuxe og fyrer Guds skulld vidleite: ad handtierast mætte þad heilaga Sacramentum/ sem hreinlegast og virduglegast sem þad verdur giørt.

Er skulu Prestarner hia þeim Siuku hafa utaf þeirra eigeñ Klæde. Þar fyrer hæfer øllum Gudhræddum Kieñemøñum ad hafa Ærlegañ/ Sidsamlegañ Klædabwnad/ til Heidurs vid þ hæleita Sacramentum.

Þar sem Presturen̄ verdur eitt sinn kalladur til Siuks Mañs/ þangad skal hañ optar koma/ ef hiñ Siuke hefur þess Þørf/ utañ svo sie ad sa Siuke hafe einhvørn

þøren a Børnum sem lesa kañ þyrer hønum ap Guds Orde.

Um Hiecona Vijgsluna / Lijtel Undervijsan/ vegna Einfalldra/ Lijtilærdra Presta.

SO skrifar sa merkelege Madur D. Marthinus Luth. Epter þvi (seiger hañ) ad Brwdkauped og Hioonabandsstiecteñ er veralldlegur Hlutur/ þa hæfum Vier hier ecke añad med / eñ ad giefa Hiooneñ samañ / sem fyrja Samvitskurnar / med Christelegre Undervijsan og Leidriettingu. Hier ad hnýgur sa gamle Malshattur/ Siñ er Sidur i Lande hvøriu. Þar fyrer byriar oss og ad lata hvørt Land / Borg og Bæ hallda sijnum Løglegum Sidvana um Trwlofan/ Kaup/ Festing/ Brwdkaup og añad sem Hioonabands Giørninge tilheyrer. Eñ med þvi Landsvijsa er Lands Æra/ þa byriar oss ei helldur ad umbreyta þvi/ sem Gamallt/ Christelegt og Loflegt er hier hia oss/ af hvørre Breytne ei kiemur añad / eñ Rijf og Osamþycke / med allre añare Osidseme. Þvi vil eg

ammine

kunnint og umbeded hafa / alla Kiennemen og Presta / ad giæta vel ad vorum gømlu Kyrkiuløgum og ødrum Christelegum Skyckunum / þad Hioonabandenu vidvykur / so ad aller Hluter mættu þvi betur og Christelegar tilganga i þessu Efne.

Fyrst er þad athugande / ad sa sem vill Giptast / hann uppbyrie þad med Bæn og Akalle til Guds / þviad so skrifar sa vyse Madur Salomon: Gots og Peninga taka Menn epter Fødur z Moodur / enn good Kona kiemur af Gude.

Þar næst / sa sem sier vill Konfange leita / þa skal hann þeirrar Meyar eda Konu leita med goodre Forsiaa / ad ei sieu Meinbuger a / so ad hann vite / med þeim kleyrum goodum christelegum Greinum / sem ad standa i vorum gømlum Kyrkiuløgum.

Þad skal og øllum kunnugt vera / ad so er nu skipad / ad þar skulu einginn Hioon samangiefast / sem eru Þrimenningar og þar fyrer innann. Leynelegur Hiuskapur / Kaup edur Trwlofaner / er med øllu fyrerboded / og ad aungvu hallduande / ei helldur þær Trwlofaner sem skie i mooto

Vilia og Raade Foreldranna / edur Giptingar Manna.

Leikmenn skulu nu ei Kaupa med nockrum Hioonum / og eingenn nema Soknarpresturinn. So skal og Presturenn taka til syn / minsta koste 5. Ærlega Menn / sem Vitne skulu vera Hioonabands Giørningsins / hvad sem aaliggia kann.

Vandlega skulu Prestarner fyrerbioda Hioonaefnunum ad koma samann / edur enn þau eru samannvygd / Enn ef þau þad ei hallda / þa afleysest þau opinberlega / sem fyrer Fryllulyfe / þviad styggar Hneyxlaner eru i Christelegre Kyrkiu ecke lydande.

Ad kaupa med Hioonum.

Nu ad framsøgdu Fiekaupe og øllum Skilmaala / þa spyrie presturenn þau ad med þessum Ordum:

Villtu N. Son taka þessa Kvinnu (Jomfrw) þier til eigenn Konu / so Siuka sem Heilbrygda / hvad sem Yckur kann

til

til Handa ad bera / ꝏ medañ Þid lifed Bæde ?

Seige Hañ Jæ.

Villtu N. Dootter taka þeñ añ Mañ hier til Hwsbonda / og eiga Hañ so Siukañ sem Heilañ ?

Seige Hun Jæ.

Epter Jayrde þeirra Beggia þa takest Þau i Hendur/og seige Prestur iñ so :

GVD Sinꝏ Handaband þessara Mañá sem hier taka Høndum saman/ aþ eirnre Alfu N. N. Son/ og N. N. Dootter. Eñ þad þelst og skilst under þessu þeirra Handabande/ad þau Løgrꝏda med sier Hiuskaparband/ so þramt sem þad Meina ecke Guds Løg / og med þeim Skilimꝏla sem nu var þramsagdur. Erud Þid skylldug ad lꝏta Lysa þria Suñudaga / ꝏdur Festar þara þrañ/ Yckar Þyngaprest/ og epter

Festing erud Þid skylldug ad læka Ydur samañvÿggia (ellegar verdur Athyge a Ydar Hioonabande) og med þessum Skilmæla og ædursøgdum Kaupmæla / sie Haudabanded laust / enn Kauped fast / ad Vitne Guds og allra þeirra goodra Mañä sem nu eru vidstadder.

Sydañ sie lijst i Kyrkiuñe med þessum Ordum edur þvilykum/ þria Suñudaga.

ÞVi vil eg lÿsa fyrer ydur / ad N. N. Son og N. N. Doot-ter hafa raded med sier Hiwskap-arband epter Gudlegre Skickan/og Landsins Løgum. Og ef nockrer eru hier vid stadder / sem hier vita nockra Meinbuge a / Frændseme / Mægder eda nockra adra Tælman edur Hindran / so ad þesse Rædahagur meige ecke ad Løgum takast þa skylldast þeir til ad segia/ ædur Festar fara fram. Eñ þeir sem

Lÿsing

Lÿsingena heyra og Meinen̄ vita/ og vilia ecke til seigia / eiga ecke seirna þar um ad heyrast: Er þesse su Fyrsta (Aun̄ur / Þridia) Lÿsing i Kyrkiun̄e þeirra a milla.

So og er eg ydur amin̄ande/og audmiuklega bidiande/ ad þier bidied fyrer þeim til Guds / ad þau meige þetta i han̄s Nafne uppbyria/so þeim vel luckest fyrer Sal og Lijf/og seigium þar til/Fader Vor.

Hioona Vijgslan̄ Sialf.

AD endudum þremur Lÿsingum/kome Hioonaefnen̄ til sin̄ar Soknar Kyrkiu a Sun̄udeige/ og late sig þar saman̄ giefa og vijgia/ epter Guds Orda Hlioodan og christelegre Skickan. Og sodan̄ Hatt meiga þeir hafa sem et betur kun̄a.

Fyrst a Sun̄udags Morgunen̄ gange allt Folk til Stofu/ edur i nockurn an̄an̄ hreinlegan̄ Stad. Skal þar fyrst amalla/ hvad fram̄ foor a Kaupdeige / um

 þetta

þeirra Fielag Hioonaña. Og ef auungvar Hindraner koma þa eñ þram/ þa skal hañ Festa Konu syna / epter vorum Lands-lögum/ ad heyrdu Jayrde beggia þeirra/ sem Sidur er til. Jnte so hætt ad all-er heyre/og sie vel adgiætt ad Kveñskrip-teñ sie oneydd/ og hafe siñ frialsañ Vil-ia. Og take Brwdgumeñ i Hønd a. Brwdeñe / og mæle þessum Ordum :

Eg N. Son Feste þig N. Dootter/ Mier til Løg legrar Eigeñ Konu/ epter Gudo Løgum og Landsins og Heilagra Fedra Set ninge / Nu ertu mijn Løg leg Eigenn Kona hiedann af.

Ad þessu endudu/ gange þau i Kyrk-iu hvørt med sijne Fylgd/ z a midt Kyrk-kiugolf/ Prestur sie bweñ þar til sinnar Þione

Pioonustugtsførdar/gange fram til þeirra og take so til Ords.

Goodet Christi Viner/ Kunugt er ydur hvar komed er med þessum Persoonum sem hier standa i Augsyn Heilagrar Kyrkiu. Eru þau hier nu komen/ ad lata sig saman vygia med GUds Orde og Christelegre Bæn/ ad Gud villde giefa Luck u z og Blessan til þeirra Hiwskapar.

Til Brudhioonana.

MEd þvi þid slykt gyrnest/ Þa vil eg en sem fyrr spyria. Viltu N. Son taka þßa Kvinnu (Jomfrw) hier til eigen Konu/ so sinw ka sem Heilbrigda/ hvad sem yckur kan til Handa ad bera/ a medann þid lised bæde?

Seige han' Ja.

Villtu N. Dootter taka þennan

Mañ þier til Hwsbonda/ og eiga Hañ so Siukañ sem heilañ?

Seige Hun J.n.

Hier skal Presturenñ leggia þeirra Hendur til samans/ eñ suna Hønd þar yfer/ og seige so til Foolksins.

MEd þvi ad þessar ærlegar Persoonur N. og N. hafa samþyckt vorded/ og gieþed sig til Heilags Hiuskaparbands/ og haþa nu þessn hier jatad og medgeinged opeñberlega fyrer Gude og Christelegre Kyrkiu/ og etc. Þa seige eg þau riettelega samteingd/ i ærlegum/ Christelegum og Løglegum Hiuskap. Ad Vitne Guds og goodra Mañа/ J Nafne Fødurs og Sonar/ og Heilags Anda.

Hier epter seige Presturenñ til Hioonanna.

Med þvi þid hafed gieþed yckur i Guds Nafne/ i þa Heilogu Hiuskaparbands Stiett/ þa heyred nu fyrst Guds Ord/ sem hlijder uppa þessa Stiett.

J

OG GUd DRottenn sagde/ Pad er ecke gott ad Madurenn sie einn samall/ Vier viljum giora honum Hialp/ þa med honum sie. Þa liet Gud Drottenn Svefnhøfga falla a Mannenn/ hann Sofnade/ og hann took eitt af hans Rifium og fyllte aptur i stadenn med Holld. Og Gud Drottenn skapade Konuna/ af þvi Rife sem hann took af Mannenum/ og leidde hana til hans. Þa sagde Madurenn/ Þetta er eitt Bein af mijnum Beinum/ og Holld af mijnu Hollde/ þar fyrer mun hun Karlinna kallast/ þvi hun er af Kallmannenum komenn. Og þess vegna skal Madurenn yfergiefa Fødur og Moodur/ og samteingiast sinne eigenn Konu/ z þau tvø skulu eitt Holld vera.

Þessu næst þa heyred GVds Bod og Bjfaling/ hvorneñ Gud vill þid lifed i þessare Hioonabands Stett.

Til Ephesios 5. Cap.

Þier Meñ/ elsked ydar Hwsfreyur/lijka so sem Christur Søfnudeñ/ og gaf sig sialfañ wt fyrer hañ uppa þad hañ helgade hann/ og hreinsade fyrer Skijrnar Vatneñ i Ordenu/ so ad hañ tilbigge sier sialfum dijrdlegañ Søfnud/ sem øngva Fleckan edur Hrucku/ eda þesskonar hefde / helldur þad hun sie Heilog og Ostraffanleg. So skulu og Meñerner elska sijnar Eigeñkonur/sem sijna eigeñ Lijkame/ hvør sijna Eigeñkonu elskar/ hañ elskar sig sialfañ / þvi eingeñ hefur um Alldur sitt eiged Holld hatad/ helldur nærer hañ þad og foost-

fooſtrar/ſo ſ Drottē̄ Søfnudeñ.

Kvinurnar vere ſijnum Bændū undergiefnar/ ſo ſem Drottne/ þvi-ad Madureñ er Kviñuñar Høfud/ lijka ſo ſem Chriſtur er Safnad-arens Høfud/ og hañ er Frelſare ſijns Lijkama/ Eñ lijka ſo ſem Søfnudureñ er nu Chriſto under-giefeñ/ ſo og eirneñ ſkulu Kviñur-nar ſijnum Bændum i øllu.

J þridia lage meiged þid heyra þañ Mootlætis Kroſſ / ſem Gud hefur lagt a þeſſa Stiett.

So ſagde Gud til Konuñar/ Fi ølga mun eg Eimder þijnar/ þeg-ar þu verdur Olieft / ſkalltu þijn Børn med Sooft og Harme fæda/ z under Bonda þijns Vallde ſkall-tu vera/ og hañ ſkal þiñ Herra ve-ra/ Gen. 3. Cap.

Og til Adams ſagde Gud: Fyr er

er þañ Skulld ad þu hlÿdder Rauſt Konu þiñar/ og ætſt af þvi Trie hvøriu eg bañade þier/ og ſagde. Þu ſkallt ecke þar af eta/ Þa ſie Jørdeñ Bølvud fyrer þÿna Sku-lld. Med Ervide ſkalltu þig af hen ne fæda/ alla þÿna Lÿfdaga/ Þyr na og Þyrſla ſkal hun þier bera/ z þu ſkallt Jardareñar Jurter eta. J Sveita þÿns Andlitis ſkalltu þÿns Brauds neyta/þar til þu apt ur ad Jørdu verdur/ ſem þu ert af-komeñ/ þviad þu ert Mølld/ og ad Mølldu ſkalltu aptur verda.

J þioordu Grein er yckur þad til Huggunar/ ad þid vited og trwed/ ad yckar Stiett er fyrer Gude þæ-geleg z Bleſſud/ þvi ſo ſeiger Rit-ningeñ.

Gud ſkapade Mañeñ epter ſial-fs ſÿns Mynd / ja epter Guds Mynd

Mynd skapade hañ hañ/ og hann skapade þau Kallmañ z Kveñmañ/ og Blessade þau/ og sagde til þeir ra. Vared og fiolgest / og fylled Jordena/og legged hana under yck ur. Drottned yfer Sioar arens Fisk um/ og yfer Himensins Fuglum/ z øllum þeim Kvikindum sem hræ-rast a Jardrijke/z Gud leit allt þ er hñ hafde skapad/ z sia þu/ þ var allt samañ harla gott. Þar ꝥ seig er Salomon so. Hvør ſ eignast eina Kvinu/hñ fær goodañ Hluf/z med-tekur þocknan af DROTTne.

Hier skal prestureñ bidia Foolked ad ad bidia til Guds fyrer Hioonunum/ og legge sijnar Hendur yfer þau/og seige:

Latum oss bidia.

ALLsvalldande Gud DRottenn/ þu sem Karlmañ og Kveñmañ hef ur skapad z skyckad til Hioonaban-ds-Stiettar/

ds-Stiettar/ þar til med Lÿkamle-
gu Aþkvæme Blessad/ z þad Sa-
cramentum þÿns Elskulega Son-
ar Jesu Christi/ og Christnennar
hans Brwdur þar med teiknande.
Vier bidium þÿna Omælelega
Goodgyrne/ ad þu vilier ecke þÿna
þvilijka Sköpun/ Skyckun z Ble
ssan / lata til Onÿtis verda nie
þyrerþarast/ helldur Myskunsam-
lega vardveita / fyrer Mottenn
vorn/ og etc.

Aunnur Bæn.
Vier vilium bidia.

AEmættuge/ Eilÿþe Gud og My
skunsame Fader / þu sem sialþur
heþur skickad/ ad Madur og Kvina
skylldu vera eitt Holld/ og hefur þe
ssa Sameinging stadfest med þiñe
Nääd og Blessan. Vier bidium
þÿna

þ\yna Myskunseme/ ad þu giefer þessum Hioonum/ sem hier eru nu samanvijgd i þijnu Nafne/ Nad/ Lucku og Blessan til Lijfs og Sal ar/ ad þau mætte trwlega og riette lega bioona þier i Kirrleika og Samþycke/ Og alla Tijma vera hlijdeñ þijnu Heilaga Orde/ so þau mætte a þañ sijdasta Dag/ verda fundeñ i Tolu Rietchristeña Mañа/ i JEsu Christo þijnum Syne/ vorum Herra. Hver med þier og Heilogum Anda/ lifer og rijker/ og etc.

Hvørneñ Konu skal leida i Kyrkiu.

ÞEgar nockur Vændis Kona stendur fyrer Kyrkiu Dyrum/ og skal i Kyrkiu ganga epter siñ Barnburd/ þa skal Presturen til hennar koma/ ef hañ er kallr adur þar til/ og seige til þeirra sem þar i kring eru. Goode

Goder Christner Brædur. Þesse vor kiæra Syster er nu i Dag hier komenn til Kyrkiu-Dyra epter sinn Barnburd/ þvi viliumm vær aller þacka Gude fyrer hana/ henne hefur vel geinged med Avøxt sijns Kvidar. Og vilium vier aller a Knie falla/ og bidia fyrer henne Fader vor/ so hun meige med Lyªt an uppfæda sijn Born i Guds Otta og Heidran/ og so fyrer ollum ødrum Dande Kvinnum sem þungadar eru/ hier edur annarstadar i Sveitumm/ ad Gud ville giefa þeim sijna Nad til ad skiliast vel fra sijnum Averke/ sijdann forvara hann fyrer Ellde og Vatne/ og ollum Lijfs Haska/ so þær kome ecke i Haska fyrer Lijf edur Sal/ fyrer sijn Born.

Fader vor/ og etc.

Þar epter seiger hann til hennar/ þa hun er innleidd.

Mÿn

Mijn kiæra Syster / Kom nu iñ aptur i Christelega Samkundu/ til ad fullgiora þad sem Kristenne Kviñu ber ad giora hier/ iñañ Kyrkiu. Vor DROTTeñ JEsus sijne þier sijna Myskun/ Mañe þijnum og Børnum/ og øllum þeim Gud ottast ad Eilijfu/ Amen.

Hvørneñ Lijk skal grafa.

Þa Lijk koma til Kyrkiu / þa sieu iñboreñ epter Veniu. Og sie hryngt/ ei fyrer hiñ Dauda / helldur ad uppvekia þa hina Lifendu: Eñ a medañ Lijkked er bored wr Kyrkiuñe / og til sijns Legstadar/ þa skal syngia þeñañ Psalm/ Af Diupre Hrygd: Messu Upphaf Suñudageñ Fyrstañ i Føstu / Þar næst þeñañ Psalm.

MIdt i Lijfe erum vier / umvafder med Dauda / hvort leitum so fiñum hier/ Hialp vid

lþ vid þessum Boda? Til þijn DROTTenn alleina / Illgiorda vorra ydrunst nu / er þvi vallda ad reidest þu / Heilage HErra Gud / Heilage Sterke Gud / Heilage Lij-nksame Lausnare / þu Æfenlege Gud. Lát oss ecke falla / i þa grim-mu Daudans Neyd / Kyrieeleison.

Midt i Dauda ad oss slær / Ogn aþ Vijtes Kvølum / hvør þeim af oss hrunded bær / Hialp þa oss vier bølum / þad ertu DRottenn alleina / Mæder Hiartans Myskun þijn / Mannkyns Kvøl og Synda Pijn / Heilage HErra Gud / Heilage Sterke Gud / Heilage Lijknsame Lausnare / þu Æfenlege Gud. Lát oss ei opbiooda / Ogn af Vijtes grimmre Glood / Kyrieeleison.

Midt i Vijtes mestu Ogn / Misgiorder oss reita / Hvar bæum vier

vier þeim Hialp i giegn ? Hvor kañ oss Lid ad veita ? Þad ertu DRottiñ alleina/ þvi Blooded þiit vor Christe kiær/ Kvittad allar Synder fær/ Heilage HErra Gud Heilage Sterke Gud/ Heilage Lij⸗knsame Lausnare/ þu Æveñlege Gud. Hialp oss þa Heim vid skil⸗ium/ ad hallda rietta Trwarslood/ Kyrieeleison.

Nær Lyked er komed til Grafarcñ⸗ar/ og nidursett/ kaste Presturen Moll⸗darrekum Premur i Grøfena/ seigiande:

Af Jørdu ertu komeñ/ Og ad Jørdu skalltu apt ur verda/ Og af Jørdu skalltu Vppriisa a Nista Deige.

A medañ Meñ fylla Grøfena/ þa sie sunged/ Vier Trwum: Hiedañ i burt med

med Fride cg þer : Sÿdañ þeñañ Pſalm.

VV lætum oſſ Lÿkamañ gra⸗ fa/ og aungvañ Eꝥa a þvi haꝥa/ A eꝥſta Deige upp⸗ rÿs hañ/ i Dyrd ſem alldrei bregd⸗ aſt kañ.

Holldet er Jord/ og aꝥ Jordu/ ad Jordu eirneñ aptur verdur/ þad rÿs aꝥ Jordu efalauſt / þa upp⸗ kiemur Guds Lwdurs Rauſt.

J Guds Rÿke Aundeñ liꝥer/ eilÿf Myſkun heñe hlÿfer / Fyrer Chriſtum hañs kiæra Son / kvitt vid Synder og Daudans Von.

Hañs Mootlæte Nrygd z Mæ⸗ da/ hefur nu øll Ending gooda / Ok Chriſts um ſÿna Æꝥe droo/ er nu framlideñ/ eñ liꝥer þo.

Eilÿꝥañ Frid Aundeñ heꝥur/ allt til Dooms Dags Holldet ſef⸗ ur / Gud þa aꝥ Jordu uppreiſer þad/ Odaudlegt heilt z ꝥorklærad.

Tweñ skildest Hañ vid Heimeñ/ I Himna Sælu er nu komeñ/ Þar lifer Hñ hia Lambsins Stool/ lioomar ætijd sem skiæra Sool.

Sijdañ / eþ Presturenñ er þar umbeden og vorþeinktur/ giøre hañ Aminning til Folksins. Sie vond og stryd Vedrætta / þa kallest Foolked iñ i Kyrkiu ad heyra þar Lykpredikun. Og ad heñe endadre sieu sungeñ þesse Vers.

SOþe Hañ nu hier i Fride/ heim vier gaungum þra þessu Leide/ Sem best jafnañ sig side hvør/ so vitiar Daudeñ lijka vor.

Þar til Hialpa oss HErra Christe / hvør med sijnu Bloode oss leyste / Fra Diøfle / Pijnu / Dauda og Heim/ Dyrd/ Heidur / Loþ sie Konge þeim/ A M E N.

Þessu

Þeſſu er vidauked wr Hañs Konglegrar Majeſtatis Chriſtians þeſſ Fimta Kyrkiu Ritual/ af Sal. Mag. ÞORDS THORlaks Syne/ wtgeingnum Anno 1685.

Vm Freyſtadar Mann eſkiur.

VErde nockur a ſiñe Soottarſæng eda og endrarnær freiſtadur ſøkum ſinna Synda/ ſo hañ hlytur ad klaga med David/ ad hañs Synder ſieu jafnañ fyrer hønum/ og þær ſieu hønum vordnar ſo ſem øñur þung Byrde/ Pſalm. 38. Þa ſkal Preſturen/ ef hañ gietur þvi vid komed/ vitia hañs nockrum ſiñum a hvørium Deige/ og leggia alla Koſtgiæne a/ ad koma hañs Sæl til Rooſeme aptur/ uppa kad hañ ſkule ecke falla i Efaſeme/ um ſijna Sæluhialp/ og ſu Hrygd verde ecke Hrygd til Dauda/ 2 Cor:7. Og ſkal eirn Guds ords þienare i ſodañ Tilfelle einkanlegaſt. 1 Framſetia fyrer þañ

Freyſta-

Skriſtada/Guds oendanlega og grußlang ſa Myrkunſenie/ ſem er langtum ſtærre og kræptugre eñ allar vorar Synder/ Rom: 5. 2. Skal hañ ſetia hønum fyrer Siooner Herrañ Christum/ og ſierdeilis hañs almeñelega Forþienuſtu med hvørre hañ hepur fullkomlega giørdt Fullnustu fyrer vorar Synder: hañ er utgiefeñ fyrer oſſ alla/ Rom. 8. hañ er Daeñ fyrer alla/ 2 Cor: 5 Heb: 2. Hañ endurleiſte oſſ alla/ 1 Tim. 1. Þvi hañ bar allar vorar Synder/ Eſa: 53. Hañ leid fyrer þær allar/ Joh: 1. Og betalade fyrer þær allar/ i þvi ad hañ vard ein forlykun fyrer alls Heimſens Synder/ 1 Joh: 2. So er þa eirn Syndare viſſ þar um/ hvør helſt hañ er/ ad Syndeñ liggur ecke fram mar meir a hønum / helldur a þviþleckalauſa Guds Lambe Christo Jeſu/ ſem burtbar allar Heimſins Synder/ Joh: 1. Og uppa þad / ſa Freyſtade meige þeſſ framar Hughreyſtaſt hier um / þa ſkal eirn Guds Ords Þienare 3. Framſetia fyrer hañ Guds dyru Fyrerheit/ og þañ Eyd/ ſem hañ hepur ſvared øllum þeim/ ſem giøra eina ſanna Ydran / hvørſu Stoorſynduger ſem þeir eru: So ſañarlega ſem eg lifie / ſeiger DROTTeñ /

Droſt-

DROTTeñ/ þa deþe eg alldrei af Dauda hins Ogudlega/ helldur ad hañ snwe sier/ og liþe / Ezech. 33. Þvi nær ed hiñ Ogudlege i burtsnyr fra synu Ranglæte / sem hañ heþur giørdt / og breyter nu riett og vel/ þa skal hañ hallda siñe Sælu liþande / hañ skal vissulega liþa/ og ecke deya/ Ezech. 18. Nær eirn Syndare kiemst so langt / ad hañ nær ad þeckia syna Synd/ sem hñ heþur giørt a moote DROTTne synum Gude/ og þar a moot þa Naad / sem Gud heþur hønum audsyndt i Christo JEsu / þa þarþ hañ ecke ad skielþast wt aþ Vondsku siña Synda / hvørsu stoorar sem þær kuña ad vera/ þvi DROTTeñ er Myskunsamur/og vill ecke Reydast æþeñlega/ Jerem. 3. Þo ad vorar Synder sieu raudar sem Blood/ þa skulu þær samt verda hvijtar sem Snioor / Þar sem oss einasta ydrar þess Vonda/ og viet lætum aþ ad syndga þrerwdarsamlega a moote DROTTne/ Esa. 1. Þar uppa høþum vier 4. So mørg huggunarþull Eptterdæme bæde i þvi gamla / so vel sem i þvi nya Testamente / sem stoorlega kuña ad hughressa eirn Freystadañ og Angradañ Syndara. Hvad mikelega reitte

David

David Gud til Reide / bæde med Hoor-doome og Manslage/ og ødrum stoorum Syndum? Po took Gud hañ til Nadar/ þa hañ medkiende sijna Synd/ og þyrer-gaf hønum hans Ranglæte / þa hann ydradest þess/ Psalm. 32. Hvad stoor-kostlega syndgade Manasses a moote Gude / med Afgudadyrkan / sem hann framþylgde i Juda/ med Gølldrum/ med Offran hans Barna til Moloch/ sem hñ liet ganga i giegnum Elldeñ / med Oþ-sokn' Guds Ords Pienara/ þar hañ liet saga Esaiam sundur med Triesøg? Po fieck hañ Nad hia Gude / þa hañ kaña-dest vid sijna Synd/og audmijkte sig þy-rer DROTTne/ 2. Par. 33. Var ecke Paulus eirn Guds Spottare z Oþsok-nare? Po sijnde Gud hønum Myskun-seme/ þa hañ umvende sier til hans / og liet aþ sijnu Ranglæte/ 1. Tim. 1. Var ecke Petrus eirn Meinsæris Madur i moote Gude/ hvør ed þrisvarsiñum ney-tade og aþsoor siñ eigeñ HErra og Frels-sara? Po aumkade sig Gud yþer hañ / þegar hañ griet sijna Synd og liet sig angra hana/ Matth. 26. Eingeñ er wtelukeur þra Guds Nad / hvøsesu mik-ted sem hañ heþur syndgad / utañ þeir/

S sem

sem med Ydrunarleyse og Aurvænting þ. skwþa sier sialdum / sem Cain / Gen. 4. og Judas / Matth. 27.

Ep þeim Freystada synest ad hans Synder sieu margar og storar / þa vijsa hønum til þeirrar Bersyndugu Kvinu / Luc. 7. Hennar Synder voru og margar / en Gud fyrergaf henne þær allar. Ep hønum synest ad hns Ydran sie sein / þa vijsa hønum til Ræningians a Krossenum / han giørde allra fyrst Ydran a sijnum sijdasta Dauda Tijma / og fieck þo þad Andsvar af Christo / J Dag skallt u vera med mier i Paradijs / Luc. 23. Ep hønum synest / ad hans Trw sie ein gen / hvar med han kune ad forlæta sig uppa Guds Myskunseme i Christo / þa amin han ad bidia Gud þar um / og a medann læta sier nægia med þa veyku Trw og Epterlængan / sem han hefur ad meiga fina til Trwarennar / þvi hvar hun er / þar er og vissulega Trwen: GUD heyrer Gyrnd þeirra Fatæku seiger David / Psalm. 10. So leinge sem eirn Syndare stendur ecke i moote Gude þvert wdarsamlega / so leinge er og lijka Trwen hia hønum / ia fullvel þo han þyke ecke fina til hennar. Ja / i þvi ad han klagar

yfer

yþer ſijnum Trwarbreſt / þa maa hañ ar/ lykta/ ad hañ þo heþur Trwna/ jafnvel þo hun ſie ſem eirn riukande Lynkreik/ ur / og ſem eirn brakadur Reyr / þvi Triwen er opt og tijdum/ ſem eirn Neyſte i Oſkuñe / og ſem eitt Gullſtycke ſem i Jørdiñe er huled/ eda ſo ſem Tungled i ſiñe Formyrkvan. Sie han lijtel/ þa er þad þo Trw/ ſie hun huleñ / þa aug/ lyſeſt hun þo / og þa er þad þvilijkum Veykrwudum ſtoor Huggun og Hiart/ ans Glede/ad þeir vita ad Gud vilie ecke þañ brakada Reyreñ ſundurbrioota/nie þañ riukanda Lynkveikeñ wtſlöckva / Eſa. 42. Helldur ad þau Beineñ ſkule Gladvær verda / ſem ſundur haþa krar/ meñ vered/ Pſalm. 51. Þvi Gud allei/ na gieþur ſialþur Trwna/ Act. 17. Eñ einum ſierhwøriium epter ſiñe Mælingu/ Epheſ. 4. Vppa þad hañs Kraptur ſkule pullkomnaſt i vorum Breyſkleika / 2. Cor. 12. Eþ hønum ſyneſt ad Gud haþe hañ yþergieþed/ med þvi hañ ſkielþa eſt ſo ſøkum ſiña Synda/ þa vramſet þyo rer hañ/ þad Gud ſagde til Zion vorda/ um Daga : Eg heþ ecke yþergieþed þig / og vil alldrei niyna Hønd pra þier taka/ Heb. 13. Þo þad ad ſøñu kuñe ſynaſt /

 ſem

sem Gud hefde hañ yfergiefed / samt mun hañ þo med mikellre Myskunseme hønum samañsafna/ og þo hañ a Augna bragde Reydeñar um litla Stund hylie sitt Andlit fyrer hønum / þa mun hañ samt med eilijfre Myskunseme hønum myskunsamur vera/ Esa. 54.

Ef eirn Syndare er hræddur um þad ad hañ kune ecke ad hallda sier stadføstum vid Gud / þa skal hañ vita / ad GUD freystar einskis Mañs yfer Megn fram 1. Cor. 10. Og hafe hañ allareidu uppbyriad þad Gooda hia nockrum / þa mun hañ og eirneñ þad fullkomna / allt til þess Dags JEsu Christi/ Phil. 1. Fyrst hñ uppbyriar Viliañ til hins Gooda hia einum Syndugum / þa giefur hñ hønum og eirneñ Mad til / þad ad fram-kvæma/ Phil. 2. Og epter þvi Gud freystar einskis til hiñs Vonda / helldur ad aller Luter skule þiena þeim / sem Gud elska/ til hiñs besta/ Rom. 8. Þa kañ skie Gud giøre slijkt þessum Syndara / til ad reyna hañs Stødugleika/ og ad hañs Trwar Lioos skule þvi fegra skijna fyrer Heimenum/ Matth. 5. Þar fyrer byriar einu og sierhvøriu Guds Barne i soddañ Freystingum ad þaka

Gude

Gude hiartanlega/ ad hañ a þeſſañ Hætt virdeſt ad vitia hañs / og bidia Gud um Stadfeſtu allt til Enda / ad hañ mætte beriaſt goodre Barattu / behallda truwñe og goodre Samvitſku / þar til hañ um ſyder ødlaſt Rietlætesins Coronu/ hwøria Gud heþur hyrerhugad øllum þeim ſem elſka hañs dyrdarlega Tilkomu/ 2. Tim. 4.

Þetta og añad fleyra mæ eirn Guds Þienare koſtgiæþelega framſetia fyrer eirn Syndara/ſem er ſtaddur i Freyſtingum / og epter þvi ſem hentugaſt er / heimfæra þad uppa hañ ſialfañ/ad epter þvi Gud er ſo ovendañlega Myſkunſamur / og heþur tilſagt øllum Syndugum Nadena i Christo JEſu / þa ſkule hañ ecke af einungis Vantru og Miſtrauſte ørvingſaſt i ſynum Syndum / hvar med hañ giører Guds Nad ad aungvu/ tredur Guds Son med Footum / og reiknar Teſtamentis Blooded ſaurugt / fyrer hvørt hañ var Helgadur / og ſmævirder Nadarenar Anda/ Heb. 10. Amiñ hñ ad endurmiñaſt ſiñar Skyrnar / fyrer hvørja hañ er vordeñ eitt Guds Barn / og heþur feinged allra ſiña Synda Fyrergiefning. Hvar fyrer heþur Gud med-

veilt hønum sÿnu lÿfrkøptuga Orde? Hvar byrer hefur han byrer sÿna Pienara tilsagt hønum Syndaña Fyrergiefning i Skriftarstoolnum? Hvar byrer hefur hañ luted hañ Sluttakande verda i sÿns Sonar JEsu Christi heilagasta Likama og Bloode / og þar med aptur a nÿ giørt hñ vissañ um þ sama? Skyllde allt þetta vera þeim enum sama til Forgiefins/ hvørs Sælu Gud hefur vilIad so vel i øllum Hlutum? Og eñ þa þrambÿdur Gud hønum sÿna Naad / og kallar hañ sierdeilislega til sÿn / þar hañ nu so þiakast af Syndeñe/ Kom til mÿn þu angrada Sæl/ eg vil hressa / eg vil endurnæra þig/ Matth. 11.

Nær eien Syndare þa hañ fornemur/ ad Gud (hvørn hañ añars stigdt hefur) bere so mikla Vmhyggiu til ad frelsa hañ/ og hañ sier ecfert añad/ eñ einungis auglioos Naadarteñar Teikn/ og lÿka vel i sÿnum stærstu Freistingum. Hrør vill þa sækia epter ad atelta hañ/ til ad burt kasta fra sier soddañ naadarrÿku GVds Tilbode/ og hverwdarsamlega wtelyckia sig sialfañ fra Guds Naad/ nema Sathan/ sem stundar epter hañs Sælu / lÿka sem kostulegu Herfange/ ad hañ kuñe þ

ad

ad vinna? Amin̄ hann Frelſtada / ad kyſſa Guds Sønd og taka vid hans Kiærleik med Packlæte. Amin̄ hann ad gledia ſig i Guds Giæſku / z ſeigia med David: DR otten̄ eg gled mig / og em gladvær yfer þinne Myſkunſeme / þvi þu ælytur mijna Eymd / og þecker Saalu mijna i Neyd/ enne / Pſalm. 31. Amin̄ hann ad gledia ſig i Gude ſijnū Frelſara / og ſeigia med Job: Eg veit ad min̄ Endurlauſnare lifer / og eg mun ſiæ hann i Gleþe med þeſſum mijn/ um Augum / Job. 19. Amin̄ hann ad hug/ leida med David / hvad gott þad er ad hallda ſier til Guds / og ſetia ſijna Von a DRotten̄ / hann helldur hønum vid ſijna hægre Hønd / ad hann ecke falle / og hann lei der hann epter ſijnu Raade / og medtekur hann endelega til Æru / Pſalm. 73. Amin̄ hann ad epterfylgia Petro Raadleggingu og med ſtødugre Trw ad moodſtanda Diø flenum / vitande / ad adrer Hellager ſem i Heimenum eru / lida þa ſømu Anaud / 1. Pet. 5. Med þvi fleyra ſem eirn Guds Piſtare ſialfur med Koſtgiæfne kan̄ ad vtdraga af Guds Hellaga Orde / þeim Freyſtadu til Huggunar og Hugſrølun/ ar / med þvi hønum byriar þa einkanleg/ aſt ad framleggia ſijna Alvøru og Koſt/

 giæfne /

giæfne / að hañ fyrer Guds Tilſtyrk / mæ
tte umſnwa Syndaranum i fra Villu ha
ns Vegar / og frelſa hñs Aund fra Dauð
anum / Jac. 5.

5. Skal hañ og koſtgiæfelega aminna
þañ Freyſtaða til Bænarenar / að hañ æ-
tjð og jduglega biðie til Guðs með Da-
vid / af Pſalm. 51. Myſkuna þu mier
Guð epter mikellre Myſkunſeme þiñe / &
etc. Og einkanlega með Guðrækne j þre-
ke þeſſe Orð noc̃krumſiñum a hvøriū
Deige. O Guð / ſkapa þu i mier hreint
Hiarta / og gief mier eirn nijañ ſtøðugañ
Anda / kaſta mier ecke burt fra þijnu
Auglite / og tak ecke þiñ Hellaga Anda
fra mier / helldur lát mig ſia aptur Hug
gun þijns Hialpræðis / og þiñ Mättar
Ande ſtirke mig. Eda z ſo ſtuttlega með
Tollheimtumañenum. Guð vertu mier
Syndugum lijknſamur / Luc. 18. Ell-
er og epter Chriſti eigen Formi. Fader
fyrergief oſſ vorar Skullder / ſo ſem vi-
er fyrergiefum vorum Skulldunautum /
Matth. 6. Cap.

J ſama mata ſkulu og aðrer / ſem eru
nalæger hia hvilijkum Freyſtudum Mañ
eſkium með Bæn / Leſtrum z Lofſaung
vum Daglega uppøfva þeirra Sälar / að

þeir

kele meige gledia ſig i Gude ſijnum Seel⸗
ſera/ og komaſt æ meir og meir i Þeck⸗
ing yverpliootanlegrar Guds Naadar/
ſier til Huggunar og Hugſvølunar/ og
ad ſijduſtu til Naadarſamlegrar Frelſun⸗
ar fra þeſſum hørdu Freyſtingum. Hvar
til Gud veite ſierhvørium Sorgbitnum
Syndara Naad/ Styrk og Hialp⸗
ræde/ fyrer JEſum Chriſt⸗
um/ AMEN.

Ein ſtutt Bæn
D. IOHannis Olearii.
Fyrer Sturladar Maññeſkiur.
Pſalm. 30.

DROTTeñ miñ GUD/ þa eg kalla til þyn/ þa giører þu mig Heilbrygdañ. Um Kvølldtymañ varer Grauturenn/ eñ ad Morgne Dags Føgnudurenñ.

O Þu Eiæſkurijke GUD/ med þvi þad er mier Gagnlegt/ ad eg heimſooktur verde med Kvaxtarſømu Angre/ ſo ad eg þvi helldur Hiartanlega Andvarpe

S 5 um

um þýna Guddoomlega Huggun/mier til Sæluhialpar/ Eg bid þig / bevara þu mig fyrer længvarlegu og oendanlegu Rænuleyſe og Sturlan. Lattu mig ecke. i mørg Aar og langan Tyma/ þar med plægadan verda/ Helldur epter Freiſting una og Angurſemena Hughreiſtu mig/og epter Hirtingena/lattu mig Nad þina fyrer-þier/ ſo ad eg med Fagnude mitt Lyfſins Skeid i þeſſare Verølldu wtende/ Amen.

Stuttur / þo Naudſynlegur
Vidbæter
Um Barn- Sængur- Konur og Kvena Inleidſlu I Kyrkiu.
Utlagdur wr Christiani 5ti. (Nu loglegrar Mininngar) Kyrkiu Ritual.

Pag. 97. ſqq.

Meſtarner ſkulu Koſtgiæfelega undervyſa Olietrum Konum og ærmina þær / ad þær med Packlæte viðurkiene þa

þa Blessan er Gud hefur þeim veitta/ og vakte sig fyrer Vadgiætne og skadlegum Tilfellum/ sem mæguleg vera kan: Og erfide trwlega i þeirra Kalle/ nær Tym̃en kiemur/ vitande ad jafnvel þo øll þesse Krøl sie Verdlaun Syndarenñar/ þa eru þær þo Gude þacknæmar i þeirre hinne sæmu Stiett/ nær þær eru stødugar i Trwñe/ Heilagleika og Hreinlyfe/ og med Þolenmæde vænta goodrar og miukrar Lausnar.

So skulu þeir eirnen̄ jdugloga áminna þær/ ad þær sieu þolenmoodar/ og opt og tijdum befale Drottne sijna Vegu og sin̄ Lijfs Avøxt til allrar Nadar og Verndar/ med þessum edur þvilijkum Hætte.

Eg þacka þier/ Almættuge eilijfe Gud/ elskulegaste JEsu Christe/ fyrer þessa þijna Blessan. Og med þvi þu sialfur hefur befalad/ ad Børnen̄ skule til þijn koma/ þa offra eg þier nu þessu mijnu Fostre og Lijfs Avexte/ og bid þig/ ad þu viljer han̄

med=

medakka/ og jafnañ þier befalad-
añ vera læta / þad hañ meige fæ
eilijfz Not af þijnu heilaga og dijr-
mæta Bloode/ og nær Tijmeñ er /
epter þiñe Velþocknan fyrer eina
gledelega og milda Lausn án allra
Meina koma i þeñañ Heim / og
þyrer þa heilogu Skijrn verda ende-
urfæddañ til eilijfrar Sæluhialp-
ar/ Amen.

Eñ ef eitt soddan Barn deyr i Moo-
durlijfe/ edur mædur eñ þad komast kañ
til Skijrnar edur Christne / þo þyrer
utañ Foreldrañs Yfersioon og Forsoo-
mun i nockurn Mata/ þa hafa þau samt
eina gooda Samvitsku / og meiga viss
vera ad þad er eitt Guds Barn / og
hefur bunded Mad þyrer Gude i Chri-
sto JEsu epter hañs eigeñ Fyrerheite/ i
hvørju hañ hefur lofad ad hañ ville ve-
ra, ecke alleinasta allra TRwadra/ helldur
og einneñ þEJRra SÆDes GVD /
Gen. 17. v. 7. Act. 8. v. 39. Þvi
jafnvel þo þad / epter Guds oransak-
anlegum Vilia ecke hafe kuñad ad niooita

þeirra

keitra Riett tilskickudu og tilgiørdu Sæluhialpar Medala/ ka er samt eing/ eñ Epe.æ ad Gud/ hvør ecke er vid Me/ dul bundeñ/ hefur vissulega af siñe yfer/ kliootañlegre Naad/ epter synum ogrijp/ añlegum Vijsdoome/ med ødrum sierdei/ lis Hætte medtekid þad til Sæluhialp/ ar/ eins og hañ giørde vid Israelis Børn i Egypta Lande/ sem strax voru i Hel steigeñ/ nær þau fæddust / og þau sem æ Fiørutyger Aara Reysu Tijma or/ umskoreñ burtu Doou æ Eydemørkeñe:

So synest þad eirneñ ad Davids fyrste Son af Bathseba hafe Daaed fyrer ætt/ unda Dag/ utañ Umskurnar/ og ædur þad hønum var Nafn gefed / þo seiger David um hañ: JEG Kjem Til PESS Og Pad Ecke Til Mijn. 2. Sam. 12. v. 23. Hvad sa goode Guds Madur munde alldrei hafa sagt/ hefde hañ añars trwad ad Barned være Fyrerdæmt af Gude.

Eñ ef Moodureñ Andast af Barns Førum/ þa veit hun þo ad hun deyr i siñe Stiett og verdur Hoolpeñ fyrer Barnburdeñ / ef hun trwlega og þolin/ moodlega wtstendur sitt Erfide.

Um

Um Kyrkiu Innleidslu þeirrá Kveña sem fæda sijn Born Andvana.

HAfe Barned dæed fyrer/ edur epter Barnburdeñ/ fyrer ellegar epter Skýrnena/ sie añadhvørt Barned edur Mooderen sialf nockud sierdeilislega Vanheil og Ohraust/ ellegar nockur Veikleike af þvi Tilefne uppafalleñ / þa lage Prestureñ sijn Ord og Hugganer þar epter/ og kañ hañ i slykum Tilfellum tala a þeñ ann Hætt :

ELskulegt Guds Barn / Þier erud nu mæskie med miklum Andverpū & Sorgarveine i Dag uppgeingnar til Hussens DRottens epter þeñañ harda og ørduga ydar Barnburd/ so sem ein Harmþrungeñ Mooder /sem saknar Barns sijns / Luc. 2. v. 43. Eñ þier skulud gañga med Þacklæte inn i Guds Hws. Þvi ja nvel þo þier Sorgfullar vera meiged i ydar Hiarta / þar ad Gud

Gud hefur burtteked ydar Barn fra
ydur / Ber ydur samt ad hugleida /
ad Gud took eckert / nema þad sem
hañ ædur hafde ydur giefed. Og hv
ad kuñed þier þa añad ad seigia um
þetta Guds Verk / eñ þad Job sæ
Mootlætte Fader sagde / nær øll hñs
Børn voru daud. DROTTENN
GAF / DROTTeñ BURTtook /
LOfad Sie NAfned DROttens /
Job. 1. v. 21. ? Nu þo ad þier
hafit hafed Piñning og Harmkvæle
fyrer ydru Barne / so ydar Lendar ha-
fa af Pijnu vanmegnast vegna ydar
Barnburdar / þa vited þier þo / ad
Gud var sæ semliet hañ Avøxt va-
ka med ydur / ad þier ecke reiknast sky
llud i bland þeirra Ofrioofu. Og hñ
gaf ydur Stirkleika til ad fæda / þad
sem til Fædingareñar var fullkomed /
hvar añars eingeñ Stirkur vered hef-
de / 2. Reg. 19. v. 3. Hvørt vilied
þier þa reidast þvi / sem þier vorud
allvret

alldrei rædande/ og sialfur Gud hef ur hiñ allra mesta Riett til? Job. 4. v. 9. Villed þier gremiast iffer þvi ad Gud hafe ydar Ervide og Von ad øngvu giørt/ ad þier med Moodur Sisterœ vœntud ydur lifanda Barns/ og sia/ þess Lijf var i bursku? Þier vœntud Glede/ Jud. 16. v. 21. Og sia þar var Sorg/ Jer. 8. v. 15. So þeinked þo ecke ad ydar Von sie med ollu vte. Og þier skulud øngvu ad sijdur lijkiast Job i hug prijdeñe þegar Neideñ la sem hardast a hønum. HD Ad DRottiñ DEJde Mig/ þa Vil Eg Samt a Nañ Vona/ Job. 13. v. 25.

Sie ydur þad til Angurs/ad ydar Barn hafe daed i Moodurkvide/ adur eñ þad fyrer Endurgietning arenar Laug fiecf Lijfed i Christo/ Gal. 3. v. 27. Þa hugged ydur apfur i moot far vid/ad þier vited/ þad ydar Barn er medtefed z hallo-

ed

ed hia Gude/ sem ein trwud Christo-
eñ Mañeskia. Hvar med þier i Von-
eñe/ sem ein good Mooder/ i fullu
Trwnadar Trauste ofprad hafed
ydar Barne Mótt ne ydar Gude.

Þier vited eñ framar/ ad eñ þo
ad Nitseme Skyrnareñar/sie stoor &
harla naudsinleg til Saluhialpar-
eñar/ Joh. 3. v. 5. Samt er Gud
þo ecke alltyd bundeñ vid Skyrnena
og slyk Saluhialpar Medøl/ helld-
ur frelsar hañ so vel Medalslaust/
sem fyrer Medal. Hvad marger eru
burtdauder i þvi gamla Testamente
iñañ aftunda Dags Umskorner?
Hvad marger i Fioretyge Ara Rei-
su a Eidemørku? Jos. 5. v. 4. Hvad
marger i Egyptalande under Pharao-
ne? Exod. I. v. 22. Og hvad marger
undr þm̄ Tyrañа Antiocho? I. Mac-
cab. I. v. 36. & 2. Maccab. 6. v. 10.
Hvør vill seigia ad aller þisser hafe ecke
orded Saluhoolpner? Og þvi skyllde
hañ

hañ ecke hafa gietad nu so vel giefed þessu Barne Etwna i ydar Lÿfe/ sim hñ til forna gaf hana þeim litla St. Johañi i siñar Moodurlÿfe: Luc. 1. v. 44. Einkü nær þier hafed gooda Samvitsku/ ad þad ecke i nockurn maata af ydar Volldum er so hastarlega tortÿnt. So hallded ydur þa stødug lega vid Guds Fyrerheit/ hvør giefeñ eru ydur & ydar Børnum/ epter Guds eigeñ Obrigdulu Loforde/ fyrer Muñ Peturs/ Act. 2. v. 39. Þvi hvad Gud ædur sagde til Abrahams/ þad hefur hañ og talad til allra Trwadra. JEG Vil VEra þiñ GUD Og þÿns SÆDes GUD/ Gen. 17. v. 7. Huggeð ydur vid Orded JEsu/ so seigiande. YDar HJMNeskur FADer VJll Ecke Ad Eirn Af þessum Smælingium Glatest / Matth. 18. v. 18. Þvi þeirra Er HJMnarÿke/ Matth. 19. v. 14.

Ep

Ef þier ſetied ÿÿrer ydur þa Vanheilſu ſem ydur edur ydar Barne er i Fædinguñe tilfalleñ/ ſo þier mæ ſkie/ klaga meiged med Naomi/ ad ſa hiñ Almættuge hafe birlad æred beyſkſt ÿÿrer ydur/Ruth. 1. v. 20. Þa vited þo ad Guds Vilie er alltijd betre eñ Mañaña Vilie/ og ad ydur byriar þar a ofañ ad þeigia i allre Stilling og Poleñmæde/ſeigiande med David. JEG Vil þEigia/ Jeg Vil Mijnum Muñe Ecke VPPlůka/þvi þu DROTTeñ GJorder Þad/ Pſalm. 39. v. 10. Þar fædeſt ſtundum eirn af Moodurlijfe/ ſem nockurn Breſt hefur a ſijnum Limum/ ſem ſa BLJNDE/ Joh. 9. v. 1. Sa HAllte/ Act. 3. v. 2. Stundum eirn ſem hefur of marga Lime/ſem ſa Hæe Madur/ſiñ hafde Sex Fingur a hvørre Hende/ og Sex Tær a hvørium Fæte/ 2. Sam. 21. v. 20. Stundum fæd-

eſt

eſt ein Mañeſkia Andvana/ſem eckert Egþ þeþur aþ ſiñar Moodurlïþe. Eñ hvør vill þeſſ vegna þrætta vid ſinn Skapara/ og ſeigia til DRottins/ Hvad giørder þu? Þvi/ VEi Þeim Sem SEiger Til FODurſens/ HVad Gatſt Þu? Og Til Moodureñar/ HVad FÆdder Þu? Eſa. 45. v. 9/ 10. Eþ þier þeinked med Kviñuñe i Sarepta/ ad Gud ſie ydur þar fyrer ſierdeilis Reidur/ og þetta haþe ydur hendt/ſo Ydar Mis giørninga Miñſt Verde/ Og Ydar SOnur (DOtter) Tortyneſt/ 1. Reg. 17. v. 18. So þier þikeſt med Rebecca ſeigia meiga. HAþe GVD BLEſſad Mig/ HVar Fyrer SKiedur þEtta? Gen. 25. v. 22. Þa viled/ ad GVDs Doomur ſkal Aukyd biriaſt a GVDs Hwſe / ſem Þetur kieñer/ 1. Þet. 4. v. 17. Og þeim beſtu Børnum reþſar Gud opt-lega hardara hinum ødrum/ Heb. 12. v. 6.

v. 6. Allsted Guds Eingieten Son sem var Lijkare MADke / Eñ MANne / og haþde þar eckert tiluñed / Psalm. 22. v. 7. Allsted þa Neilogu / hvad þeir hafa mistaded / Allsted Job / Job. 1. v. 18. Allsted Paulum / þañ mtvalda Guds Postula / 2. Cor. 12. v. 7. Ja / setied ydr fyrer Siooner oll Guds Børn. Skulu þau ecke oll Lijda Med Nonum (Christo) ef þau añars vilia med hønum dyrdleg verda ? Rom. 8. v. 7. Legged Christi Ord vel a Hiartad / sem hañ sagde nær hañ var adspurdur um þañ Mañ sem Blindur var fæddur af Moodur Lijfe / ad hvorke HAñ Nie HAñs FORelldrar HEfdu SYNdgad til þess / HEldur Ad GUDS VErk Skylldu A HOnum OPeñbert VErda / Joh. 9. v. 3. Og hugged ydur vid Ordeñ Postulans Paals / ad ALLer HLuter SKule PIena Ydur Til Gooda /

GOOda/ eþ þier añars OTTest t Elskeð GVD/ Rom. 8. v. 28.
Og eñ þo að ydar Barn være veykt i Fædinguñe/ þa er það samt fyrer Endurfædinguna Sæluhoolpeð / og i Uppprisuñe dyrðarsamlegt/hvar hvørke Fleckan nie HRucka skal þra mar siast/ Eph. 5. v. 27. Þvi það/sem VERður Sæð J FOR-geingelegleika/ MUn Aptur Upp standa J OFORgeingelegleika / KRAfte Og VEGsemð/ 1. Cor. 15. v. 42. 43.

Nu þo ydar Barn sie burttu þra yður / so er það samt hia sijnum og vorra allra besta Føður i Himnarijke. Eþ þier sakneð þess hier ur ydar Skaute / þa gledieð yður að það so vel hvijler þar i Abrahams Skaute/ Luc. 16. v. 23. Sie það eckeleingur hier meðal Mañaña/ þa er það þar i bland þeirra Utvøldu og mar gra Þusund Eingla / Heb. 12. v.

22. Sie þad hier Andvana fyrer vorum Sioonum/ þa lifer þad þo þar i eilyfre Unan og Glede/ HVar Eckert JLLT. FRamar Skal Snerta þAd/ Sap. 3. v. 1. Nu ha fed þier ecke þerf a framar þar fyrer ad sorga. JEsus hefur teked Ydar Barn burt til syn/ ad þ SKule VEra HVar HAn Er/ og niota hanns Sæluhialpar eilyflega.

So læted ydur nu nægia Guds Vilia/ og anged inn i Guds Hws mz Lof og þackargiørd/ styrked ydar Sal i Gude/ og pryised hns Nafn/ s alle giører harla vel. Ef þier so giøred/ þa mun hns Blessan hoylla yfer ydur/ og þier skulud sia þ mz Glede alla ydar Lijfdaga/ hvørs eg so trwlega ydur oska/ sem Eg alvarlega i Trw og Trauste bid fyrer ydur/ FAder Vor þu sem ert a Himnum/ etc. GVd styrke ydur med synu Anda/ og læte ydur hvørn Dag sia og sma

ka/

Vm Fanga og Odæda Menn.

Pag. 245.

Prestarner skulu nockrum sinnum vitia þeirra Føngudu og Odæda Maña/ sem þyrer þeirra driugdar Synder sitia uppa Lijfsed i þeirra Faungelse/ ædur eñ þeir meddeila þim þad Hæverduga Sacramente HErrans JEsu Christi Allraheilagasta Lijkama og Bloods/ uppa þad/ þeir med goodum og Christelegum Vnderbuninge kuñe þad ad medtaka.

Þeir skulu yfer alla Hlute þeim kost giæfelega æmiña þa til Sañleikans Viðurkieñingar/ ad þeir ecke bligdest þyrer Verølldeñe/ og iñebirge Syndena med sialfum sier/ hvar med þeir safna Synd a Synd ofañ/ og uppvekia Gud til stærre Hefndar Reide yfer sier/ ef þeir forherda sig i moote Gude/ og giefa Sathan Rwm hia sier/ i hvi ad þeir mootstanda Sañleikanum og tala Lijge / helldur ad þeir opeñberlega Vidgaungu veite sinne

Yfer=

Yferſioon og giefe Gude Dyrdena / uppa þad þeir ei ſynar Samvitſkur ſæ-re i Daudanum/ og i ſo mata burtrick-eſt hier fra i þeirra Synda þverwdar-ſamre Forherdingu.

Þar næſt ſkulu þeir aminna þa til eins ſannarlegs og riettſkickads Angurs og Trega fyrer þeirra drygdar Synder/ ad þær ſieu þeim af Hiarta leidar/ ei ſo miøg þeſſ vegna ad þeir fyrer þær ſkulu ſtraffaſt hier i Heime / helldur allrahelſt þeſſ vegna / ad þeir med þeim hinum ſømu hafa ſo nuklega ſtigt ſinn gooda Gud/ og forþienad hanns Reide og eilyfa Fyrerdæming.

Og ſkulu Preſtarner wtmala þeim af Guds Orde/ Syvirding allra Synda/ almennelega: Enn ſierdeilis og einkum þa Synd/ fyrer hvøria þeir hlioota nu ad lyda/ hvørt helldur þad er Þioofnadur/ Mord/ eda adrar þvilykar Ohæfur/ ad þeir ranſake ſialfa ſig/ og hugleide hvad ſtoor þeirra Synd ſie/ einkum i Guds Auglite / ſem Lokſins mun alla dæma/ ſem þeir verda þa æ ſig komner. Lat þa yfervega þeirra fyrra Lyferne/ hvørt þeir ecke med Ofdryckiu/ Loſtaſeme/ Agirnd / Hatre og Ofundſyke

 vid

vid sitt Naunga/ Ohlyðne vid syna Fo-elldra og tilsetta Forverlara/ Ja/ jafn vel med Vanhelgun Hvuldardagsins og moot broganlegre Forsoomun og Forakt-te Guds heilaga Orda/ og ødrum bøl-lyfum Syndum / opt og tydum hafe framanad i þessa Oluctu / hvørs vegna þeir nu um siðer/ epter Guds riettvysse Tillætsime/ eru fallner i so stoora og hrædelega Synd/ so sem Drottenn sialfur hotar soddann forhertum Hiørtum/ fyrer Munn Spamannsens/ sem seiger: JEG Vil Ektia ASTEJTing FYRer HANN/ HANN SKAL DEYA/ Ezech. 3. v. 20. Samt skulu þei-er ecke ørvænglast i þessu mikla Synda Falle/ eda giøra sier i Hugarlund/ ad þad være wtgiørt um þa/ þeirra Jdran være til einskes/og þeim være einginn Nad-arvon frammveiges/ med því þeir so opt hafe Guds Nad burtskwfad/ og lite so wt/ sem Gud hafe tekeð syna Hønd fra þeim/og þa med øllu yfergiefed/ad Dióf-ullenn mætte fanenn villa þa: Aungvann-veigenn: Þviad/ þo vier høfum synd-gad/ þa er Gud Trwr/ sem offhefur fra-red/ ad hann ecke vilie nockurs Syndugs Manns Dauda/ helldur ad hann snwe sier

og

og liþe/ Ezech. 33. v. 11. Og hvar Synd en yfergnæfer / þar yfergnæfer miklu meir Guds Nad og Myskunseme/ Rom. 5. v. 10. Nær sem vier nu alvarlega ad Starta forlætum off þar uppa/ og lætū off ængra þad Jlla sem vier drygt høfū/ þa skulu þeir stadfastlega trwa/ ad Gud hefur ecke strax ad þerskum Gjørninge læst fyrer þm̄ Dyrum Nadarenar/ med þvi han̄ hefur opnerlæted / ad þeir þar inne være lukter og geimder. En epter þvi han̄ med sinē Glæsku hefur allt hingad til ecke kunad ad leida þa til sannrar Umvendunar fra þeirra vonda Framfer de/ þa hefur han̄ orded ad grijpa til þessa Medals/ad þeir fyrer Pintingar/ Þvinganer/ Fængelse og sialfan̄ Daudan̄ skule komast i rietta Peckingu sinā Synda/ so so sem han̄ fordum gjørde vid Manasse/ 2. Paral. 33. v. 11. seq. Achan/ Jos. 7. v. 20. og Ræningian̄ a Krossenum/ Luc. 23. v. 42. Þar fyrer skulu þeir bid ia og dyrka Gud i þessu þeirra Fængels se/ sem Paulus gjørde til Philippis i Mit tkvastofuñe/ og þo þeir allt hingad til hafe vered fraskwner Gude / eins og Mirkvastofu Vørduren̄ var i þeim stad/ þa skulu þeir, aptur m̄z hønum snwa sier

til Drottens/ trwa a JEſum/ og vera ſtadfaſter vid han allt til Enda/ Act. 15 v. 31.

Þegar Doomuren er nu ifer þa gall/ en/ ſkal Preſturen opt og tyðum vitia þeirra/ og med allre Alvøru kappkoſta ad þeir nu alvarlega aþbidie þyrer Gu/ de þeirra ſtooru Synder og Yffertrod/ ſlur/ og med þrialſam Vilia giøre ſig un/ dergieþna uppſøgdum Doome/ hvørn þe ir riettelega þorþienad haþa/og i ſo mat ta vidurkienne þyrer Gude og ellum Gu/ ds Børnum/ had Ræningen ædur ſagde/ nær han hieck a Kroſſenum/ ad nu med/ take þeir had / ſem þeirra Giørningar eru verder. Hier kan nu Preſturen ad li/ treka þyrer hønum aþ Guds Orde þær helſtu Jarningar/ſem þeir ſtærſtu Synd/ arar haþa ædur giørt/ ſo ſem Achan/ Joſ. 7. v. 20/ 21. David/ Pſ. 51. v. 5/ 7. Manaſſis/ Jſraels/ Mich. 7. v. 9. Ræningians/ Luc. 23. v. 41. og aaнara fleire. Þeir ſkulu og ſo ammiña þa til ſtadþaſtrar Trwar og Trwnadar Trauſta til Guds/ad han viſſulega vill vera þeim Nædugur þyrer ſiň Son JEſum Chriſt/ um/ og þyrergieþa þeim þeſſar þeirra Synder/ og ad þeir i þeirre Fulluſtu vi/ ſſes

ſſer vera meige / ad helt endelega Hia mune þad Hüggunarryka Svar ad hön, um/ ſem Ræningen̄ ꝼieck a Kroſſenum / J DAG SKalltu VEra Med Mier i PARAdyſo.

Og hier kan̄ Guds Ords Pienare ha hugleida lata hau Madarryku GVds Fyrerheit/ ſem vier höyrum i Guds Heil, laga Orde/ um vorra Synda Myſkun, ſamlega Fyrergiefning i Chriſto JEſu/ og hvörnen̄ hañ er orden̄ ein Forlykun z Fridþaging fyrer allra Mañá Synder/ epter hvi ſem ædur umgietur i Articul, anum um ha Freiſtudu.

Sydañ / eþ heir þad girnaſt og ſig har til Chriſteléga bwa/ veiteſt heim JEſu Chriſti helgaſta Hollds og Bloods Sacramentum/ fyrr en̄ heir eru Rietty ader/ med hvilykum Ceremonium / ſem fyrr er mællt / hia Siukum hafaſt eige/ og er ſo Preſturen̄ framveiges hia heim ad hugga ha/ ſyngia/ leſa og bidia med heim. En̄ ſo framt heir tia ſig Hard, ſvijrada/ verda heir har til ecke medtecky ner/ hellbur Gude a Hendur felaſt/ ad hañ ſökum ſiñar endalauſrar Myſkunar/ vilie hia heim eina ſkiuga Umvending og Yferboot verka / ſo heir ecke wraþ

Deye i sijnum Mootþrooa/ helldur fyrer Krapt Guds Anda en̄ þa komest til Vidurkienningar Sannleikans/ og Sálu hialplega hier ad vidskilia.

Nær Dagurenn kiemur / á hvórium þeir skulu Lijflátast/ þa skal þeirrar Sooknar Prestur hvar þad sker/ med ødrum fleyrum/ ef Þørf krefur / vera árla hia Fanganum/ um Eirn edur Tvo Kluckutijma/ fyrr en̄ Lijfsstraffed álagt verdur/ og þa skal hañ med goodre Andagt og Vmhyggiu / miña hañ ad Niju á þad/ sem hañ a umlidnum Døgum hefur talad um fyrer hønum/ og Vppørfa hñ til Stadfestu i þvi hinu Gooda./ jafnvel mitt i Daudanum / og ad hañ / med þvi Gud hefur so þocknast ad láta hañ hier lijda siña Synda regna/ gledie sig þa þar vid/ ad hañ er viss og ofvadur/ þad þesse Dagur skule hañs sijdaste Strijds Dagur vera/ og hañs sa fyrste og fullsæluste Glededagur / á hvórium øll hañs Armæda skal Enda taka / og giøra eina Fagnadar Reysu fra þessu auma syndugu og Eymda fullu Lijfe/ til þess Eilijfa/ Sæla og Odaudlega Lijfs hia Gude á Himnum.

Hvar fyrer hañ iñelega skal þroopa

til

til Guds/ad hñ allra hellst nu vilie koma sier til Hialpar/ med synum gooda Anda og Náð/ ad hañ i so mæta fullhuga mei ge a Hoolm ganga vid Daudañ/ og i stød ugre Trw og Tiwnedarttrauste standast þeñan sydasta siñ Strijd. Dag hier a Jørduñe/ ad hñ meige Sigrenum byhalld/ da/ og med Augunum sia syn Vmskipte i Glede. Og skal Presturen jdugleg/ le sa/ bidia og syngia med hønum/ ad hañ kuñe ad hallda hønum i stødugre Andagt til Guds. Sierdeilis skal hañ optar eñ eitt siñ lesa og jtreka fyrer hønum hañs Trwar Høfudgreiner/ med stuttre Vtj skijringu þeirra hellstu af þeim hinum sømu/ hønum til Huggunar og Glede. Sømuleides þau smæ Vers af Litanij unne.

O þu GVds Lamb/ etc.

Med nockrum tilhlijdelegum Bænum/ sñ sierdeilislega kuña hier til giørdar vera.

Eñ ef siñe Presturen hia Syndaranum Otta edur Angurseme/ þa skal hañ læta gieva hønum Vijn/ med Þvi Gud sialfur hefur skipad ad Meñ skule giefa Sirgi endum Vijn/ sem Lijfsmæstast eiga/ ad þeir meige forgleima siñe Eimd hier a Jørdeñe/ og hure ecke framar til siñar

Angistar og Olucku/ Prov. 31. v. 6/7.
Þo skal Presturenn i þessu Efne gaumgiæfelega Tilsioon hafa/ ad hann ecke ofmiked drecke/ og i so mata ecke þijnge sitt Hiarta med Druckinskap moote Christi Vidvørun/ Luc. 21. v. 34.

Hier ad auke kann hann og hagkvæmelega aminntur ad vera um þann Drick/ sem hann nockru fyrre drack i medtekningu þess Hæverduga Sacramentes/ fyrer hvørt hann skal vid Magt halldast til þess Eilijfa Lijfsens.

Þirste hann enn þa meir/ þa læte hann sig alleinasta þirsta epter syrtum JEsu/ ad hann lange til ad koma til hans/ og niioota þeirrar Sælu/ sem hann hønum afrekad hefur a Krossenum/ og þeirrar epterløngunar sem hann hafde til ad fullkomna hans og allra vorra Saaluhialp. Og þennann Þorsta skal hann nu innann skams i Føgnude og Hiartans Otvrsciglanlegre Glede wtsløckva/ af þeim Ilmsætu Straumum Vellistinganna/ þeim wtvalda og Lijfkræftuga Eingladrick/ hvørs hann skal niioota yfersliootannlega med Guds Heilløgum og Vtvøldum a Himnum uppe.

Þegar hinn Sakade skal wtleidast til Aftøku Stadarens / þa skal Presturenn

filgia

fylgia hønum/ og alltyd æminna hann / ad hann i Nafne JEsu gange med goodu og hughraustu Giede hiedann / Jhugande hvad Erfidann og Armædusamann Gang hans kiæraste Frelsare/ Guds eigenn Sonur hafe geinged undann hønum / þa hann var wtleiddur til Hausaskelia Stadarens til ad lijda þann smánarlegá Dauda meðal Spillvirkiana fyrer vorar Synder.

Hann má sig þar vid glediaL ad fyrer hvørt Spor sem hann nu Fetar / nalgast hann sitt Frelse æ meir og meir / og mun alldrei framar sia Sniøru/ Fiøtur nie Fangelse: Lææt hann hugleida hvad margfalldann Synda Gang hann hefur rañad alla syna Æfe hier i Heime/ en hvørtum øllum þesse hans Gangur mun Enda giøra/ og leida hann til eilyfs Frelses fra Syndenne. Hugleide hann hvad marge mædusamt Fet / hvad margar hættulegar og angursamar Reysur hann giørt hafe i Verølld þessare/ enn fyrer þennann Utgang mune hann sannarlega komast til þess Stadar / hvar hann vera skal fyrer utann allann Ugg og Otta / og seigia meiga til Sálar sinnar med hinum heilaga David:
Vertu til Frids myn Sál enn ad Nyu/ þviad Drottenn veiter þier hid

 Gooda/

Gooda/þvi Hañ heþur wtrickt miñe Sælu aþ Daudanum/ mÿnum Augum aþ Tæraþøllunum/ Footum mÿnum þra Hrøsuneñe/ Nu vil eg ganga fÿþelldlega þyrer Drottne a Lande þeirra Liþendu/ Psalm. 116. v. 7. 8. 9.

Og uppa þad hañ ecke þalle i añarlega Þanka/ þa skal Presturen a øllum þeim Veige tala vid hñ aþ Guds Orde/ einkañlega miña hañ a þær helstu Greiner Ritningarenar um vora Endurlausn þyrer Christum/ um Guds miklu yþerþlootañlega Myskun vid alla þa sem sig betra vilia/ sem og einneñ um sæluhialplegañ Vtgang þeirra Triwudu þra þessum Heime/ so sem ad eru þessar: Esa. 53. v. 4/5. Ezech. 33. v. 11. Hos. 11. v. 8/9. Jer: 3. v. 12. Esa. 43. v. 25. Mich. 7. v. 18/19. Joh. 3. v. 16. Rom. 5/8/9/10 og 8. v. 32. 1. Tim. 1. v. 15. 1. Joh. 1. v. 7. Joh. 5. v. 21. 1. Joh. 2. v. 1/2. Rom. 8. v. 34. Rom. 8. v. 17/18. Apoc. 14. v. 13.

Og skal Presturen vel athuga/ ad hñ þær Svar aþ þeim Sakada/ uppa sierhv-

ert

ørt sem hann frammferer / og þess vegna nockrum sinnum ad spyria hann / hvørt hann hafe skiled þad hn hefur sagt/ hvørt hn hafe høndlad þad/ hvørt hann trwe þvi og reide sig fullkomlega þar uppa / og hvørt hann finne til nockrar Huggunar og Endurnæringar þar af i Hiartanu? Og uppa þad ad so miked sem møgulegt er/ Daudans Kvydde mætte fra hønum burt-kastast/ enn hann eptur a moote halldast i stødugre Andagt og Vmþeinking til þess Himneska og Eilyfa/ þa skal Presturenn þar i millum syngia og bidia med hønum/ og knye hann þar til/ ad hann sialfur/ æsamt med bide og synge/hvar til brwkast meiga þesser Psalmar.

Gladur nu deya vil eg vist etc.

Minn HErra JEsu Madur og Gud etc.

Þa linner þesse Lykams Vist etc.

Og adrer þvilyker/ sem Efnenu hlyda.

Þegar hann nu er komenn til Aftøku Stadarens / þar hann skal Lyflætast / þa skal Presturenn enn framar aminna hann til Andans Hugpryde / ad hann nu ecke J synu Sydasta veiklest nie bligdest fyrer Daudanum/ vitande/ AD Hans Erros urlausn

ürlausn Tekur nu Ad Maalgaft. Luc. 21. v. 28. Og hvørt hañ HErra eda DROttens ; Rom. 14. v. 8.

Og uppa þad hañ Guds vegna / so vel sem þess Margþiølda þiaverande Guds Barna / meige þess helldur viss vera um þess auma Syndara rietta Jdran og Yfirboot / þa skal Presturen tilseigia hønum / ad hañ nu ad Sydustu giøre sij-na seinustu Jatning openberlega og i heyranda Hlioode upplese synar Trwar Høfudgreiner.

Sydan spir Presturen hañ a þeñan Hatt: Er þetta ydar stadføst Trw og Jatning um Gud / i hvørre þier æфort med ad enda ydar Lijf i þessum Heime?

Trwed þier þa ad þier sieud eirn Stoorsyndare / og i margañ mata stor-kostlega hafed stigt og moodgad ydar gooda Gud / einkum med þessare ydar stooru Synd / fyrer hvørja þier eiged nu ad straffast / Jated þier z skylaust / ad þier hafed fyrer þa skulld / Daudañ for-þient / og ydur ydre þess nu innelega af Hiarta?

Trwed þier og so / ad þier fyrer Christi Skulld hafed funded Nad hia

ydar

ydar Gude/ fyrer þessa og allar adrar ydar Synder / og ad þesse Daude skule verda ydur Inngangur til þess eilijfa Lijfsens?

Hafed þier og so af Hiarta fyrergief ed einum og sierhuørium/ sem ydur haf fa nockud a moote broted / so ad þier hafed eckert Hatur nie Reide i ydar Hiar ta/ huørke vid Þjervalled / sem sijns Embættes vegna hlijtur þeñañ Vrskurd yfer ydur ganga lata / nie helldur nockurs añars/ huør sem vera kañ / af ydar Samchristnum Mañungum?

Erud þier og i HErrans JEsu Na fne fullkomlega reidubuner z viliuger ad deya fyrer ydar drygdar Synder?

Til sierhuørs þessa svare hiñ Sakaþ de sier i lage/ Ja.

Hier uppa seiger Presturen : So vil eg þa i HErrans JEsu Nafne eñ nu til þessarar ydar Truar þess meire Styrkingar/ frekare Vissu og Stadfestu / um Guds Nad/epter þeirre Magt og Myn dugleika/ sem Gud sialfur hefur gefed mier hier ad ofañ / ad huad eg fyrergief hier a Jørdeñe / skule a Himnum fyrer gefed vera / tilseigia ydur þessarar ydar drygdrar N. Syndar og allra añara

ydar

ydar Synda Fyrergiefning/ J NAFNE GUDS FODURS / SONAR OG HEJlags ANDA.

Um allt þetta stendur Sakamadurenn æ Kniæm / og leggur Presturenn sijna Hønd uppa hans Høfud / og i so mæta/ sem ædur er sagt / bodar hønum sinna Synda næduga Fyrergiefning.

Framveiges les Presturenn þessa litlu Bæn.

DROTTenn JEsus stirke og vidhallde ydur i sannre og riettre Trw allt til Enda / vegna sinnar Heilogu Pijnu og Dauda/ Amen.

Sijdann stendur Fængenn upp aptur og strax birie Presturenn ad syngia:

Nu bidium vier Heilagann Anda.

Þegar wt er sunged/ seiger Presturenn vid hann/ Læted þier nu siæ/ ad þier fyrer Krapt Anda Drottens/ so hugged z halld ed ydur/ ad þier forsmæed og fyrerlyted/ allt Veralldarennar Spott og Vanvirdu/ sem þier hier meiged wtstanda / og fested ydar Sinne og Þanka vid þa tilvonande Eilijfu Himmarijkes Glede/ hvar þier med ydar JEsu Dyrdlegir verda munud/

munud/ epter þad hier hyrer eirn Saalu hialplegan Dauda feinged haped eirn Enda a ydar þessu Synduga/ Forgeinge lega og Hrigdarfulla Lijfe / hier i Heime/hvar uppa hier med allre Andagt sku lud syngia med mier / hennan Christelegu rar Kyrkiu Huggunarrijka psalm.

Nu bid eg Gud þu Naader mig/etc.

Hvørn Prestu案ren biriar/ og syngur syd= an til enda. Þar epter seiger Presturenn: So vona eg ha/ ad hier sieud nu so til= reidder / ad ganga til moots vid ydar Gud/ ad hier hrædest ecke Daudann / sem liggur a veige hyrer ydur. Tilreided hi= er ydar Siñe/ Saal og Hiarta hyrer Gu= de/ og medtaked Blessan Drottens :.

DRottenn sie med ydur.

Drottenn blesse þig z varveite þig etc.

Gack hiedann i Fride DROTT= ens/ Amen.

Sydann skal bwa Fangann ad øllu til syns Lijflaats : Enn a medann er Prestur= enn kiere hia hønum/og Huggar hann/ meñ= ande hann a (ef hann bunden er) hvilgt Sioturr Christus Guds Sonur mætte hans vegna lyda/ og jafnvel þo hann nu ecke

kuñe

kuñe sig ad hræra/ þa skal hañ iñañ lítels
Tyma andsyna sig eirn rietrañ Samson/
z sundurrickia jafnvel þm̃ hørdustu Dau-
dans Fiøtrum/ med þvi ad Christur hef-
ur vorra vegna Daudans Magt alla ad
aungvu giørt/so hañ mæ nu fulløruggur
seigia :

Daude hvar er þiñ Broddur? Hel-
vijte hvar er þiñ Sigur? Lofad-
ur sie Gud sem oss hefur Sigureñ
giefed fyrer Drottiñ vorn JEsum
Christum / 1. C. 16. v. 55.
56. 57.

Þegar hañ er nu so ølldungis reidu-
bweñ ad utstanda sitt Straff/ skal Pre-
stureñ aminna hañ ad Sydustu/ ad hallda
sier fastlega vid Gud/ og i Truñe stød-
ugur standa allt til Enda/ ad hañ Coro-
nu Lijfsens ødlast mætte: Þvi þeim sem
yfervinnur/ verdur giefeñ Corona Dijrd-
areñar/ Apoc. 2. v. 10. og 3. v. 11. Hañ
skal aungvañveigeñ kvijda fyrer Daudan-
um/ þvi þetta er Tymeñ a hvørium Gud
mun giøra hañ Sigre hroosanda yfer øll-
um synum Ovinum / jafnvel sialfum
Daudanum/ i þvi Tilstande sem hañ þa
er/ma vid hñ seigia þad sama sem Moi-
ses

fes sagde til Israelis Sona/ þar Pharao sokte epter þeim: OTTest Ecke/ Helldur STanded og SJaaed Hjalprædc Drottens/ Exod. 14. v. 13/14. Sem hann endelega vid ydur giøra mun a þessum Deige/ þvíad/ alla þa Ovine sem þier eiga þikkest/ og allt þad vonda sem ydur þiker fyrer Augu bera/ skulud þier ecke framar lijta ad Eilijfu. SO VERed þier stirkver i DRottne/ og standed stødøuger i Trwne/ fyrer Krapt Guds Stirkleika / 1. Cor. 13. v. 16. Eph. 6. v. 10.

Allra seinast amminner Presturenn hann / ad hann giøre eina gooda og Andagtuga Bæn til Guds/ og þar med befale syna Saal i Hønd DRottens/ hvar hana mun eckert Vondslegt/ eingenn Pijna eda Þreitingar snerta framar meir.

J sama mata amminne hann alla viddstadda/ ad þeir sameigenlega giøre eina Hiartanlega Bæn til Guds fyrer þessum auma Syndara/ ad Gud Naadarsamlega Asiaa vilie hans Vmvendingu / og fyrergiefe hønum allar hans Synder/ stirke/ vidhallde og bevare hann i Trwnne/ allt til Enda.

Sijdann

Sijdan fellur hin Sakade a Knie/ Presturen og eirnen/ og lese skijrlega fyrer hønum eina stutta Bæn / sem Efnenu hlyder.

Sijdan les han FADer Vor/ etc. Og skal Presturenn bidleika hiaa hønum/ tala vid han/ lesa og bidia med hønum/ þang ad til han er riettadur

En þar sem han añadhvørt verdur Heingdur/ eda Limlestur eda og Lifande pintast og Parterast/ þa mæ þo Presturen ecke yfergiefa han / fyrr en han er Daudur / helldur skal han alltyd kalla hærre Røddu til hans/ allt so leinge han er uppfærdur eda og pijnest/ ad han hure til JEsu / og iñelega Andvarpe til hans/ seigiande :

HErra JEsu Myskuna þig yfer Mig.

Heilage HErra Gud.

Heilage HErra Gud.

Heilage HErra Gud/ Mijskuna þu Mier.

HErra JEsu/ Eg befala mijna Sal i þijnar Hendur / Amen.

Bæn fyrer Embættis Giørdena i Kyrkiuñe.

DRotteñ / Eg er Jñkomeñ i þetta þitt hetlaga Hws / ad heyra hvad þu Gud Fader / miñ Skapare / þu Drotteñ JEsu miñ Frelsare / þu verduge heilage Ande / miñ Huggare i Lyfe og Dauda / villt vid mig tala. Drotteñ / opna nu so fyrer þiñ Heilaga Anda fyrer JEsu Christi skulld mitt Hiarta / ad eg kuñe af Predikuneñe ad læra / ad bera Angur fyrer mijnar Synder / og i Lyfe og Dauda ad trwa a JEsum / og Dags daglega betra mig i einu heiløgu Lyferne og Framferde / þad heyre og bænheyre Gud fyrer JEsum Christum / Amen.

Fader Vor etc.

Bæn ad lideñe Embættisgiørdeñe.

DRotteñ / Eg þacka þier af øllu mijnu Hiarta / ad þu hefur nu kient mier / hvad þu villt / ad eg skule giøra. Hialpa mier nu / miñ Gud / med þijnum Heilaga Anda / fyrer saker JEsu Christi / ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta / og þar af styrkiast i Trwñe / og i eiñu heiløgu Framferde forbetrast / og mig þar vid i Lyfe og Dauda hugga / Amen.

Fader Vor etc.

Textar og Bæner

Sem epter þess Stoormegtugasta Arfa
Kongs og Herra / Kongs

CHRISTians Fimta /

Hæloflegustu og Gudrækelegustu Be=
falningu / Endurnÿiadre af Vorum allra
Naadugasta Arfa Konge og Herra

Kong FRIderich Fiorda /

brwkast eiga Aarlega / a almēnelegū Fø=
stu og Bænadeige / sem er sa fioorde Fø=
studagur epter Paaska.

Tilÿfyn Gude til Lofs og Dyrdar.

Prentad ad Nÿju a Hoolū i Hiall-
tadal / Año 1797.

Vier FRIDERICH Sa Fioorde/ Af GUDS Naad/ Kongur Til Danmerkur og Noregs/ Vinda og Gauka / Hertuge J Slesvijk/ Holsten / Stormarn og Ditmersken / Greiþe J Oldenborg og Delmenhorst. Giorum øllum vitanlegt/ ad/ epter þvi Vor Elskulege Kiære Hr. Fader/ Sællrar og Hæloplegrar Miñingar/ hefur þañ 27. Martij Año 1686. miøg Christelega tilskickad/ ad i bædum Vorum Rijkium og tilliggiande Løndum/ skule Aarlega þañ Fiorda Føstudag epter Heilaga Pæska Hætijd / eitn Extraordinarie Bænadagur halldast / Og Vier med Stærstum MISpocka høþum mætt þormerkia / hvørsu

ad

ad marger/ þvi midur / skulu þiñ-
ast so Sælauser og Vangiætner /
ad þeir øllu meir Hugsluker eru þy-
rer Veralldlegum Hiegoma / enn
med Gudlegre Andagt Kyrkiuna
ad sækia/ Synder sijnar og Jllskur
ad aþbidia og sier aptur Guds
Nædar og Myskunseme ad bidia.
Þa hoþū Vier/ til Guds Dyrdar
Framgangs ælited hædstu Naud
syn æ vera/ þyrrsagda Vors Elsku
lega Kiæra Nr. Fodurs Skickan
ad Jtreka z Endurnyia/ so ȧ Vier
og hier med Bioodum og Tilskick-
um / ad i bædum Vorum Rijkium
Danmørk og Norege / samt þar
tilliggiande Løndū/ skal þramvei-
ges Aarlega æ þañ Fioorda Føstu
dag sem næst epter N. Paaska Hæ
tijd iñfellur / eirn Extraordinarie
Bænadagur halldast. Og uppa
þad

þad soddañ Gudlegt Verk / og a hvøriu so miøg stoor Magt liggur / meige fremiast med goodre og tilbærelegre Andagt / vilium Vier ad allstadar / bæde i Kaupstødunum og a Landenu/ Kvølldenu fyrer mdurnefndañ Bænadag/ Kluckañ Sex / skule hrÿngt vera hinne stærstu Kluckꝛ til sierhvørrar Kyrkiu/ og þær allar Buder / Kiallarar og Kroohws/hvar nockurslags Vara edur Drickur er Seldur / skule strax tilliksiast/ og eingeñ meire Hondlun / hvør hellst sem vera kañ/ a þvi Kvøllde frameñ vera. Og bioodum Vier hier med og alvarlega befølum/ Vorum Kiærum og Trwum Vndersatum / ad þeir Rietite sig hier epter / an Dryckiuskapar / Skickañlega og Tÿmañlega a þessum fyrrnefnda Almennelega

nelega Bænadeige til Kyrkiunar og Guds Næss i Eindrægne ad koma / og þar til allar Þionustu giorder med Guds Hialp eru Gudrækelega Aḃstadnar / ad Fasta / og sier fra ollu Erfide / Ferdalage (ad Postenum alleina undanteknum) sem z Spilan / Leikum / Dubl, an z odrum Veralldlegum Hiegoo-ma ad halda / og aḃ ytrasta Megne kostgiæfa / med soddan Christelegre Andagt fram ad koma / ad þ þyrer Gude meige vera þacknæmt og þægelegt / hvors vegna / a þessum þirrneḃndum Bænadeige / streingelega skal vera fyrerboded i ollum ordinarie Pensioner, Herbergium z Vertshwsum edur Kroooum a Landenu / so vel sem i Kaupstodunum / Mat edur Drick / þirr enn oll GUds Þioonusta / sem adur er

sagt

sagt fullkomlega er afstaden/ nein um/ hvar hellst sem vera kan/ ad giefa edur framreida/ þeim Siuku og Veiku hier undanteknum. Finn- est nockur ad skicka sier Otilbærelega hier i moote/straffest an Man greinar Alits/sem mootþroanleger Yferttrodarar Vorrar Skipanar/ hvar med Yfervallded i sier- hvoriu Stad skal tilbærelega Til- sioon hafa/ og alvarlega þar ad fylgia / so framt þeir ecke vilia af Vorum General Fiscal Til- tale mæta/ ef þeir finnast hier wti forsoomunarsamer ad vera. Og skulu Biskuparner i firrskrifudum Vorum Rijkium og Løndum/ þetta Vort Brief af øllum Predikun- arstoolum/ hver i sijnu tilltrudu Stifte/ fyrer Søfnudenum læta lesa/z annars tilhallda sijnum und-

erhabande Probstum z Prestum Arlega / Sunudagen næst þyrer þirr sagdan Bænadag/ sijna Tilheirendur af Predikunarstoolnum/ ad aminna z æþþsa/ ad þeir med Christelegum Tilbuninge / þetta Heilaga Verk/ i Sparseme/ Sidseme og Gudlegre Andagt þremie/ og i so mata snwe sier til DRottens fra Guds aþ allre Saal z Hiarta/ ad þad i ollu þeirra Lyffe og Lifnade / alltijd meige siaast z formerkiast. Þvi biodum og befølum Vier Vorum Greifum og Frijherrum/ samt Stiftsbeþalings Monnum/ Biskupum/ Amptmonnu/ Lands doomurum/ Præsidentum / Borgmeistyrum og Raade/ Fogetum og ollum odrum vidkomendum/ hvørium þetta Vort oped Brieþ under Voru Cancelljj Innsigle tilsendt verdur /

verdur/ ad þeir þad a tilheirelegum Stødum øllum til Epterrektar / strax læte lesa og auglÿsa / so og þar med æsamt Prøfastunum og Prestunum/ kostgiæfelega og forsvaranlega Tilsioon hafe/ ad þessum Vorum Allra Nædugasta Vilia i allañ mæta tilbærelega epterbreittverde. Giefed a Voru Slote Kaupenhafn / þañ 11. Aprilis / Anno 1702.

Under Vora Konglega Hønd
Og Signet.

Friderich R

(LS)

Collectan.

O Næduge Gud / Myskunsame kiære Fader / i þia hvørium ad er mikel Fyrergiefning / og giarnast villt myskuna þig yfer alla þa / sem giøra eina sanna Jdran fyrer Syndena. Vier bidium þig hiartanlega allra kiæraste goode Fader / forlaat / forlaat oss allar vorar Synder / og gief oss þyna Naad / ad vier aller sem mæk øllum þitt Nafn / mættū i Dag z alla Tyma / vÿkia fra øllu Ranglæte og allre Synd / og af øllu voru Hiarta so umvendast til þyn / ad vier daglega fyrer Krapt þyns Anda / kiñunst riettskickader i Trwñe til þyn og Hlÿdneñe / alltyd uppfyllter med riettum Jdrunar og Umvendunar Avøxtum / uppa þad / nær vier so i eirnre riettre Trw og Trauste / vitium þyn og mæk øllum þig / ad vier þa mættum kiña þig sem eirn Nadugañ Gud og Fødur / og i allre vorre Naudsyn vera visser um þyna naduga Hialp og Blessan / bæde til Lyfs og Sælar / iñ til þess vier um Syder fyrer þyna Naad / mættum verda eilÿflega Sæluhoolpner. Fyrer þiñ kiæra Son vorn Drottēn z Frelsara JEsum Christum / sem med þier lifer og ryker i Eiñingu heilags Anda /

eirn

eirn sannr Gud þra Eilijfd til Eilijfdar, Amen.

Pistilleñ / Esaiæ 55. Cap.

Leited DROTTENs a medañ Hann er ad finna / kalled A Hann a medann Hann er nalægur. Sa hiñ Ogudlege læte af sijnum Vei-ge/ og Illvirkeñ af siñe Hugan og snwe sier til DROTTENs / þa mun Hann Myskuna hønum / og til Guds vors / þviad i hia hønum er mikel Fyrergiefning.

Gudspialled S. Matth. 3. Cap.

Þ gisred verdugañ Avøxt Ydranenar. Og þeinked ecke ad þier vill-dud seigia med sialþum ydur/ Abraham høfum vier þyrer Fødur. Eg seige ydur megtugur er Gud ad uppvekia Abrahams So-

nu aþ Steinum þessum. Aþ þvi nu er Öxen alla reidu sett til Roota Triana / þvi mun hvert þad Trie/ sem ecke giører goodaṅ Avöxt/ upphøggvast og i Elld kastast.

Bæn epter Predikunena.

Eilijfe allsmegtuge Gud / mijskunsamaste millde Fader/ vier þijn braþalleṅ Børn koomum nu aptur mz þeim Fortapada Syne/ til þijns Hwß/ og aþ allre vorre Saal z Hiarta prijsum þijna yþerþlioolaṅlega Giæsku / sem þu Tijd epter Tijd/ Aar epter Aar/ so Fødurlega heþur audsyndt oss allt til þessa Dags. Einkaṅlega ad þu aþ skiærre Naad z Mijskun heþur giefed oss hreinaṅ Lærdoom þijns heilaga lijþkroptuga Ords / hvar med

med þu eñ nu so rijkuglega forsorg-
gar vorar hungradar Sæler / sem
mz þui riettu Himnabraude z Ma-
ña. Þu hefur þar ad auke bless
ad oss med ollu Goodu/ Lijkamans
vegna/ z næsta Foodurlega prijad oss
z þetta vort kiæra Foodurland / fra
adskilianlegū stoorū Landplagum/
sem oss añars hefdu kuñad ad hen-
da z tilfalla. Fyrer þetta allt sa-
mañ/ z hvad þu hier ad auk hefur
æudsyndt oss/ añadhvort ollum al-
meñelega / ellegar nockrum af oss
sierdeilislega af þinne Foodurlegre
Giæsku/ Þu vor Gud z þitt allra
heilagasta Nafn vere Blessad og
hætt lofad af oss eilijflega. DR-
DTTeñ þijn Verk eru mikel vor
ꝑ mzal/ vier tølum þar um/ eñ þo
vier kuñū ecke ad reikna þau. Vier
framtelijū þijna Velgiorninga vid

oss/z gledium oss/ ad þu so vel hial par oss. Eñ Æ / hvad erum vier O Gud / ad þu miñest vor? Og hvad eru vor Verk/ad þu virder oss so mikels? Vier meigū sañarlega vidurkieña z klaga sarlega/ad vier eckert siþur høfum forþienad aþ þier/ eñ þyna Nað/hvoria vier so opplega høfū medteked forgiefens/ ad vier høfum ecke viliad lata leida oss þar mz til eirnrar alvarlegrar z sañrar Yðranar. Þvi vier hoffū syndgast/DROTTEñ/ vier høfum syndgast z giørt Oriett fyrer þier/ vier høfum vered Ogudlegir og erum mooþrooañlega burtuviker fra þynum Boðordum z þynum Riettindum. Vier høfum vered þverbrotner / z hlyddum ecke þynū Þienurum/sem toludu i þynu Nafne til vorra Konga/vorra Hoföingia /

dingia/vorra Fedra z til alls Folz=
sins i Landenu/ DROTTen. Þier
heyrer Riettlæte til / en vier meigst
skammast vor. Æ vorar Synder /
vorar Synder/vorar Synder liggia
hardt a oss/vorar Synder nidurþry
ckia oss/vorar Synder hroopa i Hi=
menen/z vier hlygdunst ad upplyp=
ta vorū Asionum til Himens þyrer
Fiølda saker vorra Misgiørninga/
þviad vorar Synder eru uppvaxnar
yfer vort Hofud / og vor Sok er
stoor allt upp til Himensins. Opt
hofum vier læted. sia oss sorgþulla
þyrer Syndena m; Bæn z Fostu /
med Andvarpe z Klogun / en hva=
da Ydrunar Aveexte hefur þu sijdan
funded hia oss ? Vier hroosum oss
af Trwne/ en Kiærleikuren̄ an hv
ors vor Trw er ecke utan daud
Trw/þiūst nu varla (þvi verr) þra

mat hia oss. Vier kollū oss sialf-
er Christna/eñ Gud naade oss/hvad
aumañ og fannytañ Christeñdoom
vier synū opt z tijdum vor a medal/
fuller aþ þeim slæmustu Syndum z
Gosvirdingum/ hvar med vier voll.
dum þvi / ad þitt allra heilagasta
Naþn verdur so opt spottad a med
al Heideña Þiooda. O vei/O vei
oss/ad vier høþum so syndgast. Og
hvad skylldū vier seigia? Hvad ky-
ñum vier klaga? Þott þu nu villder
læta þig angra allt þ Gooda sem
þu hingad til heþur oss audsyndt/z
þreytast a ad myskuna þig þramar
yþer oss / Eñ þar a moot vitia vor
mz þeim herdustu Plaagum z ofur-
selia oss megnum Villudoome / ad
vier skylldum trwa Lÿge z følskum
Lærdoome. Æ DROtteñ/þu heþ
ur þunded vora Misgiorninga/ og
vier

vier meigũ tiettelega jaata / ad vier sãnarlega høfum forþienad / ecke alleinasta allt þetta / helldur z eirn eñ þad sem eñ nu er allra þyngst / þijna eilijfa Reide / Daudañ og eilijfa Fyrerdæming. Eñ fyrer þijns Nafns saker / DROtteñ ver tu nædugur og myskuna þig yfer oss. Æ straffa oss þo ecke i þiñe Bræde / og typta oss ecke i þinne Grimd / helldur midt i Reideñe miñstu a Nadena z Myskunsemena / þvi vier vitũ ad þijn Myskunseme hefur aungvañ Enda / og vier forlaatum oss uppa þiñ Eyd sem þu soorst oss / ad þu vilier einskis syndugs Mañs Dauda / helldur ad hñ umvende sier z lifre. Þar fyrer liggiũ vier nu med voru audmiuku Hiartans Bæna Akalle / fyrer þijnu Auglite / ecke uppa vort Rieitlæte

ꝛæte/helldur uppa þijna ſtooru My
ſkunſeme / og hroopu̅ af ſorgfullu
Hiarta i Trwſe: Æ Fader/ vier
hỏfu̅ ſyndgaſt i Himeneñ og fyrer
þier/ z eru̅ ecke verduger ad kallaſt
þijn Born. Fyrergief / fyrergieþ
O millde Fader/ allar vorar Syn-
der / fyrer ſaker þijns Eingetens
Sonar JEſu Chriſti / og wtſliett
allar vorar Yfertrodſlur fyrer hn̅s
dyrmætu Forþienuſtu. Alijtt u hn̅s
Nåþdne/ z tilreikna oſſ ecke vora O
hlijdne. Lat hañs Fridþæging ko-
ma oſſ til Gooda/ ſem hn̅ med ſijnu̅
Dauda heþur oſſ wtvegad/ og gief
oſſ Glede ſem eru̅ hn̅s Endurleyſt,
er / ad vier aller mættu̅ þaa Fyrer-
giefning vorra Synda fyrer hn̅s
Skulld.

Lat þitt heilaga Ord bwa all-
tijd ríkuglega vor a medal/mz riett
ec

re z heilsusamlegre Tijdkan þeirra haaverdugu Sacramenta/ z vert all drei so Reidur vid oss/ ad þu nockurn Tijma añad hvørt umbreyter/ eda olldungis burtsvipter þessum heilogu Nlutum fra oss / allt til Veralldar Enda. Gief riett skickada Predikara og Kieñendur / sem bæde kieñe vel og liße vel / og lꜳt þitt Ord alltijd ꜳ Framgang fyrer ꜳ/ þier til Dyrdar og Foolkenu til Sꜳluhialpar. O Christe JEsu vidhalldtu þiñe sꜳñu Evangelisku Kyrkiu/ i moote ollum Ofsooknurum og polskum Kieñendum/ z lꜳt vora Mootstandara z allañ Neimeñ sia/ ad þar er þo eirn Gud til/ sem alleina er DROTTenn yfer sinum/ og vill vollduglega verinda þa i moote sinum Ovinum.

Nafdu/ O Gud/alltijd eitt vakande

ande Auga/ yfer Landsins Gooda Fødur/ þÿnu Smurda/ voru Allra Nádugasta Arfa Konge z Herra/ N. N. Auk þu hns Herradæme i þÿnum Otta/ og halltu uppe hns Kongarijkiu med Riettlætenu. Vernda hns Majestet i moote øllu sÿnum Oviñu / Heimuglegum og Openberlegum/ z gior þa til Skam ar sem Rádslaga i moote honum. Bittu fast Kongsins Hiarta vid þitt Hiarta/ ad hañ i øllum Hlutum meige leita þiñar Dyrdar sem þiñ Þienare/ og alltijd bera Umhiggiu fyrer Efling þiñar sonnu Kyrkiu/ so sem hennar rietta Forsvar z Foosturfader. Æ Drottéñ/ læt Kongeñ lifa/ z blessa hñ fram yfer alla hns Fedur / Veit Hans Majestet Langgiædt z Luckusamt Regimente/ og gief ad hañ meige

Allo-

M[illegible]radur verda i Fride og goodum Døgum.

Giør Myskunsême vid Hennar Majest. Vorrar Allranædugustu Drottningar/ N. N. z lát hennar Ost alltijd vera fyrer þier. Vppfyll hennar Majestet med þijnum Fognude/ og gief ad hennar Hiarta meige alltijd gledia sig i þinne Hialp. Sed hennar Majestet med løngum Lijfdøgum/ og set hennar Sal Eilijflega pyrer þijnu Auglite.

Blessa þinne Nꝍd yper Vorn Ledidiah og DRottens Elskulega/ Hans Konglegu Naꝍheit/ vors Nꝍdugasta Arpva - Prints og H-rra/ N. N. z set hann sem eitt Innsigle a þijnu Hiarta. Lꝍt hans Sal alldrei hneigiast til nockurs Ills/ enn gief hønum Lifting til þijn z þijns Ords. Prijd hann med øllum Kongleg-

legum og Furstalegum Digdum/ z syn honum þyna Myskunseme/ ad hañ meige lisa.
Legg Rad og Pryß yfer þa Konunglegu Printza og Princess-er/hallt þiñe Guddoomlegre Vernd yper þeim z øllu þvi Konglega Ar-fahwse/ Vertu sialfr O Gud eirn gloandi Mwr i kringum þa / ad eingeñ Olucka meige snerta nock-urn af þeim. OKosteñ vilia þu Kongsins Hwss med þiñe Rad/ og burttak alldrei þyna Myskun þar fra æfeñlega.
Blessa hñs Kongleg. Majest. Rad/z gief ad þeir i øllum Hlut-um meige fylgia þynum Radum/ þier til Dyrdar/z Landenu til besta.
Blessa i sama mata og vernda Hañs Kongl. Majest. Striyds-magt/ bæde til Lands og Vatns/ Ver-

Vertu sialfur eirn Skiølldur og Veria yþer þeim/ i moote øllū þeir ra Ovinum/ og gief þeim hlydenn Hiortu ad ottast þitt Nafn/ trwfast Hiortu til ad þioona þwslega/ Einord Hiortu til ad beriast hraust lega/ nær Timeñ er/ og samþick Hiortu til ad vera stadføstum/aller sem eirn Madur ; og otteft ecke. Lat þa vera kostgiæfna Kongenū og Landenu til besta/ og lat Daud añ alldrei yþerþalla þa.

Befala þijnum Heiløgu Eingl um/ ad fylkia sier i kringum allt Landed/og burtsnu Nadarsamlega fra oss øllum maklega forþientum Plagum/Strijde z Bloods wthell ingum/Hungre og Dyrtijd/Storme og Ovedre/Elldsneid og Vatnsvoda/Pestilentiu og ødrum þarlegum nauñ Siukdoomum/samt allre añare

are Olucku/bæde til Lijfs z Sâlar. Snw til vor aptur þiñe Fodurlegre Giaſku til alltar Tijmanlegrar z Eilijfrar Velferdar. Gief Frid DRottiñ um̃ vora Daga/ gief Lucku og Velferd i vorum Londum/ Lát þijna Dyrd framveiges bwa a medal vor/ ſo Trwfeſtieñ z Sañleikureñ mæteſt ſijn a mille/ z Riettlæted og Fridureñ kyſſe hvort aña✓. Bleſſa eirn og ſierhvørn i ſiñe ærlegre Hondlan/ bæde til Lands og Vatns. Bleſſa vort Stand z vort Embætte/ vora Næring z Biorg/ vorn Sveita og vort Erfvide/ Bleſſa vora Stade z vora Akra / vor Hws og vorar Karþer/z vorar Afgangs Leiþar/Landſins Avøxtur z Lijfſins Avøxtur vere bleſſadur þyrer þier. DRottiñ biood þiñe Bleſſan ad koma yþer allt þad ſem vier tokum oſſ þyrer Hendur / Bleſſan

af Himnum ad ofañ/ Blessan af Vnderdiwpunum ad nedañ/ ad vor Blessan meige na allt til þeirra eilijfu Nædaña Takmarka. Blessa oss Gud vor Gud/ og Jordeñ giefe siñ Avoxt. Audsijn O Gud Jmten dum vorrar Trwar/ sem i imsum Stodum plægader eru/ æsamt þiñe fañre Christne/ þijna undrunarlega Giæsku/ i giegn øllum þeim / sem setia sig upp a moote þiñe hægre Hende/ og lat þa sia og þeckia ad þu ert þeirra Frelsare sem vona a þig. DRotteñ frelsa þitt Foolk/ z blessa þa sem eru þiñ Arfur z Eignñdoomur/ lat aungvañ af oss missa þijnar Blessan Tijmanlega edur Eilijfa/ helldur vertu sialfur Lækn er hiña Siuku / Hialpareñ þeirra Naudstoddu/ Huggareñ þeirra Na tmþrungnu/ Forsorgareñ fra Vo

ludu/

ludu/ Forſvar Ecknanã og Fader
Fodurlauſra/ Huggun allra Hugg-
unarlauſra/ Hialp allra Hialpar-
lauſra/ og Myſkuna þig yper oſſ
allaſamañ. O Gud vertu oſſ aum-
um Syndurum Lÿknſamur. For-
lǽt oſſ allar vorar bloodugar Syn-
der/ ꝛ uppgief allt forþient Strapp
bæde tÿmanlegt ꝛ eilÿpt / ꝥ JEſu
Chriſti / ꝥ JEſu Chriſti Skulld.
Veit oſſ O Gud þÿna Naad/ til
eins riettelegs og alvarlegs Ang-
urs og Trega/ ſøkum um̃lidenna
Synda/ til eirnrar ſtødugrar Trw-
ar og Traufts/ til vors Frelſara
Jeſum Chriſtum/ og ad ſÿduſtu til
Gledelegs og Sæluhialplegs Vid-
ſkilnadar pra þeſſum Heime/ ad vi
er alltÿd mættũ piñaſt i þiñe Þioon
uſtu / fuller ap Truñe og goodum
Verkum/ ſem eru þeir riettu Ydrun
ar

at og Umvendunar Avexter. Nial pa oss O Eilýfe Gud og Fader/ad vier alldrei þramar meir þellum i nockurt Syndsamlegt Andvaralei-se/ og skamarlega þorsoomum þeñ-añ vorn Vitiunar Týma/ og vorn rietta Nialprædisdag / Helldur ad vier alltýd vokum z bidium til þýn/ uppa þad vier med einum styrkvum Anda/ i eitnre gladre Von mætt-um alltýd vænta Dyrdarligrar Til-komu vors Drottens z Frelsara Je-su Christi/ oss til þullkomeñar Ei-lýfrar Vtlausnar og Sæluhialp-ar. Æ DROtteñ/þu Hættlofada Þrý-Eining/Fader/Sonur z Hei-lagur Ande/ Heilage Herra Gud/ Heilage sterke Gud/ Heilage lýkn-same Lausnare/ þu æfeñlege Gud/ Heyr vora Bæn og gief þu Giætur

ad

ad vorre Grœfbeidne / heyr oss og Myskuna þig yfer oss nu og alltijd/ Amen/ Amen.

Psalmar og Saungvar
a þessum Bænadeige.

EPter þvi vier hęfum ei uppa vort Moodurmaal suma þa Psalma / sem tilteckner eru i þvi Bænadags Exemplari / sem wtgeinged er a Dønsku / Anno 1686. Þa mœ syngia i staden þeirra / adra gooda Psalma þeim samhlioodan / sama Innehallds / og sømu Meiningar.

Til Hamessu.

I Pro Introitu. Konung David sem kiende. edur
Avij/ Avij mig aumann Mann.
II Fader vor sem a Himnum ert. edur/ O Gud vor Fader sem i Himerijke ert.
III Nu bidium vier H. Anda.

4. Epter

IV Epter Predikun oll Litaniañ.
V Mitt Hoop og allt mitt Trw og Traust. edur
A þig alleina JEsu Christ.
VI Pro exitu O vier Syndum setner/ med sarlegt Glæpa striid. edur Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Til Aptansaungs/

Edur Kvølldsp: edr kunar þar hun er hall deñ / Syngest

I Tak aþ oss Fader.
II Nu bidium vier H. Anda. edur/ Heilagañ Anda ækollum nu.
III Epter Predikun Litania oll. edur sw miñe Litania/ Tak aþ oss sæte HErra Synder vorar z Misgiorder / med þeim Collectum sem þar til heyra/ epter Grallaranum.
IV Allt mitt Rad til Guds eg set.
V Pro exitu, Mijskuna oss O HErra Guo. N B.

N B.

Þar sem þesser Bokstafer i Bænen̄e fram̄ koma N. N. þa skal nefna þar Hanns Majestets vors Nadugasta Arfa Kongs og Herra; Sømuleidis Hen̄ar Majestets Drottningaren̄ar / og Hañs Konungligra Hæheita Arfa Printzens / eigen Nøfn sierhvørt i sijnum Stad.

Goodfwse Lesare.

Ar eg læt nu þetta Dominicale eñ ad nyju a Þryck wtganga/ þikiunst eg þyrervita/ad nockrer munu tilverda / sem þessa Aliktunargrein mleggia : Omnis mutatio repentina est periculosa , Þad er/ Øll skindeleg Breiting er skadsamleg / þviad su Revisio edur Eptersioon sem hier er skied/mun mørgum nyastarleg þikia. Og þo Fiølde þeirra Villtu af sake ecke Villuna / so eg stoorum þurfe þar fyrer kvijda/ þa læt eg þo øllum þeim sem Guds Heilaga Ord hreint/ riett og vel wtlagt/ elska/ lesa/ læra og ástunda/ þañ miñ Tilgang i Lioose/ so eingeñ sig forgrijpe a fornre Ven-

)(iu/

iu/ hvør opt er grundvølluð a þæ-
nstum Jnbirlingum.

(1) Nefur eingen sæ riettrar Trwar/ uppkomed i Neimen/ sem vogad hafe ad kalla nockra Vtlegg ing Neilagrar Ritningar algiørva/ so hun i øllu fullkomlega uppauſed hafe þa hreinu Iſraelis Bruña-þar Koſtgiæfne Dauclegra Man na hlÿtur ad vÿkia fyrer ſialfum Neiløgum Anda/ Matth. 11. þvi hañs Ordgnoott ifergeingur allt Mañlegt Ordfære/ 1. Cor. 1.

(2) J Añað mata munu þad aller/ sem afvita/ eptergiefa/ad so margar Versiones Bibliuñar/ sem nu eru/ jafnvel i ſama Tungumæ-le allmargar/ hafa ei af ødru ord-ſakaſt eñ þvi/ad eirn hefur þeſſ hia ødrum ſaknad/ſem hñ hefur þottſt riettara fiña/ hvar med þo eingen laſt-

laſtar an̄ars Erfvide/ þvi þar vid lender / Non omnia poſſumus omnes. Og ſierhvør hlŷtur ſin̄ Breſt vidurkien̄a.

(3) J Pridia lage er þad augliooſt i hvørre Virdingu Guds Nei laga Ord a hallded ad verda/ hvørrar Virdingar hellſte Partur er ſa/ ad koſtgiæfa aþ øllu ytraſta Megne/ þad Sæluhialplega ad heira og underſtanda. Þviad Neiløg Ritning er ſa eina Doomare allra þeirra Mælaþerla ſem vora Sæluhialplega Trw ſnerta. Epter hen̄ar Vrſkurde hlioota aller ad ſtanda og falla/ þviad þeſſe Ritning er þeckingar Vpphaf allrar vorrar Trwar. En̄ hvad Neiløg Ritning ſeiger/ þad eru Obrigdul San̄ende.

Fyrer ſaker þeſſa hefe eg mier
)(2 fyrer

fyrer Hendur teked / med goodra Maña Rade a þessu Vetre/ Book þessa vid sialþañ Hofudtextañ samanbera. Og þar sem eg þunded hefe merkelegañ Ordamun/ þa þeim sama epter Textans Avisun umbreitt/ Og þad fyrer þessar vigtug ar Ordsaker.

(1) Er þ allra goodra Maña medfædd Art z Eigeñlegleike ad elska Sañleikañ z leita hañs af ollu Megne/ jafnvel i stundlegu Efnum/ske þad nu so/ hvad miklu fram ar skilde oss þa umhugad vera/ þañ hreina Sañleika Guds Orda ad vita og hallda / hvør Ord ad eru Sañleikur/ Joh. 17. og sa same Sañleikur hañ frelsar oss / Joh. 8. (2) Þar sem þesse Partur Heilagrar Ritningar er Arlega i Kyrkiusafnudenum itrekadur og

wk-

utlagdur/ sijndest mier harla naud-
synlegt/ ad Grundvollurenn yrde O-
valltare punden̄/ adur en̄ Iferdigg
ingen̄ þar a reist være. Nu þar ein
gen̄ an̄an̄ Grundvell lagt/ en̄ þan̄
sem lagdur er. (3) Þar sem
Textenn er ecke so sem han̄ skal ve-
ra/ þa er valla Von ad Vtlegging
en̄ þare allstadar riett/ þviad bægt
er Blindum Blindan̄ ad leida/etc.
Og hier af hafa ordsakast velfleest
ar Villur og Vanskilningar i Chr
istelegre Kyrkiu. Jeg vil nu ei um̄
tala Niegoomadæme / annarlegar
Þijdingar(ætlu ad vera Andlegar)
og mǣ skie piarskaleg Munnmæle
sem Textenn riette/hvørke meinar
nie nefner. Sie nu þesse minn
Tilgangur af þier/ Goode Lesare/
ásakadur/þa afsakar mig þo mijn
Samvitska: Og vita skalltu ad so

)(3 sem

sem einskis daudlegs Mañs Verk hefur eñ øllum ꝏn Vorkunar i Kiærleikanum velpalled/ so hirde eg ecke helldur þier ꝏn hiñar somu þetta þalle.

Eñ þar eg villde ei eirn i þessu vandasomu Verke vera / og visse giorla ad betur sjæ Auga eitt ødru Skarpskignara / haþa epter miñe Vinsemdar Boon / liuþlega epter liteð med mier / Heidursverduger Ypparlega og Vellærder Menn hier ꝏ Heimele / Rector Scholæ Jon Arnason / Kyrkiuprestureñ Sr. Jon Guñlaugsson/ Pro-Rector Jon Einarsson / og Heyraren Jon Gislason / hvørier allmargar Versiones sem þyrer Hende voru/ ꝏsamt Comentarios eina og adra / haþa gaumgiæfelega samanbored vid Høþud Textañ / ad

Hug=

Hugur minn seiger mier / ei mune hier midur þara þo breitt sie/og sial þer þeir saña munu er med Vilia og Vite þetta Gudrækelega samañ bera. Hitt vitna eg til Guds og goodrar Samvitsku / ad aungrar miñar Fordilldar heþe eg hier uti leita viliad. Var þad ei helldur samhlioода mijnu Embætte / mig af Fooisfør mier þyrre Manna i Beckeñ uppþreingia / Hvorra Domak hia mijnu Lijtelvægu / eg legg under Doom þess Sañsyna og Alvitra / sem Spañar Himeneñ med sijnum Looþa/ og Mæler Iørdena mz þriggiaþingra breidd/ Esa.40.

Sama er ad seigia um þau Additamenta wr Konglegrar Majestatis Løgum wtlagt heþe / hvør mier virdtust bæde Bookeñe og heñ ar Handleikurum helldur omissande

eñ

eñ ei. Og er þetta til Vppfyll-ingar Arkatalsens þyrer Figuru Stickeñ. Eñ hvort eg hefe hier uti mier Nagnad iñuñed / dæme Sañsyner. Eitt sier aller hvort pliotara edur fyrr lætur sig giora. Eñ verde þeim til ens Besta er vidtaka. Og likta eg þetta so / seigiande mz Seneca: Qvid ergo? Non ibo per priorum veſtigia? Ego vero utar via veteri: ſed ſi propiorem, planioremqve invene ro, hanc muniam. Vale.

Hoolum þañ 9. Februarij.
Anno 1707.

Biørn Thorleifsſon
S. H. S.

Nockrar Greiner Heilag
ra Lærefedra Christelegrar Kyrk-
iu/sem oss kiẽna med hvorium At-
huga og Alvørugiefne vier
eigum ad lesa Heilaga
Ritningu.

Chrysostomus.

Hvørke af Raadleisu nie Forvits-
ne grenslunst vier hier epter (hañ
meinar Skilning Ritningareñar)
helldur ad vier vtleggiande ydur allt
med Kostgiæfne/ kieñum ydur þad/
ad i Guds Orde a ecke neina Smaa-
gloosu edur Atkvæde undañ ad fella.
Þviad þetta eru ei ad eins Ord /
helldur og Heilags ANDA Ord.
Og þess vegna er hier allstadar mik-
eñ Fiesiood ad fiña/jafnvel i Einu
ORde.

Idem

Idem

So sem þad þeir sem Verkstiorₐ narar eru i Malmgrøfunum / lyða aungvañveigeñ ad slepþ sie hiñe min stu Malmœd i Jorduñe/so þeir þar aþ œbatest. Eins er þui vared/ad i Heilagre Ritningu skal madur ecke sleppa hinum minsta Bookstaþ edur Smœtitle/ helldur i Jtrasta mœta þar epter ganga. Þuiad allt sam̃ añ er þad aþ Heilǫgum Anda/ecke er þar oþmargtalad/ helldur allt harla naudsynlegt.

Cypriantus

Heilagur ANde var SKrifareñ/ SPameñerner voru hañs SKrifaradrer / hverium Heilagur Ande sagde fyrer/ þad skriþa skillde.

Hoffnerus

So sem Spamieñerner skriþudu ecke sijn helldur Guds Ord. So skal ecke

ecke ſa ſem les (Ritninguna) fylgia ſiñe Utleggingu / ſo hañ villeſt ecke. Helldur koſta Kapps m / ad grunda þad / hvørneñ ſa mune viliad hafa ſyn Ord ſkiliaſt lata / ſem þau ſkrif ade.

Chemnitius

So ſem þad þeir Hluter ſem H. Ritning umgietur eru fyrer Gudleg a Rauſt i Ordenu opeñberader / ſo kuña þeir ecke riettelega ad ſkiliaſt / nema fyrer ſaña og eigeñlega Mer king þeirra Orda / ſem Heilagur An de hefur brwkad til þeſſ ad kieña hañ Himneſka Lærdoom. Og i þeim hellſtu Trwareñar Hofudgreinum miſſer Madur opt ſo miked af Syneñu / ſem hañ þer villt i Merkingu Ordaña.

Errata.

ERRATA.

D 5. b. l. 10. Les 1. Tessal:
F 5. a. l. 20. l. Vitiungar.
K 9. b. l. 15. l. Gud.
L 8. b. l. 12. l. gixted ad þeim.
P 4. b. l. ult: l. uppnumen̄.
P 5. a. l. 27. l. Petur.
T 8. b. l. 12. 16 les 15.
T 12. b. l. 2. l. Hwss.

Og ef ønnur smæveigis finnast kunna/ Leidriette Goodfuser Lesendur.